

ΠΟΛΙΤΙΚΑ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 6

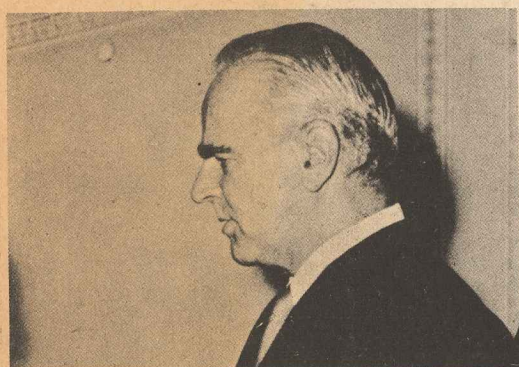
Εκδότης: Γ. Χ. / γτής: Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Γραφεία: Χαλκίδος 5, τηλ. 32.36.324

ΘΕΜΑΤΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 10

**Ο ΛΑΟΣ
ΚΑΛΕΙΤΑΙ
Ν' ΑΠΟΡΡΙΨΗ
ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ**

«'Αν ὁ λαὸς χαλ-
κεύσῃ τὰ δεσμά
τοῦ μετὰ τὰ ἴδια τοῦ
τὰ χέρια νὰ μὴ
ἀναμένη ἀπὸ κα-
νένα τὴν σωτηρία
τοῦ. Γιατὶ κανέ-
νας δὲν μπορεῖ
νὰ σώσῃ ἓνα λαὸ
ἐναντίον τῆς θε-
λήσεώς του»

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Βλ. σελ. 18—19

**Το
ΟΧΙ**

δονεῖ

τὴν

Ἑλλάδα

ΑΠ' ΑΚΡΟΥ ΕΙΣ ΑΚΡΟΝ

**ΕΙΔΙΚΗ
ΕΚΔΟΣΙΣ**

ΟΧΙ

στὸ

ναί

Αγαπητέ κύριε...

ΟΧΙ στο ΝΑΙ

Ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου, υιός, μάς έστειλε το ακόλουθο μήνυμα, σχετικά με το Δημοψήφισμα:

«Η κυβέρνηση της 21ης Απριλίου εξαναγκάζει τον Έλληνικόν Λαόν σε νέο Δημοψήφισμα.

Πιστεύω ότι όλοι μας ξέρουμε τι πρέπει να απαντήσουμε, ασχέτως αποτελέσματος.

Στη γλώσσα μας το ΝΑΙ σημαίνει: αποδεχόμαστε να παρατείνει το θίο του το καθεστώς της 21ης Απριλίου. Το ΟΧΙ σημαίνει: ΟΧΙ προς την γελοιοποίηση της Δημοκρατίας. Όλοι στην Ελλάδα ξέρουμε τι σημαίνει Δημοκρατία, αφού εδώ έγινε η γέννησή της.

ΟΧΙ, λοιπόν, στο ΝΑΙ, έως ότου να ανατείλη η ημέρα που η Δημοκρατία θα νικήση.

Ο κ. Π. Παυλίδης, από την Θεσσαλονίκη (Μεθύνης 15) μου γράφει μακροσκελή επιστολήν εις την οποίαν διατυπώνει σειράν ερωτημάτων διαπιστώνων ότι είμαι «Αδέρης» του σημερινού καθεστώτος! Καλούμαι π.χ. να του εξηγήσω γιατί το ροδιόφωνον άσκει μονόπλευρον προπαγάνδον κλπ. Όμολογώ ότι με φέρνει εις κόπως δύσκολον θέσιν... Πάντως, άφου ανέκαυτο ότι είμαι άφωτισμένος φίλος του καθεστώτος, νομίζω ότι περιττεύουν οι άπαντήσεις. Θα τας βρή μόνος του. Όταν επιτυχάνη κανείς τα δύσκολα, θα επιτύχη και εις το εύκολο.

Γ. Ν. Δ.

ΘΕΜΕΛΙΟΣ ΛΙΘΟΣ

Είμαι πεπεισμένος πως ο θεμέλιος λίθος, εάν άρχη της άνακτίσεως των άτομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, είναι η χρυσή ψήφος στο προτεινόμενον δημοψήφισμα και μόνον. Τέλος με θάρρος, έλπίζω, αυτοθυσίαν και αυτοπεποίθησιν να αγωνισθώμεν όλοι μαζί δια τον κοινόν σκοπόν και δι' αυτούς όπου υπό υπέρμετρην ευαισθησίαν και αυτοθυσίαν παρεχόμην περισσότερα άτομικά των δικαιωμάτων, χωρίς αντίλλαγμα, χωρίς των κοινωνικών τοισύτων.

Νομίζω πως η επικρατέστερη άποψις είναι το «ΟΧΙ» και τάσσομαι αναψύλακτα με' αυτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΡΕΚΟΝΙΩΤΗΣ

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Κύριε Διευθυντά,

Με την κατάλυση της Βασιλείας, ήταν φυσικά επόμενο ν' αλλάξω και το Έθνικό έμβλημα.

Αλλά γιατί να καταργηθή και ο Σταυρός; Δεν μπορούσε να εύρεθή τρόπος να διατηρηθή το ιερό σύμβολο;

Τι Έλλας Έλλήνων Χριστιανών είμεθα επί τέλους;

Δεν σας άποκρύπτω την άπορία, αλλά και την άγανάκτησή μου.

Μετά τιμής

ΕΛΛΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

Αθήναι 15.7.73

Αγαπητό «Πολιτικά Θέματα».

Είλικρινά συγχωρώ τον άγωνα σας και την πνευματική σας μαρτυρία στο σημερινό καρδιοκτύπι του Έθνους μας. Η μάχη σας πρέπει να συνεχισθή καθαρή, είλικρινής για να άντιέξη στην Ιστορία.

Το πρόβλημά μου είναι ότι δυσκολεύομαι πολύ να θρίσκω το νέο τεύχος των «Πολιτικών Θεμάτων» στα περίπτερα όχι μόνο του Πειραιά, αλλά και της κεντρικής Αθήνας. Γιατί δεν πουλιέται το περιοδικό σ' όλα τα κεντρικά περίπτερα, αλλά μόνο σ' ώριμους;

ΗΛΙΑΣ ΣΟΥΡΙΔΗΣ
Φοιτητής της Ιατρικής

Σ.Σ.: Τά «Π. Θ.» εξακολουθούν να κυκλοφορούν μέσα των, διότι τα πρακτορεία Έφημερίδων και Περιοδικών, κατά παράβασιν του Νόμου περί Τύπου, άρνούνται να τα διανέμουν. Υπό τας συνθήκας αυτές η διανομή των μαριζών θα είναι πλήρη. Όποσδήποτε θέμα της κυκλοφορίας αντιμετώπιζεται και από πλευράς των νομικών συμβούλων της εκδόσεως. Ίσως στο επόμενο τεύχος να έχουμε νεώτερα έπ αυτός.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙ

Προεδρική πολιτεία

Φίλε Κύριε Διευθυντά,

Συνηθίσαμε στα Έλληνικά να άποκαλύπτουμε το πολίτευμα που έχει κληρονομικό τον Άνώτατο Άρχοντα «Βασιλεία». Το δέ πολίτευμα με Άνώτατο Άρχοντα μή κληρονομικό «Δημοκρατία».

Η χρησιμοποίηση με αυτή την έννοια του όρου «Δημοκρατία» είναι λάθος. Γιατί ο όρος άναφέρεται άποκλειστικά και μόνο στην ουσία και όχι στη μορφή του πολιτεύματος. Δημοκρατία μπορεί να έχουμε και με Βασιλιά, όπως μπορεί να έχουμε και δικτατορία χωρίς Βασιλιά.

Η Ιταλία του Μουσολίνι ήτανε βασιλεία, αλλά ταυτόχρονα δικτατορία.

Στη Ν. Αμερική, στην Πορτογαλία και στην Ουγκάντα — για να περιορισθώ σε μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα — έχουμε δικτατορίες. Όταν καμιά να τις ονομάσουμε «Δημοκρατίες» γιατί δεν έχουν βασιλεία.

Στις ευρωπαϊκές γλώσσες για να διακρίνουν τις δύο μορφές πολιτεύματος χρησιμοποιούν τον Έλληνικό όρο «Μοναρχία» για τη Βασιλεία και το Λατινικό «REPUBLICA» για τα πολιτεύματα χωρίς Βασιλεία.

Ατυχώς ο όρος «REPUBLICA» δεν κυριεύει καλά στ' αυτί και δεν μπορούμε να τον χρησιμοποιήσουμε στα Έλληνικά. Γι' αυτό θα πρότεινα στη θέση του να χρησιμοποιήσουμε τον όρο «Προεδρική Πολιτεία».

Ο όρος «Βασιλευμένη Δημοκρατία» πρέπει να μείνη μόνο για τις περιπτώσεις πολιτευμάτων που έχουν βασιλεία, αλλά είναι ταυτόχρονα και δημοκρατικά.

Ο όρος «Προεδρική Δημοκρατία» πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο στις περιπτώσεις δημοκρατικών πολιτευμάτων, που ο Άνώτατος Άρχοντας (Πρόεδρος) εκλέγεται άπ' ευθείας άπ' το Λαό και άσκει ο ίδιος την εκτελεστική εξουσία. Κλασικό παράδειγμα οι ΗΠΑ.

Για την περίπτωση πάλι που ο Πρόεδρος είναι άνευθυνος και η εκτελεστική εξουσία άσκείται άπό Κυβέρνηση υπεύθυνη σέ Βουλή, ο προσφορώτερος όρος ήταν «Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία».

Έτσι κάθε σύγχυση μορφής και ουσίας του πολιτεύματος θα άποφεύγεται. Και δεν θα μπορεί πίσω άπ' το όνομα της Δημοκρατίας να κρύβεται η άρνησή της, η δικτατορία. Αλλά έτσι και η προσπάθεια που γίνεται άπ' το σημερινό καθεστώς να εκμεταλλευτή τη γλωσσική σύγχυση άποφεύγεται. Κατήγγισαν τη Βασιλεία κι έχουν τώρα Πολιτεία με Πρόεδρο. Δεν άποκατέστησαν τη Δημοκρατία. Αντίθετα έκαναν πιο στεννή την Δικτατορία τους.

Με φιλική αισθήματα

Ι. Γ. ΖΙΓΔΗΣ

Αθήναι 12.7.73.

ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ...

Κύριε Διευθυντά,

Σε δηλώσεις του, ύφυπουργός - περιφερειακός διοικητής, σχετικά με το δημοψήφισμα, τονίζει μεταξύ των άλλων ότι «ο πρώτος πρόεδρος της Δημοκρατίας και ο πρώτος αντιπρόεδρος της θα είναι εγγύησις μιας όμαλης μετάρσεως άπό την Έπανάστασιν στην Δημοκρατία». Θα ήτομονή, όμως, ο κύριος ύφυπουργός, ότι η μετάρσεως άπο την Δικτατορία δεν γίνεται με την μετάρσεως άπο την Δικτατορία.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Α' - ΑΡ. ΦΥΛ. 5,

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 10

20 Ιουλίου 1973

Διοκτήτης: Ι. ΧΟΡΝ

Λαμία 19

Διευθυντής Συντάξεως:

ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ

Προϊστάμενος τυπογραφείου:

Κ. ΚΑΤΣΙΛΩΛΟΣ,

Αιολίας 8, Ν. Κηφισιά

Γραφεία: Χαθρίου 5, τηλ.

32.36.324. Λογιστηρίου:

32.24.253

Συνδρομαί: Έσωτερικού έ-

τησία δρχ. 500, Εξώτε-

ρικού έ-

τησία 40 δολλ. Εξώτε-

ρικού 20 δολλ.

ριος ύφυπουργός, ότι η μετάρσεως άπο την Δικτατορία στη Δημοκρατία δεν γίνεται ποτέ όμαλά, και ότι ηγείται ολοκληρωτικού καθεστώτος δεν είναι δυνατό να άποτελούν εγγύησις δημοκρατικού καθεστώτος. Η μήπως, ο ύφυπουργός, έχει την έντύπωση ότι σε περίπτωση που η μετάρσεως αυτή δεν γίνει όμαλά δε εύθύνεται οι Έλληνικές Λαός, όταν μάλιστα υπάρχουν και εγγύησεις;

Μετά τιμής

Ν. Β. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Αθήναι

ΑΠΟΡΙΑ

Διόθσσα για πρώτη φορά τα «Πολιτικά Θέματα» της 5ης Ιουλίου (τεύχος 5). Χάρηκα που είδα επί τέλους τους πολιτικούς της Ελλάδος να συμφωνήσουν τόσο μεταξύ τους, ώστε να γράφουν εις το αυτό περιοδικόν και να σχηματίζουν διακομματικήν επιτροπήν άγώνος.

Μου έγεννήθη όμως η έξης άπορία: Γιατί δεν προχώρησαν εις το να άνοδείουν κοινόν ύποψήφιον της «άντιπολιτεύσεως» διά την 23ην Ιουλίου;

Εύχριστω

ΧΡΗΣΤΟΣ Ν. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Σ.Σ.: Ο άπιστολογράφος, άριστος γνώστης των πολιτικών συνθηκών των Η.Π. Α., ως προκύπτει άπό το έθελό του «Ανατομία Μονίμου Άκυβερνήτα», δεν φαίνεται εν τούτοις να γνωρίζει τα έν Έλλάδι, τα όποια πάντως είναι διαφορετικά άπό τα BRADLEY. Ο κοινός ύποψήφιος της «άντιπολιτεύσεως» θα ήταν μια άνώφελη ιδέα. Ο πολιτικός κόσμος και ο λαός δίνουν τώρα την μάχη μιας σωστής και τίμιας άποτιμήσεως της ψήφου τους. Αδτό και μόνο για την ώρα στέκεται το μεγάλο χρέος τους.

Α. ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Έλάδην εν-τίγραφο άνοιχτής σας επιστολής. Σας εύχαριστούμε και σας συγχωρούμε για τα αισθήματά σας.

Κ. ΠΙΛΑΡΙΝΟΝ, Πάρις: Έλάδην την συνεργασία σας, τμήμα της όποίας δημοσιεύουμε. Ευχαριστούμε θερμά.

ΕΞΕΔΘΗ ΚΑΙ
ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΑΝΤ. Φ. ΔΩΡΟΥ
τ. Άρεσπογίτου

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

(Έκδοσις 1973)

Περιέχει μελέτες επί διαφόρων
καιρίων πολιτικών θεμάτων

ΜΕ ΨΗΛΑ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ!

Άνοιχτή έπιστολή

Τού κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΑΛΛΗ

Στους αγαπητούς μου φίλους
Α' και Β' Περιφέρειας Αθηνών

Άποτείνομαι ιδιαίτερος στους Αθηναίους ψηφοφόρους, γιατί με αυτούς με συνδέουν προσωπικοί δεσμοί 23 ετών και οικογενειακοί που υπερβαίνουν τον αιώνα. Επίσης διότι τα «Πολιτικά Θέματα», χωρίς στην άρνηση του πρακτορείου, κυκλοφορούν μόνο στην πρωτεύουσα. (Παρ' όλα αυτά, η τελευταία μας έκδοση έφθασε τα 23.800 φύλλα και δεν μπορούσαμε να κάλυψουμε την ζήτηση). Τέλος, και το κυριώτερο, διότι οι Αθηναίοι θα άσκήσουν το δικαίωμά τους, την μεθεπομένη Κυριακή, χωρίς το άγχος που πιέζει τους ψηφοφόρους στα χωριά και τις μικρές πόλεις.

Εδώ, στην άπέραντη και πολυάνθρωπη Αθήνα και τον Πειραιά, θα αγωνισθώμε για να υπάρχουν και τα δύο ψηφοδέλτια σε όλα τα τμήματα και θα επιμελούμε να άπάρχη το ιδιαίτερο διαμέρισμα, όπου ο ψηφοφόρος, χωρίς να μπορεί να τόν δει κανείς, άνευλόγητος, θα βάλει όποιο ψηφοδέλτιο θέλει στον φάκελλο. Βέβαια, το ψηφοδέλτιο του «ναί» έχει διαφορετικό χρώμα άπό το «όχι», κανείς όμως τρίτος δεν μπορεί να διακρίνει τί περιέχει ο φάκελλος. Το διαφορετικό χρώμα καθιερώθηκε άπό τους κρατούντας για λόγους ψυχολογικούς, οι κάτοικοι όμως, της πρωτεύσεως δεν πρέπει, ούτε και πρόκειται, να ένοχληθούν άπό τέτοιον είδους φτηνά τεχνάσματα.

Άνδρες και γυναίκες ψηφοφόροι του λεκανοπεδίου χωρίς φρόνο, αλλά με πάθος και με υπεργηφάνεια, θα πούν στις 29 Ιουλίου το μεγάλο «ΟΧΙ».

Και τώρα λίγες λέξεις για τα μέλη των έφορευτικών έπιτροπών. Σ' αυτούς η πατρις, κατά τον πά-νο έλλαδικό νόμο, έχει έμπιστευθεί ένα ιερό καθή-κον. Το καθήκον να μεριμνήσουν, ώστε και η ψηφοφορία να διεξαχθή σύμφωνα με τους νόμους και η διαλογή να είναι ΑΜΕΜΠΤΗ. Μόνον τα ψηφοδέλτια που δεν εκφράζουν την βούληση του έλλογέ-ως ή εκείνα που προδίδουν την ταυτότητά του μπορούν να χαρακτηρισθούν άκυρα. Όλα τα άλλα, και έκεινα που είναι δηλωτικά του «ΟΧΙ», είναι έγκυρα και θα πρέπει να καταμετρηθούν και να ανα-γραφεί ο άκριβής αριθμός τους στο πρακτικό που θα σταλεί στο Πρωτοδικείο. Αν κανείς έπιχειρή-σει να ενεργήσει άντιθέτως, το μέλος της έφορευτι-κής έπιτροπής έχει το δικαίωμα και την υποχρέω-ση να έναντιωθεί και, έφ' όσον δεν είσασκοσθεί, να διατυπώσει στα πρακτικά τις άντιρρήσεις του και να ύποβάλη ένσταση στον Άρειο Πάγο.

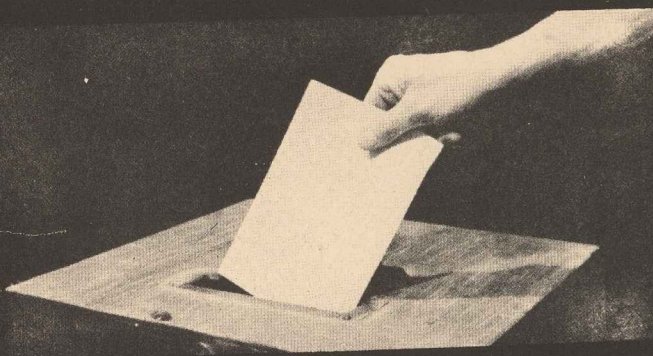
Κανείς πολίτης, διοριζόμενος μέλος έφορευτικής έπιτροπής, δεν πρέπει να διστάσει να άντιταθεί σε κάθε τυχόν προσπάθεια άλλώσεως ή παραποιή-σεως του άποτελέσματος. Κανείς δεν πρέπει να ύπο-κίνηει σε πιέσεις ή να φοβηθεί άπειλές. Όποιος κά-νει το καθήκον του, δεν έχει κανέναν άνάγκη. Και με το μέτωπο ψηλά θα μπορεί υπεργήφανα να διατυ-πώσει πως συμμορφώθηκε με τη θέληση της πλειο-ψηφίας του λαού.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

ΓΕΩΡΓ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

Αυτός που θάρρη στο χω-
ριό να σας πίεση να ψηφίσε-
τε ΝΑΙ, είναι κι αυτός μαζί
μας, στην μεγαλύτερη άναλο-
γία. Σας προτρέπει και σας ά-
πειλει εκ καθήκοντος. Αν ή-
ταν έλεύθερος θα ψηφίζε
ΟΧΙ.

ΟΛΟΙ ΟΧΙ!

Η αποφασιστική
θεοικς κάθε αληθινά
δημοκρατικού
ψηφοφορου στο
προσεχες δημοψηφισμο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Το νόημα του ΟΧΙ	Σελ. 4
Της Συντάξεως: Οι δύο δρόμοι	» 4
Γ. ΜΑΥΡΟΥ: Ο λαός άποφασισμένος να ψηφισή ΟΧΙ	» 6
Ι. Π. ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑ: Πρός τους φίλους μου Αθηναίους	» 6
Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ: Το ΟΧΙ και ο Στρατός	» 7
Ι. ΖΙΓΔΗΣ: Η κόλη, ο νόμος κι εμείς	» 8
Της συντάξεως: Έγκληματα κατά τας εκλογάς	» 10
ΑΝΤ. ΚΟΘΡΗ: ΟΧΙ στον έρπονισμό!	» 12
ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗ: ΟΧΙ στον έρπονισμό!	» 12
Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑ: Παλλαϊκόν ΟΧΙ	» 13
ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑ: Λαϊκή κυριαρχία και άπειλοι	» 13
ΓΕΡ. ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ: Δημοψηφίσματα και «δημοψηφίσματα»	» 14
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Η εγγύηση της δικαστικής άρχης να είναι θετική	» 15
Της συντάξεως: Άείσις της Δημοκρατίας	» 16
ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ: Άνέναντι στο όργιο της προπαγάνδας	» 17
ΑΛ. ΦΛΩΡΟΥ: Αι πολιτικά εκδηλώσεις των δημοσίων υπαλλήλων	» 18
ΑΝΤ. ΦΛΩΡΟΥ: Ο λαός πρέπει ν' άπορρίψη το ψηφίσμα	» 20
ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Ο λαός πρέπει ν' άπορρίψη το ψηφίσμα	» 21
Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ: Συνδικαλιστικά έλευθερία και δικτατορία	» 22
Της συντάξεως: Το θέμα των άναγνωστών	» 24
Της συντάξεως: Τα Κομματα καλούν στο ΟΧΙ	» 26
Της συντάξεως: Άκυρωτικές άποφάσεις έκποσεως πολιτών	» 27
Της συντάξεως: Ο λαός άγωνίζεται με χιούμορ	» 30
ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ: Έλληνική Νομαρχία	» 31
Της συντάξεως: Άπόψεις	» 33
Της συντάξεως: Κείμενα	» 34
Της συντάξεως: Κείμενα: Αι άπόψεις του Βασιλέως για το Δημοψήφισμα	» 35
Γ. Ν. ΔΡΟΣΟΥ: Επιστολή προς Κορομανδρέου: Η Ζούγκλα	» 35

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΔΩΡΕΑ Αρ. Ταχυεταίρου

ΗΜΕΡΟΜΙ: 8-2-74

ΑΡΙΘ: 1992

Τὸ νόημα τοῦ ΟΧΙ

Τοῦ κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ ΟΧΙ
πού θὰ ποῦμε
δὲν εἶναι
ἀρνηση.
Εἶναι ἐπιβεβαίωση
τοῦ ἀδάμαστου
καρκτηῆρος
τῶν Ἑλλήνων

ΟΙ ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ

Τῆς συντάξεως

«Ἀς μὴ φοβηθῇ κανεὶς ἀπὸ τὶς κούφιες «ἀπειλές»
γιὰ τὶς συνέπειες τοῦ ΟΧΙ. Δὲν ἔχουν οἱ Ἕλληνες
νὰ χάσουν τίποτα ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δεσμά τους...».

νὰ κριθοῦν καὶ οἱ ἀντίπαλοί μας, οἱ κρατοῦντες.

Πρέπει, λοιπόν, νὰ τροποποιήσω τὴν πρώτη
μου φράση. Ἡ ὥρα τῆς Κρίσεως δὲν εἶναι ἁ-
πλῶς ἐγγύς. Ἐσήμανε ἤδη καὶ παρήλθε. Οἱ
κρατοῦντες δὲν θὰ κριθοῦν αὐριο, ἀλλὰ ἐκρίθη-
σαν. Ἐκρίθησαν ὡς ἄνθρωποι, πού φοβοῦνται
νὰ ἀντιπαραβληθοῦν μαζί μας ἐνώπιον τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Λαοῦ. Τὸν βλέπει ἤδη ἡ Ἱστορία σὲ
ἀντιπαράσταση πρὸς ἡμᾶς. Ἀπέδειξαν, ὅτι εἶ-
ναι ἀνίκανοι νὰ μᾶς ἀντιμετωπίσουν δίχως αὐ-
τόματα ὅπλα καὶ τάνκς, ἐνῶ ἡμεῖς εἰμεθα πρό-
θυμοι νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσουμε ἀοπλοί, μὲ μό-
να ἐφόδια τὸν λόγο καὶ τὴν ἀλήθεια.

Θὰ βαδίσουμε, ὅμως, πρὸς τὸ δημοψήφισμα

ΥΠΑΡΧΟΥΝ στιγμὲς στὴν ἱ-
στορία τῶν λαῶν κατὰ τὶς ὁ-
ποῖες, «μὴ ἔχοντας πὺδ κάτω
ἄλλο σκαλὶ γιὰ νὰ κατακυλίσουν
πὺδ βαθιά στοῦ κακοῦ τῆ σκάλα», εἴ-
τε ξαναβρίσκουν τὸ νόημα τῆς ζωῆς
καὶ τὴν ἀντίδραση τῆς αὐτοσυντηρή-
σεως καὶ τότε, ἀντίστανται καὶ ἀ-
νορθώνονται, εἴτε ἐγκαταλείπονται
ὀριστικά στὴν κατιοῦσα τῆς παρακ-
μῆς καὶ τοῦ μαρasmus καὶ παύουν νὰ
συμμετέχουν ὀργανικά στὸν ροῦν τῆς
Ἱστορίας — τῆς δικῆς τους καὶ τῆς
ἄλλης — καὶ ἀπορρίπτονται στοὺς
μαϊνάνδρους τῆς.

Μία τέτοια στιγμή στὴν ἱστορία
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους θὰ εἶναι ἡ 29ῃ
Ἰουλίου 1973. Ἀς μὴ πλανᾶται κα-
νεὶς ὡς πρὸς τὸ βαθύτερο νόημα καὶ
τὴν σημασία τῆς ψήφου τῆς ἡμέρας
ἐκείνης. Δὲν πρόκειται βασικά, γιὰ
ἐγκριση ἢ ἀπόρριψη εἴτε μᾶς μορ-
φῆς πολιτεύματος, εἴτε τῶν λειτουρ-
γικῶν διαδικασιῶν τοῦ πολιτεύματος
αὐτοῦ. Καὶ γι' αὐτὸ, ἄλλωστε, μόνο
ἂν ἐπρόκειτο, ἢ ἀρνητικὴ ἀπάντησιν

θὰ ἦταν ἐπιβεβλημένη σὲ κάθε ἀξιο-
πρεπῆ καὶ ἐλευθερόφρονα ἄνθρωπο,
ὅχι μόνο γιὰτὶ τὸ προτεινόμενο σύ-
στημα εἶναι μονοκρατορικό, ἀντιδη-
μοκρατικό, ἀνελεύθερο καὶ ἀντίθετο
πρὸς τὸ ἀξίωμα τῆς λαϊκῆς κυριαρ-
χίας, ἀλλὰ καὶ γιὰ λόγους ἀρχῆς.
Διότι, δηλαδὴ, κανεὶς δὲν ρωτήθηκε
οὔτε γιὰ τὴν πολιτειακὴ μεταβολή,
οὔτε γιὰ τὴν μορφή καὶ τὸ περιεχό-
μενο τοῦ νέου πολιτεύματος. Καὶ δι-
ὅτι δὲν παρέχεται εὐχέρεια ἐπιλογῆς
οὔτε ἀνάμεσα σὲ πολιτειακὲς μορφές
οὔτε καὶ ὡς πρὸς τὸν πρόεδρο τοῦ
προκαθημένου τῆς ἐξουσίας καὶ πε-
ριβαλλομένου μὲ σχεδὸν ἀπολυταρχι-
κὲς δικαιοδοσίες.

Ἐκεῖνο γιὰ τὸ ὁποῖο πρόκειται βα-
σικά εἶναι μία ἐλκλκήρῃ στάση ἀ-
πέναντι στὴ ζωὴ καὶ στὸ νόημά της,
μία θεμελιωδὴ ἀντίληψη γιὰ τὴν θέ-
ση καὶ τὸν ρόλο τοῦ πολίτη ὡς μέ-
ρους ἐνὸς ἔθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ συ-
νόλου, μία ὀρισμένη ἀίσθηση ἀν-
θρωπίνης τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας.
Στὶς 29 Ἰουλίου, οἱ Ἕλληνες θὰ

—ἀκόμα καὶ μὲ τὶς ἀλυσίδες στὰ πόδια μας—
ἐλεύθεροι, ἀποφασιστικοί, ὑπερήφανοι. Καὶ ἴ-
θι ἀποῦμε Ὁχι.

Τὸ Ὁχι, πού θὰ ποῦμε, δὲν εἶναι ἄρνηση.
Ὅσοι ποῦν Νάι, αὐτοὶ εἶναι πού θὰ ἀρνηθοῦν
τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολί-
του, θὰ γονατίσουν σὰν τὶς γκαμήλες, καὶ θὰ
δεχθοῦν νὰ τεθοῦν ἐπὶ ὀκτὼ χρόνια ὑπὸ ζυγόν.
Αὐτὸν τὸν αὐτοεξευτελισμὸ ζητοῦν ἀπὸ τοὺς
Ἕλληνες οἱ κρατοῦντες. Ἀξιώνουν, μὲ ἄλλες
λέξεις, νὰ παύσουν ἐκουσίως, νὰ εἶναι πραγμα-
τικοὶ Ἕλληνες.

Τὸ Ὁχι, πού εἰμαι βέβαιος, ὅτι θὰ εἰπῇ ἡ
συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ,
εἶναι —ὡς ἄρνηση τοῦ αὐτοεξευτελισμοῦ τού-
του— ἡ ἐπιβεβαίωση τοῦ ἀδάμαστου χαρακ-
τηρὸς τῶν κατοίκων τῆς χώρας αὐτῆς, πού ἔθε-
σαν πάντοτε, στὶς μεγάλες ὥρες τῆς ἱστορίας,
τὴν Ἐλευθερία παραπάνω καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀκό-
μα τὴν ζωὴ τους.

Θὰ μιλήσω καὶ μὲ πὺδ συγκεκριμένο τρόπο.
Τὸ Ὁχι στὸ ἐπικείμενο δημοψήφισμα θὰ εἶναι
—ὁτιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ ἢ ἐπιχειρηθῇ—
ἐλλογικὰ τμήματα μετὰ τὴν δόση τοῦ ἡλίου—
καταλυτικὰ γιὰ τοὺς κρατοῦντας, ἀμέσως ἢ λί-
γον καιρὸ ἀργότερα. Καὶ πού θὰ ὀδηγηθοῦμε
τότε; Θὰ χρειασθῇ μιὰ μεταβατικὴ περίοδος ὁ-
ρισμένου ἐκ τῶν προτέρων χρονικοῦ διαστήμα-
τος. Εἰμαι βέβαιος, ὅτι, μὲ τὴν συμφωνία τῶν
δημοκρατικῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας,
πού —ἐνισχυμένες καὶ μὲ θαρραλέες νέες δυ-
νάμεις— ἐμείναν ἀγρυπνῶντες τὰ τελευταῖα ἔξ-
χρόνια, ὅχι μόνον δὲν θὰ ὑπάρξῃ κίνδυνος χά-
ους, πού θὰ ὑπάρξῃ ἀσφαλῆστα σὲ περιπτώ-
ση παρατάσεως τοῦ βίου τοῦ σημερινοῦ καθε-
στῶτος καὶ ἀπωτέρας, ὑπὸ ἀπρόβλεπτους ὁ-
ρους, πολιτικῆς μεταβολῆς, ἀλλὰ θὰ ἐξελί-
χθουν τὰ πάντα ὀμαλά.

Σηλώσουν:

ΑΝ ΘΕΛΟΥΝ ἢ ὅχι μιὰ κοινο-
νία πού αὐτοπροσδιορίζεται καὶ εἴ-
ναι κυρία τῶν τυχῶν τῆς.

ΑΝ ΜΙΑ κοινωνία κ' ἔνα ὁλό-
κληρο ἔθνος μποροῦν νὰ περιέρχων-
ται ἐκάστοτε κάτω ἀπὸ τὴν ἐξουσία
προσώπων ἢ ὁμάδων πού δὲν ἐξουσι-
οδοτήθηκαν ποτὲ ἀπὸ κανένα νὰ κα-
ταλάβουν καὶ ν' ἀσχοῦν τὴν ἐξουσία
καὶ γίνονται αὐθαίρετα κύριοι τῆς
ὑποστάσεως καὶ τῶν τυχῶν ἐνὸς ἔ-
θνους καὶ τῶν καθ' ἕκαστον ἀτόμων
πού τὸ ἀποτελοῦν, φθάνοντας μέχρις
ἀστυνομώσεως καὶ τῆς ἰδίας τῆς
σκέψεως καὶ τῶν αἰσθημάτων.

ΑΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΝ καὶ δέχονται
τὸν διασμὸ καὶ τὸν ἐξευτελισμὸ πού
ὑπέστησαν ἀπὸ ἐκείνους πού εἶχαν
ἀκριβῶς ταχθῇ — μὲ τὸν ἐπιστημέ-
τερο ὅρκο — νὰ εἶναι οἱ φρουροὶ καὶ
φύλακες τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν θε-
σμῶν πού τὸ ἔθνος εἶχε καθιερώσει.

ΑΝ ΘΕΛΟΥΝ νὰ εἶναι ὑποκείμε-

να ἢ ἀντικείμενα τῆς μοίρας καὶ τῆς
ἱστορίας των.

Σὲ τελευταία ἀνάλυση, καλοῦνται
νὰ δεῖξουν ἂν ἔχουν ἀκόμη τὸ αἶσθη-
μα τιμῆς καὶ ὑπερηφανεῖας πού χα-
ρακτηρίζει τοὺς ἐλευθεροὺς καὶ ἀν-
μαίους λαοὺς, πού καταξιώνει τὸν
ἄνθρωπο καὶ ἐκδηλώνεται πάντοτε
μὲ μιὰ ὑπερήφανη καὶ γενναία ἁρ-
νησὴ παντὸς ὅ,τι ἀποτελεῖ προσβο-
λὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τιμῆς.

Ἡ ἐξάχρονη πολιτεία τῶν κρα-
τούντων, ἐξ ἄλλου, ἀλλὰ καὶ τὰ τω-
ρινὰ ἔργα τους καὶ τὰ ἴδια τὰ συν-
ταγματικὰ κείμενα πού προτείνουν
γιὰ ψήφισιν, δὲν ἀφήνουν περιθώρια
γιὰ αὐταπάτες ὡς πρὸς τὴν ὕψι τοῦ
καθεστῶτος των καὶ τὶς προθέσεις
τους γιὰ διαίωνισή του.

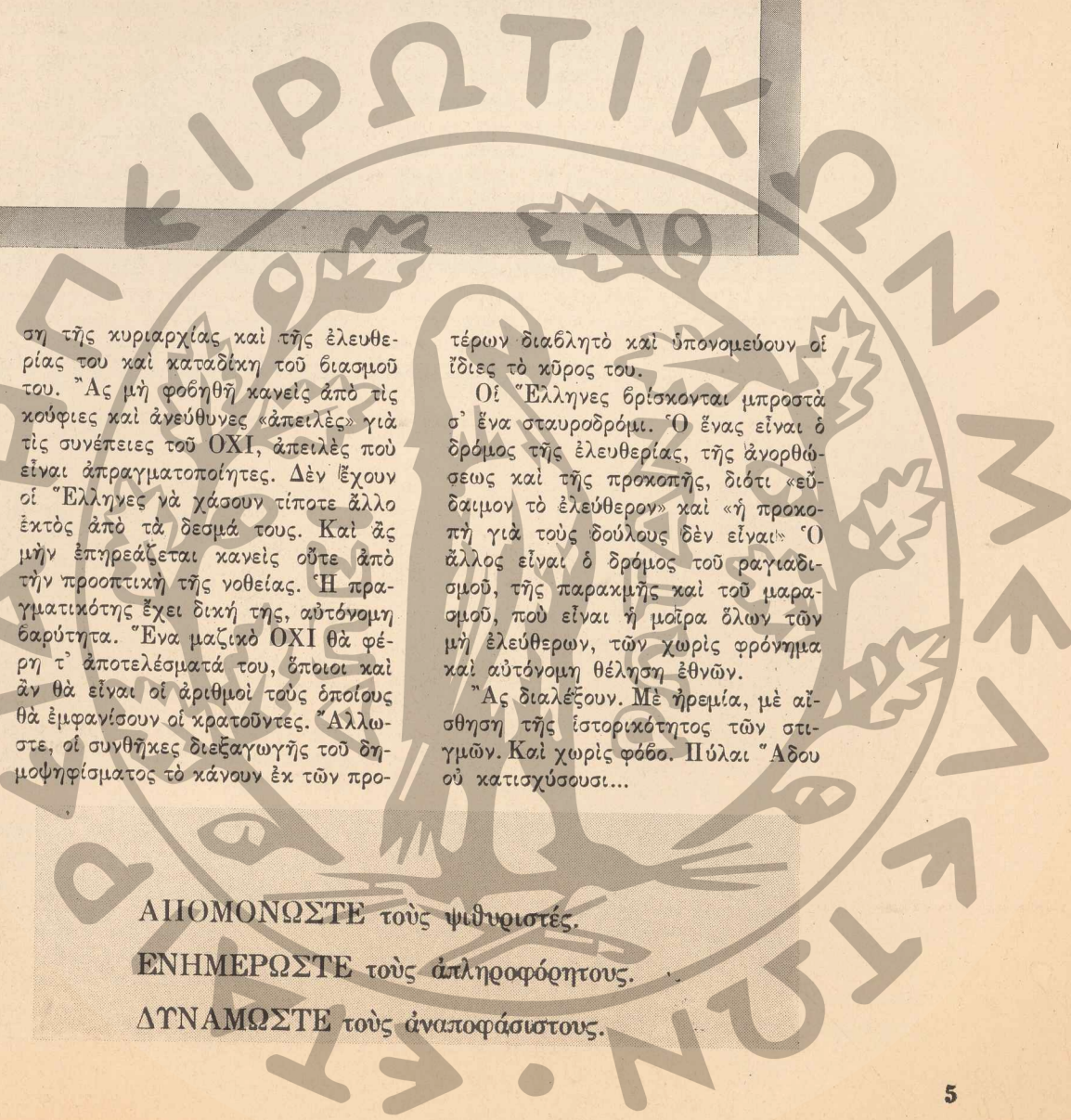
Τὸ ΝΑΙ θὰ ἐρμηνεύεταν σὰν ἐξου-
σιοδότησιν πρὸς αὐτοὺς γιὰ τὴν ἀ-
σκηση ἀπόλυτης, οὐσιαστικῆς, καὶ ἀ-
περίοστης ἐξουσίας.

Τὸ ΟΧΙ θὰ εἶναι δήλωση τῆς θε-
λήσεως ἐνὸς λαοῦ γιὰ τὴν ἀνάκτη-

δουση μιᾶς πράγματι ἀληθοῦς πολιτικῆς
Δημοκρατίας.

Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει τὴν πραγματικὴ
καὶ πλήρη ἰσονομία μετὰ ὅλων τῶν Ἑλλήνων
πολιτῶν σὲ ὅποια κατηγορία ἢ ἰδεολογία καὶ
ἂν ἀνήκουν. Θὰ τιμωροῦνται, βέβαια, ὅσοι θὰ
προβαίνουν σὲ παράνομη δράση. Ἀλλὰ θὰ τι-
μωροῦνται ἐπὶ τῇ δόσει νόμων γενικῶν, ὅχι
εἰδικῶν. Οἱ νέες γενεές, πού θὰ ἀποτελοῦν, σὲ
λίγα χρόνια, τὴν πλειονότητα καί, ὅστερα, τὴν
ολότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, δὲν ἔχουν τὴν
μνήμη τῶν παλαιότερων γενεῶν. Τὸ βλέμμα
τους εἶναι στραμμένο στὸ μέλλον. Καὶ δὲν κα-
τανοοῦν ὅσα, γιὰ μᾶς τοὺς παλαιότερους, εἶναι
μοῖρα καὶ βάρος. Ὁφείλουμε νὰ συμμερισθοῦ-
με τὴν στροφὴ τῶν νεωτέρων γενεῶν πρὸς τὸ
μέλλον, γιὰ νὰ μπορέσουν καὶ οἱ γενεές αὐτές,
ἀνταποδίδοντας τὴν κατανόησή μας γιὰ τὴν
στάση τους, νὰ συμμερισθοῦν τὴν δική μας προ-
σήλωσιν στὶς αἰώνιες ἀξίες τῆς ἠθικῆς καὶ πο-
λιτικῆς Ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, πού γεννήθη-
καν στὴν Ἑλλάδα. Ἀν ἴδουν, ὅτι οἱ ἀξίες αὐ-
τές θὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς κάλυμμα μισαλλο-
δοξίας, θὰ ἀποξενωθοῦν καὶ ἀπὸ αὐτές. Τὸ
κακὸ τοῦτο θὰ εἶναι μέγα. Καὶ ὑπεύθυνοι θὰ εἴ-
μαστε ἡμεῖς οἱ παλαιότεροι.

Παναγιώτης Κανελλόπουλος

ΑΠΟΜΟΝΩΣΤΕ τοὺς ψευδοιστές.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΤΕ τοὺς ἀπληροφόρητους.

ΔΤΝΑΜΩΣΤΕ τοὺς ἀναποφασιστοὺς.

Ο λαός αποφασισμένος να ψηφίσει ΟΧΙ

Τού κ. ΓΕΩΡΓ. ΜΑΥΡΟΥ

ΠΟΡΕΤΟΜΕΘΑ λοιπόν προς το δημοψήφισμα της 29 'Ιουλίου. Θα γίνη όμως; Ή αβεβαιότης και η σύγχυσις που χαρακτηρίζει τόν δημόσιον βίον της χώρας, έδωσαν λαθίον — με τας καθημερινάς παλινωδίας, έπισήμων δηλώσεσι και έν συνεχεία διαψεύσεσι τών έπισήμων δηλώσεων εκπροσώπων της κυβερνήσεως — σέ ύποθέσεις ότι τó δημοψήφισμα θα άναβληθί ή τελικά θα ματαιωθί. Τó τελευταίον θα ήταν τó σοφώτερον διά τούς κρατούντας. Θα άπληλλάσσοτο έτσι ó λαός από την περιττήν δοκιμασίαν να προσέλθι, μέσα στα κυνικά καύματα τού 'Ιουλίου, στις κάλπες για να μετάσχη σάν κομπάρσος σέ μία άπαράδεκτη κωμωδία. Να έκφραση δηλαδή την γνώμην του επί θεμάτων, τά όποία κατά κατηγορηματικήν δήλωσιν έχουν τελεσιδικώς και άμετακλήτως άποφασισθί την προΐαν της 1ης 'Ιουνίου από τó 'Υπουργικόν Συμβούλιον. Τó πολιτευμα της χώρας, λέγει ή κυβέρνησις, είναι άμετακλήτως ή άδασίκευτος δημοκρατία. Καί πρόεδρος αυτής ó άρχηγός της επαναστάσεως. Αύτά ως τó 1981. Μετά βλέπουμε. Τόν Σεπτέμβριον τού 1968 είχε καθιερωθί, ύστερα από τó δημοψήφισμα που έκύρωσε με πλειοψηφίαν 93% τó Σύνταγμα που ίσχυε μέχρι πρό όλίγον, σάν τελική και άμετακλήτη μορφή τού πολιτεύματος ή βασίλευμένη δημοκρατία. Καί δέν έπετρέπετο, με κίνδυνον ποινικής διώξεως, ούτε συζητήρις για την μορφήν εκείνην τού πολιτεύματος, που ó λαός καθιέρωσε με σχεδόν παμψηφίαν.

Πιστεύομεν παρ' όλης τας έκφραζόμενας έδω και εις τó έξωτερικόν άμφιβολίας ότι τó δημοψήφισμα μάλλον θα γίνη. 'Υποχώρησις σ' αυτό θα έπληττε καιρίως τó γόητρον της στρατιωτικής κυβερνήσεως. Καί είναι γνωστόν πόσον εύαισθητα

είναι στα θέματα τού γόητρον τά ολοκληρωτικά καθιστώτα.

Εύλογος είναι λοιπόν ή άμηχανία και ή άνησυχία που κατέχει τούς κρατούντας. 'Αντιλαμβάνονται ότι έπessαν οι ίδιοι εις την παγίδα που έστησαν διά τούς άλλους. 'Οποιοδήποτε και άν είναι τó άποτέλεσμα τού δημοψηφίσματος, που θα άνακοινοθί τó μεσονύκτιον της 29 'Ιουλίου, αί σφυγμομετρήσεις της κοινής γνώμης σέ όλόκληρη την χώρα άποδεικνύουν ότι τó σύνολον τού λαού είναι άποφασισμένο να ψηφίση ΟΧΙ. 'Οχι γιατί άποκρούει σάν μορφή πολιτεύματος την άδασίλευτη δημοκρατία. 'Αλλά γιατί άντελήφθη άμέσως πώς τó θέμα για τó όποίο καλείται δήθεν να άποφανθί δέν είναι ή έκλογή μεταξύν βασιλευμένης ή άδασίλευτου δημοκρατίας, αλλά μεταξύ βασιλευμένης ή άδασίλευτου τυραννίας.

Αί συνθήκαι, κάτω από τις όποιες θα διεξαχθί, άν τελικώς γίνη, τó δημοψήφισμα της 29 'Ιουλίου, είναι πραγματικά πρωτοφανείς. 'Όλα τά μέσα μαζικής έπικοινωνίας με τόν λαόν εργάζονται νυχθημερόν ύπέρ της κυβερνητικής προταγάνδας. 'Όλα τά μέλη της κυβερνήσεως, παλαιοί άμετακλήτοι βασίλφορες, περιοδεύουν την χώραν προπαγανδίζοντας με πάθος έναντίον τών άτόμων, που είχαν μέχρι της 31 Μαΐου 1973. 'Έχει κατακλησθί ή χώρα από άφίρες τού ΝΑΙ και φωτογραφίες τών νέων άρχηγών τού κράτους. 'Απγορεύετο έν τού-

'Οποιοδήποτε και άν είναι τó άποτέλεσμα τού δημοψηφίσματος που θ' άνακοινοθί τó μεσονύκτιον της 29ης 'Ιουλίου, αί σφυγμομετρήσεις της κοινής γνώμης σ' όλόκληρη τή χώρα άποδεικνύουν άνι τó σύνολο τού λαού είναι άποφασισμένο να ψηφίση ΟΧΙ. 'Οχι γιατί άποκρούει σάν μορφή πολιτεύματος την άδασίλευτη δημοκρατία. 'Αλλά γιατί άντελήφθη άμέσως πώς τó θέμα για τó όποίο καλείται δήθεν ν' άποφανθί δέν είναι ή έκλογή μεταξύν βασιλευμένης ή άδασίλευτου δημοκρατίας, αλλά μεταξύ βασιλευμένης ή άδασίλευτου τυραννίας.

τοίς διά νόμον, επί της έποχής τού κοινοβουλευτισμού, ή διά τοιχοκολλησίεων ούπανσις τών πόλεων. 'Επετρέπετο μόνον τότε ή άνάγκησις άριστών με τούς συνδυασμούς τών Κομμάτων. Δίδονται ύποσχέσεις εις τόν λαόν ότι τά άτομικά δικαιώματα τών πολιτών θα άποδοθούν μετά τó δημοψήφισμα, έφόσον ψηφίση ΝΑΙ, έφόσον δηλαδή έγκρίνη προηγουμένως με την ψήφον του την κατάλυσιν των. Δέν λαμβάνεται καμμία μέριμνα ούτε για την τήρησι στοιχειωδών προσχημάτων.

Παρ' όλα αυτά, ó φόβος τού ΟΧΙ πλανάται. Γιατί σημασία έχει τó πραγματικό άποτέλεσμα τού δημοψηφίσματος και όχι αυτό που θα άνακοινοθί. Καί έγκαλονόται τά μηχανοκίνητα και την έπιβολήν στυγνής δικτατορίας — ή σημερινή τί είναι; — άν ó λαός ψηφίση ΟΧΙ. Καλούνται δηλαδή τά τεθωρακισμένα να ανατρέψουν διά της βίας τó άποτέλεσμα της λαϊκής έτυμφορίας, έφόσον δέν θα έγκρίνη την άδασίλευτον δικτατορίαν. Αύτην την άποστολήν άναθέτουν στις ένστολες δυνάμεις της χώρας.

Γνωρίζει ó λαός τί θα πράξη την 29ην 'Ιουλίου. 'Η κυβερνητική προταγάνδα — συνθεσις έπιχειρημάτων, μηχανοκινήτων και τεθωρακισμένων — αντί να έξασθενή, χαλιβάδνει την θέλησιν τού λαού. Με άγώνας αίματηρούς κατέκτησαν οι 'Έλληνες την έλευθερίαν των. Δέν θα στερήσιν εις την κατάλυσιν της την 29 'Ιουλίου. Κανείς δέν θα προδώσι τρισχιλιετή ιστορίαν άγώνων ύπέρ της έλευθερίας.

'Όλοι θα πούν ΟΧΙ. Γιατί άποκρούουν με άγανάκτησιν κάθε μορφήν τυραννίας, βασίλευμένης ή μη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΣ

ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ

Μήνυμα τού κ. Ι. Π. ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑ

Σέ τούτες τις δύσκολες στιγμές τού τόπου μας, θα ήθελα να βρεθώ κοντά σας, όπως τόν καλό καιρό τού ελεύθερου πολιτικού μας βίου. Όμως, χώρα από τις γνωστές δυσκολίας που μας παρεμβάλλει τó καθιστώσις, με έμποδίζει και ó σοβαρός τραυματισμός τού μοτιού μου. Σκοπός μου δέν είναι, βέβαια, να σας έξηγήσω σό τί άποβλέπει τó δ ή θ ε ν δημοψήφισμα της 29ης 'Ιουλίου. Έξέρουμε όλοι μας πολύ καλά ότι τó καθιστώσις της 21ης 'Απριλίου επιδικώς με αυτό τó τέχνασμα να παρατείνη τόν βίο του —παραινεύοντας έτσι και τó δεινά μας. 'Αλλωστε, δέν Έσχύναι και τó δημοψήφισμα τού 1968. Καί τούτη ή πρόθεσις τού καθιστώσιτος είναι όκμα πιο έκδηλη και όκμα πιο έξοργιστική. Γιατί, ύστερα από 8 χρόνια αύταρχικής διακυβερνήσεως καλείται ó έλληνικός λαός, κάτω από παντοειδείς άπειλές, να άναγνωρίση για 8 χρόνια τόν αυτοδιορισμό τού άρχηγού τού στρατιωτικού κινήματος, ως άρχηγού τού Κράτους και συγχρόνως τόν διορισμό τού άρχηγού τών ενόπλιων δυνάμεων ως άντιπροέδρου. Όσο για τις νέες ύποσχέσεις, έχουμε την πικρή πείρα τού δημοψηφίσματος τού 1968.

Θά ήθελα όμως να σας υπενθυμίσω ότι στους χρόνους της ελεύθερης έπικοινωνίας μας, συμφωνούσαμε πάντοτε ότι έμεις οι κδοτικοί τών Αθηνών έχουμε έ π η υ έ η μ ε ν ο χ ρ έ ο ς έναντι της χώρας μας. Γιατί ή πολιτεία μας είναι ό νοός και ή καρδιά της 'Ελλάδας' γιατί έδώ πρωτογεννήθηκε ή ιδέα της πραγματικής Δημοκρατίας και γιατί έδώ ή 'Αθηναϊκή Δημοκρατία έγινε έργο και κτήμα τού λαού. Τώρα, αυτό τó επιπρόσθετο χρέος μας επιβάλλει να κινηθώμε στίον έλάχιστο χρόνο που μας άπομένει, προς πσσα κατεύθυναι, ώψηφώντας κάθε έμπόδιο, ώστε να γίνη πανελληνία συνείδηση τó χρέος όλων τών 'Ελλήνων να άποντήσουν με τó γνωστό και ύπερφηρον ΟΧΙ σό καθιστώσις της 21ης 'Απριλίου με την μονοκρατορία του.

Καί άς μή διαφεύγε της προσοχής κανενός ότι τó δημοψήφισμα δέν θ έ τ ε ι π ο υ θ ε ν ά τó έρώτημα: «Δημοκρατία ή Βασίλεια». Για τήν τύχη τού βασίλικού θεσμού —που θαρίνεται με πολλά— μόνος άρμόδιος να άποφασίση και να τó λύση άριστοτά είναι ó έλληνικός λαός. Καί τούτο ό π ω σ ή η ο τ ε θα

γίνη με γνήσιο δημοψήφισμα από γνήσια Κυβέρνηση, που θα έχη έκλεγί σέ έ λ ε υ θ ε ρ ο ς έκλογές από έ λ ε υ θ ε ρ ο υ ς πολίτες.

Καί τώρα, σφίγγοντάς σας, 'Αθηναίοι, τó εύψυχο χέρι, σός άπευθύνω τόν γνώριμό μας χαιρετισμό: 'Α ρ ε τ ή και πολλή καριό θ έ λ ε ι η Δ η μ ο κ ρ α τ ι α !

Ι.Π. ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑΣ

Σ.Σ.: 'Όπως είναι γνωστό, ó πρώην βουλευτής 'Αθηνών κ. Ι. Π. Κουτσοχέρας, έκτός τών άλλων κακώσεων, τάς όποιες ύπέστη κατά τάς φρονητικές έκδηλώσεις της 20ής Ματίου, έτραυματίσθη σοβαρά σό μάτι του, με άποτέλεσμα έκτοτε να χάνη την όρασί του από τόν ένα όφθαλμό κατά 90 %. 'Η συνεχής θεορατευτική άγωγή, στίγν όποία ύπεβλήθη, τόν ύποχρύνει να εισαχθί έκ νέον αύτές τις ήμέρες σέ κλινική.

Τò ΟΧΙ και ó Στρατός

ΛΑΟΙ πολιτικά ύπόδουλοι μπορεί, άκόμα και στήν έποχή μας, να υπάρχουν σέ διάφορα μέρη τού κόσμου. Λαός έθελόδουλος όμως — τουλάχιστον στις περιοχές που φωτίσθηκαν κάποτε από την έλευθερία — δέν υπάρχει σήμερα κανείς.

'Η συντριπτική πλειοψηφία, ή παμψηφία σχεδόν τού ελληνικού λαού δέν είναι διατεθειμένη να έκχωρήσι, και μάλιστα με την ίδια της την ψήφο, σέ όποιοδήποτε πολίτη, τις τρομακτικές έξουσίες που παραχωρούνται, με τó προτεινόμενον ψήφισμα, σόν πρόεδρο της δας δημοκρατίας. Δέν είναι νοητό, έλευθερο άνθρωποι, να συναινέσουν στήν έν λευκή άνάθεση της διαχειρίσεως όλων τών υποθέσεων, που άναφέρονται εις τας 'Ενόπλους Δυνάμεις, τή δημοσία τάξη και την έξωτερική πολιτική, σέ όποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο. 'Η έξουσία — σ' αυτός κατ' έξοχήν — δέν μπορεί εύκολότερος τομείς της έθνικής ζωής — τούς μπορεί παρά να διαμοιράζεται μεταξύ της Βουλής, που πρέπει να νομοθετή και να έλέγχι, και της ύ π ε υ θ ύ ν ο υ κυβερνήσεως που πρέπει να κυβερνά και να διοική. Όυτε ίσχυει, σέ όλόκληρο τόν έλεύθερο κόσμο, Σύνταγμα που ν' άποξενώνει την 'Εθνική 'Αντιπροσωπεία από την παρακολούθηση και τόν έλεγχο της σχετικής με την έξωτερική και την έσωτερική άσφάλεια της χώρας και τις διενθείς της σχέσεις πολιτικές. Όυτε άποστερούν τά Δημοκρατικά Σύντάγματα ολοκληρωτής της ύδρογείου, τούς έντολόδοχους τού λαού και τά πολιτικά κόμματα, τού δικαιώματος της ενεργού συμμετοχής τους στή λήψη όλων άνεαίρετάς των άποφάσεων που προσδιορίζουν την ιστορική μοίρα τού 'Εθνους και τά συμφέροντα τού λαού.

Οι κρατούντες προτείνουν, με τó σχέδιο ψηφίσματος τους, ένα πολιτικό σύστημα στηριγμένο έπάνω σέ μία πρωτοφανή στήν ιστορία συνταγματική διαδικασία: κάθε έπτά χρόνια, ó λαός θα έκλέγη κάποιον πού, χωρίς να έξαρτάται, να έκλέγεται ή έστω και μόνο να παρακολουθήται από όποιοδήποτε, θ' άποφασίζη μόνος του — βοηθούμενος από τρεις «προσωπικούς» και άνεαίρετους από τή Βουλή ύπουργούς — για τις σπουδαιότερες κρατικές ύποθέσεις. Θά έχουμε δηλαδή, ανά έπταετία, μίαν ήμέρα δημοκρατίας. Καί, καθ' όλο τó υπόλοιπον χρονικόν διάστημα, οι τρεις κύριοι τομείς της κρατικής έξουσίας που προαναφέραμε θα ύπόκεινται στήν κυριαρχία — άκόμα και τή νομοθετική μονοκρατορία — τού ένός άνδρός.

Καί μιά μικρή, μεταβατική άπλώς σημασία, λεπτομέρεια: μέχρις ότου συνήθισουμε σό νέο πολιτευμα, μέχρις ότου τó 1981, δέν θα ύποβληθώμε, έμεις ό λαός, σόν κόπο να έκλέξουμε τόν πρόεδρό μας μεταξύ τών έχόντων τά προσόντα ύποψηφίων. Αυτό δά έλεπε: Νά έφθάναι από τώρα, πριν άκόμα χαρούμε τή νέα άδασίλευτη δημοκρατία, σέ έκλογικές άναμετρήσεις και σέ άλλα δημαγωγικά παρόμοια! 'Αν όμως οι 'κρατούντες — συναισθανόμενοι την παιδαγωγικήν τους ευθύνη άπέναντι τού λαού — άναγκάσθηκαν να μάς άποστηρήσουν τó δικαίωμα της έκλογής μεταξύ περισσοτέρων ύποψηφίων, μάς έπεδαφίλευσαν τού-

παίζου—μάς έμπαίζουν—οί κρατούντες έν ού παικτοίς. Καί μπορεί θέθαια μερικοί ύποστηρικτάί των τού έξωτερικού, ύποτιμώντες την νομισμένη και περιφρονούντες την άξιοπρέπεια τού λαού να παραστήσουν και πάλιν τούς έμπαίζόμενους. 'Αλλά τόν ρόλο αυτόν τού έθελωμορού δέν έχει κανένα λόγο να ύποδυθί ό έλληνικός λαός.

ΚΑΙ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΧΙ ΠΑΝΔΗΜΟ

τό τó μεγάλο πρόνομο: να μπορούμε, έντελώς έλευθερα και άδίστα, να έκφρασουμε την έμπιστοσύνη μας και την προτίμησή μας προς τόν μοναδικό, τόν «δεδομένο» ύποψήφιο πρόεδρο.

Παίζου — μάς έμπαίζουν — οί κρατούντες έν ού παικτοίς. Καί μπορεί θέθαια, όρισμένοι ύποστηρικτάί των τού έξωτερικού, ύποτιμώντες τή νομισμένη και περιφρονούντες την άξιοπρέπεια τού ελληνικού λαού, να παραστήσουν και πάλι τούς έμπαίζόμενους. 'Αλλά τόν ρόλο αυτόν τού «εθελωμορού» δέν έχει κανένα λόγο να ύποδυθί ό έλληνικός λαός. Καί γι' αυτό θα είναι τó ΟΧΙ πάνδημο.

Τά κρατικά μέσα ενημερώσεως είπαν, για μιά φορά, και κάτι σωστό: 'Ο κάθε πολίτης, πριν ψηφίσει θα πρέπει να είναι σέ θέση ν' άπαντήσι σέ δυό έρωτήματα: π ρ ω τ ο ν για ποίο λόγο άπορίσει να πη τó «ΝΑΙ» ή τó «ΟΧΙ» και δ ε υ τ ε ρ ο ν ποίος θα είναι οι συνέπειες της έπικρατήσεως της θέσεως που ύποστηρίζει.

Κανείς δέν θα δυσκολευθί ν' άπάντησι σό πρώτο έρώτημα. Θά ψηφίσουμε ΟΧΙ, γιατί δέν δεχόμαστε τή μονοκρατορία ούτε τού «δεδομένου» ύποψηφίου ούτε και άλλου όποιοδήποτε.

Δέν είναι και σό δεύτερο έρώτημα — σό τί δηλαδή θα έπακολουθήσει μετά την άπόρριψη της προτάσεως ψηφίσματος από τó λαό — δύσκολο ν' άπαντήσι κανείς. 'Εν τούτοις, οι 'κρατούντες, έξέφρασαν έπίσημα για τó τί θα συμβή μετά την έπικράτησι τού ΟΧΙ, τ ρ ε ι ς άλληλοσυγκρουόμενες άπόψεις:

ΕΚΔΟΧΗ ΕΠΙΣΗΜΗ ΠΡΩΤΗ: Οί φορείς της έξουσίας «έγγυώνται» μόνο τó τί θα συμβή άν έπικρατήσι τó ΝΑΙ. 'Αν δηλαδή, παρ' όλης της προσπάθειάς τους — τις πραγματικά τόσο φρονίμες — τó άποτέλεσμα της ψηφοφορίας είναι άρνητικό, τότε, οι άνθρωποι, τί άλλο μπορεί να κάνουν από τó νήνουν τάς χείρας των;

ΕΚΔΟΧΗ ΕΠΙΣΗΜΗ ΔΕΥΤΕΡΑ: 'Η έπικράτησις τού όχι «θα σημαίνη» άποδοκιμασία της κυβερνήσεως και άποδοκιμασία τού κ. Γ. Παπαδόπουλου, ό όποιος είναι και ύποψήφιος Πρόεδρος. Αυτό θα πη ό Παπαδόπουλος όφείλει να παραιτηθί και

πολλά περισσότερα.

Θαρραλέα άρνήθηκαν να έκλέξουν τόν Πρόεδρο που ήθελε να τούς έπιβάλή ό στρατός. Στάθηκαν άπεγκτικο επί ήμέρες. Καί σό τέλος έξέλεσαν δικό τους Πρόεδρο, της δικής τους προτίμησεως. Καί ό Στρατός ύπέκυψε. Καί έξετοξεύοντο και εκεί άπειλά. Καί έψιθυρίζοντο και εκεί διαδόσεις. Καί ύπήρχαν και εκεί τάνκς...

'Ας μή δείξει κανείς όλόκληρος λαός λιγώτερο σθένος από 300 βουλευτάς.

Τού κ. Π. Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ

θα τó κάνη». Καί, τότε, σύμφωνα με την έκδοχή τούτη, «από τή ζούγκλα που θα ξεπάση... θα προέλθι μοιραίως, γιατί δέν μπορεί να γίνη άλλοιώς, ή δικτατορίας».

ΕΚΔΟΧΗ ΕΠΙΣΗΜΗ ΤΡΙΤΗ: 'Ακόμα και άν έπικρατήσι τó ΟΧΙ, «ó ήγέτης της επαναστάσεως» θα έξακολουθήσι «άσκών άδιατάρακτως την έξουσίαν» και θα έπιζητήσι άπλώς μίαν «νέαν διαρθρωτικήν συγκρότησιν τού πολιτεύματος της προεδρικής δημοκρατίας». 'Ο έστί μεθερμηνευόμενος: νέες «διαρθρωτικές συγκροτήσεις» θα σάς δώσουμε εύχαρίστως εάν τó θέλετε, αλλά — όσα κι' άν πείσουν ΟΧΙ εις τας κάλπας — έμεις δά παραμείνουμε «άδιατάρακτοι» εις την έξουσίαν.

'Αλλ' άς αφήσουμε τις άλληλοκαταστρεφόμενες έκδοχές τών φορέων της έξουσίας και άς έξετάσουμε σοβαρά τί θα έπακολουθήσι — τί ακριβώς είναι δυνατόν να έπακολουθήσι — την καταψήφισι. Τί άραγε μπορεί, μετά τó λαϊκόν ΟΧΙ, να συμβή;

Τό πρώτον που θα συμβή είναι — όπως πάνσοφα ύπεστήριζεν ό κ. Γεωργιάδς — ότι την 30ην 'Ιουλίου οι σημερον κυβερνούντες θα πείσουν από την έξουσίαν. Δέν μπορεί ό ύποψήφιος όριστικός πρόεδρος να παραμείνη ως προσωρινός έστω πρόεδρος, ούτε επί μίαν ώραν μετά την λαϊκήν άποδοκιμασίαν. 'Η μετά την έπικράτησιν τού ΟΧΙ «άδιατάρακτος» παραμονή τού ίδιου και τών συνεργατών του εις την έξουσίαν είναι και ήθικώς και πολιτικώς και πρακτικώς άδύνατος.

'Αλλά γιατί είναι πρακτικώς άδύνατος; Διότι, άπλούστατα, ή κατάσταση τίν νύκτα της 29ης προς την 30ην 'Ιουλίου θα έχη αυτομάτως περιέλθει στά χείρια τών 'Ενόπλων Δυνάμεων. Καί εις την πρόβλεψιν αυτήν, θα συμφωνήσωμεν με την μερίδα έκείνην τού συμπολιτευμένου τού κράτους τάπου, ό όποιος πριν από ήμας, την έδημοσίευσεν. 'Η διαφωνία μας με τας συμπολιτευόμενες έπιμεριδας και με τόν έπίσημον 'Απόστολον τών κρατούντων εις την Κρήτην, άρχίζει μόνον από την στιγμήν που προβάλλεται ό ισχυρισμός ότι θα βελήσουν αι 'Ενόπλοι Δυνάμεις, την έτοιμότην της λαϊκής έτυμφορίας, να χρησιμοποίησουν την έξουσίαν που θα τούς περιέλη αυτομάτως, διά να έλθουν εις άνοήκην αντίθεσιν με τόν λαόν και να έγκαθιδρύσουν ή να άνεχθούν δικτατορία.

'Ο τέτοιος ισχυρισμός άποτελεί — όπως θαύμασια υπεγράμμισεν ό κ. Παν. Κανελλόπουλος — βίβριν κατά τού 'Ελληνικού Στρατού. 'Αλλά είναι επί πλέον, έστω και καθ' ύπόθεσιν προβαλλόμενος, άσπληκτος έντελώς και παράλογος.

Κομμουνιστικός ή αναρχικός ή άλλος όποιοσδήποτε έθνικός κίνδυνος δέν μπορεί να προκύβη έξ αίτίας τού ΟΧΙ, αφού πρώτον δέν διαγράφεται σέ κανένα σημείον τού όρίοντος τέτοιος κίνδυνος και αφού δεύτερον υπάρχει συγκεκριστημένος Στρατός. Γιατί λοιπόν οι 'Έλληνες άξιωματικοί και όπλίται, που είναι σαρξ έκ της σαρκός τού ελληνικού λαού, θ' άπεφασίζαν να έλθουν σέ διάσταση και σέ ρήξη με τούς γονείς τους, τ' αδελφούς τους, τά παιδιά τους, τούς συμπολίτες τους; Καί γιατί, αντίστροφως, δέν θα προτιμήσουν να έπιβάλουν — συμπορευόμενοι με τόν λαόν που θα τούς ζητωκραύγαζε — την ήρεμον επάνοδον εις την όμαλότητα; Γιατί τάχα — για τίναν κυρίαν τó χατήρι — θα δημιουργώσαν, με τó να καταπατήσουν τή νωπή λαϊκή έτυμφορία, χάσμα άνάμεσα σό λαό και τó Στρατό, οι 'Ελληνες άξιωματικοί και όπλίται; Καί γιατί, αντίστροφως, δέν θα έπωφελούντο, μαζί με όλους τούς άλλους 'Έλληνες, της μεγάλης, τ ή ς ά π ό μ η χ α ν ή ς εύκαρίσεως που θά έλλαντο, τó Ο Χ Ι, για να βαδίσουν τόν δρόμό που όδηγεί, με μετριοπάθεια και με σύνεσι, προς τή δημοκρατία;

Είναι λοιπόν τó ΟΧΙ ή μόνη όρασι σήμερα, άνετος, άθίστατος και άκίνδυνος έντελώς διεξόδος από την άνωμαλία προς την δημοκρατικήν όμαλότητα. Π. Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΙΩ. Γ. ΖΙΓΔΗ

τ. ύπουργού

Η ΚΑΛΠΗ, Ο ΝΟΜΟΣ ΚΙ' ΕΜΕΙΣ

Ίερή ή μυστικότητα της ψηφοφορίας
και πρέπει να είναι απαραβίαστη

1. Είναι γενική ή εντύπωση ότι το «δημοψήφισμα» έχει από τώρα ένα πρώτο ευεργετικό αποτέλεσμα. Ένωσε όλους τους Έλληνες. Και όλοι τους έχουν πάρει την απόφαση να ψηφίσουν ΟΧΙ, για να διατρανώσουν την αντίθεσή τους στη δικτατορία.

2. Πολλοί όμως φοβούνται πως δεν θα μπορέσει ο Λαός να ρίξει στην κάλπη το ΟΧΙ του, θυμούνται το δημοψήφισμα του 1968. Και προβλέπουν πως θα επαναληφθούν οι ίδιες παρανομιές. Να δίνεται δηλ. ένα μόνο ψηφοδέλτιο — το ΝΑΙ — στον ψηφοφόρο. Μέσα στο εκλογικό τμήμα να μην υπάρχει «χωριστός χώρος». Να υποχρεώνεται ο ψηφοφόρος να ψηφίζει φανερά. Και πολλά άλλα ανάλογα!

Δεν αποκλείεται, φυσικά, να γίνει προσπάθεια να επαναληφθούν οι αθλιότητες αυτές κι' εφέτος. Άλλα ή μυστικότητα της ψηφοφορίας είναι ιερή. Και προστατεύεται από το νόμο. Έχει επομένως, ο ψηφοφόρος στη διάθεσή του ένα πολύ αξιοπρεπές όπλο για να την εξασφαλίσει: Τὸν ἴδιο τὸ νόμο. Ἀρκεί φυσικά να θελήσει να τὸν χρησιμοποιήσει.

Τὸ καθεστὼς, ἐξ ἄλλου, ἰσχυρίζεται πὸς ἔχει ἀποκαταστήσει ἐπὶ τὸν νόμο καὶ τὴν τάξη, πὺ δὴν δὲν ὑπῆρχαν πρὶν ἀπὸ τὴν 21ην Ἀπριλίου τοῦ 1967. Δὲν μπορεῖ, ἐπομένως, νὰ διώξει ἀλλ' ἀντίθετα εἶναι ὑποχρεωμένο, νὰ σεβασθεῖ καὶ νὰ προστατεύσει ἐκείνους πὺ επικαλεῖται τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου. Οἱ παραβάτες τοῦ νόμου πρέπει νὰ ροδούνται.

Ἀς μὴ δειλιάσει, ἐπομένως, κανένας τίμιος Ἕλληνας. Ὅταν διαπιστώσει κάποια παραβίαση τοῦ νόμου, τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποχρεώση νὰ ζητήσει ἀμέσως ἀπὸ τοὺς ὑπεύθυνους τὴν θεραπεία τῆς.

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ

3. Καὶ γὰρ νὰ εἴμαστε πὺ συγκεκριμένοι. Ἄν μέσα στὸ ἐκλογικὸ τμήμα διαπιστωθεῖ ὅτι:

α) Δὲν δίνονται στὸν ψηφοφόρο ταυτόχρονα καὶ τὰ δύο ψηφοδέλτια, τοῦ ΝΑΙ καὶ τοῦ ΟΧΙ.

β) Ἄν δὲν ὑπάρχει «χωριστός χώρος» ἔστω καὶ μὲ ἓνα παραβάν γὰρ νὰ πηγαίνει ἐκεῖ ὁ ψηφοφόρος

καὶ νὰ βάζει τὸ ψηφοδέλτιο στὸ φάκελλο χωρὶς νὰ τὸν βλέπει κανένας.

γ) Ἄν δίνουν στὸν ψηφοφόρο κλειστὸ τὸ φάκελλο καὶ τὸν ὑποχρεώνουν νὰ τὸ ρίξει στὴν κάλπη.

δ) Ἄν μπαίνουν ταυτόχρονα πολλοὶ ψηφοφόροι καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ψηφίσουν μυστικά.

ε) Ἄν τέλος μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο δὲν τηρεῖται ἡ μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας, τότε παραβιάζεται ὁ νόμος καὶ οἱ ὑπεύθυνοι ἔχουν βαρύνουσα ἐξόφληση.

Πρῶτος ὑπεύθυνος εἶναι ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος. Μαζί του καὶ τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἄλλα φυσικά καὶ κάθε ἄλλος συνεργὸς στὸ ἀδίκημα, εἴτε εἶναι πρόεδρος Κοινοτῆτος, εἴτε ἀξιωματικός, εἴτε ὁποιοσδήποτε ἄλλος «παράγοντας». Ὁ νόμος δὲν διακρίνει. Προβλέπει γὰρ ὅλους βαρύνοντες ποινὲς ἀπὸ τρεῖς μῆνες μέχρι πέντε χρόνια, μὲ ἐνδεχόμενη στέρηση τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων (Β.Δ. 592)63, ἄρθρον 50 ἕως 110).

Οἱ ἴδιες ποινὲς προβλέπονται καὶ γὰρ ὅσους καταστρέφουν τὶς κάλπες, βγάζουν ψεύτικα ἀποτελέσματα ἢ τρομοκρατοῦν τοὺς ψηφοφόρους γὰρ νὰ ψηφίσουν διαφορετικὰ ἀπ' ὅ,τι αὐτοὶ θέλουν.

Τὸ τελευταῖο γίνεται τὴ μέρα τῆς ἐκλογῆς συνήθως ἔξω ἀπὸ τὸ ἐκλογικὸ τμήμα. Πρόκειται γὰρ ἀσυγκάλυπτη παραβίαση τοῦ νόμου.

ΟΙ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΓΕΛΛΟΝΤΑΙ ΑΜΕΣΩΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΩΣ

4. Σὲ κάθε περίπτωση πὺ διαπιστώνεται μιὰ τέτοια παραβίαση ὁ ψηφοφόρος πὺ σέβεται τὸν ἐναντὶ τοῦ ὀφείλει νὰ τὴν ὑποδείξει ἀμέσως στὸν δικαστικὸ ἀντιπρόσωπο καὶ στὴν ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ νὰ ζητήσει τὴν ἀμέση διόρθωση τοῦ κακοῦ. Ἄν ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος καὶ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀδιαφορήσουν ἢ ἐπιμένουν νὰ παραβιάζεται ὁ νόμος, ὁ ψηφοφόρος ὀφείλει νὰ τοὺς ὑπενηθίσει τὶς ἐθύνες τους. Κι' ἂν ὅλ' αὐτὰ μείνουν χωρὶς ἀποτέλεσμα, τότε πρέπει νὰ σημειώσει τὸ ὄνομα τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου, τὸν μελὸν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ κάθε συνεργὸ. Καὶ νὰ τὰ διαβιβάσει στὴν πολιτικὴ ἡγεσία χωρὶς χρονοτριβή. Θὰ πρέπει, φυσικά, νὰ ἀναφέρει καὶ τὸ συγκεκριμένο ἐκλογικὸ τμήμα, στὸ ὁποῖο ἔγινε ἡ παραβίαση.

Οἱ ἄνθρωποι τὸ ἔχουν μαζί τους: Τὸ μονοπώλιο τῆς ἀνεμπόδιστης προπαγάνδας πὺ κάνουν οἱ ὑπάλληλοι, πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, στὸ ραδιόφωνο, στὴν τηλεόραση, στὶς δημόσιες συγκεντρώσεις κατὰ ὑπηρεσίας. Ὅλες τὶς ἐλευθερίες τὶς ἔχουν αὐτοὶ, ὅλες πὺ στέρησαν ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους τους. Ἐχουν τοὺς νομάρχες, τοὺς διωρισμένους δημάρχους καὶ κοινοτάρχες, τὰ προεδρεῖα τῶν συνεταιρισμῶν, τῶν ἀθλητικῶν σωματείων, τοὺς διωρισμένους διοικητὰς Τραπεζῶν καὶ νομικῶν προσώπων.

Ὅλα τὰ ἔχουν, ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα: τὸν Λαόν. Τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφίαν τῶν Ἑλλήνων πὺ δὲν μποροῦν νὰ παραπλανήσουν πὺ μὲ κανένα τρόπο. Εἰς πείσμα ὅλων τῶν ἐμπόδων, ὁ λαὸς θὰ πῇ ΟΧΙ. Καὶ θὰ δοῦμε μέχρι πὺ θὰ μπορέσουν νὰ φθάσουν τὸ ΟΧΙ αὐτὸ

Τὸ Σπύρος Πούλας

ΒΗΜΑ 15-7-73

**ΟΙ ΦΟΒΕΡΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΕΙΛΕΣ
ΑΛΛΟ ΣΤΟΧΟ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ
ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΝΑ ΠΑΡΑΣΥΡΟΥΝ**

7. Εἶναι γνωστὸ ὅτι, ἀπὸ τώρα καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια νὰ τρομοκρατηθοῦν οἱ ψηφοφόροι καὶ νὰ ἀποφασίσουν θέλοντας μὴ θέλοντας νὰ ψηφίσουν ΝΑΙ. Οἱ ἀπειλὲς εἶναι γενικὲς ἢ καὶ προσωπικὲς: «Ὅποιος ψηφίσει ΟΧΙ θὰ πάθει αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του φοβερὰ καὶ τρομερὰ πράγματα». Καὶ ἄλλες πολλές ἀνάλογες...

Πρόκειται γὰρ λόγια. Γὰρ κοίφες φοβερές. Στὰ 1968 ψηφίσαν ΟΧΙ, σύμφωνα μὲ τὰ ἀποτελέσματα πὺ ἔδωκε τὸ καθεστὼς, μόνο τὸ 7% τῶν ψηφοφόρων. Αὐτοὶ, ὅμως, ἦσαν περισσότεροὶ ἀπὸ 400.000. Ἦταν δυνατόν νὰ τιμωρηθεῖ ἓνας τόσο μεγάλος ἀριθμὸς πολιτῶν; Ἀσφαλὲς ὄχι. Γι' αὐτὸ καὶ κανένας δὲν πειράχτηκε. Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν θάχουμε μόνο 400.000 ψηφοφόρους τοῦ ΟΧΙ. Θάχουμε ἑκατομμύρια. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τιμωρηθοῦν τόσο πολλοί. Κανένας δὲν θὰ πάθει τίποτα.

Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπ' αὐτὲς τὶς γενικὲς ἀπειλὲς χρησιμοποιοῦνται καὶ ἄλλες πὺ ἐξειδικευμένες. Γὰρ ὅσους ἔχουν θέσεις καὶ ἐπαγγέλματα πὺ εἶναι ἐλέγχονται ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἢ ἐκκρεμίζονται ὑποθέσεις μὲ τὸ Κράτος. Λένε π.χ. στοὺς Κοινοτάρχες: «Ἄν βρεθεῖ κι' ἓνα μόνο ΟΧΙ στὴν κάλπη τοῦ χωριοῦ σου θὰ σὲ θεωρήσουμε ὑπεύθυνο. Λάβε λοιπὸν τὰ μέτρα σου». Ἄλλὰ τί μπορεῖ νὰ κάνει ἓνας κοινοτάρχης; Ὅτι καὶ νὰ ἐπιχειρήσει θὰ βρεθοῦν ὁποιοδήποτε σὶς κάλπες ΟΧΙ. Εἶναι δυνατόν νὰ διωχθοῦν ὅλοι οἱ κοινοτάρχες τῆς χώρας; Ἀλλὰ καὶ οἱ μακαλῆρες, οἱ ἐμποροὶ, αὐτοὶ ποῦχουν παιδιὰ πὺ σπουδάζουν, ὅσοι θέλουν νὰ ταξιδεύουν στὸ ἔξωτερικὸ, ἀπελιδύνονται πολλὲς φορὲς, πὺς θὰ ὑποστοῦν διώξεις, δὲν θὰ πᾶσουν πιστοποιητικὰ, δὲν θὰ δοῦν στὰ χέρια τους διαβατήρια κλπ. — ἂν ψηφίσουν ΟΧΙ. Ἐπομένως, οἱ ἴδιοι ἐνδιαφερόμενοι νὰ γίνῃ μυστικὴ ἡ ψηφοφορία κανένας δὲν θὰ ἔξερει τί ψηφίσαν. Ἀλλὰ καὶ πάλι ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τους τους προστατεύει ἀπὸ κάθε διώξη. Γιατὶ εἶναι ἑκατοντάδες χιλιάδες οἱ ἀνθρώποι τῆς κατηγορίας αὐτῆς σ' ὅλη τὴν χώρα. Καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διωχθεῖ ἓνας τόσο μεγάλος ἀριθμὸς πολιτῶν. Ἀλλὰ στὸ κάτω-κάτω, ἂν ὑπάρξει καὶ καμμιά ἐξαίρεση, ἡ ἐλευθερία ἀξίζει ἓνα μικρὸ πρόστιμο ἢ μιὰ καθυστέρηση λίγων μηνῶν σ' ἓνα ταξίδι ἀναψυχῆς στὸ ἔξωτερικὸ...

Ὅλοι πρέπει νὰ τὰ καταλάβουμε: Ὅσο περισσότεροι εἶναι οἱ ψηφοφόροι τοῦ ΟΧΙ, τόσο λιγότεροι

ὁ κίνδυνος νὰ πάθουν κατ'...

**ΟΣΟ ΕΝΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΠΕΙΛΕΣ
ΑΛΛΟ ΤΟΣΟ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ
ΧΑΝΕΙ ΕΔΑΦΟΣ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ**

8. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς φοβερὲς ὑπάρχει καὶ ἡ μέθοδος τοῦ ἐκβιασμοῦ. Αὐτὴ θὰ ἀσκηθεῖ σύμφωνα μ' ὅλες τὶς ἐνδείξεις πὺ ὑπάρχουν, τὶς τρεῖς τελευταῖες μέρες πρὶν τὴν ψηφοφορία. Τότε θὰ ὀργιάσουν οἱ φήμες. Τότε θὰ ἐνταθοῦν οἱ «συστάσεις». Τότε θὰ γίνουν οἱ «καλοπροαίρετες» ὑποδείξεις. Κι' ὁμάδες ἀπὸ «παράγοντες» θὰ ἐπισκεφθοῦν κάθε σπίτι μὲ τὸ ψηφοδέλτιο τοῦ ΝΑΙ, πὺ θὰ πὺν ὅτι εἶναι σημαδεμένο καὶ πρέπει νὰ βρεθεῖ στὴν κάλπη, ἂν ὁ ψηφοφόρος δὲν θέλει νὰ ἔχει κακὲς συνέπειες... Ἐντυχῶς, σύμφωνα μὲ τὸ νόμο, δὲν ἐπιτρέπονται πὺ τὰ χειρόγραφα ψηφοδέλτια, πὺ ἦταν εἴκοιο νὰ εἶναι σημαδεμένα. Αὐτὴ τὴ φορὰ θάχουμε μόνο τυπωμένα ψηφοδέλτια. Κάθε δὲ τυπωμένο ψηφοδέλτιο, πὺ εἶναι σημαδεμένο, εἶναι ἄκυρο. Ὁ ἐκβιασμός, ἐπομένως, τοῦ εἶδους αὐτοῦ δὲν περνάει. Ὁ ψηφοφόρος νὰ τὸν ἀγνοήσει χωρὶς δεύτερη σκέψη.

9. Σὰν συμπλήρωμα τῆς ἀποικτικῆς τρομοκρατικῆς τῶν ψηφοφόρων θὰ γίνουν προσπάθειες καθολικοῦ ἐκφοβισμοῦ ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἐχουμε ἀπὸ τώρα τὸ παράδειγμα. Ἐνὸς μέχρι σήμερα μὴς ἔλεγε κανὲς ἂν ψηφίσουμε ΟΧΙ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι νὰ συντάξουν καινούργιο «ψήφισμα» μὲ νέες συνταγματικὲς διατάξεις καὶ νὰ κάνουν νέο δημοψήφισμα, τὴν μὲς λένε ὅτι θὰ κατέβουν τὰ τάνια καὶ ὅτι θάχουμε χειρότερη δικτατορία!... Ὁ ἀκούσαμε πολλές ἄλλες ἀνάλογες φοβερές. Ὅλες ὅμως εἶναι κοίφες. Χωρὶς περιοχόμενο. Ἀδύνατο νὰ πραγματοποιηθοῦν. Εἶναι, ἀντίθετα, ἡ ἀπόδειξη τῆς σύγχυσης καὶ τοῦ φόβου πὺ κατέχει τοὺς κρατούντες γὰρ τὴν λαοκρατία τοῦ ΟΧΙ. Ἄς μὴ ἐμπνεασθεῖ ἐπομένως κανένας ἀπὸ τὶς φοβερὲς αὐτές. Ἄς ἐνισχυθεῖ στὴν ἀπόφασή του νὰ ψηφίσει τὸ ΟΧΙ.

10. Δὲν χρειάζεται ν' ἀναφερθοῦμε διεξοδικὰ στὴν «πλὴθος ἐγκεφάλων» πὺ ἐπιχειρεῖται γὰρ τὸ ΝΑΙ. Εἶναι τόσο ἀγνοεῖται καὶ τόσο ἀδέξια, πὺ ἀντὶ νὰ ὠφελεῖ τὸ καθεστὼς, τὸ ζημιώνει. Προκαλεῖ τὴν ἀλλοτρίτητα τῶν θεατῶν καὶ τὸν ἀνιστοῦν τῶν κρατικῶν σταθμῶν τῆς τηλεόρασης καὶ τοῦ ραδιοφώνου.

Δὲν χρειάζεται ἐπίσης νὰ πὺν τίποτε γὰρ τὶς δὴθεν αὐθόρμητες συγκεντρώσεις τοῦ λαοῦ, πὺ ἔχει ἔξαρνα καταληφθεῖ ἀπὸ παρὰλήρημα. Γιὰ τὴ μεταβολὴ τοῦ πολιτεύματος καὶ τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ καθεστώτος! Εἶναι ἀτεχνὲς ἀπομνημῆσεις φασιστικῶν προτύπων. Εἶναι οἱ

ἡμεῖς οἱ ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τοῦ ΟΧΙ μὲ τὰ ἐλάχιστα μέσα πὺ μὴς ἔχουν ἐπιτραπῇ:

Ζητοῦμε ἀπὸ σὰς νὰ προστατεύετε τὴν τιμὴ τῆς δημοψήφισμας.

Τὴν πιστὴν τήρησιν τοῦ Νόμου Ζητοῦμε καὶ τίποτε περισσότερον.

Ζητοῦμε νὰ ἀντισταθεῖ μὲ θάρρος σὲ ὅσους θὰ ἐπιδιώξουν νὰ ἀγνοηθεῖ ὁ νόμος. Ἀπὸ τὸ θάρρος ἐξαρτᾶται ἡ τιμὴ καὶ ἐλευθερία διεξαγωγῆς τοῦ δημοψηφίσματος.

Δὲν εἰσθε ἀνώνυμοι. Τὰ ὀνόματα θὰ μείνουν γραμμένα εἰς τὰ πρακτικὰ κάθε ἐκλογικοῦ τμήματος. Ἄν πράξετε τὸ κατὰ νόμον χρέος σας θὰ τιμηθεῖτε. Ἄν δὲν τηρήσετε τὸν νόμον θὰ ἐλεγχθεῖτε. Ὁ νόμος, τὸν ὁποῖον ἐθέσπισαν οἱ σήμερον κρατοῦντες, ὀρίζει τὰς κυρώσεις. Εἰς βάρος τοῦ παρανομήσαντος, κάποια μέρα, θὰ ἐφαρμοσθοῦν.

«ἀντιπαρατάξεις» τοῦ μεσοπολέμου, μὲ τὶς ὁποῖες ὁ Λαὸς σφύριζε γὰρ νὰ ἐκφράσει τὴν ἀρροσώσῃ του στὸν «ἡγέτη» τοῦ ἔθνους». Ὅσοι πῆραν ἄλλωστε μέρος στὶς συγκεντρώσεις αὐτές, ἔξερουν πὺσαν αὐθόρμητες ἦταν, πὺς ὁ πραγματικὸς ἀριθμὸς τους καὶ πὺσο μεγάλος ἦταν ὁ ἐνθουσιασμός!

**ΤΟ ΟΧΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΗ
ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΟΥ
ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ**

11. Ἀλλὰ τί θὰ εἶναι τέλος πάντων τὸ πραγματικὸ νόημα τοῦ ΟΧΙ; Ποιὸν τὸ μπερδεύουν τὰ φερόμενα τοῦ καθεστώτος. Ἄλλωστε λένε τὸ ἓνα καὶ ἄλλωστε τὸ ἄλλο κακό, πὺ θὰ μὴς συμβεῖ. Κύριος οἶδε δὲ τί θὰ σοφισθοῦν μέχρι τὶς 29 Ἰουλίου! Τὰ πράγματα ὅμως εἶναι πολὺ ἁπλά. Τὸ ΟΧΙ σημαίνει τὴν κατηγορηματικὴ καταδίκη τοῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος. Καὶ τὴν ἀξίωση τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀποκατασταθεῖ τὸ ταχύτερον ἡ Δημοκρατία καὶ νὰ τοῦ ἀποδοθοῦν οἱ ἐλευθερίες του. Καὶ ἡ ἀξίωση αὐτὴ δὲν μπορεῖ νὰ μείνει χωρὶς συνέπειες. Γιατὶ «Φωνὴ Λαοῦ Ὀργὴ Θεοῦ».

12. Τὸ δημοψήφισμα, ὅπως ἀποδεικνύουν τὰ πράγματα μέχρι σήμερα, θὰ διενεργηθεῖ χωρὶς τὶς στοιχειώδεις προϋποθέσεις ἐλευθερίας καὶ τὶς ἀπαραίτητες ἐγγυήσεις γὰρ τὴν γνησιότητα τοῦ ἀποτελέσματος. Ἡ Πολιτικὴ Ἠγεσία θὰ ἀναμείνει νὰ τελειώσει ὅλη ἡ διαδικασία. Καὶ μὲ βάση τὰ ἀκόλουθα στοιχεία πὺ διαθέτει καὶ θὰ συλλέξει ἰδίως τὴν ἡμέρα τῆς ψηφοφορίας, θὰ ἐκδώσει τὴν «Μαύρη Βίβλο» τοῦ Δημοψηφίσματος τοῦ 1973. Αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ ἐπίσημη ἀπόδειξη πὺ βεβαιώσῃ τὴν θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Καὶ θὰ περιλάβῃ τὸ ὄνομα ὅλων ἐκείνων πὺ θὰ συνεργήσουν στὸ ἔργλημα.

Καὶ ἡ Βίβλος αὐτὴ δὲν πρόκειται νὰ μείνει ἓνα ἀπλό ντοκουμέντο γὰρ τὴν ἱστορία. Θὰ ἀποδειχθεῖ ἀπορροσιστικὸ ὄπλο, στὸν ἀγῶνα γὰρ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δημοκρατίας, στὸν ὁποῖο συμμετέχει ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαός.

Ἀθήναι, 15 Ἰουλίου 1973

Ι. Γ. ΖΙΓΔΗΣ

Παραθέτουμε στὴν σελ. 11 τὰ ἔθρηνα τοῦ Π. Κώδικος πὺ καθορίζουν αὐστηρὲς ποινὲς γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῶν ἐκλογικῶν ἐγκλημάτων.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Η πιστή έκκληρσις των καθηκόντων των εφορευτικών Επιτροπών εξασφαλίζει ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ και ΜΟΝΟΝ ΚΑΤ' ΑΥΤΗΝ τὸ ἀβίαστον καὶ ἀνόθευτον ἀποτέλεσμά της.

Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν νὰ γνωρίζῃ κάθε ἐκλογεὺς ποῖα εἶναι τὰ καθήκοντα των εφορευτικῶν Επιτροπῶν, ποῖας ἐξαιρετικὰς ἐξουσίας παρέχει εἰς αὐτὰς ὁ ἐκλογικὸς νόμος καὶ ποῖα εἶναι αἱ εὐθύναι των εἰς περίπτωσιν παραμειλήσεως των καθηκόντων των πού μῦναι νὰ ἔχῃ ὡς συνέπεια τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι προϊόν ὄχι τῆς ἐλευθέρας βουλήσεως των ἐκλογέων, ἀλλὰ προϊόν βίας καὶ νοθείας.

ἘΕ ἄλλου, ἡ ἀκριβὴς γνώσις ἐκ μέρους των ἐκλογέων των κα-

Ὁ νόμος συμπαρίσταται στὸν πολίτη πού ἀξιώνει τὴν μυστικότητα τῆς ψήφου του καὶ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν νομιμότητα τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας

θηκόντων των Ἐφορευτικῶν Επιτροπῶν, καθιστὰ τὰ μέλη τους περισσότερο προσεκτικὰ εἰς τὴν ἐπακριβή τήρησιν των διατάξεων τῆς ἐκλογικῆς νομοθεσίας πού κατοχυρώνουν τὴν μυστικότητα καὶ γνησιότητα τῆς ψήφου.

Δὲν θὰ πρέπει, τέλος, κατὰ κανένα τρόπον νὰ νομισθῇ, ὅτι τὸ κύρος μιᾶς οἰαδήποτε ἐκλογῆς ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν ἐντολήν καὶ πιστὴ ἐκτέλεσι των καθηκόντων των Ἐφορευτικῶν Επιτροπῶν. Κατωτέρω ἀριθμοῦμεν τὰ κυριώτερα καθήκοντα των μελῶν των Ἐφορευτικῶν Επιτροπῶν καί, ἐν συνεχείᾳ τὰς σημαντικώτερας διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τῆς ἐκλογικῆς νομοθεσίας, διὰ τὸν ὅποιον ἐπιβάλλονται βαρεῖαι ποιναὶ καὶ τὴν παραβᾶτων των διατάξεων ταύτης.

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

■ Ἀφοῦ τὰ μέλη των Ἐφορευτικῶν Επιτροπῶν παραλαμβάνουν ἐγκρίτως τὸ οἶκμα, ὅπου θὰ διεξαχθῇ ἡ ψηφοφορία, τὴν κάλπην, τοὺς φακέλλους, τὰ ψηφοδέλτια καὶ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπιπλα, ὀφείλουν νὰ ἀπομονώσουν ἐντελῶς τὸν χώρον ἐς τὸν ὅποιον θὰ ἀποσῦρται ἕκαστος ἐκλογεὺς ἵνα θέτῃ τὸ ψηφοδέλτιον τῆς προτιμῆσεώς του ἐντὸς τοῦ φακέλλου. Ὁ χώρος οὗτος πρέπει νὰ εἶναι τελείως ἀποκεχωρισμένος ἀπὸ τὴν αἰθουσαν τῆς ψηφοφορίας, οὕτως, ὥστε ὁ ψηφοφόρος νὰ εἶναι ἐντελῶς ἀθέατος ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Επιτροπῆς καὶ οἰουδήποτε τρίτου ὅταν θὰ τοποθετῇ τὸ ψηφοδέλτιον ἐντὸς τοῦ φακέλλου. Ἡ ἀνυπαρξία τοῦ χώρου τούτου (παροδὸν) ἢ ἡ φανερά ψηφοφορία παραβιάζουν τὴν μυστικότητα τῆς ψήφου καὶ καθιστοῦν ἀκυρὸν τὸ ἀποτέλεσμά της.

■ Ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος ἢ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτημένον μέλος τῆς Ἐφορευτικῆς Επιτροπῆς ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς ἕκαστον ἐκλογέα ἓνα φάκελλον μὲ σφραγίδα μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου καὶ δύο ψηφοδέλτια, τὸ ἓνα μὲ ΝΑΙ καὶ τὸ ἄλλο μὲ ΟΧΙ.

■ Δὲν ἐπιτρέπεται ὁ ἐκλογεὺς νὰ λαμβάνῃ ποτὲ μὲν ὅς τοι τὰ ψηφοδέλτια, διότι αὐτὸ ἀντίκειται εἰς τὴν μυστικότητα τῆς ψήφου καὶ συνεπάγεται κυρώσεις κατὰ τὴν μελῶν των Ἐφορευτικῶν Επιτροπῶν.

■ Ὁφείλουν νὰ μὴ ἐπιτρέψουν τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸ οἶκμα, εἰς περισσοτέρους ἀπὸ πέντε ψηφοφόρους.

■ Νὰ μὴ παραλαμβάνουν τὸν φάκελλον ἀπὸ τὸν ψηφοφόρον, ἀλλὰ αὐτὸς οὗτος νὰ ρίπτῃ τοῦτον εἰς τὴν ψηφοδόχον.

■ Νὰ ἀπαγορεύουν εἰς τὸν ἐκλογέα νὰ ρίπτῃ τὸν φάκελλον εἰς τὴν ψηφοδόχον ἐὰν προηγουμένως οὗτος δὲν ἀπεσῶρβῃ εἰς τὸν ἀπακεχωρισμένον χώρον (παροδὸν) καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ μόνος του κλεισίον τὸν φάκελλον.

■ Νὰ φροντίζουν διὰ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τὰ-

ἔως εἰς τὸ οἶκμα τῆς ψηφοφορίας καὶ περὶ αὐτοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἡ δύναμις τῆς ἀτυμωρίας, χωροφυλακῆς ἢ στρατοῦ, ἢ ὅποιο ἔχει διατεθῇ εἰς ἕκαστον ἐκλογικὸν τμήμα, ὑπάγεται, ἀποκλειστικῶς, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐφορευτικῆς Επιτροπῆς καὶ ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ ἀμέσως καὶ ἀποφασιστὰς τὰς ἐντολὰς τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου.

■ Νὰ ἀπαγορεύουν τὴν παρουσίαν εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας καὶ περὶ αὐτοῦ παντὸς τρίτου οἰαδήποτε ἰδιότητα καὶ ἐὰν ἔχῃ ἐπιδικνωμένον νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ φρόνημα των ψηφοφόρων.

■ Νὰ ἀπαγορεύουν τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸ κατὰστημα τῆς ψηφοφορίας οἰουδήποτε ὑπαλλήλου εἴτε πολιτικοῦ εἴτε στρατιωτικοῦ, ὡς καὶ παντὸς πολίτου ἐκτὸς ἐὰν προσέρχωνται ἵνα ψηφίσωσι.

■ Ὅτι εἰς τὰς πόλεις ἢ τὰ χωρία ὅπου ἐνεργεῖται ἡ ψηφοφορία στρατιωτικὴ δύναμις ὀφείλει νὰ διαμένῃ ἐντὸς των στρατώνων καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας, ἐξαιρουμένων μόνον ἐκείνων των στρατιωτῶν πού ἀποστέλλονται αἰτήσῃ τῆς Ἐφορευτικῆς Επιτροπῆς διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς σκοπεῖ ἢ τὴν τακτικῶν περιπόλων εἰς τὰς πόλεις, μὴ ἐπιτρεπόμενων περιπόλων εἰς τὰ χωρία.

■ Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ψηφοφορίας ὀφείλουν νὰ κλείουν τὰς θύρας τοῦ καταστήματος καὶ νὰ παραβᾶν εἰς τὴν σύνταξιν πρακτικοῦ εἰς τὸ ὅποιον νὰ ἀναφέρεται: ὁ ἀριθμὸς των ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον ἐκλογέων, ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων πού ἐψηφισαν, ἡ ὥρα ἐνάρξεως καὶ περαιοῦσεως τῆς ψηφοφορίας, ὡς καὶ ὁ λόγος τυχόν συνεχίσεως τῆς ψηφοφορίας πέραν τῆς ὁρισμένης ὥρας καὶ τέλος νὰ δεκταῖον ὅτι αἱ ἐπὶ τῆς κάλπης σφραγίδες εὐρέθησαν ἀβικτοὶ κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ ἀνοίγματος αὐτῆς.

■ Ἐὰν κατὰ τὴν ἀριθμῶσιν των φακέλλων ὑπάρχουν πλεονάζοντες φακέλλοι, ἡ Ἐφορευτικὴ Επιτροπὴ ὀφείλει νὰ διατυπώσῃ εἰς τὰ πρακτικὰ τὴν γνώμην τῆς

περὶ των αἰτίων τῆς ὑπάρξεως των ἐπὶ πλέον φακέλλων.

■ Κατὰ τὴν διαλογὴν των ψήφων ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος ἀποσφραγίζει ἕκαστον φακέλλον, ἀριθμεῖ καὶ μονογράφει τὰ ἐν αὐτῷ ψηφοδέλτια, ὑπογράφοντα καὶ ὑπὸ ἐνὸς ἑτέρου μέλους τῆς Επιτροπῆς, σημειομένου τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ψηφοδελτίου εἰς τοὺς πρὸς τοῦτο τηρουμένους πίνακας.

■ Ἡ διαλογὴ γίνεται ἀνευ διακοπῆς. Ἐπιτρέπεται, ὅμως, διακοπὴ μόνον λόγῳ κομᾶτος, ὅτε ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος λαμβάνει ὅλα τὰ κατὰλληλα μέτρα πρὸς ἀποσόβησιν νοθειῶν.

■ Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται ὑπὸ των μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς Επιτροπῆς, ὁ δὲ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος ἀνακοινεῖ διὰ παντὸς προσφόρῳ μέσου τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὸν Νομόρχην τῆς περιφέρειας εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται τὸ ἐκλογικὸν τμήμα. Ἐπὶ πλέον συντάσσεται συμπῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 86 τοῦ Ν.Δ. 592/63 πρακτικὸν α) περὶ τοῦ πέρατος τῆς διαλογῆς, β) τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ των ἐγγεγραμμένων, γ) των ψηφισάντων ἐκλογέων, δ) τοῦ ἀριθμοῦ των ἐγκύρων ψηφοδελτίων, ε) τοῦ ἀριθμοῦ των ἀκύρων ψηφοδελτίων ὅπου πρακτικὸν ἀναγινώσκειται ΔΗΜΟΣΙΑ, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ διαβιβάζεται ἀμελλητῇ ἐς τὸν Νομόρχην καὶ εἰς τὸν δήμαρχον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τὸ ἐκλογικὸν τμήμα.

■ Ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος ὀφείλει, τέλος, ὅπως τὸ πρωτόκολλον ψηφοφορίας, τὸ βιβλίον πρακτικῶν, ὡς καὶ τὰ ψηφοδέλτια τὰ μεταφέρῃ καὶ παραδίδῃ ὁ ἴδιος ἐντὸς σφραγισμένου φακέλλου εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἀρμόδιου Πρωτοδικείου.

■ Αὐτὰ εἶναι τὰ σημαντικώτερα καθήκοντα των Ἐφορευτικῶν Επιτροπῶν.

Ἡ παραβίασις των καθηκόντων αὐτῶν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι συνεπάγεται εἰς πλείους περιπτώσεις τὴν ἀκύρωση τῆς ἐκλογῆς ἐπιφέρει κατὰ των ὑποτίτων καὶ βαρεῖας ποινὰς καὶ ποινικὰς κυρώσεις.

Ποινικαὶ κυρώσεις κατὰ παραβατῶν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰ κατωτέρω ὁ Νομοθέτης προσδιορίζει λεπτομερῶς τὰ καθήκοντα των Ἐφορευτικῶν Επιτροπῶν καὶ θεσπίζει βαρύνοντες ποινὰς κατὰ των παραβατῶν τῆς ἐκλογικῆς νομοθεσίας, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἐλευθέρας, ἀβιάστου καὶ ἀνοθεύτου ἐκδηλώσεως τοῦ φρονήματος των ἐκλογέων κατ' ἐπιταγὴν τῆς θεμελιωδেষτερας ἀρχῆς κάθε φιλευθέρου καὶ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος: Τοῦ σεβασμοῦ τῆς Λαϊκῆς Κυριαρχίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὡς διακηρύσσεται εὐστοχα εἰς τὰ συντάγματά μας ἀπορρέουν ὅλοι αἱ ἐξουσίαι. Ἀπὸ τὴν ἱερὰν αὐτὴν πηγὴν καὶ μόνον ἀπ' αὐτὴν κάθε ἐξουσία ἀποκτὰ τὸ κύρος καὶ νομιμότητα.

Εἶναι ἡ λαϊκὴ κυριαρχία ὡς ἐπιγραμματα διατυπῶνται εἰς τὸ ἄρθρον 21 τῆς Οἰκουμένης διακηρύξεως των Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τὸ θεμέλιον τοῦ κύρους κάθε δημοσίας ἐξουσίας.

Καὶ τὴν μεγάλῃ αὐτῇ ἀποστολῇ τῆς περιφρουρήσεως τῆς ἐλευθέρας ἐκδηλώσεως τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας ἡ πολιτεία ἐμπιστεύεται εἰς τοὺς δικαστικούς ἀντιπροσώπους καὶ τὰ μέλη των εφορευτικῶν επιτροπῶν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἐλευθέρους καὶ υπεργράνους πολίτας, οἱ ὅποιοι ἔχουν δικαίωμα καὶ καθήκον νὰ καταγγέλλουν ἀμέσως πᾶσαν παραβία-

σιν τοῦ Ἐκλογικοῦ νόμου, εἰς τοὺς κατὰ τόπους Εἰσαγγελεῖς Πλημμελειοδικῶν καὶ Εἰσαγγελεῖς Ἐφετών, εἰς τοὺς δικαστικούς ἀντιπροσώπους καὶ τοὺς Ἐφόρους οἱ ὅποιοι εἶναι ἐπίσης δικασταί. Καὶ τοῦτο ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι οἱ κατὰ τόπους Εἰσαγγελεῖς Πλημμελειοδικῶν καὶ Ἐφετῶν ἔχουν καθήκον νὰ δύνανται τοὺς παραβάτας τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου εὐθὺς ὡς λαμβάνουσι γνώσιν καθ' οἰονδήποτε τρόπον προσβολῆς τοῦ πολιτωτέρου ἀγαθοῦ, τῆς ἐλευθέρας καὶ ἀβιάστου ἐκφράσεως τοῦ φρονήματος παρ' οἰονδήποτε καὶ οἰανδήποτε ἰδιότητα καὶ ἐὰν φέρῃ.

τινὰ των ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτοῦ δικαιώματος. γγ) Ἐὰν ἀδικαιολογητῶς περιορίσων ὅποσδήποτε τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογικῆς ἐνεργείας ἢ ἐπιδεικνύοντες συμπεριφορὰν ἀσυνεχῆσιν πρὸς τὰ ἀξιώματα καὶ τὰς ιδιότητας αὐτῶν ἐπὶ ζητημάτων ἐκλογικῶν, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ διὰ στερήσεως των ἐν ἄρθρῳ 63 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀξιομάτων καὶ θέσεων ἀπὸ δύο ἐτῶν.

4. Διὰ φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διὰ στερήσεως των ἐν ἄρθρῳ 63 τοῦ Π.Κ. ἀξιομάτων καὶ θέσεων ἀπὸ ἐνὸς μέχρι δύο ἐτῶν πᾶς στρατιωτικὸς ὅστις ἤθελε διατάξῃ ἐπὶ ἐκείνων των στρατιωτικῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἢ ἤθελε ἐνεργῇσει τοιαύτην δι' οἰονδήποτε ὄργανον τῆς δημοσίας δυνάμεως.

Διὰ φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τιμωροῦνται:

α) Ἀπὸ τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ὑπαλλήλος καὶ δικαστικῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας, ὅστις ἐκ προθέσεως ἐνέργησεν καθ' οἰονδήποτε τρόπον πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ὑπὲρ ἢ κατὰ τινος των ὑποψηφίων.

Εἶναι ἀπαράδεκτον καὶ ἀποκαρδιωτικὸν τὸ φαινόμενον δημόσιοι ὑπαλλήλοι καθὼς καὶ ἐκκλησιαστικοὶ λειτουργοὶ νὰ παραβιάζον ἀνεπιδόστα τὴν ἐπιταγὴν τῆς διατάξεως ταύτης.

β) Ὅστις ἀσχετῶς ἐκλογικὸν δικαίωμα ἀντ' ἄλλον ἐκλογεὺς διὰ βιβλιαρίον μὴ ἀνήκοντος εἰς αὐτόν.

γ) Ὅστις ἀνευ δικαιώματος κατασκευάζει, πωλεῖ ἢ κατέχει ἐκλογικὰ βιβλιαρία ἢ ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν του τοιαῦτα ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὥπως οἱ εἰς οὓς ἀνήκουν ταῦτα ἐκλογεῖς μὴ δυνάσται νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐκλογικὸν τὸν δικαίωμα καὶ

δ) Ὅστις ἐντὸς τοῦ καταστήματος τῆς ψηφοφορίας ἢ περὶ αὐτοῦ ἐνεργῇ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ὑπὲρ ἢ κατὰ τινος ὑποψηφίου.

ε) Ὅστις ἐπιδεικνύει ἀποσιτισμὸν τοῦ ἀποκαρδιωτικῶν τὸ φαινόμενον δημόσιοι ὑπαλλήλοι καθὼς καὶ ἐκκλησιαστικοὶ λειτουργοὶ νὰ παραβιάζον ἀνεπιδόστα τὴν ἐπιταγὴν τῆς διατάξεως ταύτης.

στ) Ὅστις ἀσχετῶς ἐκλογικὸν δικαίωμα ἀντ' ἄλλον ἐκλογεὺς διὰ βιβλιαρίον μὴ ἀνήκοντος εἰς αὐτόν.

ζ) Ὅστις ἀσχετῶς ἐκλογικὸν δικαίωμα ἀντ' ἄλλον ἐκλογεὺς διὰ βιβλιαρίον μὴ ἀνήκοντος εἰς αὐτόν.

Τόσον ἡ Ἐκλογικὴ Νομοθεσία, ὅσον καὶ ὁ Ποινικὸς Κώδις εἰς τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 161 ἕως 166, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐγκλήματα κατὰ τὰς ἐκλογάς», προβλέπουν αὐστηρὰς ποινὰς, ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι εἴτε ΠΡΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΕΙΤΕ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΑΥΤΗΣ ἐπιχειροῦν τὴν μεταβολὴν τοῦ φρονήματος των ἐκλογέων ἢ τὴν νόθευσιν των ἀποτελεσμάτων, των ἐγκλημάτων τούτων παραγραφόμενων μετὰ βετίαν ἀπὸ τοῦ χρόνου τελεσεως των. Παραθέτομεν κατωτέρω τὰς κυριώτερας διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, αἱ ὁποῖαι ΙΣΧΥΟΥΝ καὶ κατὰ τὴν διενέργειαν τοῦ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 29ΗΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1973.

ἀττει αὐτὴν διὰ διεγέρσεως θυροῦσιν ἢ ἀταξίας ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως, τουλάχιστον 3 μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Τὸ αὐτὸ ἐγκλημα προβλέπεται καὶ τιμωροῦνται καὶ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 166 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

ΑΡΘΡΟΝ 107

Καταστροφή κάλπης κλπ.

Ὅστις ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας μέχρι πέρατος τῆς διαλογῆς καταστρέφει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν κάλπην ἢ ὅποσδήποτε ἐξαφανίζει αὐτήν, ἢ τὸ πρωτόκολλον ἢ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας ἢ τὸν πρὸς τὸν ἀρμόδιον Πρόεδρον πρωτοδικῶν διαβιβάζοντες σάκκον, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον ἐνὸς ἐτους μέχρι πέντε ἐτῶν καὶ διὰ στερήσεως των ἐν ἄρθρῳ 63 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀξιομάτων καὶ θέσεων ἀπὸ δύο μέχρι πέντε ἐτῶν.

ΑΡΘΡΟΝ 108

Εἰδικὰ ἐκλογικὰ ὀδικήματα ἐκλογέων.

6. Διὰ φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν καὶ διὰ στερήσεως των ἐν ἄρθρῳ 63 τοῦ Π.Κ. ἀξιομάτων καὶ θέσεων ἀπὸ ἐνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν τιμωροῦνται:

α) Ὅστις ἐπιδεικνύει ὁποσδήποτε ἀσυνέπεια κατὰ τὴν σύνταξιν ψηφοδελτίου ὑπὸ ἐκλογέως ἢ ἐπιφέρει ἀνευ τῆς ζητῆς αὐτοῦ συναινέσεως οἰαδήποτε μεταβολὰς εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τούτου.

β) Ὅστις ἀσχετῶς ἐκλογικὸν δικαίωμα ἀντ' ἄλλον ἐκλογεὺς διὰ βιβλιαρίον μὴ ἀνήκοντος εἰς αὐτόν.

γ) Ὅστις ἀνευ δικαιώματος κατασκευάζει, πωλεῖ ἢ κατέχει ἐκλογικὰ βιβλιαρία ἢ ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν του τοιαῦτα ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὥπως οἱ εἰς οὓς ἀνήκουν ταῦτα ἐκλογεῖς μὴ δυνάσται νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐκλογικὸν τὸν δικαίωμα καὶ

δ) Ὅστις ἐντὸς τοῦ καταστήματος τῆς ψηφοφορίας ἢ περὶ αὐτοῦ ἐνεργῇ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ὑπὲρ ἢ κατὰ τινος ὑποψηφίου.

ΑΡΘΡΟΝ 109

Εἰδικὰ ἐκλογικὰ ὀδικήματα δημοσίων ὀργάνων.

3. Δικαστικοί, διοικητικοί, στρατιωτικοί, ἀτυμωτικοί, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπαλλήλοι, δημαρχοί, Πρόεδροι κοινοτήτων καὶ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ σύμβουλοι, δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι, μέλη εφορευτικῶν επιτροπῶν, γραμματεῖς ἢ διεργηγεῖς αὐτῶν, ἀμε-

ΑΡΘΡΟΝ 106
Διατάξεις τῆς ἐκλογῆς.
Ὅστις ἐκ προθέσεως παρεμποδίζει τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς ἢ διατα-

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ «ΟΧΙ»

Δέν υπάρχει αμφιβολία, ότι οι ψηφίζοντες «όχι» στο προσεχές Δημοψήφισμα δέν συζητούν άλλ' άπαιτούν άμεση άποκατάσταση τών δημοκρατικών λειτουργιών.

Στίς πρόσφατες δίμωσ κυβερνητικές άπόψεις γιά τίς συνέπειες του «όχι», υπάρχουν άξέπερα-στες αντίρρήσεις άρχης, άλλα και ούσιες. Είναι πλέον γεγονός, ότι σύμφωνα μέ τήν κυβερνητική άποψη, άν έπικρατήση τό «όχι», ό ήγέτης της έπαναστάσεως κ. Γ. Παπαδόπουλος θά έπιζητήση, «άσκών άδιαταράκτως τήν έξουσίαν, νέαν διαρθρωτικήν συγκρότησιν του πολιτεύματος της Προεδρικής Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, άνάλογον πρós τήν κυρίαρχον γνώμην του έκλογικού σώματος».

Άποκηρύσσονται ώριμένες δημοσιευθείσες κατά καιρούς αθέτασεις, έξαλλούσινες και έκ-δύσεις, άλλα δέν τοποθετούνται διάλου όρθά οι συνέπειες της τυχόν άρνητικής ψήφου. Ή όρθή νομική άποψη είναι ότι γεννάται αυτόματα ή ύποχρέωση γιά τεθή ένώντιον του Λαού γιά κρίση νέο σχέδιο πολιτεύματος. Στο μεταξύ όμως ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΙΣΧΥΣΗ Τό Σύνταγμα του 1968, άπασφαλγμένο άπλώσ άπό τά χαρακτηριστικά «στοιχεία του παλαιού πολιτεύματος, άφού προκατάδικά δηλώνεται ότι τό πολιτεύμα είναι δεδομένο.

Συνεπώς, μετά τήν 29η Ίουλίου, άν ή λαϊκή έτυμηγορία άποθή ύπέρ του «όχι» δέν θά «άσκήται άδιαταράκτως ή έξουσία»—άλλά όφείλει νά άσκήται ασφώς σ υ ν τ α γ μ α τ ι κ ή έξουσία, μέ πλήρη έφαρμογή τών διατάξεων του Συντάγματος 1968. Ή άποψη αύτή περιέχεται μέ σαφήνεια στην Συντακτική Πράξη, πού δέχεται ότι δέν συντρέχουν πιά συνθήκες έκτάκτων έξουσιών και ότι θεωρείται ένθιμη άνάγκη ή άποκατάσταση της όμολόγητης. Κάθε άλλος τρόπος άσκήσεως της έξουσίας θά πρέπει νά θεωρηθή ότι θά είναι τρίτη επανάσταση.

Αυτά ως πρós τήν τυπική πλευρά του θέματος—άπλώσ γιά νά ύπογραμμίσωμε αντίφάσεις και άσυνέπειες. Άλλ' ή ούσία του «όχι» δέν μεταβάλλεται άπό τίς προθέσεις και τά σχέδια της σημερινής έξουσίας. Οι έπικρατούσες συνθήκες δέν τό έπιτρέπουν πιά!

ΒΗΜΑ 17.7.73

Παλλαϊκόν ΟΧΙ

Μέ πλήρη τή βεβαιότητα ότι
ούτε άνατρέπεται ούτε άγνοείται

Του κ. ΔΗΜ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΙΑ

ΑΠΟ της πρώτης, μετά τήν δημοσίευση του ψηφισματος περί διενεργείας δημοψηφίσματος, ήμέρας ένα έγεννήθη έρώτημα:

Ποία άραγε θά ήτο ή έννοια της ψήφου του «Έλληνος πολίτου έναντι των θεμάτων πού τίθενται; Θά έπανελαμβάνετο ένα νέο 1968; Γιατί και τότε έζητήθη ή ψήφισις ενός νέου Συντάγματος καταρτισθέντος παρ' άξιολόγων μά-λιστα, ως έχαρακτηρίζοντο, συνταγματολόγων. Ύστερα άνέλθον ή προπαγάνδα, τά άρθρα, οι συγκεντρώσεις, οι διαδηλώσεις, οι φωνηταί έπιγραφαι, οι ραδιοηλεκτρικαί και ραδιοφωνικαί έκπομπαι. Όμίλησαν άποσαι και άπαντες περί του Συντάγματος και περί του ΝΑΙ, τό όποιο θά έπρεπε νά δοθή.

Και ό Λαός έληθοφωρήθη τό 92% της έκρίσεως! Έπικολούθησαν μύρια όσαι άναφο-ραι και έπικλήσεις του πανηγυρικού, αύ-τού 92% επί του «Συντάγματος», έ-

ναλαλαμβάνω του 1968.

Όπότε πληροφορούμεθα εσχάτως μόλις τήν 1ην Ίουλιου έ.έ. ότι τό ΝΑΙ μέ τό 92% του 1968 δέν ήτο ΝΑΙ στο «Σύνταγμα» άλλα στην «Επανάστασι». Καί φυσικά τίθεται ήδη και πάλιν τό έρώτημα: Κατά τό έπικείμενον άραγε δημοψήφισμα τί καλείται νά ψηφισή ό Έλληνικός Λαός, άφού τό πολιτεύμα θεωρείται δεδομένον και διά τήν θέσιν του προεδρύει τό νέου πολιτεύματος δέν υπάρχει εύχέρεια έπιλογής;

Τό αυτό και διά τόν Άντιπροέδρον της Προεδρικής Δημοκρατίας; Μέσα εις τήν σύγκλησιν των ίδιων, τίς διάφορες — άκοίμωες — έρμηνείες πού έδωσαν, άλλα και τίς διαφωνίες των — λόγω... διαφόρου καταγωγής και ι-δεολογικής προελεύσεως πρέπει έμεις οι δημοκρατικοί, άντιδικτατορικοί ψηφο-φόροι νά έχουμε άπολύτως ξεκαθαρισμέ-νο τό νόημα και τήν άεία της ψήφου μας.

«Πρόγευσις δημοκρατίας»

Άπό τίς άπολύσεις κρατουμένων σπουδαστών πού έγιναν τίς ήμέρες αυτές έναυθύθηκε τό εύρύ κοινόν ότι σημαντικός αριθμός φοιτητών κρατούνται άπό τόν περασμένο Μάρτιο, χωρίς νά παραπεμφθούν σέ δική και χωρίς ν' άπαγγελθή καν κατηγορία εις θόρος των.

Έκτός άπό αυτούς πού άπελθήσαν τελευταία, ύ-πάρχουν και άλλοι πού έξακολουθούν νά κρατούνται, χωρίς και κατ' αυτών ν' άπαγγελθή όποιαδήποτε κα-τηγορία. Τό ίδιο συμβαίνει, άλλωστε και μέ τούς δι-κηγούρους και άλλους έπιστήμονας (μεταξύ των ό-ποιών οι κ. κ. Ι. Πεσμαζόγλου, Δ. Μαρινίτης, Δ. Τάτσος, ό κ. Β. Τσουδερού, ό κ. Α. Πεπονής) πού κρατούνται άπό τόν Μάρτιο και τόν Άπρίλιο, χωρίς δική και χωρίς νά έχη καν άπαγγελθή κατηγορία έ-ναντίον τους.

Οι περιπτώσεις αυτές δέν είναι, βέβαια, ούτε οι πρώτες, ούτε οι μόνες, άφ' ότου ετέθη σε... ίσχύ τό

άρθρο 10 του Συντάγματος του 1968. Άς μάς πούν οι κρατούντες άν αυτά είναι σύμφωνα όχι μέ τό άρ-θρο 10 του Συντάγματος, άλλα και μέ αυτές άκόμη τίς διατάξεις της στρατιωτικής ποινικής νομοθεσίας. Συλλήψεις χωρίς δικαστικό ένταλμα και χωρίς τή-ρησι των όριζόμενων άπό τό άρθρον 10 έγιναν, πρόσ-φατα, και σέ περιοχές όπου δέν ίσχύει ό στρατιω-τικός νόμος, όπως στην Κρήτη. Ό δικηγορικός σύλ-λογος Χανίων διαμαρτυρήθηκε μάλιστα έπίσμως πρós τήν κυβέρνησι γιά τήν σύλληψι μέλους του, χω-ρίς ένταλμα.

Όλα αυτά δείχνουν πόσο αέθονται οι κυβερνών-τες τήν ίδια τήν νομοθεσία τους και φανερώνουν τήν άληθινή ύφή της... «καλύτερης δημοκρατίας της Με-σογείου». Καί δίνουν και μία πρόγευση του περιεχο-μένου της... δημοκρατίας, τήν όποία μάς έπιφυλάσ-σουν και ύπέρ της όποίας μάς καλούν νά ψηφίσου-με οι άνθρωποι του καθεστώτος.

ΟΧΙ, στόν έμπαιγμό

ΤΟΥ κ. ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗ

κην λογοκρισίαν.

Έν τούτοις, τό καθεστώς διακη-ρύσσει, ότι τά πάντα γίνονται άπό τόν Λαόν, τά πάντα πράττει διά τόν Λαόν και έν όνόματί του. Διακηρύσ-σει δηλ. ή κυβέρνησις διά τών έκπρο-σώτων της, ότι τό καθεστώς του τρέφου καί της φοβίας, ή έλλειψις έλευθερωτικής, ή συνέχισι των συλ-λήψεων χωρίς τήν τήρησιν των συν-ταγματικών διατυπώσεων και ή ά-συνόνυμους έν γένει της πολιτικής ζωής των πολιτών γίνεται κατόπιν έπιθυμίας του Έλληνικού Λαού!

Ή διακυμώδης τών καθηρωμέ-νων εις τόν Δυτικόν Κόσμον δημο-κρατικών λειτουργιών και ή μονο-πολική χρησιμοποίησις ύπό του καθεστώτος των κρατικών μέσων διαφωτίσεως διά τήν άσκησιν προ-παγάνδας διά τό δημοψήφισμα κατά τούς Ιοχρυσίμους του καθεστώτος γίνονται πρós τό συμφέρον του έλ-ληνικού Λαού!

ΑΣ ΠΑΥΣΗ Ο ΕΜΠΑΙΓΜΟΣ. Άς άντιληφθούν οι εκπρόσωποι του κα-θεστώτος ότι κατ' ούδέν τούς όφε-

λεϊ νά συνεχίζεται. Πλανώνται εάν έξακολουθούν νά πιστεύουν ότι ό έλ-ληνικός Λαός είναι πολιτικός άνώ-ριμος. Θά πεισθούν συντόμως ότι εί-ναι ώριμότερος των κρατούντων, οι όποιοί δύνανται μέ τήν κάννην του πυροβόλου νά κρατούν τήν έξουσίαν άλλα άδυνατούν νά ύποτάξουν τήν αδούλωτον ψυχήν του Λαού και νά εκμηδενίσουν τό έλευθερον φρόνημα του, ώστε νά καταστή δυνατόν νά παραπλανηθή και νά γίνη συνεργός εις τόν έμπαιγμόν του.

Ό έλληνικός Λαός έπέισθη ότι καλείται εις ένα Δημοψήφισμα κατά τό όποιο δέν πρόκειται νά άποφαν-θή εάν προτιμά τήν Βασιλείαν ή τήν Δημοκρατίαν. Άλλά νά έγκρίνη ένα πολιτεύμα τό όποιο δέν έχει κανέ-να γνώρισμα κοινοβουλευτικής Δη-μοκρατίας. Ένα πολιτεύμα συνηγής και άπρόκαλυστον προεδρικής δι-κτατορίας.

Γνωρίζε ότι του ζητεί τό καθε-στώς νά ψηφισή τό πολιτεύμα αυτό κρατώντας τόν πολιτικό δέσμιον και άσυνόμευτους όπως εις τά δλο-κληρωτικά κράτη τήν οικονομικήν και κοινωνικήν των ζωνών διά νά νο-θεύσι τό φρόνημά του. Γι' αυτό δέν του παρέχει τās στοιχειώδεις δημο-κρατικάς έγγυσεις διά τήν διασφά-λισιν του άδιαβλήτου του άποτελέ-σματος του Δημοψηφίσματος. Ότι γι' αυτό δέν άποκαθιστά τούς έλευ-θέρους δημοκρατικούς θεμούς και άνέχεται νά ναρκοθετείται τό πολι-τικόν έδαφος της χώρας μέ άμεσον κίνδυνον δυσμενών έπιπτώσεων διά τό μέλλον της. Ό Έλληνικός Λαός έχει πλέον συνειδητοποιήσει τό γε-γονός ότι μέ τό δημοψήφισμα δέν πρόκειται νά άποφασισή διά τήν μορφήν του πολιτεύματος ούτε νά εκλέξη τόν νέον άρχηγόν του Κρά-τους καθόσον και τά δύο είναι δε-δομένα.

Έπέισθη ότι καλείται νά καλύψη μέ τήν ψήφον του ένα νέον πρακικό-τημα τό όποιο δέν έχει προηγου-μένον του εις τήν έλληνικήν ιστο-ρίαν, τουλάχιστον τήν μεταπολεμι-κήν. Ένα νέον πρακικότημα, τό ό-ποιον όμως άπεκάλυψε τό άληθές νόημα της πολιτικής της κυβερνώσης όμάδος ότι δέν έχει καμμίαν ιδεολο-γία ή όποια νά έξυμνηρετή τά ένδι-κα συμπεφέροντα άλλα ότι άποκλει-στικά επιδιώκει τήν παραμονήν της εις τήν έξουσίαν διά νά νέμαται τά αγαθά της. Ότι μέ τήν πολιτικήν της αυτήν ή όποια άποβλέπει εις τήν

Παρακαλούμεν Ζητήσατε τήν συνέχειαν εις τήν σελ. 32

Λαϊκή κυριαρχία και άπειλαι

Ο ΛΑΟΣ είναι κυρίαρχος. Άπό αυτόν πηγάζουν όλοι αι έξουσίαι, άπό αυτόν ως σύνολον των πολιτών. Κάθε πολίτης, μέ τήν ψήφον του, άσκει τό μεριδιον της κυριαρχίας πού του άνήκει. Καί όλοι μαζί άσκούν τήν ύπεράτατην έξουσίαν, εις τήν όποίαν ύπώνονται όλοι αι άλλα.

Αυτά εις όλας τās δημοκρατίας θά έπρεπε νά θεωρούνται ως αυτονόητα. Άλλ' άποσπώμεν ή άρ-χή της Λαϊκής Κυριαρχίας καθιερώθη οητως εις τήν χώραν μας μέ συνταγματικήν διάταξιν, ή όποία ίσχύει άπό τό 1864 μέχρι και σήμερα, έναλλασσο-μένων μόνον των λέξεων Έθνος και Λαός ως πηγής όλων των έξουσιών.

Ό Λαός άσκει τήν κυριαρχίαν έξουσίαν. Όσάκις ή έξουσία του άναστέλλεται ή περιτέλλεται σημει-ούνται πολιτευσικαί άνωμαλίαι. Άντιθέτως ό σεβα-σμός των θεσμών, πού οικοδομούνται επί της Λαϊκής κυριαρχίας, άσφαλίζει τήν νομιμότητα, τήν διαλό-τητα, τήν προοδευτικήν εξέλιξιν και τήν άδιάταρα-κτον πορείαν πρós τό μέλλον.

Ή άνεμπόδιτος άσκησις της κυριαρχίας ύπό του Λαού και ό σεβασμός των δημοκρατικών θεσμών και τήν ύπερηφάνειαν του πολίτου ίκανοποιούν και τά συμφέροντα της Πολιτείας προστατεύουν.

★

ΔΙΑ τήν 29ην Ίουλιόν έ-κλήθη ό Λαός νά ψηφισή τας σχεδίων ψηφισμάτων συνταγματι-κών μεταρρυθμίσεων. Ό Λαός διακινούται νά εκ-φράση έλευθερώς τήν γνώμην του και διότι άσκει συνταγματικάς κατοχυρωμένον δικαιώμα του, δηλ. τήν λαϊκήν κυριαρχία, άλλα και διότι εκλήθη διά διατάγματος πρós τούτο. Άποχρεούται δέ νά προσ-έλθη νά ψηφισή, διότι άλλως τιμωρείται. Έχει τέ-λος τήν διακριτικήν έξουσίαν νά ψηφισή ότι επι-τάσσει ή συνείδησις του, δηλαδή ή ΝΑΙ ή ΟΧΙ. Διότι και άσκει διά της ψήφου του τήν κυριαρχίαν, ή όποία είναι έξουσία άδέμεντος, άλλα και διότι, άν δέν είχε τό δικαίωμα έλευθεράς προτιμήσεως, δέν θά ήτο νοήτων νά κληθή νά εκλέξη μεταξύ του ΝΑΙ και του ΟΧΙ. Τό δημοψήφισμα θά άπετέλει περιττήν σσηνοθεσίαν και άπαράδεκτον έμπαιγμόν.

Δημοψηφίσματα

και

«Δημοψηφίσματα»

Του κ. ΓΕΡΑΣ. ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ μετά τήν Μικρασια-τικήν καταστροφήν και εντός παντη-κοστικής καλοήμεθι δια τό έκτον Δημοψήφισμα και δι' αυτό νά λύσωμεν διά της ψήφου μας Μέγα Έθνικόν πρό-βλημα.

Τό ΠΡΩΤΟΝ Δημοψήφισμα έλαβε χώ-ραν τόν Άπρίλιον του 1924. Μικρόν χρό-νικόν διάστημα μάς έχορίζεν άπό τήν Έ-θνικήν συμφοράν της Μικράς Ασίας και οι τάφοι των θεωρηθέντων ως υπερωχόνων, της καταστροφής ήσαν ακόμη νοητοί. Καί όμως τό Δημοψήφισμα διεξήχθη άν εν υ Σ τ ρ α τ ι ω τ ι κ ο θ Ν ό μ ο υ.

Πρωθυπουργός ήτο ό πατριώτης Δημο-κρατίας διά τήν Έλλάδα, ό Άλέξανδρος

Παπανατασίου. Οι Βασιλόφρονες είχαν έκλέξει Συνταγματικήν Έπιτροπήν άπο-τελεσθείσαν άπό τούς έναπομένους κο-ρυφαίους του Άντιβουλγαρισμού μετά τήν θανάτωσιν των ΉΕ, ήτοι τούς Η. Τσαλ-δάρην, Γ. Ράλλην κλπ. Διεξήχθησαν δια-πραγματεύσεις μεταξύ των αντιπάλων, οι όποιοι δέν κατέληξαν εις συμφωνίαν διό-τι ή Κυβέρνησις έχριτε τήν πρό του Δη-μοψηφίσματος παραίτησιν του Πανουργ-τήν όποιοι άπέκρουσαν οι Συνταγματικοί. Παραχώρησαν όμως έπαρκώς έγνησις διά τήν διεξαγωγήν του. Έπεστρά-φησαν τά συλλυκαλή τήρησι. Αί ΉΕ φορρευτικαί Έπιτροπαι παρ έμειναν αι ίδιαι:

«Ή άνεμπόδιτος άσκησις της κυριαρχίας ύπό του λαού και ό σεβασμός των δημοκρατικών θεσμών και τήν ύπερηφάνειαν του πολίτου ίκανοποιούν και τά συμφέροντα της Πολιτείας προστατεύουν...».

Του κ. ΚΩΝ. Μ. ΚΑΛΛΙΑ

ΚΑΙ όμως συμβαίνουν τόν τελευταίον καιρόν πολύ χυσιν και άνησυχία των κρατούντων ως πρós τό άποτέλεσμα του δημοψηφίσματος.

Άρχικώς έτερεψήθη νά μειωθή, άν μή και νά εκμηδενισθή ή ούσιαστική σημασία του.

Έπικολούθησε έκστρατεία του προσκευμένου πρós τήν κυβένησιν Τύπου πρós εκφοβισμόν του Λαού δι' άπειλόν, εις τās όποίας έν συνεχεία προσετέθη-σαν και κυβερνητικοί εκπρόσωποι, οι όποιοι ύπερε-θεματίσαν, ένθ' εύλόγως άνεμέντο, ότι θά έσημειού-το άμεσος και άπερίσπαστος αντίδρασις εκ μέρους της έξουσίας εις τās άπειλάς. Πώς ήτο δυνατόν και νά διανοηθή κανείς ότι θά υιοθετούντο άπό κρατι-κούς εκπρόσωπους ένδεχόμενα πού προκαλούν άνη-συχία εις τούς πολίτας και είναι άσυνιβάστα πρós τήν έννοια της έννομής τάξεως;

Αί έκτοξευθείσαι άπειλάι περιέχουν τρομακτι-κάς προβλέψεις διά τήν περιπτώσιν πού ό Λαός θά ψηφισή κατά πλειοψηφίαν ΟΧΙ. Διεκηρύχθη δη-λαδή ότι θά επακολουθήσει «χάος», ότι θά άνοιξουν οι «άσκοι του Αϊδού», ότι θά έξαπολυθούν «θη-ρωτικοί», ότι θά επιβληθή πολιτική άκατάστασις ολο-κληρωτισμός, ότι τά μηχανοκίνητα θά άμουν και πάλιν τήν εμφάνισιν των κλπ. κλπ.

Πώς όμως είναι κυρίαρχος ό Λαός και πώς άπο-τελεί «τήν ιεράν πηγήν της έξουσίας», άφού, άν δέν άρσση ή προτιμήσις του, άπειλείται ότι θά υποβληθή εις σκληράν τιμωρία και θά γίνη στόχος έκδική-σεως; Ή έπίσημος πρόσκλησις του νά ψηφισή δέν είναι ειλικρινής ερώτημα της Πολιτείας, άλλα πα-γίδευσις εις τό δίλημμα ύποταγή ή έπιδιώσεσις.

Ανακρίπτον όμως και περαιτέρω έρωτήματα. Τάχρον τάχα δυνάμεις, οι όποιοι θά εύρεθούν άντιμέτωποι της θέλησεως του Λαού, όταν εκείνος θά τήν έχη εκφράσει ειθηνικώς και νομιμοφρόνως και μάλιστα κατόπιν προσκλήσεως; Έννοούν μή-πως οι άπειλούντες τās δυνάμεις πού ως σύνολον και άπό τόν ίσχυόν έθνικόν προορισμόν των και σύμφωνα μέ τās κεκλιμείς διατάξεις είναι τεταγμέ-ναι νά ύπερασπίσουν τήν άνεξαρτησίαν και τήν ά-κεραιότητα της χώρας, άλλα και τήν συνταγματικήν νομιμότητα και τās έλευθερίας των πολιτών κατά

τάσης έπιβουλής; Και είναι δυνατόν εις τους σκο-πούς αυτών νά περалаμβάνεται και ή ματαίωσις της πανηγυρικής έκπεφρασμένης θέλησεως έννεα εκατομμυρίων ύπερηφάνων Έλλήνων; Τέλος οι δυ-νάμεις αύται, (πού θέλω νά έλπίζω ότι είναι αδιύ-νατον νά ύπάρχουν, έστω και ως μικρά όμάς), δέν έλέγχονται ύπό των ύπευθύνως άσκούντων τήν έ-ξουσίαν;

Πρέπει νά άναγνωρίσουν οι άπειλούντες ότι τά προληπτικά εύρηματά των ήπηρεσαν τουλάχιστον ά-τυχή και ικανά μόνον ζημία νά προκαλέσουν.

★

ΕΛΕΧΘΗ ακόμη παρὰ των ίδιων ότι τό ΟΧΙ εις τό δημοψήφισμα θά σημαίνη ότι ό Λαός δέν έπιθυ-μεί δημοκρατικάς έξελίξεις. Ή έμνημεία είναι και παρόλογος και παράδοξος. Συμβαίνει τό έντελώς αντίθετον.

Τό ΟΧΙ σημαίνει άπαιτησιν του Λαού νά μή συ-νεχισθή ή έκτροπή ύπό άλλων μακρόν και νά άπο-κατασταθή χωρίς αϊδέσεως, προθεσμίας και περιορι-σμούς πραγματική Λαϊκή κυριαρχία. Σημαίνει ΟΧΙ εις τās μεθόδους των κρατούντων. Σημαίνει αντίθεσιν πρós τās μορφην άναρχικής έξουσίας, Σημαίνει αντίθεσιν πρós τήν συνταγματικήν καθιε-ρωσιν της άπολυταρχίας. Σημαίνει αντίθεσιν πρós τό σύστημα πού κατ' εφεσημισμόν άνομόσθη προε-δρική δημοκρατία, είναι προεδρική δικτατορία. Σημαί-νει άξιοπρεπή και ύπερήφανον επανεμφάνισιν του κυρίαρχου Λαού. Αυτή είναι ή έννοια του ΟΧΙ εις τό δημοψήφισμα.

Και τό καθήκον όλων είναι όχι νά όνειρεούνται άνωμαλίας και νά άπειλούν δεινά, άλλα πρώτον νά άφήσουν νά εκδηλωθή ή γνήσια θέλησις του Λαού και δεύτερον νά σεβασθούν, μέ συνείδησιν εθιμικής πρós τήν Πατρίδα, τό ΟΧΙ της μεγάλης πλειοψη-φίας διά νά έπιτευχθή λύσις διαλήθ, άδίαςτος και ταχεία όπως τήν προσδοκά ό Λαός της Έλλάδος, δηλαδή ή άμεσος και άνευ άπαράδεκτων κηδεονίας λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ. ΚΑΛΛΙΑΣ

και ό Άρστος Πάγος διώ-ρισε τούς Δίκ. Άντιπρο-σώπους εκ Δικαστηρίων και Δικηγορών, τας θέμα-των Δκ. Άντιπροσώπων είναι άσφαλισ-τους σημασίας. Ό Δκ. Άντιπρόσωπος πρέπει νά κατέχη τήν Νομοσίαν, έκτε-λεί καθήκοντα δικαστικού. Άσκει νά συ-μειώσει, ότι έχει τό δικαίωμα νά εκδώσ-σει έκτάκτως συλλήψεις. Διαρρήξην τας Δκ. Άντιπρόσωπος Άντι Συνανέτων Πατρών. Ήτο ή ιδιαντέρα πατρίδα του εκ των Ήγετών της Δημοκρατίας. Περί-εζε. Ή εκλογή διεξήχθη κανονικώς άν-νευ έπαιβδσεων. Τελικώς τό Δημοψήφισμα άπείρη ύπέρ της Δημοκρατίας επί 1.084.064 ψήφων: ΝΑΙ 768.742, ΟΧΙ 325.322. Καί ούτως έκάρη νά άμφοσηγήση τό ά-ποτέλεσμα.

ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

ΔΕΙΓΜΕΝΟΝ δημοψήφισμα διεξήχχεν ό Στρατηγός Θεόδωρος Παγκάλος, άφού προ-ηγουμένως είχε καταλάβει τήν έξουσίαν έπικρατούμενος της μειοψηφίας της Με-ταπολεμικής Βουλής, διότι ό Άντιβουλγα-ρισμός είχε διαπρέξει τό άσχυρότητον πο-λιτικόν σφάμα της άποχής εκ των Βουλευτικών εκλογών μετά τήν ά-ποτυχία του κινηματος Αεοναρδοπούλου - Ταρνυλίου.

Τό Δημοψήφισμα άπέδωκεν εις τήν

εκλογήν του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ό συγκεντρώσεως όλως τās έξουσίας εν-κάτω Στρατηγός, ύπέδωκεν ύποψηφιό-τητα. Δέν άπηγόρευσε όμως εις τούς επι-θυμούντας νά θέσουν ύποψηφιότητα. Μόνον εις τούς Βασιλόφρονες άπηγόρευση ή ύ-ποψηφιότης και εις τόν Ήλνθ, Βανιέ-λον. Έπρεζε τούτο διότι εγνώριζεν, ότι ή γιγαντιαία προσωπικότης του Βανιέ-λου θά του άνέτρεπε τά σχέδια.

Όπως οι αϊώνες άντιγράφουν άλλήλους και οι Δικτάτορες μιμούνται τούς τά πρώ-τους διαδόντας. Οι άντικατοί του Αιγυπτια-κούς και αυτών τήν τάφρον του Αιγυ-πτός πού τούς έχορίζε λόγην της θανάτω-σεως των ΕΕ συνταγίσθησαν και ύπέ-βειξαν κοινόν ύποψήφιον τόν Καθηγητήν Κ. Δεμερτζήν. Αυτήν τήν ποράν έλαβον χώραν ύπερβάσις, διότι κατεβλήθη ό Ν. Παλατιάρχης, συνελήφθη ό έκδότης του ΣΚΡΗΠ, τό όποιον διεξήγαγε θανατέον άγών, άλλα αι βασικάί έγγραφί-σεις της διεξαγωγής της παρ έμειναν σεβασταί.

Και οι άλογως έπείτρα πη και συγκεντρώσεις και κη-ρίως αι έφορευτικαί οι Έπι-τροπαι και οι Δικ. Άν-τιπροσώποι έπώσε καί εις τό το 1924. Άλλά και ή μυ-στικότης της ψήφου

Παρακαλούμεν Ζητήσατε τήν συνέχειαν στην σελ. 28

'Η εγγύησις τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς νὰ εἶναι δετική

Τοῦ κ. Κ. Ε. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Σταθερὰ ἰδιورρυθμία τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἔχει τάξει τὴν ἐκλογικὴν διαδικασίαν καὶ τὴν ὁλικὴν ἐκδήλωσιν τῆς συμμετοχῆς τοῦ πολίτου εἰς τὴν κατὰ τὴν κυριαρχίαν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐπειδὴ δὲν ἐκρίνετο, προφανῶς, ἐπαρκὴς ἡ αὐθεντία τῆς Διοικητικῆς, οὔτε ὑπὸ καθεστὼς πλήρους καὶ ἀκωλύτου ἰεσιουργίας τοῦ ἐλευθέρου δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Ἀπὸ πενήντοντα περίπου ἐτῶν ἡ ἐκλογικὴ νομοθεσία καθήργησε τὴν παρουσίαν εἰς τὴν ψηφοφορίαν καὶ ἐκπροσώπου τῆς Διοικητικῆς, ὅστις προεβλέπετο ἄλλοτε ὡς συμπαραστάτης τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἔχοντας ὁπωσδήποτε τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ ἐγγύησις, ὅμως, τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς ἐκλογῆς εἰς ἕκαστον ἐκλογικὸν τμήμα ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς, πρέπει νὰ εἶναι θετική καὶ νὰ παραμένῃ οὐσιαστική. Τὸ ἀντίθετον θὰ εἶχεν ἐκθέσει τὴν Δικαιοσύνην ὡς ἀποθεωμένην ἀρχὴν ὅλον ἀπαρχολογὴν καὶ συμπαράτουσαν εἰς ἐκπλήρωσιν ὁλοῦ τύπου. Καὶ τοῦτο δὲν συμβιβάζεται μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς Δικαιοσύνης, τὸ γόητρον τῆς ὁποίας θὰ ὑφίστατο βαρύντατον τραυματισμὸν.

Ἡ εἰς τὴν Δικαιοσύνην ἐμπεισιαισθημὴ ἐντολή δὲν ἀσκεῖται, θεοαίως, ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων, ἀπὸ δικαστικούς ἀποκλειστικούς λειτουργοὺς, ἡ δὲ νομοθεσία ἔχει προβλέπει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ ἀπὸ πρόσωπα διακονοῦντα εἰς τὴν ἀπονόμησιν τῆς Δικαιοσύνης, δικαστικούς ὑπαλλήλους, συμβολαιογράφους κλπ., ἡ ὑποκειμενικὴ κατάσταση τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἀνεξαρτησία πελεῖ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν δικαστικῶν συμβουλίων. Εἰς τὴν διακονίαν τῆς Δικαιοσύνης ἔχουν ταχθῇ καὶ οἱ δικηγόροι, εἰς τὴν συμβολὴν τῶν ὁποίων ἐπέβλεψε σταθερὸς ἡ ἐκλογικὴ νομοθεσία καὶ λόγῳ τῆς νομικῆς καταστάσεώς των, ἀλλὰ καὶ κυρίως ἐξ αἰτίας τῆς ἀνεξαρτησίας των ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν λειτουργημάτων καὶ τῆς δυνατόσεως νὰ ἀνθίστανται ἐναντι οἰκιστῆς ἀποπειρὰς ἐπιμεδέσεως εἰς τὰ ἔργα των.

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἀντικειμενίζει ὁ Ἄρειος Πάγος τὸν διορισμὸν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς εἰς τὰ ἐκλογικὰ τμήματα τῆς χώρας πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ διὰ τὴν 29ην Ἰουλίου προκηρυχθέντος δημοψηφίσματος. Πρόκειται νὰ διεξαχθῇ τοῦτο, ἀσχετὸς πάσης ἄλλης σκέψεως, ὑπὸ τὸ κράτος καταστάσεως πολιτορκίας εἰς τὴν περιόχην τῆς Πρωτεύουσας καὶ ὑπὸ τὴν ἰσχύν ἀνελευθέρου νομοθεσίας περὶ Τύπου καὶ ἐνθὶ δια τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως ἐνδίδονται εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσιν τῆς κυβερνήσεως, ἔτι δὲ μετὰ ὅλκιμα ψηφοδέλτια καὶ ἀνεὶ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐκλογικὴν διαδικασίαν ἀντιπροσώπων τῶν ἀνταγωνισμένων ἀπόψεων, διὰ νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὰ δεδομένα καὶ μὴ χρήζοντα ἐρευνῆς τινὲς ἀντικειμενικὰ ταῦτα περιστατικά.

Ἡ παρουσία ἀντιπροσώπων τῶν ἀνταγωνιζομένων εἰς πᾶσαν ἐκλογικὴν ἰδέαν καὶ παρατάξεων πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς κανὼν τοῦ Δημοσίου Δικαίου μας. Πέραν τῆς γενικῆς καὶ ἀνεὶ διακρίσεως καθιερώσεως ταύτης εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, μετὰ τὰς ὁποίας ἔχει συνδεθῇ ἡ μακρὰ λειτουργία τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύματος, ἡ παρουσία ἀντιπροσώπων τῶν ἀντιπροσθέντων παρατάξεων καθιερώθη ρητῶς καὶ ἐκθέσει ἐν ἄρθρ. 9 τοῦ Β.Δ. τῆς 5 Αὐγούστου 1946 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Δ' ψηφ. τῆς Δ' Ἀθῶν. Βουλῆς «περὶ προκηρύξεως δημοψηφίσματος κλπ.» διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ νικητοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β'. Προεβλέπετο, μάλιστα, τότε ἡ δυνατότης διορισμοῦ ἀνὰ δύο ἀντιπροσώπων εἰς ἕκαστον ἐκλογικὸν τμήμα, τῶν ὑπὲρ καὶ ἐναντίον τῆς ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως παρατάξεων.

Ἰπὸ τὰ δεδομένα ταῦτα, εἶναι προφανές ὅτι ἡ μοναδικὴ ἐγγύησις ἀνοθεύτου διεξαγωγῆς τοῦλάχιστον τῆς ψηφοφορίας καὶ ἐλευθέρως ὑπωποθίσεως ἐκδηλώσεως τῆς θελήσεως τῶν εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμήμα προσερχομένων ἐκλογέων ἀπομένει ἡ παρουσία ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς μετὰ ἀνεξαρτησίαν καὶ δύναμιν ἀντιστάσεως ἐναντι πάσης ἀποπειρὰς ἐπιμεδέσεων καὶ νοθείας τῆς ψηφοφορίας

«Ἡ παράδοσις τῶν μεγάλων κριτῶν τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν ἀδαμάντων δικαστῶν τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς Ἀκροναυπλίας, δικαιολογεῖ τὴν κοινὴν προσδοκίαν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει θέσις διὰ μίαν «δικὴν τοῦ Εἰδικοῦ Τμήματος». Δὲν κινδυνεύει ἡ ζωὴ τριῶν πολιτῶν ὑπὸ ἐχθρικὴν κατοχὴν πύλωος. Ἀπειλεῖται ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία ἐνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ εἰς γῆν αἱματοδρεκτον ἀπὸ αἰῶνας διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰ πανανθρώπινα δικαιώματα».

Τὸ κατωτέρω ἔγγραφον ἀπέστειλε ὁ κ. Κων. Παπακωνσταντίνου πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου. Πρόκειται περὶ βαρυσήμαντον ἔγγραφον εἰς τὸ ὁποῖον προσδίδει ἀκόμη μεγαλυτέραν ἀξίαν τὸ κῶρος τῆς προσωπικότητος τοῦ συντάκτου του καὶ ἡ ιδιότης του ὡς ἀπογεγοῦ Δικαιοσύνης ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Εἶναι ἀκόμη χρήσιμον νὰ ὑπομνησθῇ καὶ ἡ προσωπικὴ ἑμπειρία τοῦ διακεκριμένου πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἀπὸ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ Δημοψηφίσματος τοῦ 1968, ὅταν ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ τμήματος τῆς δρεινῆς Κορινθίας εἰς τὸ ὁποῖον ἐψηφίσε τοῦ ἐξήγησε ἐπιτακτικῶς νὰ τοῦ παραδῶσῃ εἰς τὴν ἐξόδον, τὸ μὴ χρησιμοποιηθῆν ὑπ' αὐτοῦ ψηφοδέλτιον!

Ποῖος ἄλλος δύναται νὰ ὁμιλήσῃ σήμερον μετὰ κῶρος καὶ ἐπιβολὴν πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς;

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Βασικὴ ἀποστολὴ τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου εἶναι ἡ ἐνθάρρυνσις τοῦ ψηφοφόρου εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐκφασιν τῶν ἀντιλήψεων του, εἰς τὸ ἐκλογικὸν δὲ τμήμα πρέπει νὰ ἔχῃ διασφαλισθῇ ἡ εὐχέρεια εἰς τὸν ἐκλογέα νὰ ἀποσυρθῇ εἰς ὅχρον παρέχοντα ἄλλας τὰς ἐγγυήσεις τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας.

Ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποχρεοῦται νὰ παραδῶσῃ εἰς πάντα ἐκλογέα καὶ τὰ δύο ψηφοδέλτια καὶ νὰ τοῦ ἐπιβάλῃ νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὸν ἀποκεχωρισμένον ὅχρον. Αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν ἄρθρων 59, 61 καὶ 76 τῆς ἰσχύουσας ἐκλογικῆς νομοθεσίας συμπληροῦνται ἀπὸ τοὺς ὁριζμούς τῶν ἄρθρων 17 καὶ 37 τοῦ προσάτου Ν.Δ. περὶ διενεργείας τοῦ δημοψηφίσματος. Ρητῶς ὁρίζεται τοῦτο, ἡ δὲ διάταξις τῆς παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαγορεύει εἰς τὸν ἐκλογέα νὰ ρύψῃ εἰς τὴν κάλπην τὸ ψηφοδέλτιον «ἐὰν δὲν ἀπεσῶρθῃ προηγουμένως εἰς τὸν ἀποκεχωρισμένον ὅχρον, κατὰ τὰ ἐν παρ. 2 ὁριζόμενα».

Αἱ ἀφύτοι διατάξεις τῶν νομικῶν κειμένων πρέπει νὰ μετουσιωθοῦν εἰς πράξιν τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας. Τὴν ἀντίληψιν ταύτην εἶχα τὴν ἐπακρίαν νὰ ἐκθέσω προφορικῶς τὴν 29ην τοῦ παραβάντος μηνὸς πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς τὸ γραφεῖον του. Τὴν σημασίαν τοῦ θέματος ἐπιστάμεν ἤδη ἔγγραφος ἀναφορὰ λαϊκῆς ἐπιτροπῆς ἐπιφανῶν πολιτῶν...

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς καλλιέργεται εἰς τὴν ὑπαίθρου, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰς πόλεις, ἡ ἰδέα ἐπὶ τῶ ψηφίζων μυστικά. κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ νόμου, θεωρεῖται τὸ ὀλιγώτερον ἀντίπαλος τοῦ καθεστῶτος, πρῶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ τὸν ἐκθέσῃ εἰς κυρώσεις, τὰς ὁποίας θὰ ἀποφύγῃ ἐὰν ψηφίσῃ φανερά, μετ' αἰσθάνειν συνέπειαν τὴν δημιουργίαν πλέγματος φοβίας τῶν ἐξαρωμένων ὁπωσδήποτε ἀπὸ τὴν κρατικὴν ἐξουσίαν, ὅταν ὁ πολίτης ἔχει ἀπωστρηθῇ τῆς προστασίας, τὴν ὅποιαν διασφαλίζει ὁ πάσης μορφῆς ἄταχος εἰς πολιτεῖμα ἐλεύθερον.

Μὴ ὑπάρχοντος ἀντιπροσώπου τῶν κατ' ἰδέαν μόνον ἀνταγωνιζομένων παρατάξεων, ἡ προσήλωσις τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν του καὶ ἡ καθολικὴ συμμόρφωσις πρὸς τὰς ἐπιτακτικὰς διατάξεις τῆς ἐκλογικῆς νομοθεσίας εἶναι δυνατόν νὰ ἐξασφαλίσουν τὰς στοιχειώδεις προϋποθέσεις τῆς ἐλευθέρως ἐκδηλώσεως τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος, ἂν δὲν πρόκειται νὰ με-

ταβληθῇ ἡ ψηφοφορία εἰς διακομωδήσειν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

Ἐξ ἄλλου, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας «θέλει ἐξελεγχθῇ» καὶ ἐκδηλωθῇ ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου», κατὰ τὴν διατίπισιν τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ τελευταίου Ν.Δ. Αἱ ἐνστάσεις, ὅμως, κατὰ τῆς ἐγκυρότητος τῆς διενεργείας τοῦ δημοψηφίσματος, δὲν δύναται νὰ ὑποβληθοῦν πλέον, κατὰ τὰ ἀνέκαθεν καθιερωμένα, πρὸς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, ἀπὸ τῆς παρακολουθοῦντας τὴν ἐκλογὴν καὶ ἔχοντας ἡμεσον καὶ ἴδιαν ἀντίληψιν τῆς παρανομίας. Ἐπιδίδονται πλέον μόνον διὰ κλητῆρος πρὸς τὸν οἰκειον Βιοαγγελέα, ἡ πρὸ, τὸν Βιοαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐντὸς τριῶν τῶ ἔρα, ὁύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ψηφοφορίας. Εἰς τὴν οὐσίαν, ἄρα, διαγράφεται ἡ ἐνστάσις ἀπὸ τὴν ἐκλογικὴν διαδικασίαν, διότι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἶναι φύσει ἀδύνατον νὰ συγκεντρωθοῦν ἅν τὰ στοιχεῖα τῶν παρανομιῶν. Καὶ ποῖος θὰ τὰ συγκεντρώσῃ καὶ θὰ ἀσκήσῃ ἐπὶ τέλους ἐνστάσιν, ἀφοῦ δὲν ἀναγνωρίζεται νόμιμ ἡ ὑπαρξίς ἀνταγωνισμένης παρατάξεως; Ἀπομένει, προφανῶς, ὁ ἀνώμμος πολίτης τῆς ἀπομονωμένης κοινότητος, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἡ Πολιτεία ἐξοίσι τὸ θάρρος νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς καταγγελίας τῆς παραβάσεως καὶ νὰ μεταβιβάσῃ εἰς ἐντρον σεβασμοῦ τῶν νόμων, διὰν ὁ πολίτης εἰς τὰς μικρὰς καὶ τὰς μεγάλας ἀσκήσῃ κοινότητας τῆς ὑπαίθρου ἀποβλέπει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν. Καὶ εὐλόγως, ἀφοῦ τὰς ἡμέρας αὐτὰς, δημοσία καὶ ἐπισήμως, διατυπώνεται ἀπειλή διὰ τὰ ἀναπόφευκτα μερίζονα διὰνὰ ἐὰν δὲν ἐξασφαλισθῇ ἡ λαϊκὴ ἐγκρίσις τῶν γενομένων, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐκδηλωθῇ ἡ ἀντιβραχίς Βιοαγγελέως τινὲς τῆς Ἐπικρατείας.

Κατὰ συνέπειαν, ὁ Ἄρειος Πάγος, προκειμένου νὰ ἐλέγῃ τὸ κῶρος τοῦ δημοψηφίσματος, δὲν διαθέτει οὐδὲ ἄλλο στοιχείον, πέραν τῆς ἐγγυήσεως, τὴν ὅποιαν συνιστᾷ ἡ παρουσία τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς. Διὰ νὰ ἔχῃ, ὅμως, αὐτὴν πρακτικὴν σημασίαν πρέπει νὰ ὑπόκειται εἰς τὴν ἡμεσον καὶ συνεχῇ παρακολουθήσειν τῆς ἐχούσης τὴν τελικὴν κρίσιν Δικαιοσύνης.

Καὶ ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος, ὁμοίως, πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι τὸ ἔργον του παρακολουθεῖται ἀπὸ τὴν Δικαιοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπεῖται καὶ ὀφείλει νὰ τὴν κρατῇ ἐνήμερον ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας τῶν συνθηκῶν τῆς διεξαγωγῆς ταύτης.

Ὁ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος δύναται καὶ πρέπει νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἀναφέρῃ τηλεγραφικῶς διὰ τὸν οἰκειον Ἐφόρον, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας, ὅτι ἔχει διαμορφωθῇ προσηκόντως τὸ ἐκλογικὸν κατάρτημα καὶ ὅτι εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν προσερχομένων ψηφοφόρων καὶ τὰ δύο ψηφοδέλτια, ἡ προμήθεια τῶν ὁποίων ἔχει ἀναληφθῇ ἀπὸ τὸ Κράτος, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται καὶ ἡ ὑπὸ τὸν ἰδιωτὸν ἐκτύπωσις καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς διέθεσις.

Τὴν ἑλλειψίν θε τῶν ἀναφορῶν δὲν ἀναπληρώνει οὐσιαστικὰ ἡ τυπικὴ ὑπογραφὴ τῶν πρακτικῶν μετὰ τὸ πέρας τῆς διαλογῆς, ὅταν μάλιστα δὲν συμπτᾷται ἀντιπρόσωπος τῆς τοιαύς ἀγωνιζομένης καὶ εἰς τὴν οὐσίαν δυναστευομένης παρατάξεως, ἡ δὲ σύνθεσις τῆς Ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐξηγητῆθῃ πλέον πλήρως ἀπὸ τὴν διάθεσιν τῆς οὐκίτητος.

Ἰπὸ τὰς δεδομένας, ἐξ ἄλλου, συνθήκας, τῆς διεξαγωγῆς τοῦ δημοψηφίσματος, ἡ παρουσία τῶν Ἐφόρων τῶν δικαστικῶν ἀντιπροσώπων δύναται νὰ ἀμβλύνῃ τὰς μοιρικὰς ἐπιπτώσεις τῆς ἐλλείψεως ἐπιτακτικῶν καὶ ἀπαραιτήτων ἐγγυήσεων. Ὁ Ἔφορος, ὅμως, πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν ἀνεῖτον μετακινήσεως ἐντὸς τῆς περιερείας πρὸς νοθεύειν καὶ τῶνασιν τῶν ἀντιπροσώπων καὶ διὰ τὸν ἡμεσον ἔλκεχον τῶν παραβάσεων, ἀντὶ νὰ παχαιμένη καθήλωση εἰς τὴν ἔδραν. Βλλόγως δὲ ἡ νομιμεία ἔχει προβλέπει τὴν εὐχέρειαν τοῦ διορισμοῦ πλειόνων ἔφόρων, διὰ νὰ διασφαλισθῇ ἡ οὐσιαστικὴ παρουσία τοῦ Ἐφόρου εἰς ὁλόκληρον τὴν περιφέρειαν. Τὴν πλέον εὐχεῖαν ἰσχύειν τῆς παρεχόμενης εὐχερείας ὑπαγορεύουν αἱ σημεριναὶ περιστάσεις. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο πρέπει νὰ κρητιστοποιηθοῦν ὅλοι ἀνεξαρτέτως οἱ εἰς αὐτὸ προσοριζόμενοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ δι' ἄλλας ἀδιακρίτως τὰς περιφερείας. Θὰ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθοῖν ἀκόμη καὶ οἱ Φορολογικοὶ Ἐφέται, τοὺς ὁποίους ἔχει ἀρνηθῇσι τὸ πρόστατον Ν.Δ.

Διὰ δευτέραν φορὰν μεταφέρεται εἰς τὴν Τακτικὴν Δικαιοσύνην ἡ κρίσις ἐπὶ θεμάτων ἀναμεισθιότητος διοικητικοῦ περιεχομένου, μετὰ τὰ ὁποῖα συμπλέκεται ἡ λαϊκὴ κυριαρχία καὶ ὁ σεβασμὸς τῆς προσωπικότητος τῶν κατοίκων τῆς Πατρίδος μας.

Θὰ ἐρευνήσῃ τότε, ἐξ ἀνάγκης, αὐτὴ, τὴν τυπικὴν νομιμότητα τοῦ προκηρυχθέντος δημοψηφίσματος βάσει πράξεως τῆς Κυβερνήσεως, ἀντικειμένης ἐκδήλως, τύπος καὶ οὐσία, πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ τῆς 15ης Νοεμβρίου 1968 καὶ κατόπιν ἐιδικῆς διαγνώσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου πθέντος εἰς ἐφαρμογὴν Συντάγματος. Τὴν συνταγματικότητα καὶ τὴν νομιμότητα τῆς πράξεως ἐκείνης καὶ τῆς προκηρύξεως τοῦ δημοψηφίσματος θὰ ἐρευνήσῃ ὑποχρεωτικῶς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, προκειμένου νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, μὴ δικαιούμενος νὰ συμπαρῇ εἰς ἐνεργείας ἀντικειμένως ἐνδεχομένως εἰς τὸν νόμον, ἡ καὶ ἀντισυνταγματικὰς, ὁθέντος ὅτι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Συντάγματος 1968 ἡ Κυβέρνησις διέθετε μὲν ἐκτάκτως ἐξουσίαν, ὅπως ἡ ἐν συνεχείᾳ μετὰ τοῦ Βασιλέως ἀσκήσας

Παρακαλοῦμεν Ζητήσατε τὴν συνέχειαν στήν σελ. 28

”Αξιοι

Ποῖται τῆς Δημοκρατίας

Γ. ΒΗΧΟΣ

Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ἀθλητισμοῦ 1963-65. Νομάρχης τοῦ 1949-54 καὶ 1956-1958. Ὑποψήφιος Ἐν. Κέντρον, μέλος διαφόρων Ὄργανώσεων Ἀθλητισμοῦ.

Κ. ΣΕΡΕΠΙΣΙΟΣ

Δικηγόρος. Νομάρχης 54-68. Ἐλαβε μέρος στὴν Ἐθν. Ἀντίστασιν ὡς μέλος τῶν ΕΟΕΑ. Ἐφεδρὸς ἀξιωματικός.

Γ. ΚΑΒΟΥΝΙΔΗΣ

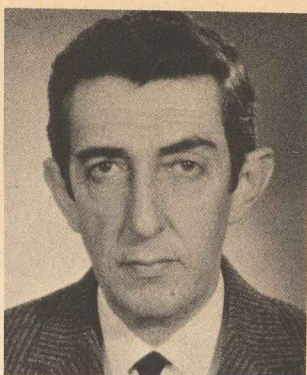
Γ. Γεν. Δ)ντὴς Τύπου καὶ Πληροφοριῶν Ὑπ. Προεδρίας Κυβερνήσεως. Ἐλαβε μέρος πὲς διάφορες κρατικὲς ἀποστολὰς. Μετὰ τὴν 21 Ἀπριλίου ἐτέθη σὲ διαθεσιμότητα ἀπελθὼν, ἐφουλοκισθῇ καὶ ἐστάλῃ ἐξορία.

ΑΝΤ. ΦΛΩΡΟΣ

Μετὰ δικηγορίαν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον, ἀμετακινήθῃ τῆς θέσεως τοῦ ἀρεοαγίτου ἀπὸ τὸ καθεστὸς. Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Δικαστῶν καὶ μέλος Δικαιοσύνης καὶ μέλος τοῦ Δ. Σ. τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως Δικαστῶν. Μέλος διαφόρων Ἐπιστημονικῶν Συλλόγων, ἐξέπροσώπησε τὴν Ἑλλάδα εἰς διάφορα διεθνή συνέδρια.

Μολονότι γνωστοὶ ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες τοὺς, ὁ καθένας ἐκεῖ ὅπου ἐπαγγελματικὰ διεκρίθῃ, δίδομεν κατωτέρω στοιχεῖα τῆς κοινωνικῆς δραστηριότητος μελῶν τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως τῆς Δημοκρατικῆς Νομιμότητος, χάριν γνωριμίας μετὰ τὸ εὐρύτερον κοινόν.

Κ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Ὁ τελευταῖος Δ)ντὴς τῆς Ἐφημερίδος «ΕΘΝΟΣ» Δημοσιογράφος καὶ συγγραφεὺς, μέλος τῆς Ε.Ε.Δ. καὶ τῆς διαλυθείσης Ἐταιρίας Μελέτης Ἑλληνικῶν Προβλημάτων. Ἐξέτισε ποινὴ 14 μηνῶν σὲς φυλακὲς τοῦ Κορυδαλλοῦ.

ΑΝΤ. ΦΛΩΡΟΣ

ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ἡ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως τῆς Δημοκρατικῆς Νομιμότητος, ἐκφράζουσα τὴν ἐπιταγὴν τοῦ Ἐθνους νὰ ἐφαρμοσθοῦν κατὰ τὸ δημοψήφισμα τῆς 29ης Ἰουλίου τὰ στοιχειωδέστερα δημοκρατικὰ δικαιώματα, ἡ τοι: ἡ ἐλευθέρου ἔκφρασις

γνώμης ἐπὶ τοῦ προτεινομένου ψηφίσματος καὶ ἡ παρακολούθησις διὰ τὴν γνησίαν ἐκδήλωσιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως, ὡς τοῦ ἀπορριπτοῦ ὁρου τοῦ κύρους πάσης λαϊκῆς ἐτυμηγορίας, κινεῖται ἐντανώτατος πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς, πράγματι, στόχους τοῦ τοι:

Διὰ τῶν μελῶν καὶ ἐκπροσώπων τῆς κ.κ. Κίμωνος Βασιλειάδου, Κώστα Κυριαζή, Ἀνέστη Παπασιεφάνου, Ἀντωνίου Φλώρου, καὶ Κωνσταντίνου Σταματελάτου ἐπὶρεσε τὰ ἑξῆς:

1. Ὑπέβαλε πρὸς τὸν Γε. Παπακαλοῦμεν Ζητήσατε τὴν συνέχεια στήν σελ. 28

Απέναντι στο όργιο της προπαγάνδας

Του κ. ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

«Οι καμπάνες πληρωμένες κάνουνε σάν λυσσασμένες...»

Δ. ΣΟΛΩΜΟΣ

ΟΙ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΕΣ τη δικτατορία με την άνακονίσαι τους περί ψηφοδελτίων θρήκαν την εύκαιρία να στραφούν και πάλιν με εύτελή και δημαγωγικό τρόπο κατά το πολιτικό κόσμο της χώρας, «τάν παλαιών πολιτικών», όπως άρέσκονται να μάς ονομάζουν. Άνεφέρθησαν στη χορήγηση άτελους χάρτου και την έκτύπωση τών ψηφοδελτίων τών κομμάτων κατά τις θουλευτικές έκλογές. Καί ένεφάνισαν τοϋτο ως σπατάλην!! Στην πρόκληση χρωστάμε μιά σύντομη άπάντησι:

Στίς πρό της δικτατορίας θουλευτικές έκλογές το κράτος έξετύπωνε πράγματι τά ψηφοδέλτια και έφωδίαζε διά τών Νομαρχιών όλα τά έκλογικά τμήματα. Στά κοινοβουλευτικά κόμματα παρεδίδοτο ώρισμένος άριθμός ψηφοδελτίων, χωρίς όμως με αυτά να καλύπτανται οι έκλογικές ανάγκες τών υποψηφίων. Ός έκ τούτου όλοι οι υποψήφιοι, με περιουσιμένα οικονομικά μέσα, ως έπί το πλείστον, έπρομηθεύοντο έκ τοϋ ίσχνου θωλαντίου τών τών άπαιτούμενο χάρτη και έξετύπωναν τά ψηφοδέλτια. Καί ως γνωστόν, οι έκλογικές ανάγκες έπέθαιλλον στους υποψηφίους να διαθέντων διά τοϋ έκλογικού τών κέντρου πολύ περισσότερα ψηφοδέλτια από το σύνολο τών έκλογέων της περιφέρειας τών. Καί ακόμη οι υποψήφιοι θουλευταί αντιμετώπιζον με ίδικά τους έξοδα όλες γενικά τις έκλογικές δαπάνες: Προκηρύξεις, φωτογραφίες, έκλογικές περιόδεις, έκλογικά κέντρα σέ πόλεις και κομπούλεις έθάρυναν έξ όλοκλήρου τούς υποψηφίους θουλευτάς. Πρέπει να σημειώσω ότι, για κάθε υποψηφιότητα κατεβάλλετο στο Δημόσιο Ταμείο παράβολο πέντε χιλιάδων δραχμών.

Τώρα, με το Δημοψήφισμα της «Προεδρικής Δικτατορίας» ό «Έλληνικός Λαός έχει μενίει κατάπληκτος με το όργιο της πλέον δαπανηρής προπαγάνδας που γίνεται ύπερ της δικτατορίας. Στους αϊθρές κυκλοφορούν συνεχώς έλικόπτερα και άεροπλάνα, στίς βάλασσες κινούνται παντός είδους πλεούμενά, στήν ξηρά τά κυβερνητικά αυτοκίνητα όργυνουν τούς κεντρικούς και άποκέντρους, τούς πεδινούς και όρεινούς δρόμους, τά άνα μεταφέρουν τούς θεράποντας της δικτατορίας σέ πόλεις και κομπούλεις, σέ χωριά και συνοικισμούς, ακόμα και στα πέρατα της Έλλάδος, για να άναπτύξουν τά άγανά της δικτατορίας και την εύμερία που θα φέρη στους «Έλληνας ή καθιέρωσι της «Προεδρικής Δικτατορίας».

Καί ακόμα κατακλύζεται όλη ή Έλλάς με έντυπο υλικό. Στο Λυκαθητό και σέ άλλες περιοχές τοποθετήθηκαν φωτεινές προπαγανδιστικές ταμπέλες. Σέ όλα τά σημεία τών Άθηνών, τούς κεντρικούς και άποκέντρους δρόμους, σέ όλες τις πόλεις σέ όλα τά χωριά υπάρχουν κατά χιλιάδας προπαγανδιστικές άφισες, φωτογραφίες τών άυτογεροτηθέντων προέδρου και άντιπροέδρου της κατ' εύφημιισμόν «Προεδρευομένης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας».

Άλλά και όλα τά κρατικά μέσα της ένημερώσεως της κοινής γνώμης, το ραδιόφωνο, ή τηλεόρασις, το Άθηναϊκό Πρακτορείο κλπ. εύρίσκονται στήν ύπηρεσία της δικτατορίας.

Τά έκλογικά κέντρα της δικτατορίας είναι εγκατεστημένα στα Ύπουργεία και τις Νομαρχίες. Είναι πρωταρχής ό έξευτελισμός που ύφίστανται οι δημόσιοι ύπάλληλοι, περιδεύοντες ύποχρεωτικά για να μοιράσουν προπαγανδιστικό υλικό και να άναπτύξουν ότι το έθνικό συμφέρον επιβάλλει την καθιέρωσι της μονιμου προεδρικής δικτατορίας με πρόεδρον τον Γ. Παπαδόπουλον και Άντιπρόεδρον τόν Όδ. Άγγελήν. Καί αι παντός εί-

δους πιέσεις, ή έντασις της φοβίας και της τρομοκρατίας συνθέτουν το κλίμα που δημιουργείται για τη διεξαγωγή τοϋ δημοψηφίσματος της 29 Ίουλίου. Στην άγανάκτησι τοϋ Έλληνικού Λαού για το έκλογικό όργιο διάχυτη ύπάρχει ή άπορία ποιάς διαθέτει τά τεράστια χρηματικά ποσά για την έξαπολυθείσα πολύμορφη προπαγάνδα.

Στίς δυτικές δημοκρατίες δίδεται δημοσιότης για τις έκλογικές δαπάνες τών κομμάτων. Έδώ, παρά το γεγονός ότι οι Β. Σταματόπουλος και Γ. Γεωργαλάς διακηρύσσουν κάθε μέρα ότι ή κατασκευασθείσα ύπό της δικτατορίας «δημοκρατία» είναι «δυτικού τύπου», μυστήριον καλύπτει τόν πλούσιο χρηματοδότη της πρωτοφανούς έκλογικής κραπάλης. Θά ήταν χρήσιμον να μάθθ ό Έλληνικός Λαός άν ό «έδομένος» Γ. Παπαδόπουλος διαθέτη έκ τοϋ ιδιαιτέρου του ταμείου τις δαπάνες της όργιώδους προπαγάνδας. Άν αύτός πληρώνει τις άφισες, τις έξωραϊσμένες φωτογραφίες του, ως και τοϋ «έδομένου» άντιπροέδρου όλα τά έντυπα, το περίφημο «Πιστεύω του», τις προκηρύξεις, την άνατύπωση παλαιών κειμένων άντιπάλων της δικτατορίας κλπ. Πρέπει ακόμα να μάθθ ό Έλληνικός Λαός άν οι άντιπρόεδροι, οι ύπουργοι και ύφυπουργοι, οι Γεν. Γραμματείς, οι Νομάρχαι και οι λοιποί άξιωματούχθ της δικτατορίας εισπράτουν, πέραν τοϋ παχυλού μισθοϋ τών και την γενναία ήμερησία άποζημίωσι για τις έκτός έδρας μεταβάσεις τών πρós διαφώτισι τοϋ Λαού. Καί έπειδή μιλάμε για τις έκτός έδρας μεταβάσεις, ύπάρχει ήμερα τοϋ έτους που ό Α' Άντιπρόεδρος να μην εύρίσκειται έκτός έδρας;

Άλλά όλοι οι Έλληνες γνωρίζουν ότι τά τεράστια χρηματικά ποσά που δαπανώνται για τη δικτατορική προπαγάνδα θωρούντων έξ όλοκλήρου τόν φορολόγουμο Έλληνικό Λαό. Γιατί οιαδήποτε με άπάνθρωπες ποινές άλλοι έπιφανείς Έλληνες και στή Πάτρα κρατείται ό γενναίος στρατηγός Παπαγεωργόπουλος. Όλοι τών είναι εγκάθειρτοι γιατι άγωνίσθηκαν για τις έλευθερίες τοϋ Λαού.

Έναντι αύτης της δικτατορικής έκστρατείας και προπαγάνδας, ή άντιπολιτευσις είναι φημιμένη και δεσμία. Η πολιτική ήγσεια τελεί σέ στενή και έννοχητική άστυνομική παρακολούθησι. Το έπί της όδοϋ Όμήρου 52 γραφείο μου πολιορκείται από μυστικούς νύχτα και ήμερα και όλα τά «σύγχρονα» μέσα χρησιμοποιούνται για την παρακολούθησι τών συνομιλιών. Έτσι, πραγματοποιείται και έδώ το άμερικανικό Γουότεργκαϊτ. Έχομε μάθθ ότι αι μυστικές ύπηρεσίες έχουν έφοδιασθ με τά είδικά «άμερικανικά» μηχανήματα. Οι πολιτικοί ηγναιόντας στους τόπους της καταγωγής τών παρακολουθούνται άφόρητα από τά όργανα άσφαλείας. Οι φίλοι τών και συμπατριωτών τών που έπικοινωνούν μαζί τών ύφίστανται την

Ό Θωμάς Τζέρφερσον πέθανε στίς 4 Ίουλίου 1876. Κείνη την ήμερα οι Ηνωμένες Πολιτείες γιόρταζαν την ύστερηόδα της άνεξαρτησίας τών καί στόν έορτασμό διαβάσαντες ένα γράμμα τοϋ πρώην Προέδρου, που θεώσησ χρήσιμο, επειδή ήταν βαρεία άρρωστος και δέν μπορούσε να παρυστή, να το στείλθ στο συνέδριο.

Στο μήνιμα, που ήταν κι' ένα είδος πολιτικής διαθήκης, ό έπαφάνης πολιτικός, που ήταν και ήρωας τοϋ άτελευτηρητοϋ άγώνος, έγραψε τά εξής: «Έχει γίνει κοινός τόπος πιά, πως δέν υπάρχουν μερικοί έλκεκτοι άνθρωποι που γεννώνται με μπόττες και σπηρούνια και άλλοι, οι πολλοί, που έρχονται στόν κόσμο με μιά σέλλα στην πλάτη. Ό κοινός Θεός έχει κάνει όλους τούς ανθρώπους ίδιους και δέν τούς έχει χρίσει σέ ύποζύγια και καθάλλάρηδες. Αυτή την άπλη αλήθεια καλό είναι να την θυμόνται πάντα οι συμπατριώτες μας, γιατι είναι το άπαραίτητο θεμέλιο της έλευθερίας...».

ένόχλησι τών άστυνομικών με το πρόσχημα τοϋ έλέγχου της ταυτότητας και της έρεύνης για τις συνομιλίες τους.

Περιοδείες στα χωριά της έκλογικής τών περιφέρειας είναι άπραγματοποίητες λόγω της άστυνομικής πιέσεως. Φυσικά, οι δημόσιες συγκεντρώσεις τών αντιδικτατορικών είναι άυστηρά άτηγορευμένες, όπως και ή κυκλοφορία κάθε έντύπου και μέσου ένημερώσεως της κοινής γνώμης. Σ' αύτά πρέπει να προστεθθ ότι ό στρατιωτικός νόμος είναι έν πλήρη ίσχύϊ στή περιοχή Άττικής. Έχει όμως μεθοδευθ ή άφίστανται τη «σκιά» του και όλες γενικά οι περιοχές της Έλλάδος. Άπόδειξις οι τελευταίες συλλήψεις ύπό της Ε.Σ.Α. τοϋ δικηγόρου Λαρίσης Ίωάννου Θεούλη και τών Κρητών Μπαντουβά και Ι. Γκαζή δικηγόρων.

Όλίγες ήμέρες μάς χωρίζουν από το περίφημο δημοψήφισμα και όμως, τά κρατητήρια της Ε.Σ.Α. και της Άσφαλείας είναι γεμάτα από άξιωματικούς, από φοιτητές και φοιτήτριες, από πανεπιστημιακούς διδασκάλους, δικηγόρους, πρώην ύπουργούς και θουλευτάς και άλλους έξέχοντες Έλληνες που το έγκλημά τών ύπηρεξ ή άγάπη τών πρός την έλευθερία.

Ένας από τούς κρατούμενους, ό ήρωϊκός ταγματάρχης Μουστακλής, πολεμιστής της Κορέας, χαρποαλεύει στο 401 νοσοκομείο. Κρατούμενος στήν Ε.Σ.Α. μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο στίς 27 Μαΐου. Η γυναίκα του το έμαθε στίς 9, Ίουλίου, δηλ. μετά 43 ήμέρες. Τόν θρήκε σέ κατάστασι άφασίας και με θρόμβο στή καρωτίδα. Άναφέρω το περιστατικό τοϋτο με άπόλυτη προσωπική μου γνώσι και εύθύνη.

Οι φυλακές τοϋ Κορυδαλλού είναι γεμάτες από πολιτικούς κρατούμενους που εκτίουν θαρείες ποινές. Στίς φρικτές φυλακές της Κερκυρας θρίσκονται με άπάνθρωπες ποινές άλλοι έπιφανείς Έλληνες και στή Πάτρα κρατείται ό γενναίος στρατηγός Παπαγεωργόπουλος. Όλοι τών είναι εγκάθειρτοι γιατι άγωνίσθηκαν για τις έλευθερίες τοϋ Λαού. Όσοι μαρτύρησαν στα κρατητήρια, στίς φυλακές και στους τόπους της έξορίας πρέπει να είναι περιήφανοι. Οι άγώνες τους άπέδωσαν. Ό Λαός σήμερα είναι ένωμένος στο ΟΧΙ για να άπαλλαγθ ό τόπος μας από τά δεσμά της δικτατορίας και να άνοίξθ ό δρόμος της λευτεριάς, της πραγματικής και άληθινής δημοκρατίας. Καί όταν έλθθ αύτή ή εύλογημένη ώρα θα γνωσθούν τότε τά πάντα. Στο σκότος τίποτε δέν πρόκειται να μείνη. Καί θα γίνει πληρέστερη και με πολλές λεπτομέρειες, ή σύγκρισις μεταξύ της πραγματικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και της δικτατορίας.

Άθηναι, 19 Ίουλίου 1973
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

Είναι δικαίωμά σας να ψηφίσετε «ΟΧΙ». Και επειδή τά 90% τών Έλλήνων έχουν αύτήν την πρόθεσι και δεν μπορεί να επιβάλθ ούτε σέ σάς ούτε στους δικούς σας καμία κύρωςι

Η μυστικότητα της ψηφοφορίας ως προϋπόδεις κύρους της έκλογής

«Το ύψηλόν φρόνημα τών Έλλήνων, ή προσήλωσις εις τά ιδανικά της Δημοκρατίας και της Έλευθερίας, τά όποια έκληρονομήσαμεν και έχομεν ως παρακαταθήκην τών προγόνων μας, είναι ή ύψιστη έγγύσις, έναντίον όλων τών αντίεοτήτων διά την νίκην της Δημοκρατίας, ή όποια θα έπιστρέψθ εις την κοιτίδα της».

Του κ. ΑΝΤΩΝ. ΦΛΩΡΟΥ

τ. Άρεοπαγίτου

Ι. Η τάσις πρός την Δημοκρατίαν χαρακτηρίζεται διά της γενικής καθιέρώσεως της κ α θ ο λ ι κ ή ς ψ η φ ο φ ο ρ ί α ς. Άλλ' ή ψηφοφορία δέν άρκει να είναι καθολική. Πρέπει άπαραιτήτως, διά να έχη κύρος, να είναι έλευθερά.

Η βούλησις τοϋ έκλογέως δύναται να έπηρεασθ έκ διαφόρων αιτίων, ήτοι διά βίας φυσικής ή ψυχολογικής, δι' έξαπατήσεις, δι' έξαγοράς της συνειδήσεως, διά δωροδοκίας ή ύποσχέσεων πρós παροχών οιασδήποτε φύσεως.

Η μυστικότητα της ψηφοφορίας θεωρείται γενικώς ως το τελεσφορώτερον ένεργούν μέσον έναντίον τών παντοίων ψυχολογικών πιέσεων, εις τάς όποιās ύπόκειται, έν καθολική ψηφοφορία, μέγας άριθμός οικονομικώς άσθενεστέρων ή άλλως έξηρημένων προσώπων και έναντίον αύτης έτι της δωροδοκίας, μέσον έξασφαλίζον την άνεξαρτησίαν τοϋ έκλογέως και προστατεύον την έλευθερίαν της έκλογής. Ένεκα τούτου ή μυστική ψηφός θεωρείται σ υ ν ώ ν υ μ ο ς πρός την Δημοκρατίαν.

Διά τοϋτο και έπεκράτησεν από δεκαετηρίδων και καθιερωται συνταγματικώς δι' όλων τών συνταγμάτων.

Μυστική είναι ή έκλογή, όταν ό έκλογεύς δύναται να ψηφίξθ χω ρ ί ς ν α δ ι κ α ι ο υ ν τ α ι, ή να δύναται άλλα πρόσωπα να λαμβάνωσι γνώσιν της δοθείσης ψηφού, και άκόμη να ύπάρχθ έξ άντικειμένου ή βεβαιότης εις τόν έκλογέα ότι άλλα πρόσωπα δέν δύναται όπωσδήποτε να λάθωσιν γνώσιν της δοθείσης ύπ' αύτοϋ ψηφού. Ό έκλογεύς δύναται μόν έκ τών ύστέρων να άνακονώσθ τι έψηφισε, αλλά δέν δύναται να μην άποσυρθ εις τόν άποκεχωρισμένο χώρον διά να θέσθ έντός τοϋ φακέλλου το ψηφοδέλιόν του.

Πρός πραγμάτωσιν της συνταγματικής άρχής της μυστικής ψηφού, ή έκλογική νομοθεσία τών δημοκρατικών χώρων θεσπίζει τάς άναγκαίας πρός τοϋτο διατάξεις.

Προεχόντως θεσπίζεται το όμοιόμορφον τών ψηφοδελτίων, έκ λευκού χάρτου, καθώς και τών φακέλλων, άλλα και τών τυπογραφικών στοιχείων.

Τοιαύτα μέτρα είχε λάθει και καθιέρωσε και ή ήμετέρα νομοθεσία έπί τοϋ «φαύλου παρελθόντος», κατά το όποιον, «οι δημοκρατικοί θεσμοί είχαν φθαρή».

Έπίσης λαμβάνεται διά τών νομοθεσιών και έλάττωσε και ή ιδική μας σειράν μέτρων πρός πρόληψιν της νο θ ε ί α ς από της συντάξεως τών έκλογικών καταλόγων, μέχρι της διενεργείας της έκλογής και της διαλογής τών ψηφών.

II. Το Ν. Διάταγμα περί διεξαγωγής τοϋ δημοψηφίσματος της 29.7.73.

Το Ν. Διάταγμα τοϋτο δέν τηρεί τούς ως άνω κανόνες έξασφαλίσεως της μυστικότητας.

α) ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ ΚΑΙ ΦΑΚΕΛΛΟΙ

Καθιεροί διαφορετικών χρώμα ψηφοδελτίων: Λευκόν διά το ΜΑΙ' φαίν (γκρί) διά το ΟΧΙ. Διάφορον χρώμα τών τυπογραφικών στοιχείων. Κυανόν διά το ΜΑΙ, μέλαν διά το ΟΧΙ. Έκ της

διαφοράς ταύτης τοϋ χρώματος τών ψηφοδελτίων και τών τυπογραφικών στοιχείων, ούδένά πρακτικών λόγων έξυμνητοσύνης, πάλ άλλο ή έξασφαλίζεται ή μυστικότης της ψηφού, ούτω δε παραβιάζεται βασικός δημοκρατικός κανών. Το σούτω δέ μάλλον καθ' όσον και οι φακέλλοι διά τούς έκλογείς τών ειδικών έκλογικών καταλόγων, οι όποιοι είναι ούκ όλίγοι, είναι διαφορετικού χρώματος, κυανού, ενώ διά τούς άλλους έκλογείς είναι λευκού χρώματος.

β) ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Η Έφορευτική Έπιτροπή άποτελείται έκ τοϋ δικαστικού άντιπροσώπου, ως προέδρου, και τριών λαϊκών μελών. Τά λαϊκά μέλη διορίζει μόν ό οικείος πρόεδρος Πρωτοδικών, άλλ' έκ καταλόγου έκλογέων, τόν όποιον συντάσσει ό Νομάρχης. Καί έν τούτω γίνεται άπόκλισις από τών παγίων έκλογικών διατάξεων, κατά τρόπον ώστε κατ' ούσίαν, τάς έφορευτικές έπιτροπάς διορίζει ό Νομάρχης.

γ) ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Άλλη άπόκλισις ούσιώδης είναι ότι, το διάδικαστικό άντιπροσώπου, ως προέδρου, και δικαστικού άντιπροσώπου και άνώτεροι διοικητικοί ύπάλληλοι Α' κατηγορίας, τών όποιων ό άριθμός είναι μέγας. Έπί πλέον, έν άνεπαρκεία τών διορισθσομένων δικαστικών άντιπροσώπων, τακτικών και άναπληρωματικών, ό Έφορος τών δικαστικών άντιπροσώπων δύναται να διορίσθ ως δικαστικούς άντιπροσώπους, δημοσίους ή γένει ύπαλλήλους νομικών προσώπων Δημοσίου Δικαίου ύπηρετούντας έν τη έδρα τοϋ Νομού. Τοιαύτα πρόσωπα δύναται να διορίξθ ό Έφορος τών δικαστικών άντιπροσώπων και εις τά συσταθσμένα τυχόν έκλογικά τμήματα τών παραθεριστών κλπ.

III. Η δικαστική Έξουσία.

Η έκλογή γίνεται ύπό την έγγύσησιν της δικαστικής έξουσίας, ως έξουσίας άνεξαρτήτου, έγγωμένης, διά τοϋτο, πληρέστερον την έξασφάλισιν της έλευθερίας της ψηφού και τοϋ άνοθεύτοϋ τοϋ άποτελέσματος. Ούτε το έν, όμως, ούτε το άλλο έξασφαλίζεται προσηκόντως διά τοϋ ως άνω Ν. Διατάγματος, το όποιον συνάμα άποκλείει την κατά την διεξαγωγήν της ψηφοφορίας και μέχρι της διαλογής τών ψηφών σύμπραξιν άντιπροσώπου της αντίθετου γνώμης, ήτοι της κατά το σχεδίου ψηφίσματος. Δέν άμφισβώλλω, και μάλιστα ως παλαιός άνότατος δικαστικός, ότι ή δικαστική έξουσία θα έπιτελέσθ εις το άκέραιον το καθήκον της, ιδιαιζόντως βαρύ, ένεκα τών ύφισταμένων συνθηκών. Έν πρώτοις, έλπίζω ότι θ' άποφευχθθ ό διορισμός ως δικαστικών άντιπροσώπων, ύπαλλήλων, τούς όποιους ή έκλογική νομοθεσία δέν είχε θεωρήσει καταλλήλους διά το λειτούργημα τοϋτο. Οι δικαστικοί άντιπρόσωποι, διαριζόμενοι έκ τοϋ κυρίου και βοηθητικού δικαστικού προσωπικού, συμπεριλαμβανόμενων τών Δικηγόρων, Συμβολαιογράφων και Υποθηκοφυλάκων, δύναται, λόγω τών ειδικών

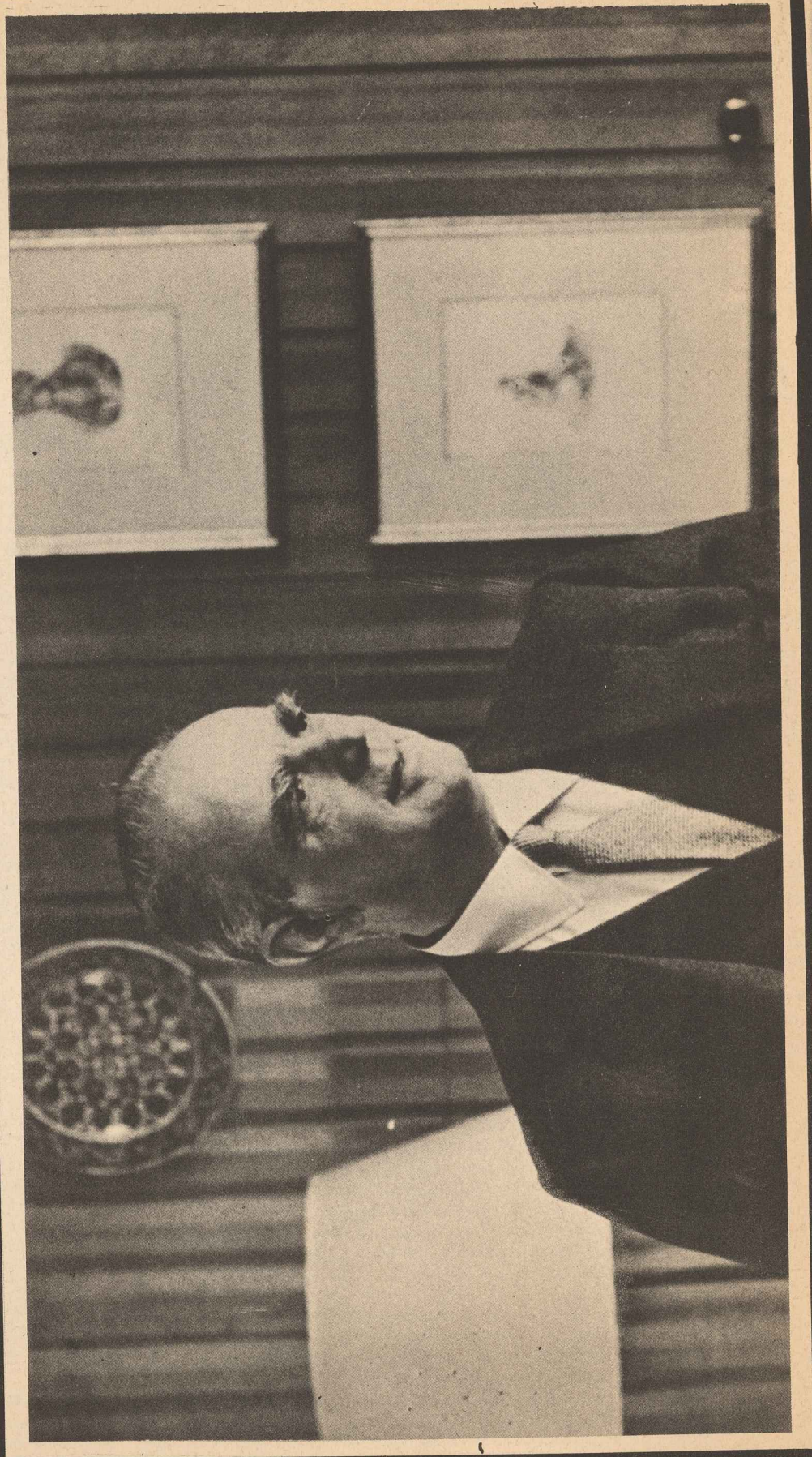
γνώσεών τών και της πείρας τών, να άρουν ή να μειώσουν τά ούσιώδη έλαττώματα τοϋ Ν. Διατάγματος. Δύναται να διαρρυθμίσουν τόν χώρον τοϋ έκλογικού τμήματος, ούτως ώστε ό έκλογεύς να μη έχθ τόν εύλογον φόβον ότι θα γίνη άντιληπτόν τι έψηφισεν. Πρός τοϋτο είναι άπαραίτητον να μη έπιτρέπεται ή έν τω έκλογικω τμήματι παρουσία οιαδήποτε άλλου προσώπου δυναμένου όπωσδήποτε να έπηρεάσθ έμέσεως ή άμέσως. Θά πρέπει, όταν ό έκλογεύς εισέρχεται εις τόν κεχωρισμένο χώρον (παραθών) διά να θέσθ το ψηφοδέλιον εις τόν φακέλλον, να μη δύναται να παρακολουθθ ούδεις, και μακρόθεν έστω, τόν έκλογέα, έφ' όσον έκ της διαφοράς τοϋ χρώματος τών ψηφοδελτίων, είναι δυνατόν να γίνη άντιληπτόν τι έψηφισεν ό έκλογεύς, ή να έχθ ούτος εύλογον διά τοϋτο φόβον. Δέν θα πρέπει ό έκλογεύς να ύσταται πρós τοϋ κεινώτιου με τόν φακέλλον άνά χειράς έπί πολύ, διότι δέν άποκλείεται, ένεκα της διαφοράς τοϋ χρώματος, κατά τά άνωτέρω, να διαγνωσθ κατά την ρίψιν τοϋ φακέλλου ποίον έκ τών δύο ψηφοδελτίων περιέχει ούτος. Θά ήν το περριτόν να ύπομνησθ καν ότι δέν θα έπιτρέπεται εις ούδένά έκλογέα να λαμβάνθ το έν μόνον έκ τών δύο ψηφοδελτίων ή να θέσθ τοϋτο έντός τοϋ φακέλλου έκτός τοϋ άποκεχωρισμένου χώρου (παραθών). Έάν καν όπου δέν ύπάρχει άποκεχωρισμένος χώρος, έκλογή δέν δύναται να διεξαχθθ. Είναι άναγκαία έπίσης ή έπιβέλσις, ώστε να μην είναι δυνατόν πρόσωπα έκτός τοϋ έκλογικού τμήματος να ζητάσι από τόν έξερχόμενον έκλογέα το έτερον τών ψηφοδελτίων, ώστε να καθίσταται γνωστόν ποίον ψηφοδέλιον έρριμν. Είναι γνωστά αι κυρώσεις, τάς όποιās έπιβάλλει ό νόμος διά την μη έπακριβή τήρησιν τών προϋποθέσεων της μυστικότητας. Δέν πρέπει έπίσης να ύπάρχθ άμφισβώλια ότι οι Έφοροι τών δικαστικών άντιπροσώπων (Έφέται και Άντεισαγγελείς Έφετών) θα άσκάσιν σύστηράν έπιβέλσιν, περτερχόμενοι άλληλοδιαόχως τά έκλογικά τμήματα της περιφέρειας τών. Η διαλογή, και άριθμίσις τών ψηφών άπαιτεί ιδιαίτερα προσοχήν.

Καίτοι το Ν. Διάταγμα περιορίζει την δικαιοδοσίαν τοϋ Άρείου Πάγου, εις τόν έλεγχον της τηρήσεως τών διατάξεων αύτων, νομίζω, ότι ό Άρειος Πάγος όφείλει να έλέγξθ άν ύπηρεξαν οι καθιερωμένοι έγγύσεις και προϋποθέσεις έλευθεράς έκλογής, άνευ τών όποιων ή έκλογή δέν έχει κύρος, μιά δε τών όποιων έγγύσεων είναι ή μυστικότητα. Καί ή έλευθερία της έκλογής είναι πράγματι ή στοιχειωδετέρα προϋπόθεσις τοϋ κύρους αύτης, συμφώνως πρός τάς κρατούσας άρχάς δημοκρατικού πολιτεύματος, έπί τη βάσει τών όποιων και πρέπει να κριθθ ή ύπαρξις ή μη όλων τών προϋποθέσεων τούτων.

IV. Το φρόνημα τών Έλλήνων
Καί το ύψηλόν φρόνημα τών Έλλήνων, ή προσήλωσις εις τά ιδανικά της Δημοκρατίας και της Έλευθερίας, τά όποια έκληρονομήσαμεν και έχομεν ως παρακαταθήκην τών προγόνων μας, είναι ή ύψιστη έγγύσις έναντίον όλων τών αντίεοτήτων, διά την νίκην της Δημοκρατίας, ή όποια θα έπιστρέψθ εις την κοιτίδα της.
Άθηναι 11.7.1973
ΑΝΤΩΝ. Γ. ΦΛΩΡΟΣ

ΟΧΙ ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΑΜΑΞΗΛΑΤΗΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ, Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

‘Ο Παιδς καλθεῖται ν’ ἀπορρίυν

τὸ ἀνελεῦθερο υἷφιςμα...

Η ΕΛΛΑΣ διέρχεται ὀείαν ἐθνικὴν κρίσιν. Καὶ πληθαίνει ἡ ῥα πού θά κληθῇ ὁ κάθε πολίτης νὰ ἀναλάβῃ τὰς εὐθύνας του. Ἀπὸ τῆ σπαι του θά ἐξορτηθῇ τὸ μέλλον τῆς χώρας καὶ συνεπὲς καὶ τὸ ἴδιόν του μέλλον.

Η ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΤΟΣ

Ἡδῆ ἡ συμπεριφὸρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ μορφῇ προκλητικὴν. Τὸν καλεῖ εἰς τὰς κάλπας ὑπὸ τὴν σκάν τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου, μὲ τὸν ὕπον φημιμένον, στενάζοντα ὑπὸ τὰς παγίδας ἀνελευθέρου νόμου, μὲ τὴν Ἀντιπολιτευσιν ὑπὸ ἀπαγόρευσιν καὶ χωρὶς κανὲν τὰς στοιχειώδεις ἐγγυήσεις γιὰ τὴν ἀδιάλειπτον διεξαγωγὴν τοῦ Δημοψηφίσματος.

Καὶ τὸν καλεῖ οὐκ γιὰ νὰ ἐκλέξῃ τὴν μορφήν τοῦ πολιτεύματος τοῦ ἡ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας του. Αὐτὰ τὰ ἀπεφάσισε ἡ ἑλευθερία δια γιὰ λογαριασμὸν του καὶ τὰ ἐπέβαλε πραξικοπηματικῶς.

Τὸν καλεῖ ἀπλῶς γιὰ νὰ υἱοθετήσῃ τὴν μορφήν τῆς Δικτατορίας ποὺ τοῦ προτείνει. Καὶ τοῦ προτείνει ἕνα εἶδος Καταρκτικῆς μονοκρατορίας ποὺ δὲν συναντᾶται πορὰ εἰς ὠρισμένον χώρας τῆς Λατινικῆς Ἀμερικής.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ προτεινομένου ψηφίσματος εἶναι τόσο ἀσυνάρτητο καὶ τόσο ἐξωφρενικὸ ὥστε νὰ προκαλῇ εὐλόγων τὴν ἀνανάγκη.

Ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας «ἐκλέγεται» ἀνευ ἐκλογῆς δεδομένου ὅτι ἐκτός τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου οὐδεὶς ἄλλος δικαιούται νὰ θέσῃ υποψηφιότητα. Καὶ ἐκλέγεται αὐτὸς κατ’ ἐξαίρεσιν γιὰ ὀκτὼ χρόνια, ἐνὸς τὸ ψηφισμα προάβλεπε ἑστὴ τὴν θῆται τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἔχει ἀποκλειστικὴν ἐξουσίαν εἰς τὰ θέματα τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης. τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς δημοσίας τάξεως. Ἐπὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν ποὺ ἐκφράζουν τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν μίαν χώρας δὲν δικαιούται νὰ ἔχη γνώμην οὔτε ἡ Κυβέρνησις οὔτε ἡ Βουλὴ. Ἐκεῖν δικαιωμα νὰ διορίξῃ καὶ νὰ παύσῃ τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὴν πρώτην φάσιν, νὰ καθύσσει τὸν Στρατιωτικὸν Νόμον, νὰ προκαλῇ δημοψηφίσματα καὶ νὰ διορίξῃ τὸ 1/10 τῶν βουλευτῶν.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἡ ὁποία εἰσιμάζεται στὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, ἔαν καὶ ὅταν ἐκλεγῇ, θά ἔχη ἐπὶ διετίαν ἀναθεωρητικὴν ἐξουσίαν. Ὁ παρὰ τοῦ ἐλαδὸς μέχρι τὸ 1977 ἡ ἀνταγματικὴ ἐκφραγμία, γιὰ νὰ διευκολύνωνται νὰ αὐθαίρεται, καὶ μικρὰ πραξικοπήματα.

ΑΠΕΙΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΠΑΙΣΜΟΣ

Καὶ γιὰ νὰ ἀποσπῇ τὴν συγκοτάθει τῶν Ἑλλήνων εἰς ἀλὰ αὐτὰ, τοὺς προειδοποιεῖ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἐν ἀπορρίψων τὸ ψηφισμα, θὰ τοὺς προτείνῃ ἄλλα χειρότερα τοῦ πρώτου, χωρὶς ἐν τῷ μεταβῇ νὰ διαπραχθῇ ἡ υἱοσταμένη πολιτικὴ καὶ πολιτικὴ κατάστασις τῆς χώρας. Πρὸς συμπληρώσιν δὲ τοῦ ἐμπαιγμοῦ τοὺς υποσχέται ψυχρὰ ἐλευθέριας, ἐφ’ ὅσον ὅπως δια τῆς παραδοχῆς τοῦ ψηφίσματος θὰ στρέψουν σπὴν μονιμοποίησιν τῆς δουλείας τῶν.

Καὶ αὐτὸ τὸν ἀνταγματικὸν κατασκευασμὸν τὸ ἐμφανίζει ἡ Κυβέρνησις ὡς Δημοκρατικὴν δικτὶκὸν τύπον γιὰ νὰ δικαιώσῃ τὸν Ἀριστοτέλη λέγοντα ὅτι «οἱ πλείστοι τῶν ἀρχαίων τυράννων ἐκ δημογῶν γενόμενοι».

Καὶ διερωτᾷ κατόπιν ὅλων αὐτῶν ὁ κοινὸς πολίτης. Τότε γιὰ τὸ δημοψήφισμα; Γιατὶ ἡ Κυβέρνησις, ὅπου ἔχει τὴν ἰσχυρὴν δύναμιν δὲν ἐπιβάλλει ἀπορρηγμάτων δικτατορίαν; Γιατὶ πρότιμα ἀντ’ αὐτοῦ νὰ ταπεινῶν τὸν λαὸν καὶ νὰ ἐκθέσῃ διεθνῶς τὸν ἔαυτὸν τῆς καὶ τὴν χώραν;

Εἶναι προφανές ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπέλεξε καὶ πάλιν τὴν τοκήν ἡν ὑποψήφισμας τῆς νομοσχῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διότι ὠφέλιε ἔστω νὰ ἐφοδιάσῃ μὲ προσηφίσματα ἐκείνους ποὺ τὴν σπρίβουν.

Ὅταν πρὸ ἰστίας ἀπεχώρουν τῆς πολιτικῆς εἶχα ἀποφασίσαι

ὀριστικά τὸν τερματισμὸν τῆς πολιτικῆς μου σταδιοδρομίας. Καὶ τοὺς λόγους γιὰ τὴν ἀπόφασιν μου ἐκείνην τοὺς ἔξηγησα κατ’ ἐπαλήθεριν. Δὲν ἔχω συνεπὲς πολιτικὰς ἐπιδιώξεις καὶ θά ἐπιθυμοῦσα εἰλικρινῶς νὰ ἐπανεύρῃ ἡ χώρα τὸν δρόμον τῆς χωρὶς παρεμβάσι δικῆς μου. Ὡς Ἑλλὴν πολίτης ὅμως μὲ ηὑξημένης, θά ἔλεγα, εὐθύνας λόγω παρελθόντος, δὲν ἐδικαιούμην νὰ ἀνοήσω τὴν περιπέτειαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐβρίθῃ ἡ χώρα. Καὶ δὲν ἐδικαιούμην τοσοῦτον μάλλον καθ’ ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἔκαμε πᾶν ὅ,τι ἥδυνστο γιὰ νὰ μὲ πείσῃ ὅτι ἐσπερίτω καλῆς πίστεως καὶ ὅτι ἀπέδλεπε σπὴν δημιουργίαν ἡν μόνιμου αὐταρχικοῦ καθεστώτος. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς καὶ ἐν ὁμῇ τῶν διαγραφόμενων κινδύνων, εἶχα καθήκον νὰ ὁμίσω καὶ νὰ αὐστηρῶ τὸ ὀρθόν. Καὶ τὸ ἐπράξα μὲ ἀντικειμενικότητα, μὲ ἀνιδιοτέλεια καὶ πλήρες τὸ αἶσθημα τῆς εὐθύνης.

Ἐκρίνα ἀντικειμενικῶς καὶ αὐστηρῶς τὸ παρελθόν — δὲν ἀνήκω, ὡς γνωστὸν, στοὺς νοσταλγοὺς τοῦ παρελθόντος — ἀπεδοκίμασα τὸ παρὸν καὶ ἐπεσήμανα τὴν ἀνάγκην τῆς θεμελιώσεως μίαν νέας, ὑγιούς καὶ προοδευτικῆς δημοκρατικῆς ζωῆς. Καὶ ὑπῆρχαν ὅλοι οἱ δυνατότητες πρὸς τοῦτο ἐνισχυόμεναι ἐν ἀνάγκῃ καὶ μὲ τὴν προσωπικὴν μου συμβολήν.

Μὲ ἀγωνίαν πραγματικὴν ἐξέφρασα τὰς σκέψεις μου αὐτάς εἰς τὰς τελευταίας μου δηλώσεις, διότι ἔδλεπα νὰ προσεγγίζῃ τὸ ἀνεπανόρθωτο. Ὑπέδειξα λύσιν τιμὴν, ρεαλιστικὴν, ἀποκατάληπτον καὶ ἀμνηστιακὴν, διότι ἐπίστευα ὅτι ἔπρεπε νὰ διαφυλαχθῇ ἀντὶ πάσης θύσεως ἡ γαλήνη τοῦ τόπου. Αἱ δηλώσεις μου ἐκείναι ἴσαν κήρυγμα ἐθνικῆς ἐνότητος, ἥσαν προσκλητήριον εἰς τὴν ὁμοσύνην, τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰρήνην. Καὶ ἔτσι τὰς ἐξέτιμησε ὁ ἅπλος λαός, ἀλλά καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ πνευματικὴ τοῦ ἡγεσία.

Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἀντὶ νὰ μελετήσῃ τὰς προτάσεις μου καὶ νὰ τὰς καταστήσῃ ἀντικειμενικὸν ἐνὸς σοδοροῦ καὶ ὑπευθύνου διαλόγου, ποὺ ἠρνήθη τὸ δικαίωμα νὰ ἔχω γνώμην γιὰ τὴν τύχῃ τῆς πατρίδος μου, τὴν ὁποίαν ἐν τοιαύτῃς ἐκυβέρνησιν μὲ τὴν συγκοτάθει τοῦ λαοῦ ἐπὶ μίαν ὀκταετίαν. Ἔθεσε ὑπὸ ἀπαγόρευσιν τὸς δηλώσεις μου καὶ ἐπέδωκε εἰς πρωτοφανεῖς καὶ ἀθεμίτους διωγμούς.

ΠΡΟΣΕΧΜΑΤΑ

Καὶ δὲν ἠθέλησε τὸν διάλογον διότι, ὅπως ἀπ’ ἀρχῆς προέβλεπα, δὲν εἶχε ποτὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ὁμαλότητα. Μονωδικὴ τῆς ἐπιδιώξε ἦτο ἡ διαβίωσις τῆς παραμονῆς τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν. Περιέθετο ὅμως ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος τῆς θά τὴν ἠνάγκασε νὰ ἀποχωρισθῇ αὐτῆς, ἀνελέγξει ἐπιμῶνας πρόσχημα γιὰ νὰ τὸ ἀνατινέψῃ.

Καὶ τὸ πρόσχημα ἐνόμισεν ὅτι τὸ ὄρηκε σπὴν ἐξέγερσιν τοῦ Ναυτικοῦ.

Δὲν γνωρίζω τί συνέβη στὸ Ναυτικόν. Ἀπὸ τὰς κυβερνητικὰς ὁμῶς ἀνακοινώσεως προκύπτει ὅτι οἱ ἐξεγερθέντες ἀξιωματικοὶ δὲν ἀπέδλεπαν εἰς τὴν κατάληπν τῆς ἐξουσίας, ἀλλ’ εἰς τὸν παιδανγ-κασμὸν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως τὴν ἀποδύω εἰς τὸν κυρίαρχον λαόν.

Ἡ Κυβέρνησις ἀντὶ νὰ συνεδηγόποισῃ τὰς εὐθύνας τῆς γιὰ τὴν τραγικὴν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ νὰ συναγάγῃ χρήσιμα γιὰ τὸ μέλλον συμπεράσματα, ἐπέευσε νὰ τὴν ἐκμεταλλευσθῇ γιὰ νὰ προωθήσῃ τοὺς σκοπούς τῆς. Νὰ ἀπαλλαγῇ δηλοδὴ ἀπὸ τῶν πνευματικῶν τῆς τέκνων τοῦ 1968 καὶ τοὺς ἀντιπάλους τῆς καὶ νὰ θεμελιώσῃ συνταγματικῶς τὴν δικτατορίαν. Συνέλαβε πρὸς τοῦτο αὐθαίρην ἀξιοματικῶν καὶ διακεκριμένων πολιτικῶν. Ὑπῆλξε δὲ τὴν ἀποδοχὴ τῆς ὥστε νὰ κἀγονομήσει ἐνόχους — μεταξὺ ἄλλων καὶ ἐμε — πρὶν καλὰ — καλὰ ἀρχίαν ἡ ἀνάκρισις.

Καὶ μὲ τὴν σκηνοθεσίαν αὐτὴν προέβη σὲ νέο πραξικόπημα, μετέβαλε αὐθαίρετως τὴν μορφήν τοῦ πολιτεύματος, ἐτεθρόνισε τὸν Βασίλεα καὶ ἐξαπέλυσσε κύμα διωγμῶν. Ἀνετίναξε ἐκαεμῆνους καὶ πορὰ τὰς προειδοποιήσεις μου, τὰς δυνατότητας τῶν πολιτικῶν λύσεων καὶ ἔθεσε τὸ "Ἔθνος πρὸ τραγικοῦ διλήμματος.

Ἀναλογιζόμενος τὴν στιγμὴν αὐτὴν τοὺς κινδύνους ποὺ συνε-

παγεται γιὰ τὴν χώρα τὸ δραματικὸ αὐτὸ ἀδιέξοδο, θά διακινδυνεύσω ν’ ἀποσταθῶ καὶ πάλιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

ΝΑ ΜΑΤΑΙΩΘῃ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Θά τῆς συστήσω νὰ ἀναλογισθῇ τὰς εὐθύνας τῆς καὶ νὰ ματαιώσῃ τὸ Δημοψήφισμα, ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα ἔσχατο ὄρασημ καὶ νὰ προκληθῇ ἐν συνεχείᾳ μία εὐρεία συζήτησις διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν διαδικασιῶν — καὶ ὑπάρχουν τοιαῦται — ποὺ θά ἐπιτρέψουν:

1ον) Τὸν ὁρισμὸν καὶ εἰρηρτικὸν τερματισμὸν τοῦ παρόντος καθεστώτος καὶ

2ον) Τὴν δημιουργίαν τῶν προπαιθέσεων γιὰ τὴν θεμελιώσιν μιᾶς νέας, ἀληθοῦς ὅμως Δημοκρατίας, ἀπληλαγμένης ἀπὸ τὰς ὑποθήκας τοῦ παρελθόντος.

Ἀν ἡ Κυβέρνησις ἐμμένῃ εἰς τὴν ἐγνοασθῇ πλάνην τῆς, πρέπει πλεόν ὁ λαός νὰ τὴν τροχοπεδήσῃ. Καὶ ἔχει πρὸς τοῦτο τὴν εὐκαιρίαν τοῦ προσεχούς Δημοψηφίσματος.

Καλεῖται νὰ ἀξιοποιήσῃ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ καὶ νὰ προστατεύσῃ τὰς ἐλευθερίας του καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς κινδύνους ποὺ τὴν ἀπειλοῦν. Διότι ἡ σημερινὴ φάσις τῆς κρίσεως δὲν θά εἶναι ἡ τελευταία. Θά ὑπάρξουν ἀσφάλως καὶ ἄλλες ἀν’ ὁ λαός δὲν θέσῃ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ τέρμα σπὴν περιπέτειαν τοῦ "Ἔθνους.

Καλεῖται νὰ ἀγωνισθῇ γιὰ τὴν διασφάλαν τῆς ἐλευθερίας ἐκφράσεως τῆς θελήσεως του, ἀνθιστάμενος κατὰ πάσης ἀποπειράς ψυχολογικῆς ἢ ὑλικῆς διας. Καὶ εἰς αὐτὸ ἀφείλουν νὰ τοῦ συμπαρσασθοῦν οἱ δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἡ εὐθύνη τῶν ὁποίων θά εἶναι βαρυτάτη.

Η ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΨΗΦΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Καλεῖται νὰ ἀπορρίψῃ τὸ ἀνελεῦθερον ψήφισμα διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀποαυθῇ. Διότι, ὅσο καὶ ἀν’ ἡ ἴδια, ἐσπερημένη πολιτικῆς εὐαισθησίας, ἀποφασίζει νὰ συνδέσῃ τὴν τύχῃ τῆς μὲ τὸ ἀποτελέσμα τοῦ δημοψηφίσματος, ἡ ἀρνητικὴ ψήφος τοῦ λαοῦ θά ἔχῃ ν’ αὐτὴν δύναμιν καταλυτικὴν. Ἡ ἀρνητικὴ ψήφος εἶναι ἐπιβεδλημένη καὶ ἀν’ ἀκόμη ὑπάρχει ἡ θεδοότης ὅτι τὸ ἀποτελέσμα θ’ ἀλλοιωθῇ. Διότι ἡ Κυβέρνησις, τὰ ὄργανά τῆς καὶ ἐκείνοι ποὺ τὴν σπρίβουν θά γνωρίζουν τὴν ἀλήθεια. Καὶ ἡ γνώσις αὐτῆς τῆς ἀλήθειας θά ἀδηγήσῃ μοιραίως εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν πολιτικὴν κατορρέυσιν τοῦ καθεστώτος.

Ἡ ἀρνητικὴ ψήφος ἐξ ἄλλου δὲν εἶναι ὑπὲρ τῆς βασιλείας, ὁμῶς παραπλανητικῶς ἰσχυρίζεται ἡ Κυβέρνησις. Εἶναι αἰσῶς ἐναντίον τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ. Γιὰ τὴν μορφήν τοῦ πολιτεύματος θά ἀποφασίσῃ οὐσιαστικῶς ὁ λαός, ὅπως καὶ ὁ Βασίλειος ἐδήλωσε, ὅταν θά ἔχῃ ὁ λαός ἀποκατασταθῇ εἰς τὸ κυριαρχικὸν τοῦ δικαίου.

Ἀν ὁ λαός δὲν ἐπιβῇ τώρα μὲ τὴν ψήφον τοῦ λαοῖ εἰρηρτικὴν στὸ πρόβλημα τοῦ τόπου μας, τὰ ἀποτελέσματα θά εἶναι δραματικά. Καὶ θά ὑποστῇ ὁ ἴδιος τὰς συνεπείας.

Ἀν δὲν ἐπιδείξῃ σπὴν περιπίσιν αὐτὴ θάρρος καὶ πολιτικὴν ὠριμότητα θά ἔχῃ προδώσει καὶ τὰς θυσίας τοῦ παρελθόντος καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ μελλόντος τοῦ "Ἔθνους.

Καὶ ἀν ὁ λαός χαλεκύσῃ τὸ δεσμὸν τοῦ μὲ τὰ ἴδια τοῦ τὰ χέρια νὰ μὴ ἀναμένῃ ἀπὸ κανένα τὴν σωτηρίαν του. Γιατὶ κανένας δὲν ἡμπορεῖ νὰ σώσῃ ἕνα λαὸ ἐναντίον τῆς θελήσεως του.

Γνωρίζω ὅτι θά ἀσκηθοῦν πιέσεις καὶ ὅτι θά ἐνταθῇ ἡ φοβία. Γνωρίζω ὅμως ἐπίσης ὅτι οἱ Ἕλληνες στίς κρίσιμες στιγμῆς τῆς ἱστορίας τῶν δρίσκουν πάντοτε τὸ θάρρος νὰ συμπεριφερθοῦν ὡς ἐλευθεροὶ, ὑπεύθυνοι καὶ ὑπερήφανοι πολῖται.

Καὶ ἡ στιγμὴ αὐτὴ εἶναι κρίσιμη γιὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας. Καὶ ἀπαιτεῖ ἀπ’ ὅλους τοὺς Ἕλληνες ἔξωσαν ἐθνικὴν καὶ ἠθικὴν.

Αί πολιτικάί έκδηλώσεις τῶν δημοσίων υπαλλήλων

«Ἡ ἱεραρχική ἐξάρτησις τοῦ υπαλλήλου οὐδέπο-
τε συγχωρεῖ τήν ἀσκήσιν οἰοῦμένην ἐπηρεασμοῦ τῶν
πολιτικῶν φρονημάτων του καί οὐδόλως ὑποχρεοῖ τοῦ-
τον, ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς σχετικήν ὑπόδειξιν καί
αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ του...».

Τοῦ κ. **ΑΛΕΞ. Γ. ΦΛΩΡΟΥ**

ΔΙΑ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παρα-
γράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 48 τοῦ
Νόμου 1811)1951 «περί κώδι-
κος καταστάσεως τῶν δημοσίων
υπαλλήλων» ὀρίζεται, ὅτι «ἀπαγορεύον-
ται εἰς τοὺς δημοσίους υπαλλήλους ἐκ-
δηλώσεις πολιτικοῦ χαρακτήρος». Δι-
νόμεναι δὲ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθμ.
285)1972 Βασιλικοῦ Διατάγματος «πε-
ρί κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαίον κείμε-
νον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοῦ
Πειθαρχικοῦ Δικαίου τῶν υπαλλήλων
τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προ-
σώπων Δημοσίου Δικαίου» ἡ παράθεσις
τῆς ἀνωτέρω διατάξεως χαρακτηρίζε-
ται ὡς πειθαρχικὸν ἀδικήμα, τιμωρού-
μενον μὲ τὰς ἐν τῷ ἀρθρῳ 2 τοῦ ὡς
εἰρήται Βασ. Διατ. ἀναφερομένης πει-
θαρχικῆς ποινῆς, μετὰ τῶν ὁποίων
περιλαμβάνεται καὶ ἡ ποινή τῆς ὀρισι-
τικῆς ἀπολύσεως ἀκόμη. Ἐξ ἄλλου δι'
ἄλλων νόμων καὶ συντακτικῶν πράξε-
ων εἶναι δυνατόν, διὰ τὸν αὐτὸν λό-
γον, νὰ τεθεῇ δημοσίως υπάλληλος εἰς
κατάστασιν διαθεσιμότητος.

Ἐχει γίνεαι δεκτὸν ἐν τῇ θεωρίᾳ καί
τῇ πράξει, ὅτι ὁ ἀνυπερῶν περιορισμὸς
δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν παράγραφον 1
τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ
Συντάγματος τοῦ 1952, ἡ ὁποία εἶναι
ὁμοία πρὸς τὴν ἀντίστοιχὸν τῆς τοῦ ὑ-
πὸ τῆς παρούσης κυβερνήσεως καταρ-
τιθέντος Συντάγματος τοῦ ἐτους 1968,
τὴν ὀρίζουσαν ὅτι «ἐκαστος δύναται νὰ
ἐκφράζῃ προφορικῶς, ἐγγράφως, διὰ
τοῦ Τύπου ἢ ὁποσδήποτε ἄλλως τοὺς
στοχασμοὺς του, τῇρῶν τοὺς νόμους
τοῦ κράτους». Διὰ τῆς διατάξεως δὲ
ταύτης ἐξασφαλίζεται εἰς τὸν πολίτην
ἡ πνευματικὴ ἐλευθερία, εἰς τὴν ὁ-
ποῖαν περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐλευθερία
τῆς ἐκδηλώσεως τῶν πολιτικῶν φρονη-
μάτων, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς τήρησεως τῶν
νόμων τοῦ κράτους, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν
δύνανται νὰ ἀναιροῦν τὴν συνταγματι-
κὴν αὐτὴν ἐπιταγὴν. Καὶ ὁ περιορισμὸς
οὗτος ὡς πρὸς μόνον τὴν ὑπὸ υπαλλή-
λου τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικοῦ Προσώπου
Δημοσίου Δικαίου δημοσίᾳ ἐκδήλωσιν
τῶν πολιτικῶν φρονημάτων του — καί
ὡς τοιαύτῃ ἐκδήλωσις νοεῖται ἡ συμ-
μετοχὴ τοῦτου εἰς δημοσίας πολιτικές
συζητήσεις, δι' ἐκφράσεως γνώμης ὑ-
πὲρ πολιτικοῦ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
οὗτος εἰς προεκλογικὸν ἀγῶνα διὰ παρα-
κολούθησεως διαδηλώσεων, ἐκφωνήσε-
ως λόγων κλπ. — ἐτέθη χάριν τοῦ δη-
μοσίου συμφέροντος, διότι ἡ συμμετο-
χὴ τῶν δημοσίων υπαλλήλων εἰς τοιαύ-
τας ἐκδηλώσεις συνεπάγεται κλονισμὸν
τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ
ἀμερόληπτον καὶ ἀκοιμητιστὸν οἰασθῆ-
ναι ἐνεργείας τῶν ὁργάνων τῆς
Πολιτείας, προκαλεῖ διχόνοιαν μετὰ τῶν
καὶ καλλιεργεῖ φασιστικὸν πνεῦ-
μα, πράγματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἐλθέθρια
διὰ τὸ κράτος.

Διὰ τῆς ἀπὸ 1ης Ἰουνίου τρέχον-
τος ἐτους Συντακτικῆς Πράξεως ἐγκα-
θιδρῦθαι εἰς τὴν χώραν μὲ τὸ πολίτευ-
μα τῆς Προεδρικής Κοινοβουλευτικῆς
Δημοκρατίας. Διὰ δὲ σχεδίου ψηφισμα-
τος, τὸν ὁποῖον κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑ-

πουργικοῦ Συμβουλίου δυνάμει τῆς
προρρηθείσης Συντ. Πράξεως καὶ ἐ-
τέθη πρὸς κύρωσιν ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ
δημοψηφίσματος, διενεργηθησόμενον
τὴν 29ην Ἰουλίου ἐ.ἐ., καθιερῶνται τὸ
ὡς ἄνω πολίτευμα, τροποποιεῖται τὸ
Σύνταγμα τοῦ ἐτους 1968, κυροῦνται ἡ
ἀνωτέρω Συντ. Πράξεις, ὀρίζεται διὰ
μῖαν ἐπταετίαν ὡς Πρόεδρος τῆς Δη-
μοκρατίας ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος καὶ
ὡς Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς ὁ κ. Ὁδυσ.
Ἀγγελῆς κλπ. Ἐξ ὧων δ' ἀναγράφον-
ται εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον τῶν Ἀθη-
νῶν προκύπτει, ὅτι:

1) Ἐχουν ἐκδηλωθῇ δύο γνώμαι διὰ
τὸ σχέδιον τοῦ ψηφίσματος τοῦτου. Ἡ
μία εἶναι ὑπὲρ τῆς κυρώσεως του καὶ
ἡ ἄλλη κατ' αὐτῆς.

2) Ἐχουν ταχθῇ ὑπὲρ τῆς πρώτης
γνώμης οἱ ἀκολουθοῦντες τοὺς κυβερ-
νῶντας, ὑπὲρ τῆς δευτέρας δὲ Ἀρχηγὸς
τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἐνώσεως
κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος, τὸ ἡ-
γετικὰ στελεχὲς τῆς Ἐνώσεως Κέντρου,
ὡς καὶ ἄλλοι πολιτικοὶ παράγοντες καὶ
προσέτι πολλοὶ προσωπικότητες τῆς
χώρας μας, αἵτινες μάλιστα συνεισέφε-
ραν καὶ ἐπιτροπὴν, φέρουσαν τὸν τί-
τλον «Συντονιστικὴ ἐπιτροπὴ ἀποκατα-
στάσεως τῆς δημοκρατικῆς νομιμότη-
τος». Καί

3) Πάντες οἱ ἀνωτέρω ἤρξαντο ἁ-
γῶνα ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων των. Συνεπῶς
εὐρισκόμεθα ἤδη πρὸ ἐνός καθαρώς πο-
λιτικοῦ ἀγῶνος.

Εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα τοῦτον οἱ
δημόσιοι υπάλληλοι ἔχουν υποχρέωσιν
κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἐκτεθέντα, νὰ μὴν ἐκ-
δηλοῦν δημοσίᾳ τὴν γνώμην των. Ταῦ-
την δύναται νὰ ἐκδηλώσιν μυστικῶς
διὰ τῆς ψήφου των κατὰ τὸν χρόνον
τῆς ψηφοφορίας ἢ κατὰ τὰς συζητήσεις
των εἰς φιλικὸν κύκλον. Παρὰ ταῦτα
ὅμως δημοῖοι υπάλληλοι συμπεριέχον-
ται ἀπὸ 1ης Ἰουνίου ἐ.ἐ., ὡς ἀναγράφεται
εἰς ἐφημερίδας, εἰς δημοσίας συγκεν-
τρώσεις καὶ ἐκφωνοῦν λόγους πολιτι-
κοῦ περιεχομένου, τασσόμενοι ὑπὲρ τοῦ
ἀνωτέρω σχεδίου ψηφίσματος, ὑπὲρ τοῦ
ὁποῖου ἐξεδηλώθη διὰ δημοσίων ἐπιρλώ-
σεων τῆς καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ
τῆς ὁργανώσεως των, ἥτοι τῆς ΑΔΕΔΥ,
κατὰ παράθεσιν τῶν διεισοδίων αὐτῇ
διατάξεων, ὡς καὶ ἡ Διδακταλικὴ Ὁ-
μοσπονδία Ἑλλάδος διὰ ψηφίσματος
τῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρονται μετὰ τῶν
ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς: «Ὁ Διδακταλικὸς
κόσμος, θὰ σταθῇ πρωτοπόρος εἰς τὴν
ὑπερῃψηφισιν τοῦ ψηφίσματος τῆς
29ης Ἰουλίου 1973». Καίτοι αἱ ἐνέρ-
γεια αὐταὶ οὐσιαστοῦν, κατὰ τὰ ὡς ἄνω,
πειθαρχικὸν ἀδικήμα, ἐν τούτοις δὲν ἐ-
γνώσθη, διὰ ἐνηργήθησαν ὑπὸ τῶν ἀρ-
μοδίων τὰ νόμιμα διὰ τὴν πειθαρχικὴν
διώξιν τῶν προδόντων εἰς αὐτάς, ὡς
ἐγένετο δι' ἄλλας παρομοίας περιπτώ-
σεις, τινὲς τῶν ὁποίων μάλιστα, ὡς κα-
τωτέρω ἀναφέρεται, δὲν ἀπετέλουν πει-
θαρχικὸν ἀδικήμα, ἢ ὅτι ἐλήφθησαν,
τοῦλάχιστον, ἄλλα μέτρα πρὸς ἀποτρο-
πὴν τοῦ ὡς ἄνω φαινομένου τῆς συμ-
μετοχῆς δημοσίων υπαλλήλων εἰς τοι-
αύτας ἐκδηλώσεις.

ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Ἀναφέρω ἐνδεικτικῶς δύο ἐκ τῶν
τελευταίων τούτων περιπτώσεων καὶ διὰ
τὰς ἐξῆς:

1) Τὸν Σεπτέμβριον 1971 ἀνεγράφη
εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι δι' ὑπουργικῆς
ἀποφάσεως ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα ἐξ
μηνῶν ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Πα-
νεπιστημίου Ἰωαννίνων κ. Θεοφ. Ι. Κα-
κριδῆς, διότι «προέβη δημοσίᾳ εἰς κρι-
τικὴν καὶ εἰς ὑπόδειξις ἐπὶ θεμάτων
καθάρσεως πολιτικοῦ, δι' ἐπιστολῆς ἥτις
ἐδημοσιεύθη τὴν 15.9.1971 εἰς ἡμερη-
σίαν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν». Διὰ τῆς
ἐπιστολῆς ταύτης ὁ κ. Κακριδῆς εἶχεν
ἐπιδοκιμαστικῶς μὴν δηλώσιν τῶς ὑπο-
ρκῶν Δικαιοσύνης, κοινοβουλευτικῶν,
τῆς χώρας μας ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν
κρατομένων καὶ ἐξέφρασε τὴν γνώμην,
ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ὁνομασίᾳ εἰς αὐτοὺς
ἀμνηστίας ἢ χάριτος. Ἡ ἐκφρασίς ὁ-
μως μὴς γνώμης ἐπὶ ἐνός γενικοῦ θέ-
ματος καὶ μάλιστα ἀνθρωπιστικοῦ — ὁ-
πως εἶναι τὸ θέμα τῶν πολιτικῶν κρα-
τομένων, τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησε καὶ
ἀπασχολεῖ τὴν κοινὴν γνῶμην τῆς χῶ-
ρας μας, ἀλλὰ καὶ τὴν διεθνή τοιαύτην
— ἐξ οὐδεμιᾶς διατάξεως νόμου ἀπα-
γορεύεται διὰ πάντα Ἑλλήνα πολίτην,
ἀνεξαρτήτως ἐὰν αὗτος εἶναι ἰδιώτης ἢ
υπάλληλος τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικοῦ
Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, ἀντιθέ-
τως δὲ προστατεύεται ὑπὸ συνταγματι-
κῆς διατάξεως. Καί

2) Τελευταίως ἀνεγράφη ἐπίσης εἰς
τὰς ἐφημερίδας, ὅτι διὰ κοινῆς ἀποφά-
σεως τῶν Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουρ-
γοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας ἐτέθη εἰς ἐξά-
μηνον διαθεσιμότητα ὁ καθηγητὴς Θεο-
λόγος τοῦ Ἐ Γυμνασίου Ἀρρένων Θεο-
σαλονίκης κ. Κων. Σακελλάρης, διότι
«ὁμολήτη τυχόντων, κατὰ τὴν γενομέ-
νην τὴν 20.4.1973 εἰς τὸ Γυμνάσιον
τοῦτο ἐορταστικὴν ἐκδήλωσιν ἐπὶ τῇ
θῇ ἐπετειῇ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπανάστασε-
ως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ἀντὶ νὰ
περιοριθῇ εἰς τὰ κεκανονισμένα, ἐκ-
φωνῶν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας,
προέβη δημοσίᾳ εἰς κριτικὴν καὶ ὑπο-
δείξεις ἐπὶ θεμάτων καθαρῶς πολιτικοῦ
περιεχομένου». Ὅμως ἡ ὑπὸ δημοσίου
υπαλλήλου κριτικὴ, ἐστὶν καὶ δυσμενής,
τὸν πράδων τῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ
ὑπὸ τούτου ἐκφρασίς γνώμης ἐπὶ γενι-
κοῦ θέματος, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν εἶναι
σύμφωνος πρὸς ταύτην αὐτή, δὲν συνι-
στούν πειθαρχικά ἀδικήματα, ὅταν δὲν
προδίδουν ἑλλείψεις ἀντικειμενικότητας,
διὰ σκοπῶν χρήσεως ὁμοίων ἐπιχει-
ρημάτων, ἢ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ
(ἀρθρ. 48, 1 ἐδ. β' Ν. 1811)1951), ἢ
δὲ δημοσίᾳ ἀνάπτυξις ἀντιθέτων ἀπό-
ψεων δὲν ἀποτελεῖ καθ' αὐτὴν ἑλλεί-
ψιν σεβασμοῦ (βλ. Ἀντων. Γ. Φλώρου
Μελέται Ἰδιωτικοῦ καὶ Δημοσίου Δι-
καίου σελ. 626, Ἠλ. Κυριακοπούλου
Ἑλληνικὸν Διοικητικὸν Δίκαιον, Γ' εἰ-
δικὸν μέρος, ἐκδ. τρίτη, σελ. 229).

Ἡ περίπτωσις τῶν δημοσίων υπαλλή-
λων, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰ ὡς ἄνω, ἔχουν
ἐκδηλώσει δημοσίᾳ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀνω-
τέρω σχεδίου ψηφίσματος γνώμην των,
εἶναι εὐχάριστος εἰς τὴν κυβερνήσιν, ἐ-

νῷ τὸ ἀντιθετὸν συμβαίνει μὲ τὰς προ-
αναφερθείσας περιπτώσεις τῶν κ.κ. Θ.
Κακριδῆ καὶ Κ. Σακελλάρη. Ὡς ἐκ τού-
του εἶναι δυνατόν νὰ υποστηριχθῇ, ὅτι
εἰς τὸ γεγονός τοῦτο ὀφείλεται ἡ πα-
ράλειψις τῆς πειθαρχικῆς διώξεως τῶν
ἐν λόγω υπαλλήλων καὶ προσέτι ὅτι
εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐκδηλώσεις προτρέπον-
ται οὗτοι ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς κυβερ-
νήσεως, ὅταν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν,
ὅτι ἡ ἀπὸ τὰ γραφεῖα των μετὰθεσίς
των εἰς τοὺς τόπους τῶν συγκεντρώ-
σεων γίνεται καθ' ὁμάδας, καὶ πρὸς τὸν
σκοπὸν αὐτὸν ἀποχωροῦν τῆς ἐργασίας
των πρὸ τῆς κεκανονισμένης ὥρας καὶ
ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἐν προκειμένῳ καὶ
περιπτώσεις, καθ' ὅς ἄλλοι δημοῖοι ὑ-
πάλληλοι ἐξεδήλωσαν δημοσίᾳ ἀντιθέ-
τους, πρὸς τὰς κυβερνητικὰς, ἀποψεις.
Ἀλλὰ τοῦτο — δηλαδή ἡ ὑπὸ τῆς κυ-
βερνήσεως προτροπὴ εἰς τοιαύτας ἐνερ-
γείας, ἂν πράγματι λαμβάνη χώραν —
ἀντικεῖται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συν-
τάγματος καὶ Νόμων, δι' ὧν προστατεύε-
ται τὸ πολιτικὸν φρόνημα παντός πολί-
του καὶ προσβάλλει καίριως τὴν ἀξιο-
πρέπειαν τοῦ δημοσίου υπαλλήλου καὶ
ὡς ἐκ τούτων εἶναι ἀνεπιτρέπτον. Ἡ ἱ-
εραρχικὴ ἐξάρτησις τοῦ υπαλλήλου οὐ-
δέποτε συγχωρεῖ τὴν ἀσκήσιν οἰοῦμένην
ἐπηρεασμοῦ τῶν πολιτικῶν φρο-
νημάτων του καὶ οὐδόλως ὑποχρεοῖ τοῦ-
τον, ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς σχετικὴν
ὑπόδειξιν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ
του.

Ὁ υπάλληλος τοῦ Δημοσίου ἢ Νομι-
κοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου περι-
ορίζεται μὲν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὡς πρὸς
τὴν δημοσίᾳ ἐκδήλωσιν τῶν πολιτικῶν
φρονημάτων των, πλην ὅμως ἔχει τὸ δι-
καίωμα νὰ διαθετῇ ἀπολύτως ἐλευθερώ-
σιν τὴν ψήφον του, ἐστὶν καὶ ἂν δι' αὐτῆς
ἐνισχύῃ πολιτικὴν ὁργάνωσιν, ἥτις εἶ-
ναι κατὰ τὸν καθεστῶτα καὶ τοῦ Συν-
τάγματος, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχει πίστις.
Καὶ τοῦτο, διότι ἡ πολιτικὴ πεποιθὶς
τοῦ υπαλλήλου, ἐκδηλουμένη διὰ τῆς
ψήφου του, εἶναι ἀπαραβίαστος, ὅπως
τῆς ἐλευθερίας τῶν συγκεντρώσεων,
καὶ οἰοῦδηποτε πολίτου, προστατευομένη
μάλιστα καὶ ὑπὸ τῆς μυστικότητος τῆς
ψηφοφορίας, καὶ διότι διὰ τοῦ ὅρκου
ἀναλαμβάνει μόνον τὴν υποχρέωσιν νὰ
τηρῇ τὰς διατάξεις τῶν ὑπηρεσιακῶν
καθ' ὁποῖον τὸν νὰ ὑπηρετήσῃ κατὰ τὴν
ἐνδόκησιν τῶν ἀποστολῶν (βλ. Θ. Ἀγγελοπού-
λου, Δίκαιον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλή-
λων ἐν Ἑλλάδι, σελ. 202 καὶ 203, ἐκδ.
1913—1914 Ἠλ. Κυριακοπούλου ἐνδ'
ἀνωτέρω σελ. 215).

Κατὰ τὰ ὡς ἄνω, αἱ ἐκάστοτε κυβερ-
νήσεις ἔχουν καθήκον, ἀφ' ἐνός μὲν
νὰ μὴ προβαίνει εἰς ἐνεργείας, δύνα-
μεν δὲν ἀποτελεῖ καθ' αὐτὴν ἑλλεί-
ψιν σεβασμοῦ (βλ. Ἀντων. Γ. Φλώρου
Μελέται Ἰδιωτικοῦ καὶ Δημοσίου Δι-
καίου σελ. 626, Ἠλ. Κυριακοπούλου
Ἑλληνικὸν Διοικητικὸν Δίκαιον, Γ' εἰ-
δικὸν μέρος, ἐκδ. τρίτη, σελ. 229).

Ἡ περίπτωσις τῶν δημοσίων υπαλλή-
λων, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰ ὡς ἄνω, ἔχουν
ἐκδηλώσει δημοσίᾳ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀνω-
τέρω σχεδίου ψηφίσματος γνώμην των,
εἶναι εὐχάριστος εἰς τὴν κυβερνήσιν, ἐ-

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΦΛΩΡΟΣ

Συνδικαλιστικαὶ ἐλευθερίαι καὶ δικτατορία

Τοῦ κ. **ΓΕΩΡΓ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ**

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ Διεθνὴς Ὀργά-
νωσις Ἐργασίας — μία ἐκ τῶν εἰδικευ-
μένων ὁργανώσεων τοῦ ΟΗΕ — τῆς ὁ-
ποίας ἡ Ἑλλάς εἶναι ἰδρυτικὸν μέλος
ἀπὸ τοῦ 1919, καταγγέλλει διὰ τῶν
ἀρμοδίων ὁργάνων τῆς ἐπὶ διεθνούς ἐ-
πιπέδου, συνεχῶς, ἐπὶ μίαν πῶρα ἐξου-
σίαν τὰ περιοριστικά μέτρα, τὰ ὁποῖα
ἐλαθεῖν ἀπὸ τῆς κηρυξέως τῆς καὶ ἐ-
φορμῶν ἐκείνῃ σήμερον ἡ στρατιωτικὴ
κυβέρνησις εἰς τὸν χῶρον τῆς συνδι-
καλιστικῆς ἐλευθερίας.

Τόσον ἡ ὑπὸ τὸν Ἀγγλον ἀρχιδίκα-
στην Λόρδον Ντέβλιν Ἐρευνητικὴ Ἐπι-
τροπὴ, κατὰ τὸ 1970, ὅσον καὶ ἡ Ἐ-
πιτροπὴ ἐμπειρογνομημάτων, κατὰ
τὸ 1971 καὶ 1972, πλην τῆς ἐπιστημονί-
ας τῶν καταργητέων διατάξεων τῆς ἐ-
παναστατικῆς συνδικαλιστικῆς νομοθε-
σίας, διετύπωσαν καὶ μίαν πρόσθετον
γενικωτέρως μορφῆς καὶ σημασίας, πα-
ρατήρησιν: τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ στρατιω-
τικὴ κυβέρνησις θὰ προέβαινε συντά-
τως εἰς τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐφαρμογὴν
τοῦ ἰδίου αὐτῆς συντάγματος τοῦ 1968,
καθὼς καὶ εἰς τὴν ὁλοσχερῇ ὄρσιν τοῦ
στρατιωτικοῦ νόμου.

Τὴν παρατήρησιν ταύτην ἐπανάλαβε
καὶ ἐφέτος, τὸν παρελθόντα Μάρτιον,
ἡ Ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνομημάτων ὑπομνή-
σασα καὶ πάλιν ὅτι συνδικαλιστικὴ ἐλευ-
θερία δὲν εἶναι νοητὴ ἄνευ παραλλή-
λου προστασίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀτο-
μικῶν ἐλευθεριῶν.

Κατὰ τὴν Διεθνή Ὀργάνωσιν Ἐργα-
σίας δὲν ἄρκουν μόνον αἱ συγκεκριμέ-
ναι τροποποιήσεις τῆς σωματειακῆς νο-
μοθεσίας τὰς ὁποίας ὑπέδειξε αὐτὴ
καὶ ὠρισμένης ἐκ τῶν ὁρίων ἡγεμονί-
σῃ νὰ πραγματοποιήσῃ, ἡ ὑπεσχέθη,
καὶ προσφάτως ἀκόμη, νὰ θεσπίσῃ ἡ
σημερινὴ κυβέρνησις.

Ἐκείνο τὸ ὁποῖον προέχει εἶναι ἡ
ἐγγύησις ὅτι τὰ θεμελιώδη δικαιώματα
τοῦ ἀνθρώπου τυγχάνουν γενικῆς προ-
στασίας καὶ πλήρους σεβασμοῦ.

Συμφωνῶς μάλιστα πρὸς τὰ σχετικά
ἐπίσημα κείμενα, τὰ δικαιώματα τὰ ὁ-
ποῖα ἐνέχουν ἰδιαιτέρως ἀπὸ συνδικαλι-
στικῆς πλευρᾶς σημασίαν εἶναι: «τὸ
δικαίωμα τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας
καὶ ἀσφαλείας, τῆς προστασίας κατ' αὐ-
θαίρετον συλλήψεως καὶ φυλακίσεως,
τῆς ἐλευθερίας γνώμης καὶ ἐκφράσεως,
τῆς ἐλευθερίας τῶν συγκεντρώσεων,
τὸ δικαίωμα κρίσεως πρὸς ἀνεξαρτήτου
καὶ ἀμερόληπτου δικαστηρίου καὶ τὸ
δικαίωμα προστασίας τῆς περιουσίας
τῶν ἐργατικῶν ὁργανώσεων».

Ὅταν ἡ ἀπόλαυσις τῶν δικαιωμά-
των τούτων τελεῖ ὑπὸ ἀνταστροφῆς εἶναι
φυσικὸν νὰ ἐκφράζωνται διενεῖς ἀνη-
συχία καὶ πᾶν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς
τῆς συνδικαλιστικῆς μας νομοθεσίας
καὶ εἰς ὅσα ἀκόμα σημεῖα εἶναι αὐτὴ
σύμφωνος πρὸς τοὺς διεθνῆς κανόνες,
κατὰ μείζονα δὲ λόγον ὅταν περιλαμβά-
νῃ αὐτὴ ὠρισμένης διατάξεως, αἱ ὁποῖ-
αι περικλείουν τὸν κινδύνον ἐνδεχομέ-
νων διώξεων λόγω τῆς ἀθεθείας ἐρη-
νείας, ἡ ὁποία εἶναι δυνατόν νὰ δοθῇ
εἰς αὐτάς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν των.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην κατηγο-
ρίαν ὀρθῶς ἐκρίθη ὅτι ὑπάγεται τὸ Ν.
Δ. 890)1971, τὸ ὁποῖον μετὰ τῶν ἄλλων
ἀπαγορεύει τὴν ἀνάμειξιν τῶν ἐπαγγελ-
ματικῶν ὁργανώσεων «εἰς ἐνεργείας ἐ-
πιδικαστικὰς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως πολι-
τικῶς σκοπούς» καὶ τὸ Ν.Δ. 795)70,
τὸ ὁποῖον προβλέπει τὴν ἀναστολήν τῆς
λειτουργίας ἢ τὴν διάλυσιν ὁργανώσε-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ

*Διευθύνων ἐκ Θεσσαλονίκης.
Μετέσχε τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως ὡς μέλος
τῆς κριτικῆς Ἐπιτροπῆς Ε.Δ.Ε.Σ. Βορείου Ἑλλάδος,
τραυματισθεὶς εἰς μάχην Ἐμὴν Ἀγὰ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.
Ἐπολυτεύθη τὸ 1946 καὶ ἐξελέγετο σχεδὸν συνεχῶς
βουλευτὴς Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τὴν σημαίαν
τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῆς Ἐν. Κέντρου.
Μετέσχε τῶν Κυβερνήσεων Πλασιέρα (1950),
Βενιζέλου (1951), Γ. Παπανδρέου (1963), Νόβα (1965)
καὶ Στ. Στεφανοπούλου (1965).*

ων τῶν ὁποίων «ἡ δρᾶσις στρέφεται
κατὰ τοῦ πολιτεύματος ἢ τοῦ κοινωνι-
κοῦ καθεστώτος».

Πράγματι, αἱ διατάξεις αὗται ἐν συν-
δυασμῷ πρὸς τὸν στρατιωτικὸν νόμον
ἐπηρεάσαν δεσμευτικῶς τὴν καθόλου
συνδικαλιστικὴν δραστηριότητα κατὰ
τὴν τελευταίαν ἐξαστίαν καὶ ἀπεθάρ-
ρυναν τὴν ἴδρυσιν νέων ἀνεξαρτήτων
καὶ μὴ σπριζομένων εἰς τὴν κυβερνη-
τικὴν εὐνοίαν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώ-
σεων.

Ἡ ΘΕΙΚΗ ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαστίαν ἡλα-
ξεν ἐντελῶς ἡ πατροπαράδοτος μορφή
τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ
ἔργον τῆς Διεθνούς Συνδιασκέψεως
Ἐργασίας.

Δὲν προέχει πλέον ἡ τεχνικὴ συμβο-
λὴ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων εἰς τὰς
διασκέσεις ἐπιτροπῶν.

Τὴν ἐλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν συνέ-
χει διαρκῶς τὸ ἄγχος τῆς ἀντιμετώπι-
σεως συγκεκριμένων κατηγοριῶν περὶ κα-
ταργήσεως τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευ-
θεριῶν, κατηγοριῶν ἄλλως τε, αἱ ὁποῖ-
αι ὡς γνωρίζει αὐτὴ καλῶς, εἶναι ἐξ ὁ-
λοκλήρου θάσιμος.

Τὸ κύριον μέλημά της εἶναι ἀτελείω-
τος σειρά διαδηλώσεων, δικαιολογιῶν,
ὑποσχέσεων, παρακλήσεων πρὸς τὸν σκο-
πὸν ὅπως ἐπιτευχθῶν εὐνοίᾳ ὑψηρῶν
ἐπὶ ὅσῳ ἀποχῇ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐ-
πὶ δύο ἀποφάσεων τῆς συνδιασκέψεως,
ἡ ἐπὶ τέλος ἡγεωτέρα διατύπωση τῶν
σχετικῶν παρατηρήσεων.

Ποιά Δημοκρατία κρατεί έν απομονώσει πολίτας;

«Η πρώτη ημέρα του εφετεινού θέ-
ρους ήτο ιδιαίτερος θεμής. Μολοντί,
κατά μίαν εκδοχήν, από εκείνην την
ημέραν, ό ήλιος εκρύθη βαθύτερον από
όσον κατά την 21 'Απριλίου 1967...»

Το
θημα
των
αναγνωστών

‘Η λαϊκή κυριαρχία καί οι άρνηταί της

Του κ. Θ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ
Δικηγόρου

Η ΕΝΝΟΙΑ της Λαϊκής Κυριαρχίας υπήρχε στη βάση του Ρωμαϊκού πολιτεύματος. ‘Η ίδια έννοια είχε διακηρυχθεί και στο Μεσαίωνα από θεολόγους και νομικούς περιωπής, όπως το Θωμά ‘Ακουνάτο ή το Μαρσίλιο της Πάδοβας. Αργότερα οι ήγέτες της Θρησκευτικής μεταρρυθμίσεως και οι θεωρητικοί του φυσικού δικαίου στήριχθηκαν στην ίδια αρχή, στην προσοθεία τους γιά την καταπολέμηση του άπολυταρχισμού.

Ο Ρουσσώ είναι ό θεμελιωτής στους νεωτέρους χρόνους της έννοιας της λαϊκής κυριαρχίας, σάν βάσεως του δημοκρατικού πολιτικού συστήματος. Είναι γνωστό πόσο οι θέσεις του επιδράσανε στην ιδεολογία της Γαλλικής Έπαναστάσεως. Οι άρχες της Λαϊκής κυριαρχίας, της ισότητας και της αντίστασεως κατά της τυραννίας υιοθετήθηκαν άπ’ την μεγάλη αυτή Έπανάσταση, όπως κατά βάση διατυπώθηκαν από τον Ρουσσώ. Τό 1789 οι αντιπρόσωποι του Γαλλικού Λαού, συνημένοι σ’ Έθνική Συνέλευση, ώρισαν με τό άρθρο 3 της Διακηρύξεως των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη ότι «Ολη ή κυριαρχία στηρίζεται στο Έθνος. Κανένα σώμα, κανένα άτομο, δεν είναι δυνατόν νά άσκήση έξουσία, άν αυτή δεν ηγηάζη ρητώς από τό Έθνος». Και τό 1793, με τό άρθρο 25 της Διακηρύξεως εκείνου του χρόνου, όρίζεται με τρόπο ακόμη πιο κατηγορηματικό ότι: «‘Η Κυριαρχία έδρεύει στο Λαό. Είναι και μιά άδιαίρετη, άπαράρρητη κι άναπαλλοτρίωτη».

Έκτοτε ή αρχή της λαϊκής κυριαρχίας θεμελιώθηκε σάν νομικός θεσμός κι άποτελεί την βάση των δημοκρατικών πολιτευμάτων. ‘Η λαϊκή κυριαρχία είναι ή ουσία της Δημοκρατίας. Είναι άνύπαρκτη ή Δημοκρατία χωρίς τη λαϊκή κυριαρχία.

Σε συντομία ή έννοια της λαϊκής κυριαρχίας συνίσταται στο γεγονός ότι ό Λαός, και μόνο αυτός, προοριζόζει εύθως ως άνώτατο όργανο του κράτους τη μορφή της πολιτικής οργανώσεως καθώς και την θέση και άρμοδιότητά

των συντεταγμένων σύμφωνα με την ελεύθερη θέλησή του, κρατικών όργάνων. ‘Αν ό Λαός δεν άσκή την άνώτατη αυτή έξουσία, τό πολίτευμα μπορεί νά είναι μοναρχικό (όταν τή έξουσία αυτή την άσκει ό ηγεμόνας) ή ολιγαρχικό (όταν την άσκει μιά ομάδα ατόμων), πάντως, με κανένα τρόπο δεν είναι Δημοκρατικό.

Στό άστικό δημοκρατικό πολίτευμα έκφραστές της θέλησεως και των τάσεων, κοινωνικών και πολιτικών, του κυρίαρχου Λαού είναι τό διάφορα κόμμα. ‘Ενα άστικό δημοκρατικό καθεστώς πού λειτουργεί κανονικά είναι άνωσδήποτε πολυκομματικό.

Στην λειτουργία του καθεστώτος αυτού ή λαϊκή αντιπροσώπεια, ή Βουλή, έχει έξαιρετική σημασία και οπουδήποτε. Άσκει τη νομοθετική λειτουργία πού είναι ρυθμιστική και των δύο άλλων, της έκτελεστικής και της δικαστικής. Οι νόμοι ΕΞ άλλου, πού ψηφίζονται άπ’ τη Βουλή είναι ως ένα σημείο κι ή υλοποίηση του προγράμματος εκείνου του κόμματος, πού τάχει έμπιστευθεί στις εκλογές ή πλειοψηφία του εκλογικού σώματος. ‘Η κυβέρνησις επίσης είναι υπόλογη στη Βουλή και κατά κανόνα πρέπει ν’ άπολαμβάνη της έμπιστοσύνης της. Με πόν τρόπο αυτό εκδηλώνεται ή αρχή της λαϊκής κυριαρχίας σ’ ένα άστικό δημοκρατικό κοινοβουλευτικό καθεστώς, όταν αυτό λειτουργεί κανονικά.

Στη διαδρομή όμως της ιστορίας έχει φανή ότι μεταξύ του ιδεωτού τρόπου λειτουργίας του άστικού δημοκρατικού πολιτεύματος και του πραγματικού τρόπου λειτουργίας του υπάρχει κάποτε σημαντική απόσταση, πού οφείλεται σέ δυσχέρειες έγγενείς γιά την κρατούσα κεφαλαιοκρατική τάξη. ‘Επειδή αυτή κρατεί μακριά άπ’ την πραγματική άσκηση της έξουσίας τις λαϊκές μάζες, ενώ επίσης τό άστικό κράτος, παρά τη συνεχή αύξηση των άρμοδιοτήτων του, όλο και περισσότερο τείνει ν’ άποευνωθή από τό κοινωνικό περιεχόμενο του.

‘Η κρατούσα κεφαλαιοκρατική τάξη έχει δύο τρόπους γιά ν’ αντιμετώπιση τις δυσχέρειες αυτές. ‘Η νά διευρύνη τη Δημοκρατία και νά προσδώσ’ αυτή κοινωνικό περιεχόμενο, ή, αντίθετα, νά ενίσχυση, έστω κι’ άθέμιτα, την Έξουσία της γιά νά καταπιέζη όλοένα και πιο πολύ και με τρόπο συνεχώς και πιο άπροκάλυπτο, τις άλλες κοινωνικές τάξεις.

3. Εύηγγελισθήσαν Δημοκρατίαν, οι κρατούντες. Μήπως είναι τουλάχιστον ως προς αυτό αυνεπείς; Μήπως είναι δημοκρατία, ή, έστω, μήπως βγή από τό ΝΑΙ στο ψηφισμα δημοκρατία; Μπορούμε ν’ άπαντήσωμε κατά δύο τρόπους στο έρώτημα τούτο: είτε άναφερόμενοι εις μερικά γεγονότα — έξοφάλλως άπαντήσεις, είτε αναλύοντας την Δημοκρατίαν έννοιολογικώς και άντιπαθέτοντες τό εκ των προτεινομένων άπορέοντα.

Ποία δημοκρατία συλλαμβάνει έν μέση όδω φοιτητάς νομιμόφρονας, αθώους, παντελώς άπέχοντας πάσης δράσεως και αντίδράσεως και τούς καταταλαιπωρεί με μόνην κατηγορίαν ότι είναι φοιτηταί; Διατηρεί έν φυλακή άναπολογήτους, άνευ νομίμου αίτίας, άνευ κατηγορητηρίου, άπλως λόγω διαφωσίας, φοιτητάς, καθηγητάς, δικηγόρους και τόσους άλλους άκόμη; Αύτά όλα δεν δικαιολογούνται από τόν παρανόμως έξακολουθούντα νόμον περί καταστάσεως πολιρκίας. Δεν μπορούν νά δικαιωθούν στην συνείδηση κανενός σκεπτομένου ανθρώπου. Και όμως, ό

«Πρώτος» την 1ην ‘Ιουνίου Εξηγγείλε Δημοκρατία, έν κλίματι γενικής αγαλιάσεως, εμφανιζόμενης εις τηλεγραφήματα, «αυθόρμητους διαδηλώσεις» και φιλοκυβερνητικές εκδηλώσεις. Άλλά κανείς δεν έδειξε μίαν άλλην, πλέον εύγλωπτον, εικόνα: παρά την, πλησίον της κατοικίας του ‘Αρχηγού του καθεστώτος περιοχήν της Λεωφόρου Κηφισίας, ίδια μόν κατά τας ώρας εκείνας της άναγγελίας, αλλά και κατά τας άλλας ώρας, και κατά τας συνθήεις διελύσεις του Προέδρου: άνά πέντε θέματα, τρεις έως τέσσαρες άτυπονομικοί και χωροφύλακες, περιπολούντες έν στολή, ένω περιπολικά ταχυκινούνται συνεχώς ή άναμένουν εις θέαν έταιμότητος. Δρακόντεια μέτρα πού δείχνουν, ότι «τούτος ό ‘Αρχηγός του Κράτους δεν αισθάνεται άνετα τό έμβλημα - ρήμα: «‘Ισχύ μου ή αγάπη του λαού». Γιατί όπου υπάρχει αγάπη και συμπάρασσις του λαού (μερίδος προύπολογιζόμενης εις 80 έως 90%) δεν χρειάζονται τείχη πραιτωριανών και «γορήλλων». Μόνον οι τύραννοι ζούν έν μέσω τοιούτων φυλάκων.

Άλλ’ εάν αυτά όλα είναι ένα μέρος

και μόνο μετά τό Β’ παγκόσμιο πόλεμο. Είναι κίνηση παλιά κι’ έκφράζει τη θέληση των συντηρητικών στοιχείων της κρατούσης τάσεως νά ένισχύσουν μέσα σ’ ένα τυπικό άστικό δημοκρατικό πολίτευμα ακόμα περισσότερο την Έξουσία τους σέ βάρος των άλλων τάξεων, κι’ ιδίως των λαϊκών. ‘Επομένως ή κίνηση αυτή άντιστρατεύεται εύθως τό λαό». Γιατί όπου υπάρχει αγάπη και συμπάρασσις του λαού (μερίδος προύπολογιζόμενης εις 80 έως 90%) δεν χρειάζονται τείχη πραιτωριανών και «γορήλλων». Μόνον οι τύραννοι ζούν έν μέσω τοιούτων φυλάκων.

‘Εκείνο όμως τό καθεστώς πού άπροκάλυπτα καταργεί τη λαϊκή κυριαρχία και βρίσκεται σ’ άγεφύρωτη αντίθεση με τό συμφέρον των λαϊκών μαζών είναι ή δικτατορία. ‘Η δικτατορία — τό καθεστώς της άπροσχηματιστης καταπίεσεως των λαϊκών μαζών από μέρος της κρατούσης τάξεως — καταργεί έντελώς τη λαϊκή κυριαρχία. Οι δικτάτορες όμως δυσκολεύονται νά τ’ όμολογήσουν αυτό. Άκόμα και τό μεσοπολεμικά φασιστικό καθεστώς (στην ‘Ιταλία, στη Γερμανία ή όπου άλλοι), πού άπερίφραστα διακήρυσαν σάν πραγματική τους αρχή την κατάργηση

ΤΑ ΠΑΡΑΛΟΓΑ

‘Ανακοινούται, λέγεται και γράφεται ότι:

Ο Στρατιωτικός Νόμος θά άρθή
— αλλά ΜΕΤΑ τό Δημοψήφισμα!

Πλήρης έλευθεροτυπία θά άποκατασταθή
— αλλά ΜΕΤΑ τό Δημοψήφισμα!

Οι άτομικές έλευθερίες θά επαναφερθούν
— αλλά ΜΕΤΑ τό Δημοψήφισμα!

Πολιτικά κόμματα θά επαναλειτούργησουν
— αλλά ΜΕΤΑ τό Δημοψήφισμα!

Πώς, τώρα, διενεργείται Δημοψήφισμα, όταν οι προϋποθέσεις της διενεργείας του θά υλοποιηθούν μόνο ΜΕΤΑ την διεξαγωγή του;

Είναι αυτό ένα έρώτημα στο όποιο ή λογική και τά μέχρι τώρα παραδεκτά πολιτικά ήθη δεν δίνουν άπάντηση.

Εύτυχώς πού υπάρχουν όμως κι’ εκείνοι, οι όποιοι, με συγκινητική πίστη, άσπάζονται τό θεολογικό αξίωμα «Πιστεύω, διότι ακριβώς είναι παράλογο».

ΒΗΜΑ 14.7.73

εκ των Εξοφάλλων άπαντήσεων (καθώς μας διαθέτει θεθαίως περισσέτερας, εκ της καθημερινής του πείρας) σκόπιμον νομιζόμεν είναι νά ίδωμεν και την άλλην άπάντησιν την προκύπτουσαν εκ της έννοιολογικής αναλύσεως της Δημοκρατίας και της προς αυτήν αντιπαθέσεως των Εξαγγελωμένων.

‘Η Δημοκρατία εις τόν ελεύθερον δυτικό κόσμον στηρίζεται εις τας έκαλούθους δύο οργανωτικές βάσεις τό πολίτευμα: Τό ‘Αντιπροσωπευτικόν Σύστημα και την Διάκρισιν των Έξουσιών. Έκ της διακρίσεως των Έξουσιών (της αναθέσεως δηλ. εκάστης εκ των τριών κρατικών λειτουργιών εις ίδια όργανα) άπορρέει και τό Κοινοβουλευτικόν Σύστημα, του όποιου αναίσιμιν εύηγγελισθήσαν οι κρατούντες. Κορωνίς πάντων είναι ή αρχή καθ’ ήν ό Λαός είναι τό κύριον και άνώτατον όργανον του Κράτους, τό δε Κοινοβούλιον, έλευθερώς εκλεγόμενον, άποτελεί την προσωποποίησιν του (βάσις του άντιπροσωπευτικού συστήματος). ‘Η όνομασία των πολιτευμάτων εξαρτάται και εκ του ‘Αρχηγού του Κράτους. Περι του ‘Αρχηγού του Κράτους εις τό

Δημοκρατικά Πολίτευματα, λέγει ό Κ. Γεωργίου (καθηγητής του Πανεπιστημίου ‘Αθηνών και εκ των αρχιτεκτόνων του Συντάγματος 1968), εις τά «Στοιχεία του Συνταγματικού Δικαίου»: ‘Ανάθεσις Εξαιρετικώς, εκτεταμένων άρμοδιοτήτων (εις τόν ‘Αρχηγόν του Κράτους) συνεπάγεται μεταβολήν του πολιτεύματος από Δημοκρατικού εις Μονοκρατικόν. όσον και άν ό συγκεντρών ούτως εις τό πρόσωπον του πᾶσαν σχεδόν Έξουσίαν, δεν παύει νά επικαλήται την εκ της λαϊκής ψήφου προέλευσιν του» (σελ. 180).

Και άτυχώς τό εκ του ψηφίσματος προκύπτον πολίτευμα, παρέχει εκ τόν ‘Αρχηγόν του Κράτους μάλλον εκτεταμένας έξουσίας ‘Αρκεί νά αναφέρωμεν τό δικαίωμα του νά διορίζη 20 (είκοσι) βουλευτάς της άρεσκείας του, ήτοι τό 10% του συνόλου του Κοινοβουλίου, και τό δικαίωμα διορισμού 4 (τεσσάρων) ύπουργών και τεσσάρων ύφυπουργών και δέ των τεσσάρων βασικών ύπουργείων του Κράτους, των αποτελούντων την απονδυλικήν στήλην πάσης Κυβερνητικής ‘Ολιγαρχίας.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ

της κλασσικής μορφής της άστικής δημοκρατίας, μιλούσαν γιά μιά «άλλη δημοκρατία», γιά μιά «δημοκρατία» στην οποία κυβερνούν οι «εκλεκτοί» κι’ «εκλεκτοί» της πλουτοκρατίας. Αύτοι οι επίλεκτοι της ολιγαρχίας, πού δεν εκλέχτηκαν άπ’ τό Λαό, αλλά επιβλήθηκαν με δυναμικούς τρόπους, δεν διατάζουν νά καταφεύγουν σέ «δημοψηφίσματα», χωρίς καμιά έγγυση της γνησιότητάς τους, γιά νά τό επικαλούνται κατόπιν σάν — δήθεν — άπόδειξη της εγκρίσεως του λαού γιά την παραμονή τους στην έξουσία, ενώ τό τρόπον διεξαγωγής τους είναι εκ των προτέρων διαβλητό.

Οι πιο γνωστοί δικτάτορες του αιώνα μας, ό Μουσσολίνι κι’ ο Χίτλερ, δεν διατάζαν νά καταφεύγουν σέ «δημοψηφίσματα», πού τ’ άποτελέσματά τους ήταν από πρίν γνωστά.

Άλλ’ ή δικτατορία, με «δημοψηφίσματα» ή χωρίς αυτά, δεν διαλύει τις άντινομίες του συστήματος, αντίθετα τις ώθει σέ μεγαλύτερη άδυναμια. Γι’ αυτό, αντί γιά άπροκάλυπτη δικτατορία, ή κρατούσα τάξη προτιμάει σ’ ώρισμένες περιπτώσεις την επιβολή ψευδοσυνταγματικού καθεστώτος, πού μπορούμε νά πούμε πως είναι ένας μέσος τύπος άνάμεσα στην άπλη ένίσχυση της έκτελεστικής λειτουργίας και στην επιβολή άπροκάλυπτης δικτατορίας. Σάν χαρακτηριστικό παράδειγμα του μέσου αυτού τύπου άναφέρουμε τό πολίτευμα πού καθέρωνε τό Πολωνικό Σύνταγμα του 1926, ύστερα άπ’ τό πραξικόπημα του στρατηγού Πιλοσόφκι. Τό σύνταγμα αυτό διατήρησε τό τυπικό άστικό κοινοβούλιο (πού οι άπροκάλυπτες δικτατορίες τό καταργούν), έδωσε όμως στον άρχηγό του κράτους τόσα δικαιώματα, ώστε ό τελευταίος άκούσε στην πραγματικότητα την έξουσία με τρόπο δικτατορικό. ‘Ετσι, κατ’ ουσία είχε συσταθή προεδρική δικτατορία μέσα στο τυπικό πλαίσιο του Συντάγματος, ενώ ή Βουλή ήταν περισσότερο συμβουλευτικό σώμα παρά βασικό όργανο της πολιτείας. ‘Ο Γκουέτσεντς τό 1928, στο βιβλίο του «Οι βάσεις της νέας Ευρώπης», χαρακτήρισε τό πολίτευμα τούτο σάν «ψευδοσυνταγματικό» και τό παρομοίωσε με τό τσαρικό Ρωσικό, πού ό Τσάρος Νικόλαος Β’ θέσπισε με τό Διάταγμα του Δεκεμβρίου του 1905 και τη σύσταση της «Δοίμας».

‘Η κεφαλαιοκρατική τάξη δεν λύνει τά κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα ούτε με την ένίσχυση της έκτελεστικής λειτουργίας, ούτε με την καθέρωση ψευδοσυνταγματικών καθεστώτων, ούτε πάλιν περισσότερο — με την επιβολή ά-

Πολλοί, ιδίως κάτοικοι επαρχιών, πιέζονται νά τοιχοκολλήσουν, παρά την θέλησή τους, στα σπίτια ή στα καταστήματά τους, συνθήματα και φωτογραφίες.

Όσοι δεν επιθυμούν νά ύποκύβουν στις «αυστάσεις», είναι άπολύτως ελεύθεροι νά τό κάνουν. Κανείς άπολύτως δεν μπορεί νά άξιώσει από κανένα νά κρεμάση φωτογραφίες ή συνθήματα σέ χώρους πού του άνήκουν, ακόμα και άν δεν είναι ιδιοκτήτης, αλλά μόνον μισωτής, του καταστήματος ή της κατοικίας.

ΟΙ ΜΙΚΡΕΣ ΠΟΝΗΡΙΕΣ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

Π ρ ω τ ο : Τό «ψήφισμα» καθορίζει πώς ό «Πρόεδρος» εκλέγεται γιά έφτά χρόνια.

Ο πρώτος όμως Πρόεδρος δεν εκλέγεται, αλλά διορίζεται — άφου δεν έχει αντίπαλο. ‘Η μάλλον αυτοδιορίζεται!... Και θά μείνι ήχι έφτά, αλλά όχτώ χρόνια, άφου ή θητεία του λήγει την 1η ‘Ιουνίου του 1981.

Δ ε ύ τ ε ρ ο : Διαφημίζεται σάν μεγάλη καινοτομία πώς ό Πρόεδρος δεν μπορεί νά εκλεγεί γιά δεύτερη έφταετία.

Έν τούτοις, με την εύκολία πού θά γίνωνται οι αναθεωρήσεις του Συντάγματος, δεν υπάρχει καμιά έγγυση ότι ή καινοτομία δεν θά διατηρηθή περισσότερο άπ’ ό,τι χρειάζεται. Δηλαδή μόνο σάν διαφήμιση γιά νά ξεγελασθούν μερικοί άφελείς και νά πούν ΝΑΙ στο δημοψήφισμα. Και ύστερα, με μιά μικρή αναθεώρηση, νά ανακηρυχθή ισόβιος ό «κατέχων τό αξίωμα του Προέδρου».

Τ ρ ί τ ο : Έξαγγέλλεται χρονοδιάγραμμα έπιστροφής στην άντιπροσωπευτική διακυβέρνηση μέσα στο 1974.

Δέν αναλαμβάνεται όμως ύποχρέωση νά διενεργηθούν βουλευτικές εκλογές μέσα στον χρόνο αυτόν. Άλλά θά προκηρυχθούν, γιά νά γίνουν στο... 1975... ή και πάρα πέρα!

Τ έ τ α ρ ο : ‘Η πρώτη «Βουλή» θά ναι αναθεωρητική.

Δέν θάχη όμως δικαίωμα νά αναθεωρήση τόν εκλογικό νόμο! ‘Ετσι και οι δεύτερες εκλογές, θά γίνουν — όταν θά γίνουν — με τόν ίδιο νόμο πού θά έκδόση τό καθεστώς υπό την σημερινή του μορφή.

Όποιος φυλάει τά ρούχα του!...

ΖΗΝΩΝ

Μετά τό... χάος ή έθνική μας άνόρθωσις

ΤΗΝ 29ην τρέχοντος καλείται ό Λαός μας, κάτω από συνθήκες έκτάκτων μέτρων και μονοπωλήσεως έξουσιών, μέσων ένιμερώσεως και ύποψηφιστήτων, νά εγκρίνη με την ψήφου του ή νά άπορρίψη ένα ψηφισμα της στρατιωτικής κυβερνήσεως, με τό όποιον αυτή ίσχυρίζεται ότι άποκαθιστά τη Δημοκρατία στην χώρα μας.

Με τό Δημοψήφισμα της 29ης ‘Ιουλίου ένα είναι βέβαιον: ‘Οτι επιχειρείται ή συνεχίσις επί επτά ακόμα χρόνια της παρούσης καταστάσεως και μετά βλεπόντων. Και τούτο διότι ό ίδιος ό επί κεφαλής τού παρόντος καθεστώτος, φορέας και έκπρόσωπος του πνεύματος τούτου και τού στρατιωτικού κατεστημένου, έδιωρίσθη ό μοναδικός ύποψήφιος Πρόεδρος με έκτακτες και άποκλειστικές νομοθετικές και έκτελεστικές έξουσίες εις τούς νευραλγικούς τομείς της Δημοσίας ζωής και επί πλέον με τό άπεύθυνον (άρθρον 19 του ψηφίσματος).

Κατόπιν όλων αυτών των διαπιστώσεων ένα θεωρούμεν είναι τό χάος μας; Νά ψηφίσωμε με ένα άποφασιστικό ΟΧΙ!!

ΟΧΙ στον ολοκληρωτισμό!

ΟΧΙ στον έμπαγμό.

ΟΧΙ! Δεν είμαστε ούτε Κάφρου ούτε Μουζίκου. Πρέπει ό Λαός μας νά άποδείξη ότι μπορεί νά ξεχωρίση την πραγματική από την ψεύτικη Δημοκρατία!

‘Η γνύσια, ή πραγματική Δημοκρατία δεν άνασύρεται από τό βοδυκο της αυθαρεσίας, αλλά άναύε-

ται από τά γάργαρα νερά της ελεύθερης και γνήσιας Λαϊκής Κυριαρχίας.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν πρέπει νά είναι νόθον τέκνον του φόβου και της αυθαρεσίας, αλλά πρέπει νά είναι γνήσιον τέκνον της ελεύθερας θέλησεως του Λαού.

Μόνον τότε αναγνωρίζεται από όλους τούς έχθρους και φίλους, ντόπιους και ξένους και μόνον τότε καθίσταται σύμβολον της ελευθερίας του Λαού και της ένότητος του Έθνους.

Οι κρατούντες τό ξέρουν πως όλοι θά θέλατε νά ψηφίσετε ΟΧΙ. Έλλάζουν στον μηχανισμό της φοβίας. Άποδείξτε ότι είσθε πολίτες γεννημένοι και άποφασισμένοι νά ζήσετε ελεύθεροι.

ΟΙ 300

(εκτός ελαχίστων)

γιά τὸ
OXI

E.K.

«Οὐδὲν ἄλλο
τελεσφόρον
καὶ νομικόν
μέσον ἐκφράσεως
τῆς ἀποδοκιμασίας
τοῦ λαοῦ
ὕπολείπεται
εἰ μὴ ἡ θαρραλέα
ἀπάντησις
OXI εἰς τὴν
Δημοκρατιαν».

E.P.E.

«Πρόχει
νὰ πρόξωμεν
ἀκόμη καὶ ὑπὸ
ἀνελεύθερον
καθεστῶς
τὸ καθῆκον μας
ὡς ἐλεύθεροι
πολίται
καὶ ὑπερήφανοι
Ἕλληνες»

Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
καὶ Ὁμάς τ. ὑπουργῶν

Ὁ λαὸς
δὰ καταδικάζει
τὸ πολίτευμα

E.Δ.Α.

Ἡ ἐκτασίς
τῆς ἀποδοκιμασίας
μπορεῖ ν' ἀποτελέσῃ
ἀφαιτηρία τῆς ἀλλαγῆς

Θεωροῦμεν ἐθνικὸν χρέος μας, κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν ὥραν, διὰ τὸν δημόσιον βίον, τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους, οἱ διατελέσαντες δουλευταὶ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου, τῆς ἐκ παραδόσεως φιλελευθέρας δημοκρατικῆς παρατάξεως πού παρεμείναμεν πιστοὶ εἰς τὴν ἐντολήν τοῦ Λαοῦ μετὰ τὴν τελευταίαν ὑπὲρ αὐτῆς ἐτυμγορίαν, νὰ προσδιορίσωμεν τὴν θέσιν μας ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπιχειρηθείσης ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Κυβερνήσεως πολιτειακῆς μεταβολῆς.

Τὸ στρατιωτικὸν καθεστῶς ἐπειτα ἀπὸ μίαν ἐξαιτίαν καὶ πλέον δικτατορικῆς διακυβερνήσεως καὶ καταλύσεως τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν κατήργησε τὸν βασιλικὸν θεσμόν καὶ ἀνεκήρυξε ἕνα ἰδιότυπον πολίτευμα, πού ἀποκαλεῖ «Προεδρική Κοινोβουλευτική Δημοκρατία».

Διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν αὐτῆς οἱ κρατοῦντες ἐπέδωξαν νὰ ἀποσπῶσιν τὴν προσοχήν τοῦ Λαοῦ ἀπὸ τὰ κρίσιμα προβλήματα τῆς χώρας, νὰ ἐπιβάλουν διαρκή ἐλεγχον ὑπὸ νέαν μορφήν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν καὶ νὰ δισιανίσουν ὑπὸ κοινοδουλετικὸν μανδύαν τὴν Δικτατορίαν.

Ἡ θέσις τῆς Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς παρατάξεώς μας εἶναι ἱστορικῶς προσδιορισμένη. Ἡγωνισθὲν πάντοτε ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας. Οὐδέποτε ἐθεώρησε τὸν Θρόνον ὡς πηγὴν πολιτικῆς ἐξουσίας. Ὅσας δὲ ἐπεχειρήθῃ παροβίσεις τῆς λαϊκῆς θελήσεως, διεξήγαγε σκληροῦς ἀγῶνας καὶ προσπάτως ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου καὶ

Ἐθνικοῦ Ἡγέτου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

Εἰς τὸ ἐπικείμενον δημοψήφισμα δὲν ἀναγνωρίζεται εἰς τὸν Λαὸν οὔτε κἀν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς. Δὲν καλεῖται νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος βασιλευμένης ἢ ἀσασίλευτος Δημοκρατία. Καλεῖται νὰ ἐγκρίνῃ διὰ τῆς ψήφου τοῦ τὸν αὐτοδιοριζόμενον ἐπὶ μίαν ἀκαταίτητον ἀποκλειστικὴν κυριαρχον τὸν ἀρχηγὸν τοῦ καθεστώτος καὶ νὰ τοῦ παράσῃ τὴν ἐξουσιοδότησιν νὰ χειρίζεται ἀνεξελέγκτως τὰς ἐλευθερίας του.

Ψηφίζων ΝΑΙ εἰς τὸ δημοψήφισμα ψηφίζει ὡς ὀριστικὸν τὸν προσωρινὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καὶ τὸ καθεστῶς του, χωρὶς μάλιστα νὰ τηροῦν τὰς αὐτὸν ὅσα αἱ ἰδίαι αἱ διατάξεις τοῦ ἰδικοῦ των ψηφίσματος προβλέπουσι διὰ τοὺς μελλοντικούς Προέδρους. Τέλος δὲν παρέχεται εἰς τὸν Λαὸν οὔτε κἀν ἡ εὐχέρεια νὰ ἐπιλέξῃ τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου, οὔτε καὶ τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς εἰς ἕνα πλήθος πολυσυνθέτων καὶ ἀνεπιδέκτων μονοσημάντου ἀπαντήσεως ἐρωτημάτων.

Τὸ ὑπὸ κρίσιν ψήφισμα δὲν θέτει τὰ θεμέλια ἐνὸς ἀληθοῦς δημοκρατικοῦ πολιτεύματος καὶ δὲν σέβεται τὸ δῶγμα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Τουναντίον θεσπίζει ἐν καθεστῶς, τὸ ὁποῖον εἰς οὐδεμίαν δημοκρατικὴν χώραν τοῦ κόσμου ὑπάρχει, φανερὸν ἐπὶ ἀλλοτρίαν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ ἐλέγχου, νοθεύει τὸν κοινοβουλευτισμὸν, καθιστᾷ παντοδύναμον τὸν

ἀρχηγὸν τοῦ καθεστώτος μετὰ ἀπαράδεκτους προνομίαις, ἐξαιρεῖ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἔξουσίαν καὶ τὸν πολιτικὸν ἐλεγχον θεσκούσας τομεῖς τῆς δημοσίας ζωῆς καὶ διαμορφώνει ἐξουσίαν μὴ ὑποκειμένην εἰς τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν.

Ἐν τούτοις περιορισμοῦς καὶ τοὺς ἄρους ὅμως αὐτοὺς ἡ φιλοτιμία καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ πάντοτε ὑπερηφάνου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὑφίσταται βαρεῖαν προσβολὴν καὶ τὴν πάλιν καθεστῶς ἐννοεῖ Ἑλευθερίας καὶ Δημοκρατίας. Ὅθεν ἡ ἐγκρίσις παρομοίου Πολιτεύματος θὰ ἐσημαίνειν ὅτι ὁ Λαὸς ὑπογράφει μετὰ τὴν ψήφον του τὴν ληϊσταρικήν πράξιν τοῦ ὀριστικοῦ ἐνταφιασμοῦ τῆς Δημοκρατίας.

Συνεπείς πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσας ὁρχάς μας καὶ κατεχόμενοι ἀπὸ αἰσθημα ἐθνικῆς εὐθύνης, πιστεύομεν ὅτι τὸ πολιτικὸν μας πρόβλημα, μόνον ὁ κυρίαρχος Ἑλληνικὸς Λαὸς δικαιούται νὰ ἐπιλύσῃ, ἀποφασίζων ὑπὸ ὁμαλὰς συνθήκας καὶ ὑπὸ κυβερνήσιν καθολικῆς ἐμπιστοσύνης δι' ἀδιαβλήτου δημοψηφίσματος.

Ἐν τῷ σμερινόν στρατιωτικὸν καθεστῶς, εἶναι πασιδῆλον ὅτι δὲν ὑπάρχουν αἱ πλεον στοιχειώδεις προϋποθέσεις καὶ ἐγγυήσεις ἐλευθέρως ἐκφράσεως καὶ γνώσεως ἐκδηλώσεως τῆς κυριαρχικῆς θελήσεως τοῦ Λαοῦ. Πέραν τοῦ μονολόγου τῶν κρατούντων καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ φιλοκυβερνητικοῦ Τύπου ἐκτοξευομένων ἀπειλῶν ἐπιβολῆς ἀκροατέρου ὁλοκληρωτισμοῦ εἰς περιπτώσεις ἀποφαστικῆς ἀπαντήσεώς του, πέραν τοῦ κυριαρχούντος εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν ἀνελευθέρου κλίματος φοβίας

καὶ τῆς συνεχιζομένης ὁστουνομέσεως τῆς πολιτικῆς ζωῆς, πού συνθέτουν τὰ στοιχεῖα τῆς ψυχολογικῆς θίας, δὲν ὑπάρχει ἡ δυνατότης ἐπὶ ἴσους ὅροις ἐλευθέρως δι' ὅλων τῶν μέσων ἐπικοινωνίας καὶ συζητήσεως μετὰ τοῦ λαοῦ παντὸς ἀντιλέγοντος.

Ὅθεν ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς καὶ χωρὶς πλήρη ἐλευθεροτυπία, χωρὶς ἀπώλυσιν ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀντιπροσώπων, χωρὶς τὸν ἀπόλυτον σεβασμὸν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ ὑπὸ τὴν δομολέειον σπάθην τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, καλοῦνται οἱ Ἕλληνες, νὰ ἀσκήσουν τὸ ὕψιστον δικαίωμά των ὡς πολῖται. Ἀλλὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ «δημοψήφισμα» εἶναι ἐκτὸς οἰσασθῆναι ποτε δημοκρατικῆς διαδικασίας καὶ θάλλει ὅφ' ἑαυτοῦ κατὰ τὸ κύκρυν τοῦ, ἔστω καὶ ἂν διὰ τῆς τήρησιν τῶν προσημάτων ὀρθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

Ἰδοὺ διατὶ, ἐν ὅψει ὅλων αὐτῶν τῶν δεδομένων ὀφείλει πᾶς ἐλεύθερος καὶ ὑπερήφανος Ἕλλην, νὰ ἀπαντήσῃ OXI εἰς τὸ ἐρώτημα πού τίθεται εἰς αὐτόν.

Οὐδὲν ἄλλο. τελεσφόρον καὶ νόμιμον μέσον ἐκφράσεως τῆς ἀποδοκιμασίας του ὑπολείπεται εἰ μὴ ἡ θαρραλέα καὶ ἀνταποκρινόμενη εἰς τὸ ἐθνικὸν σμῆφρον ἀπάντησις OXI, πού θὰ σημαίῃ OXI ΕἰΣ ΤΗΝ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΝ.

Εἴμεθα θεδαίσι, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ διατηρήσῃ τὴν οὐδανίσαν πίστιν του πρὸς τὴν ἀληθῆ Δημοκρασίαν καὶ πρὸς τὰς αἰωνίας ἐκείνας ἠθικὰς πολιτικὰς ἀξίας, πού πιστεύουν ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι: τὴν Ἑλευθερίαν, τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀ-

ξιοπρέπειαν. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, πιστὸς εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτάς καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ὁμαλότητος καὶ τὸ σμῆφρον τοῦ ἔθνους, εἶναι θεδαίον διὰ τὴν ψηφίσει μὴ ἡρεμίαν καὶ ἀποφασιστικότητά OXI.

OXI, διότι ἀγνοοῦνται τὰ δικαιώματά του ὡς πολίτου καὶ χρησιμοποιεῖται ἄπλως διὰ νὰ προσδώσῃ νομιμοφάνειαν εἰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας μόνον ὁ Λαὸς δικαιούται νὰ λάβῃ.

OXI, διότι ἀρνεῖται τὴν διαιωνίαν τοῦ αὐταρχικοῦ καθεστώτος.

OXI, διότι τὸ περιεχόμενον τοῦ ψηφίσματος εἶναι ἀντιδημοκρατικὸν καὶ ἀντικοινοβουλευτικόν.

Ἐν τῇ ἀντίληψι καὶ τὸ OXI τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ θὰ εἶναι ἀνευ ἀποτελέσματος. Ἀλλὰ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐπιδρατεῖ πάντοτε τὸ καθῆκον του, ἀδιαφορῶν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα. Εἰς τὴν προκειμένην ὁμως περίπτωσιν τὸ ἀποτέλεσμα OXI, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι μία οὐδανίσαν λατὸς ἀποδοκιμασία τῆς Δικτατορίας καὶ τῶν μεθόδων τῆς εἶναι ἀποφασιστικῆς σημασίας διὰ τὸ μέλλον τῆς. Οὐδεὶς δὲ δυνήθῃ νὰ ἀγνοήσῃ σμῆφρον τὴν πανηγυρικῶς ἐκφραζομένην βούλησιν του.

Ἐν τῇ ἀντίληψι καὶ τὸ OXI τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ θὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἐπιβολὴν στιγμῶν ὁλοκληρωτισμοῦ. Ἀλλὰ ὅς ὅπως ὑπερήφανος Λαὸς, δὲν κἀμπεται πρὸ τῶν ἀπειλῶν αὐτῶν αἱ ὁποῖαι ἄλλωστε εἶναι ἀπραγματοποιήσι. Εἰς τὴν μακρὰν καὶ ἐνδοξὴν ἱστορίαν του, ὁ Λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἐδεῖξεν ὅτι οὐδέποτε ἐδέχθη νὰ ἀπεμολήσῃ τὰς

ἐλευθερίας του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Ἰουλίου 1973

Οἱ πρῶην Βουλευταὶ

τῆς Ἐνώσεως Κέντρου

1) Ἀγγελούσης Ἀγγελος, 2) Ἀνδρέας Θωμάς, 3) Ἀνθόπουλος Εὐστάθιος 4) Ἀντωνιάδης Δημήτριος, 5) Ἀντωνίου Ἀριστοτέλης, 6) Ἀρχος Δημήτριος, 7) Αὐγερινὸς Νάκης, 8) Βασαρδάνης Κωνσταντῖνος, 9) Βασιλάτος Γεράσιμος, 10) Βλασσακούδης Ἀπὸστολος, 11) Βλαχοθανάσης Ἀγγελῆς, 12) Βουλόμενος Ἀναστάσιος, 13) Βουτσάτος Φωκίων, 14) Γεωργιάδης Γεώργιος, 15) Γραμματιδῆς Χρήστος, 16) Διαμαντίδης Δημήτριος, 17) Δρόσος Γεώργιος, 18) Ἐεάρχος Νικόλαος, 19) Ζαπάρτας Ἐμμανουήλ, 20) Ζιγδῆς Ἰωάννης, 21) Ζορμπᾶς Νικόλαος, 22) Καλλιδόπουλος Ἀλέξανδρος, 23) Κανελλόπουλος Ἀθανάσιος, 24) Κανελλόπουλος Στάυρος, 25) Καρδάρης Δημήτριος, 26) Καστανίδης Γεώργιος, 27) Κατριβάνος Ἠλίας, 28) Κατσάμπης Φώτιος, 29) Κατακόπουλος Παναγιώτης, 30) Κεφαλληνὸς Τάλλμπος, 31) Κοῖνης Γεώργιος, 32) Κοκκέβης Ἀνδρέας, 33) Κολοκυθᾶς Τάσος, 34) Κρόκος Δημήτριος, 35) Κουτσοχέρας

Ἰωάννης, 36) Κυριαφίνης Ἰωάννης, 37) Λαμπρινᾶς Γεώργιος, 38) Λάμπρου Ἡρώ, 39) Λασκαρίδης Λάσκαρης, 40) Λυμπερῆς Λεόντιος, 41) Λυμπερῆς Θεόδωρος, 42) Μανασῆς Θεοδόσης, 43) Μαύρος Γεώργιος, 44) Μπαλατζίτης Ἀλέξανδρος, 45) Μνήρης Σταύρος, 46) Μπουρνίδης Ἀπόστολος, 47) Μυλωνᾶς Δημήτριος, 48) Μυλωνᾶς Διονύσιος, 49) Μαῦρος Φίλιππος, 50) Νικολαΐδης Λουκάς, 51) Ντᾶγγας Δημήτριος, 52) Παναγιωτόπουλος Φώτιος, 53) Παπαγεργίου Γεώργιος, 54) Παπαγεωργίου Ἰωάννης, 55) Παπαγιαννῆς Γεώργιος, 56) Παπαδάκης Στάϊκος Ἰωάννης, 57) Παπαδόπουλος Δημοσθένης, 58) Παπαδόπουλος Φιλοκτήμων, 59) Παπαῖδης Νικόλαος, 60) Παπαϊωάννου Ἀγγελος, 61) Παπακωνσταντῖνου Μιχαήλ, 62) Παπαστεργίου Γρηγόριος, 63) Πετραῖδης Κωνσταντῖνος, 64) Πετρολάκης Ἀντώνιος, 65) Πλεύρης Τηλέμαχος, 66) Πολυχρονίδης Πολυχρόνης, 67) Σακαλῆς Ἡρακλῆς, 68) Σεργάκης Ἰωάννης, 69) Σιγανίδης Κωνσταντῖνος, 70) Στεφανίδης Μιχαήλ, 71) Ταλιαδούρης Κωνσταντῖνος, 72) Τερζόγλου Νικόλαος, 73) Τζωρτζίδης Γεώργιος, 74) Τριανταφυλλίδης Ἀνδρέας, 75) Τριανταφυλλίου Κωνσταντῖνος, 76) Τσαπάρης Στέφανος, 77) Τοιρωμάκης Κωνσταντῖνος, 78) Φραγκάκης Ἐμμανουήλ, 79) Φωτῆλας Ἀσκήσιος, 80) Χασαπίδης Στέργιος, 81) Χονδροματῖδης Χρήστος, 82) Χούτας Στυλιανός.

21ης Ἀπριλίου 1967 καθεστώτος. Οἱ κρατοῦντες, ἀφοῦ εἶχαν παραμείνει ἐπὶ ἐξαιτίαν αἰσῶτας τῆς βασιλείας, μετεβλήθησαν αἰφνιδίως εἰς ὀμνητάς τῆς ἀσασίλευτος δημοκρατίας ἢ μάλλον τῆς προεδρικῆς δικτατορίας, ὅταν ἐπεισθῶσαν ὀριστικῶς, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν θὰ ἐδέχετο ποτὲ νὰ καταστῇ ὄργανόν των.

4. Διὰ τοῦ προκηρυχθέντος δημοψηφίσματος καλεῖται ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς νὰ κῦψῃ τὸν αὐχένα καὶ νὰ ὑποταγῇ ἐπὶ ὀκτῶ ἔτη εἰς ἕν πρόσωπον, παρέχων εἰς τὸ πρόσωπον τοῦτο πρωτοφανεῖς ἐξουσίας, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν κυνικήν ἀπειλήν, ὅτι, ἐὰν δὲν τὸ πράξῃ, θὰ ὑποστῇ χειρότερα. Μόνον ἀγνοία τοῦ ὑπερηφάνου χαρακτήρος τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς ἱστορίας τῆς χώρας αὐτῆς ἦτο δυνατόν νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς κρατοῦντας εἰς τοιαύτην ἱταμὴν πρόκλησιν.

5. Οὕτε ἡ ἐλευθερία διαφώτισιν τοῦ Λαοῦ πρὸ τοῦ δημοψηφίσματος ὑπὸ τῶν ἀντιφρονούντων πρὸς τοὺς κρατοῦντας ἔχει ἐπιτραπῇ, οὔτε αἱ στοιχειώδεις παραγγυήσεις ἔχουν παρασχεθῇ διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἐκφρασίαν τῆς γνώμης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ διὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ γνησιοῦ ἀποτελέσματος τῆς

ὁ τοῦ ὁποίου μόνον ἂν ἀνατρέξωμεν εἰς τὸν Μεσαίωνα ἡμποροῦμεν νὰ ἀνεύρωμεν. Δι' αὐτὸ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, πιστὸς εἰς τὴν μακράναινα δημοκρατικὴν του παράδοσιν θὰ τὸ καταδικάσῃ ὁμιλίκτως. Μόνον ἔτσι θὰ ὥσῃ τὴν Δημοκρατίαν καὶ θὰ προστατεύσῃ τὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας του πού ἀποτελοῦν ἀκριβῶς τὴν οὐσίαν τῆς Δημοκρατίας.

Καὶ θὰ ἀντισταθῇ εἰς πᾶσαν βίαν καὶ εἰς πᾶσαν πίεσιν. Αἱ ἀπειλαὶ πού τελευταίως διατυπιοῦνται περὶ χάους καὶ περὶ ἐπιστροφῆς τῶν τάνκς τὸν ἀφήνον ἀδιάφορον καὶ ἀσυγκίνητον. Εἶναι ἀπειλὰ ἀνεύθυνον καὶ ἐκβιστικαί. Κανένα χάος δὲν θὰ ἐπακολουθήσῃ ἂν ὁ Λαὸς καταδικάσῃ μετὰ ἕνα OXI τὸ ἀνελεύθερον πολίτευμα πού του προτείνεται.

Οἱ πᾶσαν βίαν καὶ εἰς πᾶσαν πίεσιν. Αἱ ἀπειλαὶ πού τελευταίως διατυπιοῦνται περὶ χάους καὶ περὶ ἐπιστροφῆς τῶν τάνκς τὸν ἀφήνον ἀδιάφορον καὶ ἀσυγκίνητον. Εἶναι ἀπειλὰ ἀνεύθυνον καὶ ἐκβιστικαί. Κανένα χάος δὲν θὰ ἐπακολουθήσῃ ἂν ὁ Λαὸς καταδικάσῃ μετὰ ἕνα OXI τὸ ἀνελεύθερον πολίτευμα πού του προτείνεται.

Οἱ πᾶσαν βίαν καὶ εἰς πᾶσαν πίεσιν. Αἱ ἀπειλαὶ πού τελευταίως διατυπιοῦνται περὶ χάους καὶ περὶ ἐπιστροφῆς τῶν τάνκς τὸν ἀφήνον ἀδιάφορον καὶ ἀσυγκίνητον. Εἶναι ἀπειλὰ ἀνεύθυνον καὶ ἐκβιστικαί. Κανένα χάος δὲν θὰ ἐπακολουθήσῃ ἂν ὁ Λαὸς καταδικάσῃ μετὰ ἕνα OXI τὸ ἀνελεύθερον πολίτευμα πού του προτείνεται.

λαϊκῆς ἐτυμγορίας. Ἐκτὸς τούτου, ἡ ὑπαρξὶς πληθῶς πολιτικῶν κρατούντων, μετὰ τῶν ὁποίων περιλαμβανόμενα ὑπερήφανοι νέοι, ὡς καὶ γενναῖοι ἀξίωματικοὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, ἡ ἐπὶ μῆνας κράτησι ἐν ἀπομονώσεως ἀγωνιστῶν τῆς ἐλευθερίας, οἱ ὁποῖοι οὔτε δικάζονται, οὔτε δικαιούνται νὰ ἐπικοινωνήσωμεν τοὺς δικηγόρους των διὰ νὰ ὑπερασπίσωμεν ἑαυτοὺς ἐναντίον κατηγοριῶν τηρουμένων μυστικῶν καὶ αἱ πρόσφατοι συλλήψεις πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ ἄλλων Ἑλλήνων, ἀποτελοῦν ὁμῶν ἀντινομίαν πρὸς τὴν ἰδέαν καὶ τὰς συνθήκας ἐνὸς πράγματι ἐλευθέρου δημοψηφίσματος.

6. Παρὰ ταῦτα εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ λάθωμεν μέρος εἰς τὸ δημοψήφισμα, διὰ νὰ εἰπώμεν ὅχι εἰς τὴν τυραννίαν, ὅχι εἰς τὸ προτεινόμενον ὑπὸ τῶν κρατούντων ἀπαράδεκτον ψήφισμα, ὅχι εἰς τὴν ἐκβιστικὴν ἐπιδικωκομένην καὶ ἠθικῶς ἀδιανόητον. ἐβελουσίαν ὑποδοῦλῶσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, καὶ διὰ νὰ ἐκδηλώσωμεν —μετὰ ὅχι, πού θὰ ρίψωμεν εἰς τὴν ψηφοδόχον— τὴν πίστιν μας εἰς τὸ πράγματι ἐλεύθερον δημοκρατικὸν πολίτευμα.

Τὸ ὅχι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ οὐδεὶς ἔχει τὸ ἀνάθεστώ, τὸ καθῆκον μας ὡς ἐλεύθεροι πολῖται καὶ στήμα νὰ ἀγνοήσῃ. Ἐκεῖνον, ὁμως, πού προέχει, εἰς ἀληθείας Ἕλληνας.

Ἐν Ἀθήναις, Ἰούλιος, 1973

Παναγ. Κανελλόπουλος, Ἀν. Ἀνδωνᾶς, Νικ. Ἀναγνωστόπουλος, Γ. Ἀνδρέας, Δημ. Ἀλμπραντῆς, Γεώργιος Ἀνδριανόπουλος, Εὐάγγ. Ἀνερούσης, Γεώργ. Βιτούλιας, Γεώργ. Βογιατζῆς, Νικητ. Βαρθολομαῖος, Νικήτας Βαρθολομαῖος, Γεώργ. Βολοδῆδης, Δημήτριος Βρονόπουλος, Δημ. Βουρδουμπᾶς, Γεώργ. Γραφικός, Ἀν. Γκιλλας, Κλ. Γιαννούσης, Ἀλ. Γκελεσιδῆς, Δημ. Γρίβας, Σοφ. Εὐστρατιάδης, Δημ. Δαβάκης, Χ. Ἐρμεῖδης, Ἐλ. Ζαννῆς, Ἀ. Θεολογίτης, Ἀλ. Θεοδοσιάδης, Ἰω. Ἰ. Ὀρφάνογλου, Ἀ. Καμβύσης, Θ. Κονιτσῆς, Κ. Καλλίος, Α. Καραντζῆς, Χ. Καραμανλῆς, Χ. Καραπῆδης, Ι. Κοντοβράκης, Ε. Κεφαλογιάννης, Π. Κλῆς Ι. Κοντούλας, Νικ. Κοντογιαννόπουλος, Ν.

Λαμπρινάκος, Ι. Λαυρεντιδῆς, Ἀ. Μητακίδης, Νικ. Μάρτης, Χ. Μεσάρης, Μ. Μυριδάκης, Ἀρ. Μπασιάκος, Θ. Μπάρμπας, Ἀθ. Μίχας, Ι. Μπούτος, Β. Μουράτογλου, Γ. Μπάλλας, Π. Οικονομίδης, Κων. Παπαρηγόπουλος, Ἀθ. Παπαχρήστου, Ἠλ. Παπαηλιού, Π. Πιπῆς, Π. Παπαληγόρας, Κων. Παπακωνσταντῖνος, Β. Παπαρηγόπουλος, Ἀχ. Παπαλουκάς, Γ. Πλατῆς, Κων. Παλῆς, Κων. Παπαδημητρίου, Ἀρ. Παρωτῆς, Χατζηνικολάου, Κ. Παπαγεωργίου, Κων. Παπαδόπουλος, Ἰωάν. Προκοπίδης, Χρ. Πιπῆς, Γεώργ. Ράλλης, Κων. Ράλλης, Κων. Στεφανοπούλου, Χ. Σιανίδης, Παν. Σταυρόπουλος, Ἰωάν. Σπηλιόπουλος, Γεώργ. Στοιμάτης, Ἐμ. Σκορδῆλης, Γεώργ. Σμαρῆς, Χρ. Τσορ-

λινᾶς, Ἀθ. Ταλιαδούρος, Παῦλος Τσακιδῆς, Κων. Τσάτσος, Ἀν. Φράγκου, Α. Φιλιππίδης, Δ. Χατζηδημητρίου, Δ. Χατζηγάκης, Κ. Χρυσανθόπουλος, Κων. Χριστόπουλος.

Σ.Σ.: Οἱ ἀνωτέρω τέως βουλευταὶ εἶχον ὑπογράψῃ τὴν διακήρυξιν τῆς Ε.Ρ.Ε. μὲν τῆς ἐκτυπώσεως τῶν «Πολιτικῶν Θεμάτων», ἐπρόκειτο ὁμως νὰ ἀκολουθήσωμεν καὶ ἄλλαι ὑπογραφῇ.

Ἰ.Παπαδημητρίου, Ἀρ. Παρωτῆς, Χατζηνικολάου, Κ. Παπαγεωργίου, Κων. Παπαδόπουλος, Ἰωάν. Προκοπίδης, Χρ. Πιπῆς, Γεώργ. Ράλλης, Κων. Ράλλης, Κων. Στεφανοπούλου, Χ. Σιανίδης, Παν. Σταυρόπουλος, Ἰωάν. Σπηλιόπουλος, Γεώργ. Στοιμάτης, Ἐμ. Σκορδῆλης, Γεώργ. Σμαρῆς, Χρ. Τσορ-

Ἰ.Παπαδημητρίου, Ἀρ. Παρωτῆς, Χατζηνικολάου, Κ. Παπαγεωργίου, Κων. Παπαδόπουλος, Ἰωάν. Προκοπίδης, Χρ. Πιπῆς, Γεώργ. Ράλλης, Κων. Ράλλης, Κων. Στεφανοπούλου, Χ. Σιανίδης, Παν. Σταυρόπουλος, Ἰωάν. Σπηλιόπουλος, Γεώργ. Στοιμάτης, Ἐμ. Σκορδῆλης, Γεώργ. Σμαρῆς, Χρ. Τσορ-

Ἰ.Παπαδημητρίου, Ἀρ. Παρωτῆς, Χατζηνικολάου, Κ. Παπαγεωργίου, Κων. Παπαδόπουλος, Ἰωάν. Προκοπίδης, Χρ. Πιπῆς, Γεώργ. Ράλλης, Κων. Ράλλης, Κων. Στεφανοπούλου, Χ. Σιανίδης, Παν. Σταυρόπουλος, Ἰωάν. Σπηλιόπουλος, Γεώργ. Στοιμάτης, Ἐμ. Σκορδῆλης, Γεώργ. Σμαρῆς, Χρ. Τσορ-

Ἰ.Παπαδημητρίου, Ἀρ. Παρωτῆς, Χατζηνικολάου, Κ. Παπαγεωργίου, Κων. Παπαδόπουλος, Ἰωάν. Προκοπίδης, Χρ. Πιπῆς, Γεώργ. Ράλλης, Κων. Ράλλης, Κων. Στεφανοπούλου, Χ. Σιανίδης, Παν. Σταυρόπουλος, Ἰωάν. Σπηλιόπουλος, Γεώργ. Στοιμάτης, Ἐμ. Σκορδῆλης, Γεώργ. Σμαρῆς, Χρ. Τσορ-

Ἰ.Παπαδημητρίου, Ἀρ. Παρωτῆς, Χατζηνικολάου, Κ. Παπαγεωργίου, Κων. Παπαδόπουλος, Ἰωάν. Προκοπίδης, Χρ. Πιπῆς, Γεώργ. Ράλλης, Κων. Ράλλης, Κων. Στεφανοπούλου, Χ. Σιανίδης, Παν. Σταυρόπουλος, Ἰωάν. Σπηλιόπουλος, Γεώργ. Στοιμάτης, Ἐμ. Σκορδῆλης, Γεώργ. Σμαρῆς, Χρ. Τσορ-

Ἰ.Παπαδημητρίου, Ἀρ. Παρωτῆς, Χατζηνικολάου, Κ. Παπαγεωργίου, Κων. Παπαδόπουλος, Ἰωάν. Προκοπίδης, Χρ. Πιπῆς, Γεώργ. Ράλλης, Κων. Ράλλης, Κων. Στεφανοπούλου, Χ. Σιανίδης, Παν. Σταυρόπουλος, Ἰωάν. Σπηλιόπουλος, Γεώργ. Στοιμάτης, Ἐμ. Σκορδῆλης, Γεώργ. Σμαρῆς, Χρ

ΑΥΡΩΣΕΙΣ ΕΚΤΟΠΙΣΕΩΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

Αρχίσσαμε στο προηγούμενο φύλλο την δημοσίευση αποφάσεων του Συμβουλίου Έπικρατείας, με τις οποίες άκυρώθηκαν διοικητικές εκτοπίσεις πολιτών, όπως το καθήγητο κ. Ι. Πεσμαζόγλου, του δικηγόρου κ. Σ. Πεπονή, του άκουμένου δικηγόρου κ. Κ. Αλαφάνου κ.ά.

Συνεχίζουμε την δημοσίευση με την παράθεση των επιχειρημάτων που ανέπτυξε εις το άκροατήριο του Συμβ. Έπικρατείας ο κ. Γ. Β. Μαγκάκης κατά την διεξαγωγή της υπόθεσας.

Σοβαρώτατος περιορισμός της προσωπικής ελευθερίας

Συνεχίζω ο κ. Γ. Β. Μαγκάκης ετόνισε, ότι η έκτόπιση αποτελεί μίαν από τας πλέον σοβαράς προσβολάς της συνταγματικής κατοχυρωμένης προσωπικής ελευθερίας των πολιτών.

Είχα την ευκαιρία — έπε — κύριοι, να γυνώσκω και εγώ προσωπικώς την πικράν του περιορισμού, όταν πρό τετραετίας, υπό τας γνωστές εις όμας συνθήκας, συναψθήν αιφνιδίως και μετέβην εις όρεινόν χωρίον της Μακεδονίας, όπου και παρέμεινα εν έκτοπιση επί μερικώς μηνάς. Άλλ' είναι κάτι που ήμποτε, υπό συνθήκας ως αι σημερινά, υπό καθεστώς ολοκληρωτικών, να συμβεί εις οιοδήποτε, ακόμη και εις όμας κύριοι Δικαστάι. Έντεθεν ακριβώς ανακύπτει ή ανάγκη των δικαστικών εγγυήσεων. Δέν νοείται, δέν είναι δυνατόν να νοηθή όμως, προβλέπον διοικητικήν έκτοπισιν, χωρίς να έξαρτά την πραγματοποίηση της από την εγγύησιν της κρίσεως της ανεξαρτήτου δικαστικής εξουσίας.

Δέν υπάρχει νομοδιόδικαλος, συνταγματικός, ό όποιος να μή είναι κατηγορηματικός επί του σημείου του. Όλοι σύμφωνοι: Άπό των έπειρημένων Νικολάου Σαρπόλου, Άλεξάνδρου Σβάλου και Χρήστου Σγουρίτσα, μέχρι των συγχρόνων, των νεότερων πανεπιστημιακών καθηγητών, των κ.κ. Γ. Γεωργιόπουλου, Άρ. Μάγου και Γ. Βλάχου. Σύμφωνος επί του σημείου αυτού και ό μακαρίτης Άλέξανδρος Βαμβέτσος. Την αντίληψιν αυτήν εξ άλλου άπηχόν και τὰ πρακτικά των συζητήσεων της Δ' αναθεωρητικής βουλής, αλλά και αυτά ακόμη τὰ πρακτικά των συζητήσεων του σημερινού ύπουργικού συμβουλίου του οποίου σχέδιον αυτού τουτου του τεθέντος εν ισχύ από του 1968 συνταγματικού κειμένου.

Τό Ν. Δ. 188/69 που καταργήθηκε

Αναφερόμενος πάντοτε εις τό θέμα των εγγυήσεων, ο κ. Γ. Β. Μαγκάκης ετόνισε ακόλουθος, ότι διά του νομοθετικού διατάγματος 188/69, το όποιον

προέβλεπε την τριμελή έκ δικαστικών λειτουργών επιτροπήν, προσεφέρθησαν εις τους έκτοπιζόμενους ώρισμένοι δικαστικοί εγγυήσεις, υπό την έννοιαν ότι επεστράφη, υπό τόν όρον της άνακλήσεως, ή μερική ή ή ολική άρσις της έκτοπίσεως των από 21 Άπριλιου 1967 έκτοπιθέντων, κατόπιν γνωματεύσεως της επιτροπής αυτής.

Ήσαν άραγε — έπεν αι εγγυήσεις αυτές έπαρκείς, ήσαν όσα άπητούντο, διά να καταστήσουν την διοικητικήν έκτόπισιν, την προβλεπομένην υπό του αναγκαστικού νόμου του 1935, θεμιτήν συμπεριλαμβανόμεν με τας συνταγματικές διατάξεις περί προσωπικής ελευθερίας; Βεβαίως όχι.

Και επιτρέψατέ μου — προσέθεσεν — επί του σημείου αυτού, εκ των όστέρων έστω, να έκφράσω παράπονον: Διότι τό νομοθετικόν διάταγμα μόνον τρεις μηνάς μετά την πραγματοποίησης της έκτοπίσεως όπγηε τόν έκτοπιζόμενον εις την δικαιοδοσίαν της επιτροπής των δικαστικών λειτουργών, μή παρέχον την ευχέρειαν άμέσου προσφυγής εις αυτήν του πληρομένου εκ του μέτρου.

Έν πάση όμως περιπτώσει, τό δικαστήριον σάς έκρινεν, ότι τό νομοθετικόν διάταγμα τουτο προσέφερεν εις την διοικητικήν έκτόπισιν κάποιον μανθόναν δικαστικών εγγυήσεων. Τώρα όμως; Πέρουσι τόν Μάτιον, όταν έδωκε έκτοπισιν οι έντολές μου; Δέν ύπήρχε πλέον, τότε, ούτε καν αυτό τό νομοθετικόν διάταγμα 188/1969. Είχε καταργηθή πρό ενός μηνός. Είχεν έκλείψει πάσα δικαστική εγγύησις και ή έκτόπις του πολίτου άνηκεν εις την ανεξέλεγκτον κρίσιν της Διοικήσεως.

Προφανές έπομένως είναι — συνεπέρανεν ό ομιλητής — ότι αι προσβαλλόμεναι πράξεις του παρελθόντος Ματιου περί έκτοπίσεως άντεδίδον, ως έδόχθη και ή εισήγησις, εις τας περί προσωπικής ελευθερίας συνταγματικές διατάξεις. Έξ άλλου — ύπεστηρίζεν — ό αναγκαστικός νόμος του 1935 έπρεπε να είχε θεωρηθή άνάκληρον τό λάχιστον από της θέσεως εν ισχύι του έπακολουθήσαντος συντάγματος του 1952, που προέβλεπε (άρθρον 105) την κατάργησιν κάθε νόμου ή διατάγματος αντίβαινόντος εις αυτό, εν προκειμένω εις τας περί προσωπικής ελευθερίας διατάξεις του. Άνάλογος δέ πρόβλεψις ύπάρχει και εις τό ισχύον Σύνταγμα (άρθρον 136).

Σύλληψη χωρίς έντολμα κι' άκρόασιν

Ακόλουθος ο κ. Γ. Β. Μαγκάκης έθεσε τό ζήτημα της συλλήψεως των έκτοπιθέντων άνευ ήτιολογημένου δικαστικού εντάλματος, ως άπαίει τό άρθρον 10 του ισχύοντος και τό άρθρον 5 του προέσσαντος Συντάγματος.

Γνωρίζω την νομολογίαν σάς — έπεν. Με άπορά άλλωστε και προσωπικός. Διά της ύπ' αριθμ. 1534/71 αποφάσεως σάς, έκδοθείσης επί της ιδιικής μου αίτήσεως άκυρώσεως κατά της επιβληθείσης εις έμέ, πρό τετραετίας, έκτοπίσεως, εδόθητε ότι αυτό αι προστατευτικά της προσωπικής ελευθερίας συνταγματικά διατά-

ξεις καταλαμβάνουν μόνον τας περιπτώσεις διώξεως διά την τέλεσιν ποινικών αδικημάτων εξ άποριμής των όποιών ό θράστης ύπάγεται εις την δικαιοδοσίαν ποινικού δικαστού.

Είναι όμως τουτο όρθόν; Μόνον των κλεπτών και των άπατεώνων την προστατεύει ό συνταγματικός νομοθέτης; Όστε παραμένει άδιάφορος ό συνταγματικός νομοθέτης, προκειμένου περί της προσωπικής ελευθερίας όλων των άλλων πολιτών, καθηγητών πανεπιστημίων, δικηγόρων, επιστημόνων, έπαγγελματιών, οι όποιοι δέν παρέδωκαν τόν ποινικόν νόμον, άλλ' άπλώς αντίτιθενται εις μίαν πολιτικήν κατάστασιν;

Άλλά και πέραν αυτού — προσέθεσεν ό ομιλητής — έχετε δεχθή και διακηρύξει: URBI ET ORBI, ότι διά τό παραμικρόν δυσμενές μέτρον, που επιβάλλεται εις βάρος ενός πολίτου, απαιτείται να δίδεται εις αυτόν προηγούμενος ή ευχέρεια της παροχής ε-

ξηγήσεων, ή δυνατότης της προηγούμενης άκροάσεως. Και έχει συνυφανθή ή αντίληψις αυτή πρός αυτήν ταύτην την έννοιαν του κράτους δικαίου. Είς την περίπτωσιν της έκτοπίσεως εθιμοτυπώμεθα πρό ενός κατ' έσχον δυνάμει, θά έλεγαν σχεδόν έξοντικώς μέτρον, τό όποτον μάλιστα, αυτός ό ύιος ό έπαρκοσθείς νόμος του 1935 χαρακτηρίζε ως ποινικήν. Είναι επιτρεπτόν να θεωρησώμεν ότι ήμποτε να επιβάλλεται ή ποινή αυτή της έκτοπίσεως, χωρίς να διδοίται προηγούμενος εις τούς πληροσώμενους ή δυνατότης αντιμετοπίσεως της κατηγορίας;

Η αίτιολογία της έκτοπίσεως

Ό κ. Γ. Β. Μαγκάκης έθιξε τέλος τό ζήτημα της αίτιολογίας των περί έκτοπίσεως αποφάσεων, διά την όποιον ή εισήγησις ύπεστήριξε ότι άνάγεται εις την ουσιοστικήν κρίσιν της διοικήσεως, μή ύποκειμένην εις τόν έλεγχον του Συμβουλίου της Έπικρατείας. Ό ομιλητής επεσήμανε, ότι επί του σημείου αυτού διαπιστοῦται κάποια ταλάντευσις της νομολογίας του άνωτάτου διοικητικού δικαστηρίου, δεδομένου, ως είνε, ότι ή ιδική του έκτόπις είχε άκυρωθή διά της μνησθείσης ήδη ύπ' αριθμ. 1534/71 αποφάσεως, ακριβώς ως άνατιολογήτως.

Είναι δυνατόν — παρετήρησε — να δεχθώμεν, ότι άποτελεί «ταμπό», κείμενον εκτός παντός ελέγχου, τό κάθε χρετί που συνέταξεν ή άστυνομική αρχή και έτέθη εις τόν φακέλλον των έκτοπιθέντων πολιτών; Είναι δυνατόν να γίνη δεκτόν, ότι ήμποτε να γράφη, ότι θέλει ή ΓΔΕΑ ή όποιαδήποτε άλλη αρχή και τό γραφέν ν' άποτελή έξόφλητον, τό όποτον σεις, οι φυσικοί Δικαστάι, δέν θά δύνασθε να ελέγξετε; Τί άλλο θ' άποτελούσε ή άποδοχή της αντίληψεως αυτής, παρά έκφρασιν της γνωστής νοστορίας «τόν τύλιξαν σέ μιά κόλλα χαρτί»;

Είς τας συγκεκριμένες περιπτώσεις των έντολέων μου και αι εξ άποφάσεως περί έκτοπίσεως είναι άνατιολογήτοι. Θά τό διαπιστώσετε και σεις από την μελέτην των φακέλλων. Διά

να μή σάς κουράσω θά περιορισθώ, ένδεικτικώς, εις την αίτιολογίαν της έκτοπίσεως του καθηγητού κ. Ι. Πεσμαζόγλου.

Ένδεικτική περίπτωση

• Αναφέρει τό σχετικόν δελτίον της Γ.Δ.Ε.Α., ότι ό κ. Καθηγητής έδηλώσε πρός την γαλλικήν εφημερίδα «Μόντε», ότι είναι άντίθετος πρός τό έν Έλλάδι καθεστώς. Άλλ' είναι αυτός λόγος έκτοπίσεως; Άν είναι, τότε θά έπρεπε να έκτοπισθόν τοιάχιστον τά 4)5 του ελληνικού λαού.

• Αναφέρει επίσης, ότι όμιλών ό κ. Ι. Πεσμαζόγλου πρός τούς μαθητάς του, τούς συνέστησε να μή διδούν πίστιν εις εφημέριους καταστάσεις, αλλά μόνον εις άμετάβλητα ιδανικά και ιστορικά αληθείας. Είναι αυτός λόγος έκτοπίσεως;

• Αναφέρει άκόσμως, ότι έδήλωσεν ότι τυχόν άποσποχή της Ελλάδος από την ΕΟΚ θ' άποθή εις βάρος της οικονομίας της χώρας. Άλλά τί άλλο γράφουν όσοι άσχολούνται με τὰ οικονομικά θέματα πολιτικού, οικονομολόγοι ή δημοσιογράφοι;

• Αναφέρει τέλος τό δελτίον, ότι ό κ. Ι. Πεσμαζόγλου, «επανάησε» την ίδρυσιν της Έταιρείας Μελέτης Ελληνικών Προβλημάτων. Ένδο είναι γνωστόν ότι ό κ. καθηγητής δέν ύπήρχε καν ίδρυτικόν μέλος της Έταιρείας αυτής.

Ίδού λοιπόν — κατέληξεν ό κ. Γ. Β. Μαγκάκης — ότι είναι αναγκαστικό έ έλεγχος της αίτιολογίας των περί έκτοπίσεως αποφάσεων της διοικήσεως. Και δι' αυτό σάς άπευθόμην έκκλησιν να επνεόσθε εις την παλαιότεραν νομολογίαν σάς επί του θέματος».

Η άπόφασις γιά τόν Κ. Γ. Β. Μαγκάκη

Πράγματι, ή ύπ' αριθμόν 1534/1971 άπόφασις της όλομελείας του Συμβουλίου της Έπικρατείας, που είχε έκδοθή επί της αίτήσεως άκυρώσεως του ίδιου του κ. Γ. Β. Μαγκάκη κατά της έκτοπίσεως που του επέβαλε τό 1969 ή διοίκηση, γιά ένα χρόνο, στό Πεντάλοφο του Βοίου, είχε άκυρώσει την έκτόπιση «ως άνατιολογήτων».

«Επειδή εκ των άνωτέρω παρατεθειών διατάξεων, κατ' έφαρμογήν των όποιων εξεδόθησαν αι προσβαλλόμεναι αποφάσεις, δέν προκύπτει ότι επιβάλλεται ή έν τή σήματι αυτών αίτιολογία ως οσούδης και επί ποινή άκυρώσεως τασσόμενος τύπος. Πλην όμως αι πράξεις αυτές, ως άποφάσεις εις περιορισμόν της προσωπικής ελευθερίας, τυχάνουσιν ως εκ της φύσεως των αίτιολογημάτων έν τή έννοια ότι άν αυτές δέν περιέχουσιν έν τή σήματι αυτών αίτιολογίαν, απαιτείται πάντως εκ του οικείου φακέλλου να προκύπτουν τὰ δεδομένα, κατ' έκτίμησιν και αξιολόγησιν των όποιων οι έκδόντες ταύτας ύπουργοί ήχησαν εις τήν κρίσιν περί της συνδρομής των προϋ-

Παρακαλούμεν, Ζητήσате
τήν συνέχεια στή σελ. 29

Ό λαός γλεντά τό "Όχι του

Ό ελληνικός λαός, παρ' όλες τις άπειλές, την πλύση έγκεφάλου και τὰ «δεδομένα», δέν έχει χάσει την στωική του διάθεση και την δηκτικότητά του. Παράδειγμα τὰ πιο κάτω στιγμιότυπα.

1

Η ΣΚΗΝΗ σέ λεωφορείο στην Άθήνα. Μιά νόστιμη νερά έχει κεντημένο έναι «ΟΧΙ» στό φόρεμά της. Ένας κύριος, δείχνοντας τό σήμα, τή ρωτάει «Δέν λυπόσαστε τὰ νεάτα σας και τό έχετε κρεμάσει έτσι επδεικτικά;» «Ακριβώς έπειδή τὰ λυπάμαι τό φορώ» ήταν ή άπάντησις.

2

ΣΕ ΜΙΑ μικρή επαρχιακή πόλη ήθε να μιλήσει και να «διαφωτίσει» γιά τό μεγάλο «ναί» κάποιος έπίσημος. Ό τοιος συμβαίνει παντού, οι κάτοικοι προσεληθήσαν να παραστούν «προαιρετικά» στή συγκέντρωση. Την ώρα της όμιλίας όμως κηρύσσεται ένας άσχημος διαγνώσις, στην κηδεία του όποιου σέ άλλες περιπτώσεις θά είχαν πάει τό πολύ δέκα άνθρωποι. Οι πανέξυπνοι κάτοικοι της πόλεως, μόλις έμαθαν τό δυσάρεστο νέο, έτρεξαν όλοι να παρακολουθήσουν την νεκρώσιμη ύκολοσύνα και ύστερα συνώδισαν τόν νεκρό μέχρι του τάφου. Έτσι, άπουσίασαν «δικαιολογημένα» από την «προαιρετική» συγκέντρωση.

3

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ άπεσταλμένος της άμερικανικής εφημερίδας «Νύκταχρον Πόστ» πάναν κουνόταν με έναν όδηγό ταξί. Τώρα λοιπόν έχετε δικαίωμα να έπαλέξετε εκείνον που θέλετε να σάς κυβερνήσει. Και ό ταξίτζης: «πώς δεβαίω» μπορούμε να διαλέξουμε μεταξύ του Γεωργίου Παπα-

Χαρακτηριστικά
στιγμιότυπα

4

Τόν καιρό της «αυτοκρατορίας» και του παλατιοκρατικού έλεγε γνωστός Άθηναίος, σπής προσεκτικούς όμιλους ό άρχηγό και οι έπαιτείες των κομμάτων ήσυχούστω με τὰ σπουδία προβλήματα της χώρας. Τώρα οι μόνον έπαιτείες ύπουργοί μιλούν γιά την πλάτεια του χωριού που διαμώφωσαν, γιά την παράνομη όσση, γιά τούς νέους ύπονομους. Οι λίγοι που άσχολούνται με την πολιτεία μετάβολή άλληλογρον-θακοποιούνται μεταξύ τους. Έτσι, ό σημερινός κυβερνητικός εκπρόσωπος δηλώνει πως τό «όχι» δέν σημαίνει επαναφορά του καταργηθέντος προέξικιατικού πολιτεύματος, ενώ ό προκάτοχος του, ήδη ήμισπ-σμος διαφωτιστής, λέει στους Κρήτες πως τό «όχι», είναι ήφρος ύπερ της Βασιλείας. Και τούς δύο άντιστρατεύεται ό κυβερνητικός τύπος, που υιοθέτησε όσα άλλοτε έλεγε ή γνωστή γεροντοκόρη, και μιά άπειλει — χωρίς να ιδρώσει τό άρτί μας — με τό σύνταγμα τόν θεοκρασιμέ-

«...Ήφιος δει θέλεις. Άλλά πρώτα μέτρησε σωστά, τί θέλεις και γιάτί τό θέλεις...»

(Τού Β. Χριστοδούλου)

«Βροδινή» 9.7.73

5

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ που μένει μόνιμα στην Άθήνα έδω και τρία χρόνια, προσπαθώσ να πείσει Έλληνα φίλο του, ότι ή Άμερικανική κυβέρνηση έλάττει σέ ελευθερές εκλογές την άνοιξη του 1975. Και ό συνομιλητής του, άφού τόν άφησε να άναπτύξει την έπαιτεσιή μεταβολή άλληλογρον-θακοποιούνται μεταξύ τους. Έτσι, ό σημερινός κυβερνητικός εκπρόσωπος δηλώνει πως τό «όχι» δέν σημαίνει επαναφορά του καταργηθέντος προέξικιατικού πολιτεύματος, ενώ ό προκάτοχος του, ήδη ήμισπ-σμος διαφωτιστής, λέει στους Κρήτες πως τό «όχι», είναι ήφρος ύπερ της Βασιλείας. Και τούς δύο άντιστρατεύεται ό κυβερνητικός τύπος, που υιοθέτησε όσα άλλοτε έλεγε ή γνωστή γεροντοκόρη, και μιά άπειλει — χωρίς να ιδρώσει τό άρτί μας — με τό σύνταγμα τόν θεοκρασιμέ-

6

Κυβερνητικός παράγων ρωτάει ένα Κοινοτικό πύσοι θά ψηφίσουν «ναί» στην Κρήτη. «Όχιτε 10%». Μία κόμης πως οι Κρητικοί είναι Δημοκρατικοί? λέει ό παρώντας. «Δημοκρατές είναι, κοροϊδα δέν είναι», ήταν ή άπάντησις του έτοιμολογού Κοινοτικού.

Έκλεκτικές συγγένειες

Η ΕΛΛΑΣ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΤΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Οι άγώνες των στρατοκρατών της Ν. Άμερικής γιά την... Δημοκρατία (και αυτοί!) δέν πήγαν χαμένοι. Η σύγχρονη Έλλάδα έχει την τιμή να μεταφτευσή τις κατακτήσεις τους στην Εύρώπη! Ίδού μερικές...

Η «Προεδρική Δημοκρατία» είναι τό πολίτευμα όλων των δικτατορικών καθεστώτων της Νοτίου Άμερικής. Σ' αυτό προσέφυγε τώρα και τό δικό μας στρατιωτικό καθεστώς. Όχι φυσικά από άπλή σύμπτωση...

Όλες οι «Προεδρικές Δημοκρατίες» της Ν. Άμερικής έχουν Βουλή και Γερουσία. Καμιά όμως δέν καυχέται πως γιά τούτο είναι «Κοινοβουλευτική!» Γιατί ό πρόεδρος τους συγκεντρώνει στά χέρια του την έκτελεστική έξουσία και δέν είναι ύπεύθυνος στά Σώματα αυτά, που σχεδόν είναι διακοσμητικά.

Αντίθετα στην Προεδρική Δημοκρατία των Η. Π.Α. ό Πρόεδρος συγκεντρώνει στά χέρια του την έκτελεστική έξουσία. Τό Κογκρέσσο όμως (Γερουσία και Βουλή) άσκει την νομοθετική έξουσία και έλέγχει τόν Πρόεδρο. Η δική μας «Προεδρική Δημοκρατία» άποκαλείται και κοινοβουλευτική γιαντί έχει μία ψ ε υ τ ο θ ο υ λ ή, στην όποια θά είναι ύπεύθυνη μία μ ι ο σ κ υ θ ε ρ ν η σ η.

Και είναι ψευδοβουλή αυτή που θά άποκτήσουμε, άν έγκριθεί τό ψήφισμα και γίνουν ποτέ εκλογές, γιαντί ένα μέρος της θά διορίζεται άπ' ευθείας από τόν Πρόεδρο και δέν θά εκλέγεται από τόν Λαό. Θά άσκει δέ μόνον τμήμα της νομοθετικής έξουσίας. Τά θέματα της Έξωτερικής Πολιτικής, της Έθνικής Άμύνης και της Δημοσίας Τάξεως θά έξω από τις άρμοδιότητές της.

Θάνα δέ μουσικώδηση αυτή που θάχουμε άν έγκριθεί τό ψήφισμα γιαντί τά ύπουργεία Έξωτερικών, Έθνικής Άμύνης και Δημοσίας Τάξεως θά τά κατέχουν άνθρωποι που θά διορίζονται άπ' ευθείας από τόν Πρόεδρο.

Θάχουμε έπομένως Βουλή και Κυβέρνηση μόνο στ' όνομα. Και ό Πρόεδρος θάνα μονοκράτορας... Στην Νότιο Άμερική έχουμε στίς εκλογές τόν CANDIDATO UNICO, τόν μοναδικό ύποψήφιο. Έτσι καλή ώρα κι' έδω! Ένας είναι ό ύποψήφιος. «Δεδομένος»...

Στην Νότιο Άμερική ή λέξη «Επανάσταση» (LA REVOLUTION) έχει μωποηθεί. Τά πραξικοπήματα των στρατηγών (CJARETELAI) διαδέχονται τό ένα τό άλλο. Η επανάσταση όμως μένει μία και ίδιαιότητα... Έτσι κι' έδω έχουμε την επανάσταση της 21ης Άπριλίου. Τώρα της 1ης Ιουνίου. Και έχει ό Υψιστος. Άλλά πάντα την «Επανάσταση!» Σ' όλες τις οργανωμένες πολιτείες κάθε λαϊκή επανάσταση ή ακόμα και κάθε στρατιωτικό πραξικόπημα που επιβάλλεται, δημιουργεί δικαίον. Με τό σύνταγμα όμως, που τελικά υιοθετεί, αυτόδεσμεύεται να σεβάσθι όρισμένους κανόνες δικαίου. Άν δέν γινόταν αυτό θά ήπρηξε προφανώς χάος...

Στή Ν. Άμερική, όμως, ξεπέρασαν αυτές τις... καθυστερημένες άντιλήψεις. Έκει έχουμε κατάσταση μόνιμης «συνταγματικής έκκρεμότητας» την όποιαν οι θεωρητικοί των καθεστώτων αυτών διασπάζουν σάν τή μεγάλη συμβολή τους στην πολιτική οργάνωση της εποχής μας. Τά «συντάγματα» που ψηφίζονται, εφαρμόζονται μερικά ή ολικά στο χρόνο συμφέρει την Χούντα, που είναι στην έξουσία.

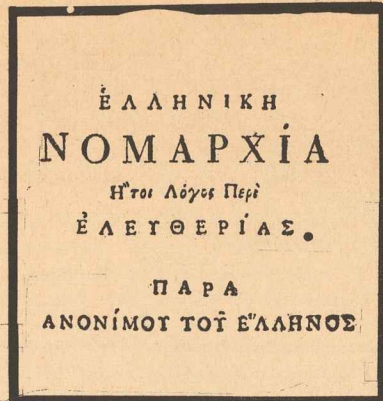
Έτσι και στόν τόπο μας! Στά 1968 είχαμε τό πρώτο επαναστατικό σύνταγμα. Ήταν τό πιο σύγχρονο και τό πιο δημοκρατικό στόν κόσμο. Βέβαια ποτέ δέν εφαρμόστηκε, παρά τά 930ο που ήπρη στο δημοψήφισμα.

Τώρα θά έχουμε δεύτερο σύνταγμα. Της Προεδρικής Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας Δυτικού Τύπου. Πότε και πόσο θά εφαρμόσθι δέν τό ξέρουμε. Σίγουρο, όμως, είναι ότι ή πρώτη «Βουλή» θά κατασκευάσει ένα άλλο, γιαντί θάνα άναθεωρητική. Κι' έπειτα, με την εύκολία που θεοπίζεται να γίνονται οι μελλοντικές άναθεωρήσεις, θάχουμε και τέταρτο και πέμπτο... Θάχουμε δηλαδή, κατάσταση μόνιμης «συνταγματικής έκκρεμότητας» Νοτιο-αμερικανικού Τύπου. ΖΗΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ

ΉΤΟΙ

Λόγος περί
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Συνεχίζουμε κατωτέρω
την δημοσίευσιν
ἀποσπασμάτων ἀπὸ τὴν
'Ελληνικὴ Νομαρχία, ἔργον
'Ανωνύμου "Ελληνος",
ἀπὸ τὰ διαρκέστερα κείμενα
τῆς περιόδου
τοῦ «'Ελληνικοῦ διαφορισμοῦ»,
κείμενα πὺν μαζὶ μὲ τοῦ
Ρήγα Φεραίου προετοίμασαν
τὴν ἀνάστασιν τοῦ ὑπόδουλου Γένους.
Πέρα ἀπὸ τὶς σαφεῖς
καὶ βαθύτατες παρατηρήσεις
προβάλλει ἐπιδημητικὴ ἡ προτροπὴ
τοῦ ἀνωνύμου συγγραφέα:
«Στοχάσων καὶ ἀρκεί».

Ὅθεν, εἶναι φανερόν, ὅτι ἕνας ἐνάρκτος ὑπὸ τῆς δουλείας πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ πάσχει, καὶ ἔξακολουθῶς, ὅποιος δὲν πάσχει ὑπὸ τῆς δουλείας, δὲν εἶναι ἐνάρκτος.

Καλὸν ἦβελεν ἦτον, ὦ Ἕλληνας, ἂν οἱ ἐνάρκτοι τῆς Ἑλλάδος δὲν ἤθελον ὑποφέρει, ἀλλὰ, κἀμνοντας τὸ χρέος τῶν, ἤθελον ὠφελῆσαι τοὺς ἄλλους καὶ τὸν ἑαυτὸν τους. Πλὴν αὐτοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ θεωρηθῇ, ἔως ὅπου ἡ Ἑλλάς εὐρίσκεται ὑπὸ τυραννίας. Ἄς ὑποφέρωσι λοιπὸν ὡς φιλογενεῖς καὶ φιλελευθεροί, καὶ ἅς μάθωσιν ὅτι, ὅποιοι ἡμπαρῶντας νὰ ὠφελῇσι περισσότερο, ὠφέλει ὀλιγώτερον, δὲν εἶναι ἐνάρκτος. (Γ, 39 - 40).

Δὲν εἶναι δύσκολον εἰς ἕνα καλὸν ἄνθρωπον νὰ κάμῃ ἐν καλὸν ἔργον τόσο, ὅσον εἶναι δύσκολον νὰ τὸ κάμῃ καλῶς καὶ καθῶς πρέπει. (Γ, 41).

Ἡ εὐεργεσία εἶναι ἀναντιρρήτως τὸ χρηστότερον ἔργον ἐνὸς ἐνάρκτου πλουσίου, ἀλλὰ, ἀγαπητοὶ μου Ἕλληνας, ὅποιον ὄφελος προξενεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας τὴν ἀμέλειαν; Ἄν μέχρι τοῦδε τοὺς ὠφελῆσαι, φεῖ! τὴν αὐτὴν τὸν χρηστὸν ἔργον, ἂν τις νὰ ὠφελῇσι, θάλαπτε, καὶ ἄλλο δὲν προξενεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, εἰμὴ μόνον μίαν ἐπιζήμιον παρηγορίαν καὶ τοὺς κἀμνει νὰ μένουν πάντοτε ἀκίνητοι ὑπὸ τῆς τυραννίας. Οἱ χρεῖαν ἔχοντες, ἀφοῦ εὐεργετηθῶν, ὑποφέρουν περισσώτερον, καὶ ὅσον περισσώτερον εὐεργετοῦνται, τόσο ὀλιγώτερον τοὺς θαυροῖναι ἡ τυραννία. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐν καλόν, ὅπου γίνεται εἰς τόπον ἐνὸς μεγαλυτέρου καλοῦ, προξενεῖ τὸ χειρότερον κακόν, ὅπου ἡμπαροῦσε νὰ προξενήσῃ τῆς Ἑλλάδος. (Γ, 42).

Ἄλλὰ πῶς, ἴσως τινὰς ἤθελεν εἰπεῖ, εἶναι δυνατόν ἐν χρηστὸν ἔργον νὰ ὁλῶν; Ἐ, ἀγαπητοί, δὲν εἶναι τὸ ἔργον, ὅπου προξενεῖ τὴν Ζημίαν, ἀλλ' ἡ περιστάσις. Ὁ εὐεργέτης, ἐν ὅσῳ εὐεργετῇ, νομίζει πῶς κἀμνει ὅσον πρέπει, καὶ μένει ὑπὸ τῆς δουλείας. Τὰ χρηστὰ ἔργα πρέπει νὰ τὰ κάμῃ τινὰς ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, καὶ ὅχι ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν, διότι αἱ περιστάσεις πολλὰκις ἀντρέπουναι τὸ καλὸν εἰς κακόν. (Γ, 42α).

Τὶ στοχάζεσθε, ἀδελφοί μου Ἕλληνας, διὰ τοὺς ὀλιγενεῖς μας, ὅπου πόρρω τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκονται; Ἰσως πού σὰς συγκλαίουσιν; Ἰσως πού προσπαθοῦσι νὰ φωτισθῶσι τὸ γένος μας; Πιστεύετε, ἴσως, πῶς πραγματοποιεῖται μὲ σκρόφιν νὰ θυσιασθῶσιν ἐπεὶ τὰ κέρδη τῶν διὰ τὴν ὑπαρίστην τῆς πατρίδος τῶν; Ὡ, πόσον λανθάνετε, ἂν οὕτως νομίζετε!

Οἱ περισσώτεροι ἀπὸ αὐτοὺς οὐτε κἀν σὰς ἐνθυμῶνται, οὐτε κἀν ἐρωτοῦσι, ἂν ἡ Ἑλλάς ὑπάρχῃ πλέον. Ἡ πατρίς αὐτῶν εἶναι καμμία πόρνη, ὁ στοχασμός τῶν εἶναι οἱ τρυφεροὶ, ἡ δὲ ἀντιπροσώπῃ τῶν οὐσιαιτῶν εἰς ὅτι ἄλλο ἡμπαροῦσε νὰ στοχασθῇ, καὶ ὅχι πότε διὰ τὴν δυστυχίαν τῆς πατρίδος.

Καὶ τότε δὲν τοὺς μέλει διὰ τὴν πατρίδα μας, ὥστε ὅπου οἱ περισσώτεροι προσπαθοῦσι μὲ κάθε κόπον νὰ μιμηθῶσιν τὴν κακοήθειαν τῶν ὀλιγενῶν, διὰ νὰ μὴν γνωρίζωσιν ὅτι εἶναι Ἕλληνας. Καὶ ἂν ἦτον τρόπος νὰ ἀλλάξουν πατρίδα, ἤθελον ἀγοράσαι μίαν ξένην μ' ἕνα ὀφθαλμὸν τους. Ὡ ἀλήθειες ἐχθροὶ καὶ χειρότεροι ἀπὸ τοὺς ἰδίους Ὀθωμανοὺς τυράννοι τῆς Ἑλλάδος! Ὡ ἐντροπὴ τοῦ γένους μας καὶ θανατηφόρος πλὴν τῆς πατρίδος!

Δὲν ἡμπαροῦτε, ὦ Ἕλληνας, νὰ καταλάβετε ὅσον πρέπει τὴν οὐτιδανότητα τῆς ψυχῆς μερικῶν, μάλιστα τῶν ὄσων διὰ κλοπῆς καὶ πολλῶν χρόνων κλοκείας ἀπόκτησαν πολλὰ χρήματα. Ὡ θεέ μου, πόσα εὐλογήματα ἐκφέρουσι παντοῖα ἀπὸ τὰ στόματά των, ὄντες ὀλίγους κόρακες, ἐνδυμένοι μὲ τὰ πτερὰ τοῦ παγώνιου.

Εὐθύς, λοιπόν, ὅπου κερδίσωσι χρήματα, χωρὶς νὰ ἀλλάξωσιν ἰδέας, πίπτουσι εἰς τὴν λάσπην τῆς ἀσωτείας καὶ κυλιντοῖσι μέχρι θανάτου ὡς οἱ χοῖροι. Ἡ κακοήθεια, ὅπου κυριεύει τοὺς ὀλιγενεῖς, εὐθύς τοὺς παραστίνει εὐρύχωρον ὁδὸν εἰς τὴν ἀπώλειάν τους, ἐν ἡ μένουσι μὲ ἄκραν ὀδυσσέειαν τε καὶ ἀναισχυντίαν. Πού πατρίς! Πού Ἑλλάς δι' αὐτοὺς! Αὐτοὶ δὲν γνωρίζουν παρὰ τὴν κατοικίαν τῆς παλλακίδος τῶν, καὶ τὴν Ἑλλάδα ἴσως τὴν νομίζουσι ἀνέμεσα εἰς τὰ νησιά τῆς Ἰνδίας. Ἄν κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς καλαμπάνῃ τὴν γλῶσσάν τὴν ὀλιγενεῖς, τότε ἀναγινώσκει μὲ εὐχαρίστησιν τὰ δράματα τοῦ θεάτρου, ἢ, διὰ νὰ εἰπῶ καλύτερα, τὰ ποιήματα χωρὶς νόημα, ἀλλὰ τὸν Πλούταρχον καὶ τὸν Ξενοφῶνα ἴσως τοὺς νομίζουσι Ἀμερικανούς.

Τρέχουσι μὲ κάθε ταχύτητα εἰς τὸ θέατρον, νὰ ἀκούσῃσι τὸ τραγῳδῶν μῦθον γυναικός, ἢ ἐνὸς ἄνδρος, ἢ ἄλλου τινὸς ἐννοῦχου, καὶ τοὺς ἐφημιζοῦσι — ἀλλ' ὅποιοι τοὺς διηγῇ τὰ δάσσανα τῆς πατρίδος, εἶναι τὸ ἴδιον ὥσων νὰ τοὺς ἔδερνε, καὶ φεύγουσι παράυθα. Στέκονται μὲ ἄκραν ὑπομονήν, καὶ πολλὰκις χωρὶς εὐχαρίστησιν, νὰ θεωρῶσι τοὺς χορούς εἰς τὸ θέατρον καὶ τὰ ἀγάλματα τῆς ἀσωτείας τριγύρωθεν, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξεδύσωσιν μίαν ὥραν εἰς ἀνάγνωσιν τῆς πατρικῆς μας ἱστορίας. Καὶ οὕτως κεκαυμένοι, εἰς τρόπον, ὅπου καθίστανται ἴδιοι ἀμνηστικοί. Ἀφανίζουσι τὴν ὑγίειαν τῶν μὲ τὴν ἀκρασίαν, φθείρουσι τὰ ἥδη τῶν μὲ τὴν ἀσωτείαν, καὶ γίνονται ὄντως χοῖροι, καὶ χειρότεροι ἀκόμη. (Δ, 65 - 70).

Ἰσως, τέλος πάντων, προσμένετε νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἐλευθερίαν κανένας ἀπὸ τοὺς ὀλιγενεῖς δυνατόν; Ὡ θεέ μου! Ἐως πότε, ὦ Ἕλληνας, νὰ πλανώμεθα τόσο ἀστοχάστως; Ἐως πότε, ὦ Ἕλληνας; Διὰ τὴν μὴν στρέψωμεν καὶ μίαν φοράν τοὺς ὀφθαλμούς μας εἰς τὰ ἀπελθόντα, διὰ νὰ καταλάβωμεν εὐκολώτερα καὶ τὰ μέλλοντα; Ποῖος ἀγνοεῖ, ὅτι ὁ κύριος στοχασμός τῶν ὀλιγενῶν δυναστῶν εἶναι εἰς τὸ νὰ προσπαθῶσιν νὰ κάμουν τὸ ἴδιον τῶν ὀφελῶν μὲ τὴν Ζημίαν τῶν ἄλλων;

Καὶ ποῖος στοχαστικός ἄνθρωπος ἡμπαροῖ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὅποιος ἀπὸ τοὺς ὀλιγενεῖς δυνατόν ἤθελε κατατροπώσει τὸν ὀθωμανόν, ἤθελε μᾶς ἀφῆσαι ἐλευθέρους; Ὡ, ἀπάτῃ ἐπιζήμιος! Μὴν εἰσθε, ἀδελφοί μου, τόσο ἐυκολόηστοι. Ἀναγινώσσετε τὴν ἱστορίαν καὶ μάθετε, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἔτασαν τῶν Ἑλῶν καὶ διαυδέντευσιν καὶ ἐλευθερίαν, ἀλλ' ἀφοῦ ἐμῆλκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εὐθύς τὴν ἐκράνουν ἐπαρχίαν τους. Ἰδετε καὶ τὰ τῶριν παραδείγματα, ὅπου ἡ πολυποικίλος οὐροὶ τῆς γαλλικῆς στάσεως μᾶς παραστίνει. Ὁ δυναστὴς τῶν μὲ ταῖσμα μεγάλα καὶ μὲ τοιαῦτα μέσα, ἀπῆλθεν ὅσα κατὰ τὸ παρὸν ἔχει, καὶ πᾶς ἐοῖσι νομίζετε νὰ σὰς δοθῇ ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τοὺς ὀλιγενεῖς; Πῶς νὰ μὴν εἰπῇ τινὰς, ὅτι ἐνδρεῖσεθε ἔξωθεν; Καὶ εἰς τί, παρακαλῶ σας, θεμελιώνετε τὰς ἐλπίδας σας; Εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὀλιγενῶν δυναστῶν ἴσως; Ἐπιζετε νὰ κινήσῃτε εἰς σπλάγχχνος ἐκεῖνοι διὰ τὰς δυστυχίας τὰς ἰδικὰς μας;

...Δὲν ἤξευρετε, ὅτι οἱ Ἕλληνας μισοῦνται δοῦ-

Ὡ Ἕλληνας, μάθετέ το διὰ πάντοτε:

Τὰ ἄρματα τῆς Δικαιοσύνης εἶναι ἀνίκητα!

(Ε. 33)

λοι, ἐπεὶδὴ ἤθελε τοὺς φθονήσαι ἐλευθέρους κάθε μεγάλης δυναστείας ἀπὸ τῆς παρούσας τῶν ὀλιγενῶν; Ἀλλὰ, τέλος πάντων, ὑποθέτοντας κανένα ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δυνατόν ὀλιγώσων φιλέλληνα, δὲν ἤξευρετε, ὅτι μόνος του δὲν ἡμπαροῖ νὰ κάμῃ τὸ οὐδέν, καὶ ὅτι οἱ ἐπίτροποί του ἢ εἶναι ἐχθροὶ μας, ἢ εἶναι ἀδιάφοροι ἢ, τέλος πάντων, ὁσῶτοι καὶ διεφθαρμένοι τὰ ἦθη; Τὶ στοχάζεσθε, τέλος πάντων, ἂν ἡ Ἑλλάς ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν ὀθωμανικὸν ζυγὸν διὰ χειρὸς ἄλλου δυνατόν, νὰ γίνῃ ἀληθῶς εὐτυχής; Ὡ ἀλήθεια, ἀλήθεια! Διὰ τὴν δὲν ἀπομακρύνει τοιαύτην ἀπάτην ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας; Διὰ τὴν δὲ τοὺς μανθάνει, ὅτι ὅσοι παθῶσιν εἰς θρόνον εἶναι ὄλοι τύραννοι;

Διὰ τὴν δὲ τοὺς ἀδελφούς μου, νὰ θέλωμεν νὰ ἀλλάξωμεν κύριον, ὅταν μόνον μας ἡμποροῦμεν νὰ ἐλευθερωθῶμεν; Νομίζετε νὰ εἶναι ἐλαφρότερος ὁ ζυγὸς μᾶς ξένης δυναστείας; Δὲν στοχάζεσθε, ὅτι πάλιν ζυγὸς εἶναι; Στρέψατε τὰ ὦτα σας καὶ τοὺς ὀφθαλμούς σας εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀκούσατε τοὺς γογγυσμούς τῆς, καὶ ἴσατε τὰ δάκρυά τῆς, διὰ νὰ καταλάβετε τί θέλει νὰ εἰπῇ ἐλευθερώσας ἀπὸ ἔθνους. Καταδέχεσθε ἐσεῖς νὰ ὁμολογῆτε χρεώσιν ὀλιγενῶν τῆς ἐλευθερώσεώς σας; Μὴ, λοιπόν, μὴ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, μὴ δεικνύετε τόσο παράφρονες εἰς τὸν ἀναγκαῖότερον σπλογοισμὸν, ἐσεῖς, ὅπου τόσο ἀψευδῶς προβλέπετε εἰς τὰς ἐμπορικὰς σας ἐπιχειρήσεις τὸ μέλλον, καὶ ἀναγκάζονται οἱ ἴδιοι ὀλιγενεῖς, ὅπου μᾶς μισοῦσι, νὰ σὰς θαυμάζουσι. Μὴν ἀπατάσθε, καὶ μὴν τρέφετε καμμίαν ἀπὸ τὰς εἰρημένους ἐλπίδας, ἀλλὰ προβλέψατε τὸ πλὸν φανερόν ἀπὸ κάθε μέλλον, τὴν ἀναγκαίαν, λέγω, ἐπανόρθωσιν τοῦ γένους μας ὡς ἑαυτοῦ του, καὶ μὴν ἀργοπορήτε αὐτὴν μὲ τὴν ἀπουσίαν σας. (Δ, 94 - 97).

Ὅταν μία ἐπανάστασις ἔχει διὰ ὅρον καὶ τέλος τὴν ἐλευθερίαν, ὅταν, δηλαδὴ, ἡ ὑπόθεσις ἐγγίζει τοὺς περισσώτερους, πάντοτε εὐδοκμεῖ. (Ε, 30).

Ὡ Ἕλληνας, μάθετέ το διὰ πάντοτε, τὰ ἄρματα τῆς δικαιοσύνης εἶναι ἀνίκητα. (Ε, 33).

Τὸ ὀθωμανικὸν κράτος, πάλιν σὰς τὸ Ἐσολέγω, πρέπει νὰ πέσῃ ἐξ ἀποφάσεως, ἢ οὕτως, ἢ οὕτως. Ἀλλοίμονον λοιπόν εἰς τὸ γένος μας, ἐν κυριευσθῇ ἀπὸ ἑτερογενὲς βασιλείαν. Τότε οἱ Ἕλληνας δὲν θέλουν μένει πάλιν δοῦλοι, καὶ δοῦλοι ἴσως, πάλιν, ἀλευθέρῳ διὰ πολλοὺς αἰῶνας.

Διὰ τὴν ἀγάπην τῆς τιμῆς μας, στοχασθῆτε το μὲ προσοχήν. Μὴν σὰς πλανήσωσιν τὰ τοῖσματα τῶν ἐπιτρόπων καὶ ἀποστόλων τῶν ἔξωθεν βασιλείων. Αὐτοὶ εἶναι τόσοι σκλάβοι, καὶ διὰ νὰ μετριάσωσιν τὴν ἐντροπήν των, προσπαθοῦν νὰ αὐξήσωσιν τὸν ἀριθμὸν των. Αὐτοὶ δὲν προσκυνοῦσιν, εἰμὴ τὸν βασιλεῖα των καὶ τὸν χρυσόν. Μὴν στοχάζεσθε, ὦ ἀδελφοί μου, ὅτι κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς θέλει θυσιασθῇ καὶ χρυσὸν καὶ στρατιώτας, δι' ἀνὰ διώξῃ τὸν ὀθωμανόν καὶ νὰ μᾶς ἀφῇσι εἰς τὴν ἐλευθερίαν; Ὡ, κἀλλιον ἕνας σεισμός ἢ ἕνας κατακλυσμὸς νὰ μᾶς ἀφανίσῃ ὅλους τοὺς Ἕλληνας, παρὰ νὰ ὑποκύψωμεν πλέον εἰς ἔξωτον σκῆπτρον.

Διὰ τὴν ὡ Ἕλληνας ἀγαπητοί μου, νὰ προσμείνωμεν νὰ μᾶς δανεῖται ἄλλος ἐκεῖνος, ὅπου ἡμεῖς ἔχομεν; Χίλις φορὰς περισσώτερον αἶμα ἤθελεν ἐκχυθῇ, ἂν ἤθελεν εἰσελθεῖ ἔξωθεν σπᾶσι εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρὰ ἂν ἤθελαμεν ἐλευθερωθῇ μόνον μας. (Ε, 44 - 46).

Ἀπόψεις

ΟΥΔΕΙΣ ΦΟΒΟΣ

ΣΕ ΟΣΑ ζητήθηκαν γιὰ νὰ διεξαχθῇ τὸ δημοψήφισμα, ἐλευθερά καὶ ἀδιάβλητα, μᾶς ἀπαντήσανε μὲ τὴ σωτή. Καὶ μὲ τὴν περιφρόνηση. Τὴν περιφρόνηση ποὺ ἔχει πάντα ἡ ὀλιχὴ δύναμις ἀπέναντι στοῦ δίκαιου. Θὰ ἀκούμε τὴν Τηλέφωσιν καὶ τὸ Ραδιόφωνο νὰ ὑποστηρίξῃ τὴ θέση τῶν κρατούντων. Καὶ σ' ἐμᾶς δὲν θὰ δοθῇ τρόπος, ἢ τόπος, ἢ χρόνος νὰ ἀπαντήσωμε.

Διὰ τοὺς δὲν θὰ ὑπάρξῃ. Θὰ ὑπάρξῃ μονόλογος, ἐπίμονος, παραπλανητικὸς, πιεστικὸς, μονόλογος ψυχολογικῆς βίας.

Θὰ γίνονται συγκεντρώσεις καὶ θὰ ἐκφωνοῦνται λόγοι ἀπὸ ἱπουργοὺς, νομάρχας, δημάρχους, κοινοτάρχους, ἀπὸ στρατιωτικοὺς παντὸς βαθμοῦ καὶ πολιτὰς πάσης κατηγορίας, ὑπὲρ τῆς θέσεως τῶν κρατούντων. Τὰς τῆς ἀντιθέτου θέσεως δὲν θὰ ἐπιτραπῇ κανεὶς λόγος. Ὅτε αἰθουσα θὰ εἶναι δυνατόν ἀκινήτως νὰ διατεθῇ, οὔτε ἀνοικτὸς χώρος. Ἀναπολόγητοι θὰ μένουν ὅσοι δὲν θέλουν νὰ γίνωσιν ὑμνηταὶ τῶν κρατούντων.

Ἀλλὰ αὐτὰ δὲν εἶναι τὰ σπουδαιότερα. Τὸ σπουδαιότερον, τὸ πλέον ἐξοργιστικόν, εἶναι ὁ τρόπος πὺν ὀργανώνονται τὰ ἐκλογικὰ τμήματα καὶ ἡ διαλογή τῶν ψηφοδελτίων. Ὅλα γίνονται μὲ ἕνα σκοπόν. Νὰ μὴ ν ὑ π ἄ ρ ὀ ξ ῃ ἔ λ ε γ χ ο ς, νὰ μὴν ὑπάρχῃ εἰς τὸν χώρον τῆς ψηφοφορίας ἄνθρωπος διαφωνῶν πρὸς τοὺς κρατούντας, κανένας ἀντιπρόσωπος τοῦ ΟΧΙ, ὅπως τὸ 1946, κανένας ἐλεύθερος νὰ ἀντισταθῇ σὲ ὅσους θὰ θελήσωσιν νὰ παρανομήσωσιν.

Μὲ αὐτὴν τὴν προπαρασκευὴν βαδίζομεν πρὸς

τὸ δημοψήφισμα.

Κ α ἰ δ μ ω ς. Παρ' ὅσες αὐτὲς τὶς ἀνομί-ες, τὶς σκανδαλωδὲς μονόπλευρες ἐνέργειες, παρ' ὅλη τὴν φοβία καὶ τὴν πείση, ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἀντιδράσῃ.

Ὅλοι γνωρίζουν καὶ πρῶτοι οἱ κρατοῦντες, ὅτι ἂνω τοῦ 90% τῶν Ἑλλήνων ψηφοφόρων θέλουν νὰ ψηφίσουν ΟΧΙ. Ἄν δὲν τὸ ἐγνώριζαν αὐτοὶ δὲν θὰ μετρήσουν μεθόδους πὺν καθιστοῦν ἐκ προνομίου διαβλητὸν τὸ ἀποτέλεσμα. Τὶς μετρήχονται κατ' ἀνάγκην, διότι ἄλλως ξέρουν ὅτι θὰ χάσουν τὴν μάχην.

Τὸ ζήτημα εἶναι πόσο ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ψηφοφόρους θὰ μπορέσωσιν νὰ πραγματοποιήσωσιν τὴ θέλησιν τους. Πόσοι δὲν θὰ ὑποκλίνωσιν εἰς τὴν φοβίαν πὺν κατάρθωσαν οἱ κρατοῦντες νὰ ἐμπνεύσωσιν. Πόσοι θὰ δείξωσιν τὸ σθένος πὺν ἐπιβάλλουν οἱ περιστάσεις.

Ἀλλὰ ἂς μὴν ὑπερβάλλωμε. Βεβαίως ἀπειλὲς ἐκτοξεύονται. Βεβαίως ὁ μικροεπαγγελματίας φοβάται γιὰ τὸ μαγαζάκι του, ὁ ἀγρότης γιὰ τὸ δανειὸν του, ὁ ὑπάλληλος γιὰ τὴ θέση του. Αὐτὰ εἶναι ἀνθρώπινα. Ἄ λ λ ἂ π λ α ν ὦ ν - τ α ἰ. Φαντάζονται τὴν δύναμιν τῶν κρατούντων μεγαλιώτερον ἀπὸ ὅτι εἶναι Ἀπὸ τὶς ἀπειλὲς πὺν τοῦτο τὸ μῦθος ἐκτοξεύονται, τὶς πὺν πολὺς μετὰ τὸ δημοψήφισμα δὲν θὰ τὶς πραγματοποιήσωσιν, εἴτε διότι δὲν θὰ μποροῦσιν, εἴτε διότι δὲν θὰ τοὺς συμφέρῃ.

Ἐπομένως ἐπομένως ἐπὶ τὸν ψυχραῖμὸς σκεπτόμενος αὐτὲς τὶς ἀπειλὲς δὲν πρέπει νὰ τὶς λογαριάζῃ. Εἶναι τέχνασμα.

ΟΧΙ δημοῖοι

ὑπάλληλοι

ὡς δικαστικοί

ἀντιπρόσωποι

ΨΗΦΙΣΕ ΟΧΙ!

Ἡ 21 Ἀπριλίου ἐπέβαλε στὴν Ἑλλάδα 6 χρόνια σιωπῆς, θὰ δεσθῆς ἄλλα ὀκτώ μὲ τὴν δική σου ἔγκρισιν;

Τοῦ Κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Οἱ κρατοῦντες, ὅποιοιδήποτε ἀποτέλεσμα καὶ ἂν ἐξαγγείλουν, μετὰ τὸ δημοψήφισμα, θὰ ἔχουν διαπιστώσει, ἀκόμα μιὰ φορὰ, ὅτι στεροῦνται παντελῶς λαϊκοῦ ἐρεϊσματος. Καὶ θὰ εἶναι πολὺ προσεκτικοὶ στοὺν τρόπο πὺν θὰ πολιτευθοῦν. Τουλᾶσιν ἀπέναντι τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, τοῦ πολλοῦ λαοῦ, τοῦ μικροεπαγγελματίου, τοῦ ἀγρότου, τοῦ μικροῦπαλλήλου. Ἄν χτυπήσωσιν, θὰ χτυπήσωσιν κεφάλια.

Συμπέρασμα: Ἕλληνας ψηφοφόρος, νὰ ἀκούτε τὴν προταγάνδα πὺν σὰς γίνεται καὶ νὰ λέτε, ἂν σὰς τὸ ζητοῦν, καὶ εἰπῶτε. Εἶναι τόσο ἄβηλα ἡ ἐπιχειρηματολογία, εἶναι τόσο κραυγαλέα ἡ ψευτιά, ὥστε κανένας δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεασθῇ. Κανένας! Ὅλοι γελοῖοι. Ἐκτὸς ἴσως ἀπὸ μερικοὺς πὺν στοχαστικοὺς πὺν θλίβονται, γιὰ τὴν κατάντια μας.

Ἦσυχτοι, σιωπηροί, ἀποφασισμένοι, νὰ περιμένετε τὴν ἡμέρα τῆς ψηφοφορίας. Καὶ εἴτε σὰς κοιτάζωσιν μὲ στραβὸ μάτι οἱ ἐντὸς τοῦ τμήματος — εἴτε σὰς στεροῦσιν ἀπὸ τὴν δυνατότητα τῆς μυστικότητος, ὅπως ἔγινε στὰ χωριὰ τὰ 1968 — ἐσεῖς θὰ ΑΞΙΩΣΕΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΔΟΘΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ ΚΑΙ ΚΡΥΦΑ ΘΑ ΨΗΦΙΣΕΤΕ ΑΥΤΟ ΠΟΤ ΘΕΛΕΤΕ καὶ τὸ ἄλλο ψηφοδέλτιο θὰ τὸ ρίξετε ἢ θὰ τὸ κρύψετε ἔτσι ὥστε νὰ μὴν μποροῦσιν νὰ τὸ ἐλέγξωσιν τὰ ἐπὶ τοῦτῳ ἐπιλεγέντα μέλη τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐτοι θὰ ἐνεργήσετε ΟΛΟΙ. Καὶ ἂν ὅχι ὄλοι, οἱ πὺν πολλοί. Οἱ πὺν πολλοὶ τοῦ ΟΧΙ εἶναι δεκατάσιοι τῶν ὄλων μὲζι τοῦ ΝΑΙ.

Εἰς τὸν Τύπον — καὶ λαοῦμεθα θαυμάσια διότι εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὸ ἐπιστημόμεν — δημοσιεύονται πληροφορίες περὶ συγκεντρώσεων μὲ ὀμιλήτας δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ μάλιστα, ὅτυχως, ἐκπαιδευτικούς ἢ πληροφοριοῖ περὶ ἐνεργῶν ἀναμίξεως ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου χωρὶς, κατ' ὅσον γνωρίζωμεν, νὰ διωχθῇ ἔστω καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν.

Θέλωμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ κ. πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, μὴ καλωμένους, ἄλλωστε, ἐκ τοῦ νόμου καὶ ἐν ὅσῳ τῶν ἡδὲ διατυπωμένων ἐντολῶν ἀντιπρὸς τὸν κατὰ τὸν διορισμὸν δημοσίων ὑπαλλήλων ὡς ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς θὰ ὀρίσῃ ὡς δικαστικοὺς ἀντιπρὸς τὸν: α) δικαστὰς οἱ ὅποιοι λόγῳ καὶ τῶν δικαστικῶν διακοπῶν εἶναι ἀπηλλαγμένοι τοῦ θαυμάτου ὄντως φόρτου ἐργασίας των, β) γραμματεῖς δικαστηρίων καὶ γ) δικηγόροι. Θὰ εἶναι τοῦτο μιὰ πρόσθετος τροπὴ ἀποδείξει τῆς ἐλευθερίας τῶν ὑπαλλήλων παραδόντων τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, τεταγμένης ἐκ τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν προαίτιον τῶν ἀτομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐγγυήσεων περιφρονήσεως τῆς ἐλευθερίας ἐκδηλώσεως τοῦ φρονήματος των.

ΟΧΙ, στὸν ἔμπαιγμό

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 12)

δολοκληρωτικὴν κατάργησιν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας ἐπιδιώκει νὰ καταστήσῃ συνεργὸν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν μὲ τὸ προσεχές Δημοψήφισμα.

Οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς τὴν μακρὰν ἱστορίαν τοῦ "Ἐθνους μας καθεστὼς ἐπέδειξε τοιαύτην περιφρόνησιν πρὸς τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν ἢ ὅποια εἰς τὴν συνείδησιν ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τοῦ κύρους πάσης κρατικῆς ἐξουσίας.

Ὁ "Ἑλληνικὸς Λαὸς γνωρίζει ὅτι θὰ ἐπιχειρηθῇ νοθεῖα τῆς ψήφου τοῦ ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὸν φοβίζει διὰ ν' ἀλλάξῃ γνώμην.

Μὲ τὸ ΟΧΙ τοῦ ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς

θὰ διεξαγάγῃ εἰρηνικὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐλευθεριῶν του καὶ θὰ σφυρηλατήσῃ τὴν δημοκρατικὴν ἐνότητά, τὴν ὁποῖαν ἔχει ἀνάγκη σήμερα ἡ Χώρα μας διὰ ν' ἀποφύγῃ ἓνα ἐπικίνδυνον διχασμό.

Μὲ τὸ ΟΧΙ θὰ αἰσθάνεται πάντα ὑπερηφάνειαν ὅτι δὲν ἐκάμφθη ψυχικὰ καὶ ἐξετέλεσε τὸ καθήκον του ἀπέναντι τῆς Χώρας του καὶ τῶν μελλουσῶν γενεῶν.

Τὸ καθεστὼς ὀφείλει ν' ἀντιληφθῇ ὅτι ἔχασε τὴν μάχην. ΗΤΤΗΘΗ. Τὸ ΟΧΙ κατέστη Πανελληνιον Συνθήμα ἀπελευθερώσεως τῆς Χώρας ἀπὸ τὴν Δικτατορίαν.

ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ

Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Βουρδουμπᾶ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 12)

κοινωνίας ἐλευθέρων λαῶν. "Εχομεν συμμάχους πού δὲν ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πού τοὺς προσφέρουν αἱ ὅκται μας, τὰ λήμνια μας, τὰ κορμιά μας. Ἀλλὰ κυρίως προσδίδουν πρὸς τὴν ψυχὴν πού διαθέτομε. Καὶ ἡ

σημερινὴ ζωὴ δὲν στηρίζεται μόνον εἰς τὰ ὅπλα, δὲν στηρίζεται κἀν εἰς τὰ ὀπλα" στηρίζεται εἰς τὴν πίστιν τῶν λαῶν πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνθρωπότητος ὅπως ζῇ καὶ κινεῖται ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ.

ΟΧΙ λοιπὸν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν. Μὲ πλήρη τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ ΟΧΙ

τῶν καλῶν οὔτε ἀνατρέπεται, οὔτε ἀγνοεῖται.

"Ἐνα ΟΧΙ διὰτορον ὡς συμπύκνωμα τῶν πολλῶν ΟΧΙ πού θὰ δυνάμεθα νὰ ἀντιτάξωμεν καὶ πού παρέκκλινον πρὸ τοῦ ἐνός, τοῦ ἐπιβεβλημένου, τοῦ ἀναποτρέπτου πρὸς ἐκείνους πού τόσοον πιεστικὰ μᾶς ζητοῦν νὰ πούμε ΝΑΙ

προβάλλοντες τὸ χάος, τὴν Ζούγκλαν καὶ δὲν ἔρω τί ἄλλο.

"Ἐνα ΟΧΙ πολλοῖκόν τοῦ ὁποίου ἡ ἀνατροπὴ ἢ ἡ παρεμπόδις καὶ παράτολμος θὰ ἦτο καὶ "Ανανδρος.

Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ

Ἀκυρώσεις ἐκτοπίσεως πολιτῶν

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 26)

ποθέσεων τοῦ νόμου πρὸς ἐκδοσιν αὐτῶν.

"Ἦν προκειμένη, αἱ προσβαλλόμεναι ἀποφάσεις, ἀπὸ ἐπικαλούνται τὰ ὑπὸ τῶν "Υπουργιῶν ἀσφαλείας τεθέντα ὑπ' ὅσων τῶν ὑπουργῶν στοιχεῖα, διαλαμβάνουσι πρὸς δικαιολόγησιν τῆς ἐπιβολῆς τοῦ μέτρου τῆς ἐκτοπίσεως εἰς ἄλλος τοῦ αἰτούντος (Σ.Σ.: τοῦ κ. Γ. Β. Μαγκάκη), ὅτι οὗτος τοῦ τῶν ἐνεργειῶν του ἐν γένει, ἐπαφῶν καὶ ἐκδηλώσεών του ἀπεπειράθη νὰ προκαλέσῃ διατάραξιν τῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας τῆς χώρας, ἔτι δὲ νὰ διεγείρῃ καὶ ἑτέρα ἄτομα εἰς πράξεις ἀντιτιθεμένας εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους".

Ἐπανάληψη ἀπλῆ τῶν φράσεων τοῦ νόμου

"Ἡ τοιαύτη ὁμολογία ἀπλῆ ἐπανάληψις τῶν φράσεων τοῦ νόμου καὶ ἡ ἀπλῆ, ὡς ἀνωτέρω, ἐπικλήσις τῶν ὑπ' ὅσων τῶν ὑπουργῶν τεθέντων στοιχείων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς αἰτιολογία περιχομένη ἐν τῇ σήματι τῶν πράξεων καὶ δυναμένη νὰ ἀποτελέσῃ ἐπαρκῆ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἐρσιμα αὐτῶν.

Ἐξ ἄλλου, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐκ τοῦ φακέλλου δυναμένης νὰ συναχθῇ αἰτιολογίας, τὸ μόνον στοιχεῖον εἶναι τὰ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 113027241

53523)18.3.1970 ἐγγράφῳ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Τάξεως, ἀναφερόμενα, κατ' ὃ ἀ αἰτῶν, "παρὰ τοῦ θοῦμένου περιοδικῶς μετὰ τὴν 21.4.1967 ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων "Υπηρεσιῶν "Ασφαλείας, λόγῳ τῆς παροχρημένης ὑπόπτου μετ' ἁλλοδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν κομμουνιστῶν συναλλαγῆς καὶ δραστηριότητος, διεπιστώθη ὅτι ἐσθμεῖον ὑπόπτους ἐπαφῶν.

"Ὅτι: "Εἰδικότερον κατὰ τὸ δευτέρῳ τρίμηνον 1969, ἀνέπτυξεν οὗτος ἀσυνήθη καὶ ἐπικίνδυνον ἀνταρπετικὴν δραστηριότητα καὶ ἀπεπειράθη διὰ τῶν ἐνεργειῶν του ἐν γένει, ἐπαφῶν καὶ ἐκδηλώσεών των, αἰτίνες δὲν δύναται νὰ ἀνταρπεθῶν ἐν τῇ παρόντι περιπτώσει αἰτιολογικῶς, νὰ προκαλέσῃ διατάραξιν τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἡσυχίας τῆς χώρας, ἔτι δὲ νὰ διεγείρῃ καὶ ἑτέρα ἄτομα εἰς ἐνεργείας ἀντιτιθεμένας εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους".

Ἀναιτιολόγητοι καὶ ἀκυρωτέες

"Καὶ ὅτι ἡ περὶ ἐκτοπίσεως ἀποφασίς ἐστὶν ἐκτελεστικῶς εἰς ἀνταρπετικῶς τοῦτον ἐνεργείας στρεφόμενα κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας". Ἐὰ στοιχεῖα ὁμολογίας, ὡς κατὰ τὴν διαθεσίαν τῆς Διοικήσεως δὲν θὰ ἦτο δυνατόν ἀξιολογῆσαι διὰ τὴν

Ἀστυνομίας κ. Κυριάκου Σπυριδιούνη καὶ τῶν κ.κ. "Ιπποκράτη Σοθόδωρο κτηνιάτρον καὶ Σπυριδωνοῦ Ἀναστασιόδη μηχανικοῦ - ἐπιχειρηματίου (ἀριθ. ἀποφ. 415 ἕως 421/1972).

"Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' τῆς παραστάσεως, ὑπῆρξε καὶ μὴ ολόκληρη σειρά ἀπὸ ἀκυρωτικῶς ἀποφάσεις τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας μὲ διαφορετικὸ περιεχόμενον. Πρόκειται γιὰ τῆς περιπτώσεως πού ἡ διοίκησις, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πρώτου, τοῦ δευτέρου, κλπ. χρόνου τῆς ἐκτοπίσεως πολλῶν ἐξορίστων, παρέτεινε μὲ νεώτερη πράξιν τῆς τὴν ἐξορίαν τους, χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ προηγουμένως, ὅπως ὀφείλει, τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς στὴν κρίσιν τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τῶν δικαστικῶν καὶ εἰσαγγελικῶν λειτουργῶν τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος 188/1969. Τὸ ἀνωτάτο διοικητικὸ δικαστήριον ἔκρινε πῶς αὐτὲς οἱ παραστάσεις δὲν ὑπῆρξαν νόμιμες, διότι ἀποφασίσθηκαν κατὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς σχετικῆς διαδικασίας.

Ἐκεῖνο πού ἔχει σημασία γιὰ τὸν κάθε πολίτη περισσότερη καὶ ἀπὸ τὸ ΝΑΙ ἢ ΟΧΙ εἶναι νὰ γνωρίζῃ τί ἀκριβῶς σημαίνει τὸ ΝΑΙ καὶ τί τὸ ΟΧΙ.

Τὰ ἴδια κι' ἐμεῖς...

"Ὅταν ὁ Β' Ἀντιπρόεδρος ἦταν στὴν Κίνα, κατὰ τὴν συνάντησίν του μὲ τὸν Μάο, τὸν ρώτησε σὲ μιά στιγμὴ:

— Πῶς πάτε, κ. Πρόεδρε;

— Δόξα τῇ Σκέψει μου, ὅλα καλά. Ἡσυχία, τάξι καὶ ἀσφάλεια ἐπικρατεῖ παντοῦ.

— Καὶ ἀπὸ ἀντιπολίτευσι;

— "Α, λίγα πράγματα! 8 μὲ 9 ἑκατομμύρια μόνο. Ἐσεῖς κ. Ἀντιπρόεδρε:

— "Ε, κι' ἐμεῖς περίπου, τὴν ἴδια ἀντιπολίτευσι ἔχουμε.

Κεῖμενα

Ὁ πρῶην πρωθυπουργὸς κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος προέβη, ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀγῶνος διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατικῆς νομιμότητος, εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

"Ἡ προσπάθεια τοῦ ἐκφοβισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ προσέλαβε τὸν χαρακτῆρα ἐνός πρωτοφανοῦς ἐκθιασμοῦ. Μέλη τῆς δικτατορικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐφημερίδες ἐμπνεόμεναι ὑπ' αὐτῆς ἀπειλοῦν τοὺς Ἑλληνας καὶ λέγουν ὅτι, ἐάν ἐπικρατήσῃ τὸ ΟΧΙ κατὰ τὸ

δημοψήφισμα, θὰ συμβοῦν τρομερὰ πράγματα καὶ ὁ λόγος θὰ δοθῇ εἰς τὰ τάνκς.

"Ἡ ἀπειλὴ αὕτη ἀποτελεῖ ὕβριν, πού ἀπευθύνεται ὅχι μόνον πρὸς τὸν ὅσπλον Ἑλληνικὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς σεβαστικούς καὶ ἄνδρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ διάτυποι τῆς ἀπειλῆς ἐμφανίζουν ὡς ἐξένη δύναμιν, πού εἶναι ἐτοιμὴ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν χώραν διὰ νὰ ὑποδουλώσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Κυριευθέντες ἀπὸ πανικὸν πρὸ τῆς ἐκδήλου ἀντιθέσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρὸς αὐτοὺς, οἱ ἐμπνεόντες τὸν

πρωτοφανὴ αὐτὸν ἐκθιασμόν ἐφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ λησμονοῦν, ὅτι Ἑλληνας εἶναι ὅχι μόνον ὅσοι θὰ εἰποῦν ΟΧΙ κατὰ τὸ δημοψήφισμα, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἀπαρτίζουν τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς χώρας, πού οὐδέποτε θὰ στραφοῦν, ἀκόμη καὶ ἐάν διαταχθοῦν ἀπὸ ὀλίγους ἄφρονες, κατὰ τῆς θελήσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐταν αὕτη θὰ ἔχη πανηγυρικὰς ἐκδηλώσεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀθῆναι 10 Ἰουλίου 1973

Οἱ τέως Ὑπουργοὶ καὶ τέως βουλευταὶ Κρήτης κ.κ. "Εμμαν. Κοθρῆς καὶ "Εμμαν. Κεφαλγιάννης προέβησαν εἰς τὴν κάτωθι δήλωσιν ἐν σχέσει μὲ τὸ προσεχές δημοψήφισμα.

Ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς Κρήτης κ. Γεωργιάδης, ὁμιλῶν ἐς τὸ Ἡράκλειον εἰς συγκέντρωσιν τῶν συνεταιριστικῶν ὁργανώσεων Κρήτης περὶ τοῦ δημοψηφίσματος, ἀνέφερε μετὰ τῶν ἄλλων, ὡς ἀνεγρόφη εἰς ἡμερήσιον Τύπον, ὅτι ὁ Κρητικὸς Λαὸς πρέπει νὰ ψηφίσῃ ΝΑΙ, διότι μόνον εἶται θὰ εἶναι συνεχὴς πρὸς τὰς δημοκρατικὰς του παραδόσεις. Ἄν ψηφίσῃ ΟΧΙ, ἐσυνέχισε, κάθε ὅχι θὰ εἶναι μὴ σφαῖρα κατὰ τῶν δημοκρατικῶν παραδόσεων τῆς Κρήτης καὶ θὰ τριέσων τὰ κόκαλα τοῦ Βενιζέλου, γιὰτὶ, τώρα δίδεται ἡ εὐκαιρία στὸν Κρητικὸ Λαὸ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄνειρόν του διὰ τὴν κατάργησιν τῆς βασιλείας.

Αὐτὰ διεκήρυξεν ὁ κ. περιφερειακὸς διοικητὴς, ὁ ὁποῖος ἀντί τῆς ἐξουσίας του ἀπὸ ἓνα ἀποκαλύπτων δικτατορικὸν καθεστῶς.

Ὁρεῖομεν νὰ τὸν πληροφορήσωμεν ὅτι, παρὰ τὴν διετὴ παραμονὴν του ἐν τῇ νήσῳ, δὲν κατάρθωσε ν' ἀντιληφθῇ τὸν δαδμόν τῆς πολιτικῆς ὁριμότητος τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ. Δι' αὐτὸ τὸν θεωρεῖ τὸσον ἀφελῆ καὶ πολιτικῶς ἀνῆρμον, ὥστε νὰ πιστεύῃ ὅτι σ' ἓνα τόσο μέγα ἐθνικὸν θέμα, δύναται νὰ παραπλανηθῇ ἀπὸ τὰ ὁσθενῆ καὶ δημαγωγικὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῖ κατὰ τὰς ὁμιλίαις του διὰ νὰ τὸν παρασύρῃ νὰ ψηφίσῃ ΝΑΙ κατὰ

οἱ κρίσεις, ἡ χαρακτηρισμὸν ἀναφερόμενων εἰς τοὺς διαδικοὺς εἰτε εἰς τὴν πρᾶξιν, δι' ἣν ἀπηγγέλλῃ ἡ κατηγορία. Ἰ δ ἰ α δ ἔ π ὁ σ ο κ ρ ἰ σ ἰ ε ὡ ς π ρ ὅ ς τ ἡ ν ἔ ν ο χ ἡ ἡ μ ἡ τ ὶ ὡ ν κ α τ ἡ γ ο ρ ο υ μ ἔ ν ω ν ». Οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ φυλακίσας τοὺλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Εἰς τὰς φιλελευθέραις δημοκρατικαῖς χώραις, περὶ τῆς ἐνοχῆς ἀτόμων εἰς ἀξιοποιήσεως πράξεως ἀποφαίνεται μόνον ἡ Δικαιοσύνη. Καὶ ἀποφαίνεται ἡ Δικαιοσύνη, κατὰ τὴν δίκην διεξογμένης δημοσίας καὶ ἐν ἀντιδικίᾳ μὲ τὸν κατηγορούμενον, ὁσούντα ὅλα τὰ δικαιώματα τῆς υπερασπίσεως, τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζεται ὡς ἀπαραίτητον καὶ πρᾶξις μὲ εὐλόγειαν εἰς τὸν ἐλευθέρων κόσμον. Μὲχρι τότε

ὑπάρχει τεκμήριον ἐθωότητος. Δὲν ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐνοχῆς προσώπων ἡ Δικαιοσύνη. Τοῦτο ἀποτελεῖ πλήρη παραγνώρισιν τῆς ἀρχῆς τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν, ἡ ὁποία διαχωρίζει τὰ φιλελεύθερα καθεστῶτα ἀπὸ τὰ μὴ τοιαῦτα.

Διὰ τοῦτο, ἐπισημαίνουμεν τὸ γεγονός. Καὶ ἐκφράζομεν τὴν βαθύτατην θλίψιν καὶ τὴν ἐντονωτάτην ἀνησυχίαν μας, δεδομένου ὅτι εὐρυσκόπεθα εἰς παραμονὰς δημοψηφίσματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 10 Ἰουλίου 1973

Διὰ τὴν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ
ΚΙΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΑΝΕΣΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΤΟΣ

ΝΑΙ = διαίτησις τοῦ αὐταρχικοῦ καθεστώτος

ΟΧΙ = ὑποχρεωτικὴ ἐξέλιξις πρὸς τὴν Δημοκρατίαν

κείμενα

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΝ

Ἀπὸ τὴν 1η Ἰουνίου, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἡ Κιθρόνησις σὰς ἐκίχουσε ἔκπλοκτο καὶ ἀνεκίχουσε τὴν Ἀβασίλειον Δημοκρατίαν, παρήλθε μῆνας καὶ πλέον. Ποιὲς εἶναι οἱ σκέψεις καὶ τὰ συναίσθηματα πού σας διακατέχουν σήμερον;

Μὲ τὴν πάροδον τῶν ἡμερῶν ἐνισχύεται ἡ ἀπόφασίς μου νὰ ἀγωνισθῶ παρὰ τὸ πλεονόν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῶν ἀτομικῶν καὶ πολιτικῶν τοῦ ἐλευθεριῶν.

Τί εἶναι αὐτὸ πού τροφοδοτεῖ καὶ ἐνισχύει τὴν ἀγωνιστικὴν σας διάθεσιν;

Εἶναι ἡ ὀργή, ἡ ἀγανάκτησις, ἡ ἀδία ἀκόμῃ, πού εἰμαι θέσθαιος αἰσθάνονται ὅλοι οἱ Ἕλληνες, διὰ τὰς νέας πού ἐτοιμάζονται εἰς ἄραρος τοῦ ὑπερπράνου λαοῦ μας. Δι' αὐτὴν τὴν παρωδίαν δημοψηφίσματος εἰς τὸ ὅποιον ὁ λαὸς δὲν καλεῖται νὰ ἐκδόσῃ οἰανδήποτε ἐπιτηγορίαν, ἀλλὰ ἀπλῶς νὰ ἐπιφορηγίῃ μετ' ἀπλή φυσικὴν του παρουσία εἰς τὰ ἐκλογικὰ τμήματα τὸν τοῦ. Ἐγώ, Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, προσφέρωμαι νὰ τεθῶ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ νὰ δεχθῶ τὴν ἀπόφασίν του, οἰοδήποτε καὶ ἂν εἴναι.

Ἡ Κιθρόνησις ἐξέδωκε τὸ πῆγμα μετ' εἰς βασιλεὺς ἀρχὲς πού θὰ διέπουν τὸ νέο πολίτευμα καὶ πού θὰ θεσπίζον τὴν κρίσιν τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος. Ποῖα εἶναι ἡ ἰδιὰ σας κρίσις ἐπὶ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν;

Ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ καθεστὼς πού ἐπεφυλάχθη εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, δὲν εἶναι Δημοκρατία Δυτικοῦ τύπου, παρὰ τὰ ἐλάχιστα ἐπιπόλαια ἐξωτερικὰ γνωρίσματα πού ἔχει ἐρανισθῇ ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸ ἢ τὸ γαλλικὸ σύστημα. Ἀλλὰ στυγνὴ καὶ δικτατορία. Εἰς ποῖαν δυτικὴν δημοκρατίαν οἱ αἰρετοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ ἀντιμετωπίζονται ὡς ἀνήλικοι ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ ἀνίκαιοι νὰ κρίνουν καὶ νὰ ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τῶν ζωτικωτέρων διὰ τὸ ἔθνος θεμάτων ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, ἀμύνης καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως, ὅπως εἰς τὸ παρασκευαζόμενον πολιτικῶν τῶν Ἀθηνῶν; Ποῖος ἔταξε τὸν κ. Παπαδόπουλον μόνον, ὕπατον καὶ ἀνεξέλεγκτον κριτὴν τῶν ὑφίστων ἐθνικῶν ὑποθέσεων;

Ἀναγράμει προηγουμένους ὅτι πρέφατε αἰσιοδοξία διὰ τὸ μέλλον. Ἀπὸ πού ἀντλείτε τὴν αἰσιοδοξίαν σας αὐτή;

Ἀντλῶ αἰσιοδοξίαν ἀπὸ τὴν ἐπίδειξιν τῶσης ἀπὸ μέρους τῶν κρατούντων. Παρόμοια καμύματα μαρτυροῦν πάντως τερατώδη ἀγνοίαν τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος. Διότι οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι εὐτυχῶς μετὰ τῶν λαῶν πού εἶναι δυνατόν νὰ μεταβληθῶν εἰς ἢ νὰ διατηρηθοῦν ἐπὶ μακρόν εἰς τὸν γύφον. Καὶ τὰ γεγονότα τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὸ Ναυτικὸν τὸ ἀποδεικνύουν.

Ἐν σχέσει ἀκριβοῦς μετ' ὃ θέμα τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς συλλήψεως τῶν ἀξιοματικῶν του εἶχατε προβῆ σὲ διάγραμμα πρὸς τὸ ΝΑΤΟ. Εἶχατε ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ διαδίσματος σας αὐτοῦ; Πράγματι προέβην εἰς ἐκκλήσιν, ὅχι διάθη-

Τὰ «Π. Θ.» πιστεύουν ὅτι πρὶν ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἐνέργεια, πολὺ δὲ περισσότερο πρὶν ἀπὸ μιὰ γενικὴ ἐκλογὴ ἢ δημοψήφισμα, προέχει ἡ ὀλόπλευρη ἐνημέρωσις τοῦ λαοῦ. Ὑπὸ τὴν ἐννοιαν αὐτὴν δημοσιεύουν τὸ κείμενο προσφάτου συνεντεύξεως τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ἐκφράζει τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κρίσιν δημοψηφίσματος. Εἶναι ἀσφαλῶς ὁ ἁμεσώτερος ἀνταφωρόμενος Ἑλληνὸς πολίτης καὶ εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ γνωσθῶν αἱ ἀπόψεις του.

τὸ αἶτημα τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας.

Τὴν 1ην Ἰουνίου ὅμως ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐτόνισε μετὰ τῶν ἄλλων ὅτι ἡ Βασιλεία ἀποτελεῖ ἀναχρονισμὸν διὰ τὴν ἐποχὴν μας. Σεῖς τί φρονεῖτε ἐπὶ τούτου;

Δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι ἡ Βασιλεία ἀποτελεῖ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς πολιτεολογίας. Πιστεύω ὅτι ὁ πανάρχαιος αὐτὸς θεσμὸς ἀπέδειξε ἐντυπωσιακὴν ἱκανότητα προσαρμογῆς καὶ συνέζησε ἀρμονικῶς μετ' αὐτὴν Δημοκρατία σὲ μερικὰς ἀπὸ τῆς πλέον προηγουμένης χώρας τοῦ κόσμου. Ὑπῆρξαν θεσθαῖως Βασιλεῖς καλοὶ καὶ Βασιλεῖς κακοί. Ἀλλὰ οὐδεὶς Βασιλεὺς θὰ διενεοῖτο εἰς τὴν ἐποχὴν μας νὰ θεωρήσῃ τοὺς ἐκπρόσωπους τοῦ λαοῦ ὡς ἀφερεγγυούς, ἀνίκαιους καὶ πάντως ἀκαταλλήλους νὰ ἀποφασίζουσιν διὰ τὴν κρίσιν ζητήματα τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας, τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης. Αὐτὰ συμβαίνουν εἰς ὠρισμένους δόμοι μόνον δημοκρατίας.

Ἡ ἔσθια πού πέρασε ἦταν μεστὴ διδασμάτων διὰ πολλούς Ἕλληνας. Κατὰ τὴν ἀρρεφία τῆς ἡσαστε 27 ἐτῶν καὶ πρὸς μὲν ὅς ἐσθήθητε εἰς τὸ ὅσον ἔτος τῆς ἡλικίας σας. Τί σας ἐδίδασαν οἱ ἐμπεριεχόμενοι πρὸς ἀπεκρίματε κατὰ τὴν περίοδον αὐτῆς;

Ἀγαπῶ ἐντονώτερα καὶ νοσταλγῶ τὸν τόπον μου, τὸν ὅποιον στερήθηκα ἐπὶ ἔξῃ χρόνῳ. Εἶναι θαυμάσια ἡ πίστις μου στὸν ἑλληνικὸν λαόν πού ἐδειξε θαυμαστὴ σταθερότητα στὸ πανάρχαιον ἑλληνικὸ ἰσχυρὸ τῆς ἐλευθερίας. Ἀπεχθάνομαι κάθε μορφῆς θίας καὶ καταναγκασμοῦ.

Ἐπεγραμμάσατε τὴν ἐνότητα τῶν πολιτικῶν διωκόμενων τῆς χώρας γιὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας στὴν Ἑλλάδα. Ποῖα κατὰστασι προηγουμένων θὰ θεωροῦσατε σὰν εὐδοκίαν αὐτοῦ τοῦ ἄνθρωπου; Πῶς βλέπετε τὴν αἰωνιὰν δημοκρατικὴν Ἑλλάδα;

Ὁραματίζομαι διὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν θέσιν πού δικαιούται μετὰ τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν τῆς Ε.Ο.Κ. ἰσότητος καὶ ἀπολαύουσας τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ ὅχι μόνον διὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ προπᾶντα διὰ τὸ παρόν. Ὁ λαὸς μας εἶναι ἀπὸ τοὺς πλέον ὀρίμους τῆς Εὐρώπης καὶ δικαιούται νὰ ἀπολαύσῃ τὴν πλήρως τῶν ἀγαθῶν τῆς Δημοκρατίας. Προσβλέπω εἰς ἕνα πολίτευμα ἀπολύτως Δημοκρατικόν. Πολιτικὸν θίον, εἰς τὸν ὅποιον ὅλα τὰ κόμματα συμμετέχουσιν ἰσοτιμῶς, ἐφ' ὅσον ἀναγνωρίζουν τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους. Ὅπου οἱ πολῖται ἀπολαύουν εἰς τὸ ἀκέραιον τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν τῶν δικαιωμάτων. Εἰς τὸν λαόν θὰ ἀποκτεῖται ἐλευθερία νὰ ἀποφασίσῃ ποῖαν μορφήν θὰ ἔχῃ τὸ πολίτευμά του. Ἐάν προκρίνῃ τὴν Βασιλευμένην Δημοκρατίαν, πράγμα πού φυσικὰ εἴχομαι καὶ ἐλπίζω ἐγὼ πρῶτος, θὰ ἐπιμείνω διὰ τὸν προσδιορισμὸν μετ' αὐτὴν τὴν ὁμοφώνῃαν τὸν συνταγματικὸν ἀρμοδιότητων τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχοντος, πρὸς ἀποφυγὴν οἰσθητικῆς ἀσυμφωνίας, ὡς ἐκείναι μετ' ὅπως εἰς τὸ παρελθόν παρεσχόμεν, δυστυχῶς, ἔδαφος δράσεως εἰς τοὺς ἐχθρούς τῆς Δημοκρατίας.

Ὁμιλοῦσατε προηγουμένους διὰ τὴν νοσταλγίαν σας. Νοσταλγεῖτε τὴν Ἑλλάδα ὡς βασιλεὺς ἢ ὡς ἄτομος;

Εἶναι δύσκολο νὰ διαχωρίσω, ἐπεὶδ' ἡ ἰδιότης μου συμπλέκεται μετ' ὅλην μου τὴν ὑπόστασιν. Ἀλλὰ ἀντιλαμβάνομαι τί θέλετε νὰ πῇτε. Δὲν νοσταλγῶ τὰς βασιλικὰς τιμὰς καὶ προνομίους. Νοσταλγῶ ὅπως κάθε ἄνθρωπος τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του. Τὸ σπίτι μου, τὴν γῆ, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν θάλασσαν τῆς Ἑλλάδος. Ἄν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ἐλευθερὸς ἐκφραζόμενος, δὲν ἐπιθυμοῦσε τῆς ὑπηρεσίας μου, εἶμαι θέσθαιος, ὅτι δὲν θὰ ἤθελε νὰ με στερήσῃ καὶ τῆς πατρίδος μου. Καὶ γνωρίζω ὅτι καὶ ὡς ἄνθρωπος, μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα μπορῶ νὰ εἶμαι εὐτυχής.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΡΝΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΝΩΣΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΟΝ

Ἡ ζούγκλα

ΟΧΙ, φίλε κύριε Καραμανδρέου, δὲν θὰ πάω στὴ ζούγκλα μετ' ὅν Ταρζάν. Διότι δὲν ἔχω κανένα λόγον. Διὰ τὴν ταλαιπωρηθῶ καὶ διὰ τὴν ἐξοδωμαι. Ἡ ζούγκλα εἶναι ἐδῶ, στὴν Ἀθήνα, δίπλα μου. . . Καὶ ἀπὸ Ταρζάν, ἄλλο τίποτα. Μάταια. Ζούγκλα λογικῆς, ζούγκλα πολιτικῆς, ζούγκλα ἐπιχειρηματολογίας, ζούγκλα ἀσυνεπείας. Βέβαια, τὰ ἄγρια θηρία δὲν εἶναι πολλά, ὑπάρχουν ὅμως τὰ τάνκς μετ' ὅπως μᾶς ἀπειλεῖ ἕνας ὑφυπουργὸς καὶ δύο φιλοκυβερνητικαὶ ἐφημερίδες.

Κανεῖς δὲν καταλαβαίνει τί γίνεται. Κανεῖς δὲν καταλαβαίνει τί θὰ ψηφίσῃ. Κανεῖς δὲν γνωρίζει πὺ πᾶμε. Κανεῖς δὲν γνωρίζει τί σημαίνει τὸ ΝΑΙ. Μόρον τὸ ΟΧΙ εἶναι κάπως σαφέστερον. Καὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν σύγχυσιν, ἐπαύσαν νὰ κάνουν δηλώσεις καὶ τὰ λαγονόδια τὰ ὁποῖα θὰ ἠμπορούσαν ἴσως νὰ μᾶς διαφωτίσουν ἐπὶ τῆς ἐπὶ ἐκείνου τοῦ πολιτικῆς μεταβολῆς. Ἄλλωστε, πὺ νὰ ὑπάρξῃ θέσις διὰ τὰς δηλώσεις των. Ὅλην τὴν θύσιν εἰς τὸν τύπον τὴν παίρνει ὁ κ. Γεωργαλάς, ὁ ὁποῖος ἀναμφισβήτητος ἔχει μίαν ψήφον μετ' ὃ ΝΑΙ. Ἀνθρώποι εἴμεθα. Ἀδυναμίες ἔχουμε. Καὶ πάντως, ἡ συνέπεια εἶναι καλὸ πρᾶγμα. ΝΑΙ ἔλεγε καὶ ἄλλοτε ὅταν ἡ πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων ἔλεγε ΟΧΙ. ΝΑΙ λέγει καὶ τώρα ὅταν ἡ πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων λέγει ΟΧΙ. Ψῆφος οὐδεὶς.

Ἄλλ' ἂς γίνουμε περισσότερον συγκεκριμένοι. Εἶναι τελείως ἄγνωστον τὸ τί καλούμεθα νὰ ψηφίσουμε. Ὁ ἕνας ὑφυπουργὸς μᾶς λέει τί δὲν τίθεται ζήτημα πολιτεύματος διότι εἶναι δεδομένον. Ὁ ἄλλος μᾶς λέγει ὅτι τὸ ΝΑΙ σημαίνει ἀσάλευτος Δημοκρατία ἐνῷ τὸ ΟΧΙ σημαίνει Βασιλευμένη. Ἐνῷ τρίτος μᾶς λέγει ὅτι τὸ ΝΑΙ τὸ ἐπὶ ἐκείνου ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας μας(!) Ἐνῷ ἕνας ἄλλος, ὑφυπουργός, καὶ αὐτός, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ΝΑΙ σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ φύγῃ ὁ Κωνσταντίνος ἐπειδὴ πρὸς δικτατορίας εἶχε τομήσει νὰ εἰπῇ ΟΧΙ εἰς τὸ 53 τοῖς ἑκατὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁμοῖον ὅτι δὲν ἐγγνώριζε ὅτι ὁ κ. Μ. Μπαλδούπουλος ἦταν τόσο φανατικὸς καὶ τόσο συνεπὴς Παπανδρείος!

Τὸ πληροφοροῦμαι τώρα μάλιστα καὶ τὸ ἐκτιμῶ ἀπειρώς. Ὁ ἰδιὸς ὁ μακαρίτης ὁ κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ὑπέστη τὰς συνέπειας ἐκείνης τῆς ἐπεμβάσεως, ἔλεγε τότε: «Ὁ Βασιλεὺς βασιλεύει, δὲν κυβερνᾷ» καὶ δὲν προχωροῦσε περαιτέρω. Ὁ κ. Μπαλδούπουλος προχωρεῖ μέχρι καταργήσεως τοῦ θεσμοῦ. Ἀποδεικνύεται Παπανδρεϊώτερος τοῦ Παπανδρέου. Θὰ ἐλέγαμεν βασιλευμενότερος τοῦ Βασιλέως ἔάν δὲν εἴχαμε —δεδομένην παρακαλῶ— ἀσάλευτον Δημοκρατίαν.

Ἄλλ' ἂς φθύνουμε ἀπὸ τὰ φημισματικὰ ἐπιπεδα καὶ ἂς ἀνέλθουμε μερικὰ σχολαστικά.

Ὁ κ. Παττακὸς εἶπεν: «Ἦνεν ἡ ὥρα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ ἐκλέξῃ τὴν Δημοκρατίαν καὶ νὰ τὴν ἐπικυρώσῃ τὴν 29ην Ἰουλίου». Ἀληθὴς οὕτως καὶ ἡμμεῖς νὰ μὴν τὴν ἐκλέξῃ. Θὰ τὴν ἐκλέξῃ ὁπωσδήποτε. Ὅπως ὁπωσδήποτε θὰ ἐκλέξῃ καὶ τὸν κ. Παπαδόπουλον καὶ τὸν κ. Ἀγγελή. Ἀλλὰ, νομίζω ὅτι ἐκλογὴ σημαίνει ἐπιλογήν μετὰ τῶν πολλῶν. Τί ἐκλογὴ εἶναι ὅταν δὲν ὑπάρχει ἐπιλογή; Ὅμως ὡς πληροφοροῦμαι, καὶ εἰς τὴν ζούγκλαν τὸ ἴδιο γίνεται. Ἀληθὴς, ὁ λαὸς ἔχει ἀνακηρυχθῇ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τὸν ζῶον, ἄνευ ἀντιπάλου. Καὶ τὰ ζῶα δέχονται τὸ καθεστὼς αὐτὸ ἀδιαμαρτυρητῶς. Ὅχι δηλαδὴ, ἐάν τοιμὸν ἂς διαμαρτυρηθῶν. . . Μάλιστα μὲν εἶπαν ὅτι κάποιος συνεγάτης τοῦ Προέδρου — λείοντος εἶπε πρὸς μερικὰ διστακτικὰ ζῶα ὅτι ἔάν ψηφίσουν ΟΧΙ

τότε, εἰς τὴν ζούγκλαν θὰ εἰσβάλῃ ὁ πολιτικὸς καὶ τὸ σύστημα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας. Καὶ τὰ ζῶα τὸν ἐπιστενύσαν καὶ ἐνέφηναν ναί. Καὶ ὁ λαὸς ἔγινε Πρόεδρος. Δηλαδὴ, τὰ βέβηλα δὲν τὸν ἀποκαλοῦν πρόεδρον ἀλλ' ἐγώ, ἐπειδὴ παρακολουθῶ μετὰ προσοχῆς τὸν κ. Σταματόπουλον ἔχω πεισθῇ ὅτι ὁ πολίτευμα εἶναι δεδομένον καὶ συνεπὲς ἀποφειγῶ νὰ χρησιμοποιήσω τὴν ἄλλην λέξιν, τὴν ὑποπτον. Καταλάετε; Φαντάζομαι ναί.

Ἴδού, λοιπόν, ἕνας πρόσθετος λόγος γιὰ νὰ μὴ πάω στὴν ζούγκλα. Ὅτι πρόκειται νὰ εὐρὼ ἐκεῖ, τὸ ἔχω καὶ ἐδῶ. Καὶ μάλιστα χωρὶς ταλαιπωρίας καὶ κινδύνους καὶ διαβητήρια, τὸ ὁποῖον ἄλλωστε δὲν ἔχω. Ἄλλοιμον, ἄλλωστε, ἐάν ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶχαν διαβητήρια. Τότε θὰ εἴχαμεν ὁλοκρατίαν καὶ ὅχι δημοκρατίαν Δυτικοῦ τύπου.

Φοβῶμαι, ἀγαπητέ μου φίλε, ὅτι ἡ ζῆσις σας ἔχει περᾶσει τώρα τελευταῖος. Μοῦ λέτε, διὰ νὰ με παρασύρετε σ' αὐτὸ τὸ περίεργον ταξίδι πρὸς τὴν ζούγκλα, ὅτι ἐκεῖ πλην τοῦ Ταρζάν, θὰ ἔχω τὴν ἐνκαίριον νὰ ἀπολαύσω καὶ νὰ συναντήσω καὶ νὰ συναντήσω μετ' ὅ Κάρρους! Τί ἀνοησία εἶναι πάλι αὕτη; Νὰ τοὺς κάνω τί τοὺς Κάρρους τῆς Ἀφρικῆς; Ἐδῶ ὅλοι μας ἔχουμε γίνε Κάρρους. Ἡ μάλλον μᾶς μεταχειρίζονται σὰν Κάρρους. Σοῦ λένε νὰ ψηφίσῃς καὶ δὲν σοῦ λένε ἐπὶ ποῖον θέματος ψηφίζεις. Σοῦ λένε νὰ διαλέξῃς Πρόεδρον καὶ δὲν ὑπάρχει, παρὰ ἕνα ὑποψήφιος. Σοῦ λένε ὅτι ἂν δὲν ψηφίσῃς ναί, τότε ἀπὸ . . . δημοκρατίαν πὺ ἔχουμε, θ' ἀποκτήσουμε δικτατορία μετ' ὅ τάνκς καὶ μετ' ὅ θηρία. Σοῦ λένε δὲ νὰ εἶναι «ἐθνικὴ ἐπιταγή». Ἄρα τὸ ΟΧΙ εἶναι ἀντεθνικόν. Ἀληθὴς ἀποτελεῖ ἐπιταγὴν κάποιον ἐχθρὸν τῆς πατρίδος. Καὶ ὅλα αὐτὰ, θέλουν νὰ τὰ χάψῃς. Ὅτε Κάρρος δὲν θὰ τὰ ἔτρωγαν. Κι εἰπετα ἔχω καὶ σὰς, ὁ ὁποῖος θέλετε νὰ με βάλτε νὰ περπατῶ μερὲς δολιχέρας γιὰ νὰ βρῶ Κάρρους. Δὲν εἴμαστε καλὰ. . .

Θὰ κάνω τώρα μιὰ τελευταῖα προσπάθεια ἀντικειμενικότητος. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀσχετα καὶ τὰ ἀπίθανα τὰ λέγοντες διάφοροι ὑφυπουργοί, πάντως ὅχι πρωτεύοντες παράγοντες τοῦ καθεστώτος. Εἶναι ἐνδεχόμενον οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχουν συγκινήθῃ ἀπὸ τὴν «ἐπὶ ἐκείνου πολιτικῆς μεταβολῆς». Εἶναι δυνατόν νὰ ἐξαλλοῦσαν κάπως ἀπὸ τὸ δημοκρατικὸν πᾶθος των. Εἶναι δυνατόν αὐτὸ τὸ ἄλμα τῆς. . . προόδου πὺ ἐπιστεῦχον νὰ τοὺς ἔχει ταραξίει καὶ μέσα εἰς τὸν ἐθνοπαισμὸν τοὺς νὰ μὴ γνωρίζουν καλὰ-καλὰ τί λένε. Ὁ Προκαθημένος ὁμῶς τῆς ἐξουσίας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπόκειται εἰς τοιαύτας συγκινήσεις. Πρέπει νὰ εἶναι περισσότερον ψυχραιμὸς καὶ σοφιστής. Δι' αὐτὸ ἄλλωστε καὶ περιλαμβάνεται μετὰ τὴν ὑποψηφίαν διὰ τὸ προεδρικὸν ἔθλημα. Ἀς ἰδοῦμε λοιπὸν τί φρονεῖ περὶ τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος μας:

Ὁ κ. Παπαδόπουλος ἔχει καὶ ἐπὶ ἀνάλυσιν ἐνδεχόμενα τὰ φιλοβασιλικὰ τὸν φρονήματα. Μετ' ὅπως καὶ γενναίως. Διότι ἦτο πράγματι γενναῖον, εὐθὺς μετὰ τὸ κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου ν' ἀναφωνήσῃ, κατὰ τὴν τελευτὴν τῆς δημοκρατίας εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων «Ζήτω ὁ Βασιλεὺς». Τὴν ζητωκραυγὴν αὐτὴν, νομίζω ὅτι ἐπανάκαθε καὶ ἕλλας φράσις πάντως δὲ κάθε χρόνον κατὰ τὴν 21ην Μαΐου, ἐπὶ γιναι εἰς τὴν Μητροπόλιν καὶ ἐδίετο ὑπὲρ μακροημερεύσεως τοῦ Βασιλέως. Κατὸν ἦλθεν ἡ 1η Ἰουνίου καὶ εἰς τὸ ἱστορικὸν διάγραμμα τὸν ἐξήγησε πόσας προσπαθείας κατέβαλε καὶ πόσον σκληρὰ γιγανθίσθη διὰ νὰ μεταπείσῃ τὸν Βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἤγειτο νὰ συνεργασθῇ μετ' ὃ καθεστὼς τῶν Ἀθηνῶν. Ὅλα ὅμως αἱ προσπάθειαι

τοῦ κ. Παπαδοπούλου ἀπέτυχαν καὶ ἔτσι δὲν ἠμπορέσε νὰ σώσῃ τὸν θρόνον. Τὰ γεγονότα ὅμως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, κατέστησαν ἀναπόφευκτον τὴν κατάλυσιν τῆς Βασιλείας. Καὶ ἔως ἐδῶ μὲν τὰ πράγματα ἔχουν μίαν λογικὴν σειρὰν καὶ μίαν συνέχειαν. Αἰφνιδίως, ὅμως, εἰς τὸ αὐτὸ διάγγελμα καὶ πρὸς τὸ τέλος του, ὁ κ. Παπαδόπουλος ἀνακαλύπτει ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς Βασιλείας εἶναι ἀναχρονιστικὸς, ὅτι ἡ πρόοδος ἐπιβάλλει τὴν ἐγκατάστασιν ἀσάλευτον Δημοκρατίας καὶ ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ ὄνειρον πολλῶν γενεῶν Ἑλλήνων.

Ἀπὸ ὃ θεσμοῦ ἦτο ἀπαραίτητος διὰ τὸ κ. Παπαδόπουλος ἡγωνίζετο νὰ τὸν σώσῃ; Καὶ ἐάν ἡ βασιλευμένη Δημοκρατία ἦτο τὸ καλύτερον σύστημα διὰ τὴν Ἑλλάδα, τότε διὰ νὰ καταργηθῇ;

Ἐρχεται κατὰν ἕνα κρατικὸς λειτουργὸς καὶ μιὰ πολὺ φιλικὴ ἐφημερίδα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ «ἀποκαλύπτουν» ὅτι ὁ κ. Παπαδόπουλος ἀπὸ ἐξαιτίας εἶχε θέσει εἰς ἐφαρμογὴν σχέδον καταργήσεως τῆς Βασιλείας καὶ διὰ τὴν ὁρμήν κατὰ τὸ τέλος του, ὁ κ. Παπαδόπουλος ἀνακαλύπτει ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς Βασιλείας εἶναι ἀναχρονιστικὸς, ὅτι ἡ πρόοδος ἐπιβάλλει τὴν ἐγκατάστασιν ἀσάλευτον Δημοκρατίας καὶ ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ ὄνειρον πολλῶν γενεῶν Ἑλλήνων.

Τώρα, εἰσεῖς θὰ με ἐρωτήσετε, μετ' ὅ περιεργίαν πὺ σὰς διακρίνει, ποῖα πρόκειται νὰ εἶναι ἡ κατάληξις ὅλων αὐτῶν τῶν παραδοξολογιῶν καὶ τῶν ἀντιφάσεων. Καὶ θὰ νομίζετε ὅτι με φέρετε σὲ δύσκολη θέσι. Εἰσθε ἀρελῆς, ἀγαπητέ μου φίλε. Διότι ὅλα αὐτὰ εἶναι προκατασκευασμένα ἀπὸ μακροῦ. Περιπᾶν ἀπὸ δύο χιλιῶδες ἐτῶν. Εἶναι «δεδομένα» ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ ὁ κ. Σταματόπουλος. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ διαβάσετε τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰωάννου. Ἡ μάλλον δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν διαβάσετε δολιχέρας. Ἀρκεοῦσθε σὲ μερικὰ ἀποσπάσματα τὰ ὁποῖα καὶ σὰς παραθεῖω ἐν συνεχείᾳ:

«Ὁ Διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐρρίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θείου ὕδου εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης καὶ θέλουσι βασανίζεσθαι ἡμέραν καὶ νύκτα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων» (κεφ. κ' παρ. 10).

«Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ . . . καὶ ἔχοντα μεγάλην ἐν τῷ χειρὶ αὐτοῦ. . . Καὶ ἔπασσε τὸν δακτύλον ὅστις εἶναι Διάβολος καὶ Σατανᾶς. . . Καὶ ἔρριψε αὐτὸν εἰς τὴν ἀβυσσὸν καὶ ἐκλείσεν αὐτὸν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ διὰ νὰ μὴ πλησθῇ τὰ ἔθνη πλέον. . .» (κεφ. κ' παρ. 1, 2, 3).

«Μακάριοι οἱ πρᾶττοντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διὰ νὰ ἔχουν ἐξουσίαν. . . Ἐξὼ δὲ εἶναι οἱ κύνες, καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν καὶ πράττων τὸ πρῶτον. . .» (κεφ. κβ' παρὰρ. 14—15).

«Οἱ δὲ δεῖλοι καὶ ἀπίστοι καὶ δειλοὶ καὶ φονεῖς καὶ πόρνοι καὶ μάγοι καὶ εἰδωλολάτραι καὶ πάντες οἱ ψεύσται θέλουσιν ἔχει τὴν μερίδα αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιρμένη μετ' ὅ πυρὸς καὶ θείου. . .» (κεφ. κβ' παρὰρ. 15).

Πιστεύω ὅτι καταλάβατε. Καὶ ὅτι ψηφίζοντες ΟΧΙ, εἰσεῖς δὲν θὰ εὐρεθῆτε μέσα στὴ λίμνη. Περισσότερα δὲν ἠμπορῶ νὰ σας εἰπῶ τώρα. Ἀργότερα θὰ ἔχαμε νὰ ποῦμε πολλά.

Πρὸν τὸ παρὸν σὰς ἀσπάζομαι. ΟΧΙ τυπικὰ ἀλλὰ πραγματικὰ, φίλκα.

Γ. Ν. ΑΡΟΣΟΣ

ΨΗΦΙΣΕ ΟΧΙ!

Ἡ 21 Ἀπριλίου ἐπέβαλε στὴν Ἑλλάδα 6 χρόνια σιωπῆς, θὰ δεχθῆς ἄλλα ὁκτώ μέ τὴν δική σου ἔγκρισιν;

7 χρόνια
σιωπής
καί τώρα
ζητούν
άλλα 8;

ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ πέρασαν μέσα στην σιωπή,
στον γήφο και τον νάρθηκα.
Έπτά χρόνια που ο λαός τὰ μέτρησε ώρα με την ώρα,
που τὰ πόνεσε, που τὰ έλαψε, που τὰ έχασε.
Έπτά χρόνια μās έλεγαν πως ζυγώνει ή ώρα
που θα γυρνούσαμε στην κοινοβουλευτική Δημοκρατία.
Τώρα ζητούν άλλα οκτώ χρόνια προεδρικής δικτατορίας.
Με πολλά καρικεύματα. Με διάφορες έρμηνείες.
Με πολλή σύγχυση και περισσότερες παρερμηνείες.
Αυτό, έν τέλει, είναι τὸ ΝΑΙ που ζητούν.
Πίστωσι χρόνον για μιὰ νέα οκταετία.
'Αλλ' είναι δυνατόν νά υπάρξουν χέρια,
έστω τρεμάμενα από τὸν φόβο, νά την δώσουν;

Τὸ «ἐλεύθερο» καὶ «ἀδιάβλητο» Δημοψήφισμα

ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΚ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΤΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ

Διάβημα πρὸς τὸν
κ. Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου
υπεβλήθη ή ακόλουθος αίτησις:

«Προκειμένον νά προβήτε εἰς τὴν
ἀντιπροσώπων τῆς Δικαστικῆς Ἀρχῆς
διενεργηθέντων Δημοψηφίσματα κατὰ τὴν
Ἰουλίον 1973, θεωροῦμεν χρέος μας νά υπο-
μνήσωμεν ὅτι ἔκταται οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς δι-
καστικῆς Ἀρχῆς ὁρίζονται ἐκ τοῦ κυρίου καὶ
βοηθητικοῦ δικαστικοῦ προσωπικοῦ, συμπεριλαμ-
βανομένων τῶν Δικηγόρων, Συμβολαιογράφων
καὶ Τροθρογράφων. Ἐπὶ τοῖσι δὲ καὶ ἐκ
τοῦ δεδωκευλογημένου ἐνδιαφέροντος ἡμῶν,
ὡς Ἑλλήνων πολιτῶν, ὅπως τὸ δημοψήφισμα
διεξαχθῇ κατὰ τὸ πλέον ἀπόσκοπον καὶ ἐν-
τελὲς ἀδιάβλητον τρόπον, ἔχομεν τὴν τιμὴν
νά ἐκφράσωμεν πρὸς Ὑμῖς τὴν εἰκὴν ἀπο-
τηρηθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ ἀνέ-
κρτων παρ' ἡμῖν κανὼν διορισμοῦ ὡς δικα-
στικῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὡς ἄνω ἱταλλήλων,
κανὼν θεσπισθεὶς καὶ ἀείποτε τηρηθεὶς, πρὸς
τὸν ἐκτεθέντα σκοπὸν».

Τὴν αίτησιν υπογράφουν διὰ τὴν Συντονιστι-
κὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Δημοκρατι-
κῆς Νομιμότητος οἱ κ.κ. Κίμων Βασιλειάδης,
Κώστας Κυριαζής, Ἀνέστης Παπαστεφάνου,
Κώστας Σταμοτελάτος, Ἀντώνιος Φλώρος

Οὔτε
ἕνα
πανώ!

Ὁ τ. ὑπουργός κ. Γε-
ργίος Ράλλης ἐζήτησε
τὴν ὁδία, μέσω τῆς δι-
φημιστικῆς εταιρίας «Δω-
ρική», νά ὑψώσῃ εἰς τὴν
οικίαν τῆς μητρικῆς του,
ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀγ. Σπυρι-
δωνος, εἰς τὸ Παγκράτι,
διαφημιστικὸ πανώ με τὸ
σημα τοῦ «ΟΧΙ». Τὸ ὁ-
στυνομικὸν τμήμα Παγκ-
ρατίου διεμήνυσε ὅτι καὶ
ἀν ἀκόμη ὑπὸ τῆς Διευ-
θύνσεως παρασχεθῇ ή
σχετικὴ ὁδία, τὸ τμήμα
θα τὸ κατεβίβαζε!

Κατὰ τὰ ἄλλα... «ψηφι-
σε ὅτι θέλει!»...

ΟΧΙ
ΣΤΟ
ΝΑΙ

Ἡ ἀποφασιστικὴ
δέσις κάθε ἀληθινὰ
δημοκρατικοῦ
ψηφοφόρου στο
προσεχές δημοψήφισμα

Οὔτε μία ἄδεια συγ. εντρώσεως

Ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν δι' ἐγγράφου τῆς ἀπευθυ-
νομένου πρὸς τὸν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀ-
ποκαταστάσεως τῆς Δημοκρατικῆς Νομιμότητος κ. Ἀντ. Φλώρον,
τ. Ἀρεοπαγίτην, καὶ εἰς ἀπάντησιν αἰτήσεως περὶ ἀναγνωρίσεως
τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπιτροπῆς πραγματοποιήσεως ἐν ὑπαίθρῳ συν-
αθροίσεως, ἐγνώρισεν ὅτι ἀδυνατεῖ νά παράσχῃ σχετικὴν ἐγκρίσιν.
Ὡς εἶναι γνωστὸν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτρο-
πῆς Ἀποκαταστάσεως τῆς Δημοκρατικῆς Νομιμότητος ἐπληροφόρη-
σαν τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν ὅτι προτίθενται νά πρά-
γματοποιήσουν δημοσίαν συνάθροισιν εἰς τὴν Πλατείαν Ὀμονοίας

(κατὰ τὸ πρότυπον τῆς ΓΣΕΕ καὶ Ε.Κ. Ἀθηνῶν) τὴν Παρασκευή
20ὴν Ἰουλίου καὶ ὥραν 7.30' με ὀμιλητὴν τὸν πρόεδρον κ. Πα-
Κανελλόπουλον καὶ πρόεδρον τῆς συναθροίσεως τὸν ἀρεοπαγίτην
κ. Ἀντ. Φλώρον.

Διὰ τῆς ἀρνήσεως προοχῆς ἀστυνομικῆς συναίνεσεως εἰς τὴν
αἰτηθείσαν ἄδειαν συγκεντρώσεως (ὡς ἄλλωστε καὶ διὰ σειρᾶς ἄλ-
λων ἐνεργειῶν προκύπτει) καθίσταται φανερόν ὅτι οἱ κρατοῦντες
ἐννοοῦν νά διασφαλίσουν τὰς συνθήκας ἐλευθέρως διεξαγωγῆς τῶν
συνεπειῶν πρὸς τὰς περὶ δημοκρατίας ἀντιλήψεις τῶν

Γιὰ ὁποιαδήποτε καταγγελία
τὴν ἡμέρα τοῦ Δημοψηφίσματος

Εἰδικὴ ὑπηρεσία καταγγελιῶν: καταγγελτιῶν γιὰ ὁποιαδήποτε
παράβασις ἢ ἀθέτησιν σχετικὴ με τὴν ἀσκήν διεξαγωγὴ τοῦ Δη-
μοψηφίσματος θα τεθῇ στὴν διάθεσιν τῶν πολιτῶν που μποροῦν ἔ-
λθαι νά ἀπευθιννοῦνται:

Τηλ. 610.885, Ὁμήρου 52

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΟΣ

Τηλ. 624.936, Σόλωνος 18

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΑΛΛΗ